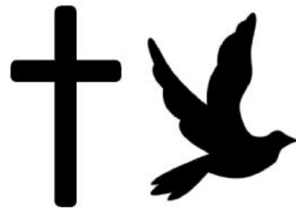

Na Soiscéil agus Gníomhartha na nAspal

Clár na nÁbhar

Matha

CAIBIDIL 1

1 Leabhar ghlúin Íosa Críost, mac Dháiví, mhic Abrahám.
2 Ghin Abrahám Isaac; agus ghin Isaac Iacób; agus do ghin Iacób Iúdás agus a bhráithre;
3 Agus ghin Iúdás Phares agus Zara de Thamar; agus ghin Phares Esrom; agus ghin Esrom Arám;
4 Agus ghin Áram Aminadab; agus ghin Aminadab Naasson; agus ghin Naasson Bradán;
5 Agus ghin Bradán Booz de Rachab; agus ghin Booz Obed Rut; agus ghin Obed Iesse;
6 Agus ghin Iása Dáiví an rí; agus ghin Dáiví an rí Solamh di a bhí ina bean chéile d'Urias;
7 Agus ghin Solamh Robóam; agus ghin Robóam Abia; agus ghin Abia Asa;
8 Agus ghin Asa Iósaphat; agus ghin Iósaphat Ioram; agus ghin Ioram Ozias;
9 Agus ghin Ozias Ióatam; agus ghin Ióám Achaz; agus ghin Achaz Esecias;
10 Agus ghin Esecias Manasses; agus ghin Manasses Amon; agus ghin Amon Ióas;
11 Agus ghin Ióáis Iácónias agus a bhráithre, faoin am ar tugadh chun na Bablóine iad:
12 Agus tar éis iad a thabhairt go dtí an Bhablóin, ghin Iachónias Salatiel; agus ghin Salathiel Sorobabel;
13 Agus do ghin Sorobabel Abiud; agus ghin Abiud Eliacim; agus ghin Eliacim Azor;
14 Agus ghin Azor Sadoc; agus ghin Sadoc Achim; agus ghin Achim Eliud;
15 Agus ghin Eliud Eleazar; agus ghin Eleazar Mathán; agus ghin Matan Iacób;
16 Agus ghin Iacób Ióseph fear céile Mhuire, dár rugadh Íosa, dá ngairtear Críost.
17 Mar sin na glúine go léir ó Abrahám go Dáiví, is ceithre ghlúin déag iad; agus ó Dháiví go dtí an iompar ar shiúl isteach sa Bhablóin ceithre ghlúin déag; agus ó iompar na Bablóine go Críost ceithre ghlúin déag.
18 Ar an gcuma san do rugadh Íosa Críost: Mar do cheangail a mháthair Muire le Ióseph, roimh dóibh teacht le chéile, fuarthas leanbh den Spiorad Naomh í.
19 Ansan do chuir Ióseph a fear céile, agus é ina dhuine cóir, agus gan é toilteanach eiseamláir phoiblidhe do dhéanamh di, do thoiligh leis í a chur chuici féin.
20 Ach ag smaoineamh ar na nithe seo dó, féach, tháinig aingeal an Tiarna dó i aisling, ag rá, Iósaef, a mhic Dháiví, ná bíodh eagla ort do bhean Muire a ghlacadh chugat; den Spiorad Naomh.
21 Agus beiridh sí mac, agus tabharfaidh tú Íosa mar ainm air: óir saorfaidh sé a phobal óna bpeacaí.
22 Rinneadh an méid seo go léir chun go gcomhlíonfaí an ní a labhair an Tiarna ag an bhfáidh, ag rá,
23 Féuch, beidh maighdean torrach, agus beiridh sí mac, agus tabharfaidh siad Emanuel mar ainm air, agus é sin á léiriú, Dia linn.
24 Agus ar eirigh do Ióseph as a chodladh, rinne sé mar a d’iarr aingeal an Tiarna air, agus rug leis a bhean:
25 Agus ní raibh a fhios aici í go dtí gur rug sí a céadghin mac: agus thug sé Íosa mar ainm air.

CAIBIDIL 2

1Agus nuair a rugadh Íosa i mBeithil Iúdáe in aimsir Héaród an rí, féach, tháinig daoine ciallmhara ón oirthear go Iarúsailéim,
2 Ag rádh, Cá bhfuil an té a rugadh Rí na nGiúdach? óir tá a réalta feicthe againn san oirthear, agus táimid tagtha chun é a adhradh.
3 Nuair a chuala an rí Herod na nithe seo, bhí sé buartha, agus Iarúsailéim go léir in éineacht leis.
4 Agus nuair a bhailigh sé na hardsagairt go léir agus scríobhaithe an phobail i gceann a chéile, d’iarr sé orthu cá háit ar cheart Críost a bhreith.
5 Agus a dubhairt seision ris, I mBeithil Iúdaéa: óir mar so atá sgríobhtha ag an bhfáidh,
6 Ní tusa a Bheitil, i dtír Iúdá, is lúgha i measc prionsaí Iúdá: óir asat tiocfaidh Gobharnóir a rialóidh mo phobal Iosrael.
7 Ansin, nuair a ghlaoigh Héaród na daoine críonna os comhair daoine, d'fhiosraigh sé go dícheallach díobh cén t-am ar éirigh an réalta le feiceáil.
8 Agus chuir sé chuige iad go Bethlehem , agus a dúirt , Imigh agus cuardaigh go dúthrachtach ar an leanbh óg ; agus nuair a bheidh sé faighte agaibh, cuirigí scéala chugam arís, chun go dtiocfaidh mé agus go n-adhradh mé é freisin.
9 Nuair a chuala siad an rí, d'imigh siad; agus, féach, an réalta, a chonaic siad san oirthear, chuaigh rompu, go dtí gur tháinig sé agus sheas sé thar an áit a raibh an leanbh óg.
10 Nuair a chonaic siad an réalta, bhí lúcháir mhór orthu.
11 Agus ar ndul a steach dóibh don tigh, do chonnairceadar an leanbh óg maille lé Muire a mhathair, agus do thuiteadar síos, agus do rinneadar adhradh dhó: agus ar n-osgailt dóibh a n-áit, do thaisbeáineadar dhó; ór, agus frankincense, agus mirr.
12 Agus tar éis rabhadh Dé a fháil i mbrionglóid gan filleadh ar Héaród, chuaigh siad isteach ina dtír féin ar bhealach eile.
13 Agus ar imtheacht dóibh, féuch, nocht aingeal an Tighearna do Ióseph i mbrionglóid, ag rádh, Eirigh, agus tóg an leanbh óg agus a mháthair, agus teich don Éigipt, agus bí ann sin go ndeunfaidh mé thú; Lorgóidh Herod an leanbh óg chun é a mhilleadh.
14 Nuair a d’éirigh sé, thóg sé an leanbh óg agus a mháthair san oíche, agus chuaigh sé isteach san Éigipt:
15 Agus bhí sé ann go bás Herod: chun go gcomhlíonfaí an méid a dúirt an Tiarna ag an fáidh, ag rá, As an Éigipt ghlaoigh mé mo mhac.
16 Ansin, nuair a chonaic Héaród go raibh sé ag magadh faoi na daoine ciallmhara, bhí fearg an-mhór air, agus chuir sé amach é, agus mharbh sé an chlann go léir a bhí i mBeithil, agus ina chríocha go léir, ó dhá bhliain d’aois agus faoi, de réir mar a bhí. an t-am a d'fhiosraigh sé go dúthrachtach de na daoine ciallmhara.
17 Ansin comhlíonadh an méid a labhair Ieremiah an fáidh, ag rá,
18 I Rama chuala guth, cumha, agus gol, agus caoineadh mór, Rachel ag gol ar son a leanaí, agus ní bheadh a sólás, mar nach bhfuil siad.
19 Ach nuair a fuair Héaród bás, féach, tháinig aingeal an Tiarna i mbrionglóid do Iósaef san Éigipt,

20 Ag rádh, Eirigh, agus tóg an leanbh óg agus a mháthair, agus imigh go talamh Israéil: óir tá siad marbh ag iarraidh beatha an leinbh.
21 Agus d'eirigh sé, agus rug leis an leanbh óg agus a mháthair, agus tháinig sé isteach i dtír Iosrael.
22 Ach nuair a chuala sé go raibh Archelaus i bhflaitheas i Iúdá i seomra Héaród a athair, bhí eagla air dul ann: áfach, tar éis dó rabhadh Dé a fháil i mbrionglóid, chuaigh sé i leataobh i gcodanna na Gaililí:
23 Agus tháinig sé agus chomhnuigh sé i gcathair ar a dtugtar Nazarat: chun go gcomhlíonfaí an rud a dúirt na fáithe, Thabharfar Nazarene sé.

CAIBIDIL 3

1 Sna laethanta sin tháinig Eoin Baiste, ag seanmóireacht i bhfásach Iúdáia,
2 Agus ag rádh, Deanaibh aithrígheacht : óir atá rioghachd neimhe ar láimh.
3 Oir is é so an té ar labhair an fáidh Esaias, ag rádh, Guth an té do ghlaoidh san fhásach, Ulluighibh slighe an Tighearna, déanaibh a chosáin díreach.
4 Agus bhí a chulaith éadaigh d'fhionnadh chamaill ag Eoin céadna, agus crios leathair ar a leasraidh; agus ba é a chuid feola locusts agus mil fiáin.
5 Ansin chuaigh amach chuige Iarúsailéim, agus Iúdáia go léir, agus an réigiún go léir timpeall na hIordáine,
6 Agus bhí baisteadh air san Iordáin, ag admháil a bpeacaí.
7 Ach nuair a chonaic sé go leor de na Fairisínigh agus Sadúsach ag teacht chun a bhaisteadh, dúirt sé ríu, A ghlúin na vipers, cé a thug rabhadh daoibh chun teitheadh ón fhearg atá le teacht?
8 Tabhair amach dá bhrí sin torthaí cruinn chun aithrí:
9 Agus ná bí ag cuimhneamh ar a rádh annaibh féin, Tá Abrahám againn mar ár n-athair: óir a deirim ribh, gur feidir Dia ar na clochaibh so clann do thógbháil suas d'Abraham.
10 Agus anois freisin tá an tuagh leagtha le fréamh na gcrann: dá bhrí sin gach crann nach dtugann amach toradh maith gearrtar síos é agus cuirtear sa tine é.
11 Go deimhin baisteadh mé le huisce sibh chun aithrí: ach an té a thagann i mo dhiaidh is cumhachtaí é ná mise, nach fiú mé a bhróga a iompar: baisteadh sé sibh leis an Spiorad Naomh, agus le tine:
12 A bhfuil a ghuan ina láimh, agus glanfaidh sé a úrlár go tréan, agus baileoidh sé a chruithneacht isteach sa garner; ach dófaidh sé an moll le tine nach féidir a mhúchadh.
13 Ansin tháinig Íosa ón nGailíl go dtí an Iordáin chun Eoin, chun é a bhaisteadh.
14 Ach bhac Eoin é, ag rádh, Is gádh mise a bheith baiste díot, agus an dtagann tusa chugamsa?
15 Agus d'fhreagair Iósa a dubhairt sé ris, Féuchain sé mar sin anois: óir is mar sin a thárla dhúinn an uile fhíréantacht do choimhlíonadh. Ansin d'fhulaing sé air.
16 Agus nuair a bhaisteadh Íosa é, chuaigh sé suas láithreach as an uisce: agus, féach, osclaíodh na spéartha dó, agus chonaic sé Spiorad Dé ag ísligh mar cholum, agus ag lasadh air:
17 Agus do ghlaoidh guth ó neamh, ag rádh, Is é so mo Mhac ionmhuinn, a bhfuil áthas orm.

CAIBIDIL 4

1 Treoraíodh Íosa ansin leis an Spiorad isteach san fhásach le bheith cathaithe ag an diabhal.
2 Agus nuair a rinne sé troscadh daichead lá agus daichead oíche, bhí ocras air ina dhiaidh sin.
3 Agus ar ndul do'n teampull chuige, a dubhairt sé, Más tu Mac Dé, abair go ndéanfí arán de na clocha so.
4 Ach d'fhreagair seisean agus dubhairt sé, Tá sé scriobhta, Ní le h-arán amháin a mhairfidh duine, ach tré gach focal a thig as béal Dé.
5 Ansin tógann an diabhal suas isteach sa chathair naofa é, agus cuireann sé ar phingin an teampaill é,
6 Agus a dubhairt seision ris, Má's tu Mac Dé, teilg thú féin síos: óir ata sé sgríobhtha, Go dtuga sé a n-aingeal i bhfeighil ort: agus go n-iompóchaidh siad a n-aghaidh thú, ar eagla go mbuailfidh tú uair ar bith do chos. in aghaidh cloiche.
7 A dubhairt Iósa ris, Tá sé sgríobhtha arís, Ná buailfidhe an Tighearna do Dhía.
8Arís, tógann an diabhal suas é go sliabh ard, agus taispeánann sé dó ríochtaí an domhain uile, agus a ghlóir;
9 Agus a dubhairt seision ris , Na nithe seo go léir a bheidh mé a thabhairt duit , má thitfidh tú síos agus adhartha dom .
10 Ar anadhbharsin a dubhairt Iósa ris, Imthigh uime sin, a Shátain : óir ata sgríobhtha, Adhradh do Dhía do Dhía, agus airsan amháin ni tú seirbhís.
11 Ansin fágann an diabhal é, agus, féach, tháinig aingil agus freastal air.
12 Nuair a chuala Íosa gur cuireadh Eoin sa phríosún, chuaigh sé isteach sa Ghailíl;
13 Agus ag fágáil Nazarat dó, tháinig sé agus chomhnuigh sé i gCapernáum, atá ar chósta na farraige, i gcríocha Zabúlon agus Nephtalim:
14 Chun go gcomhlíonfaí an méid a labhair Esaias an fáidh, ag rádh,
15 Tír Zabúlón, agus tír Nephtalim, taobh na farraige, lastall den Iordáin, Galile na nGintlithe;
16 Chonaic na daoine a bhí ina suí sa dorchadas solas mór; agus dóibh siúd a bhí ina suí sa réigiún agus scáth an bháis tá solas ag fás.
17 O'n uair sin amach do thosaigh Iósa ar seanmóir, agus ar a rádh, Deanar aithrígheacht : óir atá rioghachd neimhe am fogus.
18 Agus ag siúl do Íosa cois farraige na Gaililí, chonaic sé beirt bhráithre, Síomón ar a dtugtar Peadar, agus Aindrias a dhearthár, ag cur líon isteach san fharraige: óir b'iascairí iad.
19 Agus a deir sé ríu , Leanfaidh mé , agus beidh mé d'iascairí na bhfear .
20 Agus láithreach bonn d'fhág siad a líonta, agus lean sé.
21 Agus ag imeacht uaidh sin amach, chonaic sé beirt bhráithre eile, Séamas mac Zebedee, agus Eoin a dhearthár, i long in éineacht lena n-athair Zebedee, ag deisiú a gcuid líonta; agus ghlaoigh sé orthu.
22 Agus láithreach bonn d'fhágadar an long agus a n-athair, agus leanadar é.
23 Agus d'imthigh Íosa timpeall na Gaililí go léir, ag teagasc ina sinagóga, agus ag seanmóireacht shoiscéal na ríthe, agus ag leigheas gach uile shalachar agus ghalair i measc an phobail.

24 Agus chuaigh a chlú ar fud na Siria go léir: agus thug siad chuige go léir daoine tinne a bhí gafa le galair éagsúla agus torments, agus iad siúd a bhí i seilbh deamhain, agus iad siúd a bhí lunaticick, agus iad siúd a raibh an phairilis; agus do leighis sé iad.
25 Agus lean go leor daoine é ón nGailíl , agus ó Dhecapolis , agus ó Iarúsailéim , agus ó Iúdáia , agus ón taobh thall den Iordáin .

CAIBIDIL 5

1Agus ag féachaint an tsluaigh, chuaigh sé suas go sliabh: agus nuair a bhí sé suite, a dheisceabail tháinig chuige:
2 Agus d'osgail sé a bhéal, agus theagaisg sé iad, ag rádh,
3 Is beannaithe na boicht sa spiorad: óir is leosan ríocht na bhflaitheas.
4 Is beannuighthe an dream a chaoineann: óir tabharfar sólás dóibh.
5 Is beannaithe na daoine macanta: óir gheobhaidh siad an talamh mar oidhreacht.
6 Is beannaithe iad siúd a mbíonn ocras agus tart orthu i ndiaidh na bhfíréantacht: óir líontar iad.
7 Is beannuighthe na trócaireach : óir gheobhaid siad trócaire.
8 Is beannaithe iad na daoine atá glan ó chroí: óir feicfidh siad Dia.
9 Is beannuighthe na peacthachaibh: óir goirthear clann Dé dhóibh.
10 Is beannaithe iad siúd a ndéantar géarleanúint orthu ar son na bhfíréantacht: óir is leosan ríocht na bhflaitheas.
11 Is beannaithe sibh nuair a mhaslaíonn daoine sibh, agus a dhéanfaidh siad géarleanúint oraibh, agus a labhróidh siad gach uile olc i bhur n-aghaidh go bréagach, ar mo shonsa.
12 Bíodh lúcháir oraibh, agus bíodh lúcháir oraibh: óir is mór bhur luach saothair ar neamh: óir is amhlaidh a rinne siad géarleanúint ar na fáithe a bhí rompu.
13 Is sibhse salann an domhain: ach má chailleas an salann a bhlas, cad leis a shaillfear é? ní maith as sin amach é, acht do chaitheamh amach, agus do shalchadh fé chosaibh fear.
14 Is sibhse solas an domhain. Ní féidir cathair atá suite ar chnoc a chur i bhfolach.
15 Ní lasann daoine coinneal agus ní chuireann siad faoi shoitheach í, ach faoi choinneal; agus tugann sé solas do gach duine atá sa teach.
16 Go soillsigí bhur solas mar sin os comhair fir, chun go bhfeicfidh siad bhur ndea-oibreacha, agus go dtabharfaidh siad glóir do bhur nAthair atá ar neamh.
17 Ná meas gur a scrios an dlí nó na fáithe a tháinig mé: ní chun scrios a tháinig mé, ach chun comhlíonadh.
18 Oir go fírinneach a deirim ribh, Go n-eiríghe neamh agus talamh, ní raghaidh aon bhriathar amháin nó aon teideal amháin ón dlighe, go gcomhlíonfar gach uile ní.
19 An té sin, dá bhrí sin, a bhrisfidh ceann de na haitheanta is lú sin, agus a mhúinfidh daoine amhlaidh, tabharfar an té is lúgha de i ríocht na bhflaitheas air: ach cibé duine a dhéanfaidh agus a theagascann iad, gairfear mór de i ríocht na bhflaitheas de.
20 Oir a deirim ribh, Ach amháin bhur bhfíréantacht-se níos mó ná fíréantacht na sgríbhneóirí agus na bhFairisíneach, ní rachaidh sibh ar aon nós isteach i ríocht na bhflaitheas.
21 Chuala sibh go ndúirt lucht na seanaimsire, Ná maraigh; agus pé duine a mharbhóidh, beidh sé i mbaol an bhreithiúnais:
22 Ach a deirim ribh, Ge b'e neach ar bith fearg r'a bhráthair gan adhbhar, go mbeith sé i nguais an bhreitheamhnais : agus ge b'e neach a deir r'a bhráthair, Raca, go mbeidh sé i gcontúirt na cómhairle : ach ge b'e neach a déarfas, Tú amadan. , a bheith i mbaol tine ifreann.
23 Uime sin má thugann tú do thabhartas go dtí an altóir, agus gur cuimhin leat ann sin gur cóir do bhráthair i do choinne;
24 Fág ann sin do thabhartas os comhair na haltóra, agus imigh leat; déan réidh ar dtús le do dhearthháir, agus ansin tar agus ofráil do bhronntanas.
25 Aontaigh le do namhaid go tapa, agus tú ar an mbealach leis; ar eagla go dtabharfadh an namhaid thú uair ar bith don bhreitheamh, agus go dtabharfadh an breitheamh don oifigeach thú, agus go gcuirfear sa phríosún thú.
26 Go deimhin a deirim ribh, ní thiocfad amach as sin amach go bráth go n-íocfaidh tú an fealladh is faide.
27 Chuala sibh go ndúirt lucht na seanaimsire, Ní dhéanfaidh sibh adhaltranas:
28 Ach a deirim ribh, An té d'fhéachas ar mhnaoi chun a mhianach a dhéanamh, go ndearna sé adhaltranas léi cheana féin ina chroí.
29 Agus má chiontaíonn do shúil dheas thú, spíon amach í, agus teilg uait í: óir is tairbheach dhuit duine de do bhaill do chur amú, agus gan do chorp uile do chaitheamh in ifreann.
30 Agus má chiontaíonn do dheaslámh thú, gearr dhiot í, agus teilg uait í: óir is tairbheach dhuit duine de do bhaill do chur amú, agus gan do chorp uile do chaitheamh in ifreann.
31 Agus a dubhradar, An té chuirfeas uaidh a bhean, tabharfa sé scríbhinn colscartha di:
32 Ach a deirim ribh, ge b'e neach a chuireas uaithi a bhean, ach ar son an striapachais, go ndéanfaidh sé adhaltranas í: agus pé duine a phósfas í atá colscartha, déanann sé adhaltranas.
33 Arís, chuala sibh go ndúirt lucht an tseanaimsire, Ní thréigfidh sibh sibh féin, ach comhlíonfaidh sibh do mhionnaibh don Tiarna:
34 Ach a deirim ribh , Na mionnaibh ar chor ar bith ; ná ar neamh; óir is ríchathaoir Dé í:
35 Ná ag an talamh; mar tá sé a footstool: ní ag Iarúsailéim; óir is í cathair an Rí mhóir í.
36 Ná ní mhionnóidh tú ar do cheann, mar ní féidir leat aon ghruaig a dhéanamh bán nó dubh.
37 Ach bíodh do chumarsáid agaibh, Sea, sea; Ní hea, ní headh: óir pé rud is mó ná iad so tagann an t-olc.
38 Chuala sibh go ndúradh, Súil le haghaidh súl, agus fiacail i gcomhair fiacaile:
39 Ach a deirim ribh, Ná cuirigí in aghaidh an uilc: ach pé duine a bhuailfidh thú ar do leiceann deas, cas chuige an duine eile freisin.
40 Agus má dhéanann aon duine tú a agairt chun an dlí, agus a thógáil amach do chóta, lig dó freisin do clóca.
41 Agus cibé duine a chuirfidh iallach ort dul míle, imigh leis dhá cheann.
42 Tabhair don té a iarrann thú, agus uaidh an té a gheobhadh iasacht uait, ná tóg uait.

43 Chuala sibh go ndúradh: “Gráoidh tú do chomharsa, agus is fuath leat do namhaid.
44 Ach a deirim ribh, Grádh daoibh bhur naimhde, beannaighe an dream a mhalluigheann sibh, déana maith do na daoinibh gur fuath leo, agus guidhibh ar a son a bhainionn díbh go tréan, agus a dhéanann géarleanúint oraibh;
45 Chun go mbeidh sibh 'n-a cloinn ag bhur n-Athair atá ar neamh: óir cuireann sé a ghrian suas ar na h-olcaibh agus ar na maithibh, agus a' cur báisteach ar na cóir agus ar na h-éagóraibh.
46Oir má thugann sibh grá dóibh siúd a thugann grá daoibh, cén luach saothair atá agaibh? nach fiú na tábhairneoirí mar an gcéanna?
47 Agus má thugann sibh beannú do bhur bráithre amháin, cad a dhéanann sibh níos mó ná daoine eile? nach fiú na tábhairneoirí amhlaidh?
48 Bígí foirfe mar sin, mar atá bhur nAthair atá ar neamh foirfe.

CAIBIDIL 6

1 Tabhair an aire nach dtugann sibh bhur ndeirc i láthair na bhfear, le go bhfeicfidh sibh iad: mura mbíonn aon luach saothair agaibh ó bhur nAthair atá ar neamh.
2 Uime sin, nuair a dhéanann tú do dheirc, ná canadh trompaid os do chomhair, mar a dhéanann na hypocrites sna sinagóga agus ar na sráideanna, chun go mbeidh glóir acu ó dhaoine. Go deimhin a deirim ribh, Tá a luach saothair acu.
3Ach nuair a dhéanann tú déirce, ná bíodh a fhios ag do lámh chlé cad a dhéanann do lámh dheas:
4 Chun go mbeidh do dhéirce faoi rún: agus tabharfaidh d’Athair a fheiceann faoi rún é féin luach saothair duit go hoscailte.
5 Agus nuair a dhéanfaidh tú guí, ní bheidh tú mar an hypocrites: óir is breá leo guí seasamh sna sinagóga agus i gcoirnéil na sráideanna, go bhfeicfear daoine iad. Go deimhin a deirim ribh, Tá a luach saothair acu.
6 Ach tusa, nuair a dhéanann tú guí, dul isteach i do chuasán, agus nuair a dhúnann tú do dhoras, guigh chun d'Athair atá faoi rún; agus tabharfaidh d'Athair a fheiceann faoi rún luaíocht duit go hoscailte.
7 Ach nuair a bhíonn sibh ag guí, ná húsáidigí athrá, faoi mar a dhéanann na Cinnich, mar is dóigh leo go n-éistfear lena gcuid cainte.
8 Uime sin ná bígí cosmhuil ríu: óir a bhfuil a fhios ag bhur nAthair cia iad na neithe atá aguibh, ro fhiafruigheann sibh air.
9 Ar an gcuma so, guidh- ibh uime sin: Ár nAthair atá ar neamh, Go naomhófar d'ainm.
10 Tig do ríocht. Go ndéanfar do thoil ar talamh, mar a dhéantar ar neamh.
11 Tabhair dúinn inniu ár n-arán laethúil.
12 Agus maith dúinn ár bhfiacha, mar a mhaithimidne dár bhféichiúnaithe.
13 Agus ná lig isteach i gcathú sinn, ach saor sinn ón olc: óir is leatsa an ríocht, agus an chumhacht, agus an ghlóir go brách. Amen.
14Oir má mhaitheann sibh a gcionta do dhaoine, maithfidh bhur nAthair neamhaí daoibhse freisin:
15 Ach mura maith sibh a gcionta d’fhir, ní mhaithfidh bhur nAthair bhur n-Athair bhur gcionta.
16 Agus mar an gcédna, agus sibh ag troscadh, ná bíodh gruaim oraibh mar an gcédna: óir deineann siad a n-aghaidh a mhaslú, chun go bhfeicfid siad do dhaoine ag troscadh. Go deimhin a deirim ribh, Tá a luach saothair acu.
17 Ach tusa, nuair a dhéanann tú troscadh, unga do cheann, agus nigh d’aghaidh;
18 Chun nach bhfeicfeá do dhaoine troscadh, ach do d’Athair atá faoi rún: agus tabharfaidh d’Athair a fheiceann faoi rún, luach saothair duit go hoscailte.
19 Ná déanaigí seoda ar an talamh daoibh féin, mar a n-éilíonn an leomhan agus an meirg, agus mar a mbristear agus a ghoideann gadaithe;
20 Ach cuirigí suas duit féin seoda ar neamh, áit nach truaillíonn an leamhan ná an meirg, agus nach mbrisfidh agus nach goid na gadaithe.
21 Oir an áit a bhfuil do thaisce, beidh do chroí ann freisin.
22 Is í an tsúil solas an choirp: dá bhrí sin má bhíonn do shúil amháin, beidh do chorp uile lán solais.
23 Ach má bhíonn do shúil olc, beidh do chorp uile lán dorchadais. Dá bhrí sin más dorchadas an solas atá ionat, nach mór an dorchadas sin!
24 Ní féidir le haon duine fónamh do dhá mháistir: óir beidh fuath aige don duine acu, agus grá don duine eile; nó eile beidh sé i seilbh an duine, agus an duine eile ghrain. Ní féidir libh seirbhís a thabhairt do Dhia agus do Mhamon.
25 Uime sin a deirim ribh, ná déanaigí aon mhachnamh ar bhur mbeatha, cad a íosfaidh sibh, nó cad a ólaidh sibh; ná fós ar son bhur gcorp, cad a chuirfidh sibh oraibh. Nach mó an bheatha ná feoil, agus an corp ná éadaí?
26 Féach ar éanlaith an aeir: óir ní chuireann siad, agus ní bhainfidh siad, agus ní chruinníonn siad i sciobóil; fós beathaíonn bhur nAthair neamhaí iad. Nach fearr sibhse i bhfad ná iad?
27 Cé acu duine agaibh is féidir, trí mhachnamh a dhéanamh, cubhad amháin a chur lena airde?
28 Agus cad chuige a ndéanfá machtnamh ar éadaí? Smaoinigh ar lilies na páirce, conas a fhásann siad; ní shaothraíonn siad, agus ní casadh siad:
29 Agus fós a deirim ribh, Nár cuireadh Solamh fós ina ghlóir uile mar aon díobh so.
30 Ar an adhbhar sin, má chuimsigh Dia féar na machrach mar sin, atá inniu ann, agus am màireach á chaitheamh san oigheann, nach mó go mór a n-éadaigh sé sibhse, a dhaoine ar bheagán creidimh?
31 Ná déanaigí aon smaoineamh dá bhrí sin, ag rá, Cad a íosfaidh muid? nó, Cad a ólfaimid? nó, Cad leis a chuirfí éadaigh orainn?
32 (Oir tar éis na nithe seo go léir iarrann na Gintlithe:) óir a fhios ag bhur nAthair neamhaí go bhfuil gá agaibh leis na nithe seo go léir.
33 Ach iarraibh ar dtús ríocht Dé, agus a fhíréantacht; agus cuirfear na nithe seo go léir libh.
34 Ná déanaigí machnamh, dá bhrí sin, ar an lá amárach: óir déanfaidh an lá amárach machnamh ar na nithe féin. Is leor chun an lae a olc.

CAIBIDIL 7

1 Ná déanaigí breithiúnas, ionas nach dtabharfar breith oraibh.

2Oir is é an breithiúnas a thugann sibh, tabharfar breithiúnas oraibh: agus leis an mbeart a dhéanfaidh sibh, tomhaisfear daoibh arís é.
3 Agus cad chuige a bhfeicfidh tú an smior atá i súil do dhearthár, ach nach dtugann tú aird ar an léas atá i do shúil féin?
4 Nó mar a déarfaidh tú le do dheartháir, Lig dom an móta a tharraingt as do shúil; agus, féuch, tá léas i do shúil féin?
5 A chealgoir, caith ar dtús an léas as do shúil féin; agus ansin feicfidh tú go soiléir an móta a chaitheamh amach as súil do dhearthár.
6 Ná tabhair an ní atá naofa do na madraí, agus ná caith do phéarlaí os comhair na muc, ar eagla go satailt siad faoina gcosa, agus go n-iompóidh siad arís agus go n-éireoidh siad thú.
7 Iarr, agus tabharfar duit; lorg, agus gheobhaidh sibh; cnag, agus osclófar daoibh é:
8Oir gach duine a iarrann glacann sé; agus an té a lorgaíonn, faigheann sé; agus don té a bhuailfidh é, osclófar é.
9 Nó cad é an fear daoibh, agus má iarrann a mhac arán, a thabharfaidh cloch dó?
10 Nó má iarrann sé iasc, an dtabharfaidh sé nathair dó?
11 Má bhíonn a fhios agaibhse mar sin, atá olc, bronntanais mhaithe a thabhairt do bhur bpáistí, nach mó ná sin a thabharfaidh bhur nAthair atá ar neamh rudaí maithe dóibh siúd a iarrann air?
12 Uime sin gach ní ba mhaith libh a dhéunadh dhaoibh, déanaibh mar an gcédna dhóibh: óir is é so an dlí agus na fáidh.
13 Gabhaigí isteach ag an ngeata caola: óir is fairsing an geata, agus is leathan an bealach a théann chun scriosta, agus go leor a théann isteach ann.
14 Toisc gurb é caolas an geata, agus is cúng an bealach a thugann chun na beatha, agus is beag duine a fhaigheann é.
15 Bí ar an airdeall roimh na fáithe bréige a thagann chugat i éadaí caorach, ach is mac tíre ravening iad ón taobh istigh.
16 Beidh aithne agaibh orthu faoina dtorthaí. An mbailíonn fir fíonchaora de dhriseacha, nó figí de fheochadán?
17 Mar sin féin tugann gach crann maith torthaí maithe; ach bheir crann truaillithe amach drochthorthaí.
18 Ní féidir le crann maith drochthorthaí a thabhairt, agus ní féidir le crann truaillithe torthaí maithe a thabhairt.
19 Gach crann nach dtugann amach toradh maith gearrtar anuas é, agus cuirtear sa teine é.
20 Uime sin ar a dtorthaí aithneoidh sibh iad.
21 Ní gach uile neach a deir rium, a Thiarna, a Thiarna, dul isteach i ríocht na bhflaitheas; ach an té a dhéanann toil m'Athar atá ar neamh.
22 Déarfaidh go leor liom sa lá sin, A Thiarna, a Thiarna, nach ndearnamar fáidh i d'ainm? agus i d'ainmse a chaith amach na diabhal? agus a lán saothar iontach déanta i d'ainm?
23 Agus an uair sin admhóidh mé ríu , Ní raibh aithne agam oraibh : imigh uaimse, sibhse a dhéanann aingle.
24 Dá bhrí sin, cibé duine a chloiseann na briathra seo agamsa, agus a dhéanann iad, beidh mé é a shamhail an duine ciallmhar, a thóg a theach ar charraig:
25 Agus thit an bháisteach, agus tháinig na tuilte, agus shéid na gaotha, agus bhuail siad ar an teach sin; agus níor thit sé: óir is ar charraig a bunaíodh é.
26 Agus gach duine a chloiseann na briathra seo agamsa, agus nach ndéanann iad, beidh sé cosúil le duine amaideach, a thóg a theach ar an gaineamh:
27 Agus thit an bháisteach, agus tháinig na tuilte, agus shéid na gaotha, agus bhuail siad ar an teach sin; agus thit sé: agus ba mhór an titim de.
28 Agus tárla, an tan do chríochnuigh Iósa na briathra so, do ghabh an pobal iongantas as a theagasg:
29Oir theagaisg sé iad mar dhuine ag a raibh údarás, agus ní mar na scríobhaithe.

CAIBIDIL 8

1 Nuair a tháinig sé anuas ón sliabh, lean an slua mór é.
2 Agus, féuch, tháinig lobhar agus adhradh dó, ag rá, A Thiarna, más mian leat, is féidir leat a dhéanamh glan dom.
3 Agus do chuir Iósa amach a lámh, agus do tháinic sé ris, ag rádh, Is toil liom; bí glan. Agus láithreach glanadh a lobhra.
4 Agus a dubhairt Iósa ris, Féuch ní innis tú do neach ar bith; ach imigh leat, tainig tú féin don sagart, agus ofráil an bronntanas a d'ordaigh Maois mar fhianaise dóibh.
5 Agus nuair a chuaidh Íosa isteach i gCapernáum, tháinig ceannaire chuige, ag impí air,
6 Agus á rádh , A Thiarna , tá mo sheirbhíseach ina luí sa bhaile tinn den phairilis , agus é go mór cráite .
7 Agus a dubhairt Iósa ris, Tiocfaidh mé agus leighisfidh mé é.
8 D'fhreagair an ceannaire agus a dubhairt sé, A Thiarna, ní fiú mise go dtiocfá faoi mo dhíon: ach abair an focal amháin, agus leighisfear mo sheirbhíseach.
9 Oir is duine mise faoi údarás, a bhfuil saighdiúirí fúm: agus a deirim ris an bhfear so, Imigh, agus imthigh sé; agus ri fear eile, Tar, agus tá sé teacht; agus ri m' sheirbhíseach, Déan so, agus dein sé é.
10 Nuair a chuala Íosa é, do ghabh iongantas é, agus a dubhairt seision ris an dream a lean, Go deimhin a deirim ribh, ní bhfuair mé creideamh ana-mhór sin, ní hea, in Israel.
11 Agus a deirim ribh, Go dtiocfaidh mórán ón taobh thoir agus thiar, agus suífidh siad síos le Abraham, agus Isaac, agus Iacób, i ríocht na bhflaitheas.
12 Ach beidh clann na ríochta a chaitheamh amach sa dorchadas amuigh: ansin beidh gol agus gnash fiacla.
13 Agus a dubhairt Iósa ris an gcéudna, Imthigh dhíot; agus de réir mar a chreid tú, déanadh amhlaidh duit. Agus leighiseadh a sheirbhíseach san uair chéanna.
14 Agus nuair a tháinig Íosa isteach i dteach Pheadair, chonaic sé máthair a mhnaoi suite agus í tinn i bhfiabhras.
15 Agus bhain sé a lámh , agus d'fhág an fiabhras í : agus d'éirigh sí , agus ministir dóibh .
16 Nuair a tháinig an tráthnóna, thug siad chuige go leor a raibh ina seilbh ag deamhain: agus chaith sé amach na spioraid lena bhriathar, agus leighis sé gach a bhí tinn.
17 Chun go gcomhlíonfaí an méid a labhair Esaias an fáidh, ag rádh, Do ghabh é féin ár n-easláin, agus d'iompuigh sé ár n-easláin.
18 Nuair a chonaic Íosa go leor daoine ina thimpeall, d'ordaigh sé dul go dtí an taobh eile.
19 Agus tháinig scríobhaí áirithe, agus dúirt ris, a Mháistir, beidh mé ag leanúint thú cibé áit a théann tú.

20 Agus a dubhairt Iósa ris, Tá poill ag na sionnaigh, agus
neadacha ag éanlaith an aeir; ach níl ag Mac an duine áit ar
chóir dó a cheann a chur.
21 Agus a dubhairt duine eile dá dheisgiobuil ris, A
Thighearna, leig dom ar dtúis dul agus m'athair a adhlacadh.
22 Ach a dubhairt Iósa ris, Lean mise; agus ligigí do na
mairbh a mairbh a adhlacadh.
23 Agus nuair a chuaidh sé isteach sa luing, lean a
dheisgiobuil é.
24 Agus, féuch, d'éirigh stoirm mhór san fharraige, ionnas
go raibh an long clúdaithe leis na tonnta: ach bhí sé ina
chodladh.
25 Agus tháinig a dheisceabail chuige , agus dhúisigh sé é ,
ag rá , A Thiarna , shábháil dúinn : bás againn .
26 Agus a dubhairt sé ríu , Cad chuige a bhfuil sibh
eaglach , O sibhse ar bheag creidimh ? Ansin d'éirigh sé,
agus d'áitigh sé na gaotha agus an fharraige; agus bhí
suaimhneas mór ann.
27 Ach ghabh na daoiní iongantas, ag rádh, Cad é an modh
duine é seo, go ngéilleann eadhon na gaotha agus an
fharraige dó!
28 Agus nuair a tháinig sé go dtí an taobh eile go tír na
nGergeseneach , do bhuail air, a raibh deamhain acu , ag
teacht amach as na tuamaí, thar fíochmhar , ionas nach
bhféadfadh aon duine dul an bealach sin .
29 Agus, féuch, do ghlaoidheadar amach, ag rádh, Cad é an
gnothuch againn riot, a Iósa, a Mhic Dé? an dtáinig tú
anseo chun sinn a chrá roimh an am?
30 Agus bhí tréad go leor muc ag cothú slí mhaith uathu.
31 Mar sin do ghuidh na deamhain air, ag rádh, Má
theilgean tu amach sinn, leig dúinn dul san tréad muc.
32 Agus a dubhairt sé ríu , Imthigh . Agus ar ndul amach
dhóibh, do chuadar sa tréad muc: agus, féuch, do rith an
tréad muc uile go dian síos go géar san fharraige, agus
cailleadh sna huiscí iad.
33 Agus theith na daoine a bhí á gcoimeád acu, agus
chuaigh siad isteach sa chathair, agus d'inis siad gach ní,
agus cad a tharla do na diabhal.
34 Agus , féuch , táinig an chathair uile amach chum Iósa :
agus an tan do chonaiceadar é, do ghuidheadar air
imtheacht as a gcroidhthibh.

CAIBIDIL 9

1 Agus chuaidh sé isteach i luing, agus chuaidh sé thairis,
agus tháinig sé isteach ina chathair féin.
2 Agus, féuch, tugadar chuige duine air an raibh an
phairilis 'na luighe ar leabaidh: agus do chonaic Iósa a
gcreideamh, a dubhairt sé ris an té a bhí tinn ar an bpairilis;
A mhic, bíodh misneach mhaith agat; go maithfear do
pheacaí duit.
3 Agus , féuch , dúirt cuid de na scríobhaithe ann féin , an
fear seo blasphemeth .
4 Agus a fhios ag Íosa a gcuid smaointe a dúirt sé , Cad a
cheapann sibh olc i bhur gcroí ?
5 Oir pé aca is fusa a rádh, Go maitheadh do pheacaí dhuit;
nó a rádh, Eirigh, agus siuil?
6 Ach chun go mbeadh a fhios agaibh go bhfuil cumhacht
ag Mac an duine peacaí a mhaitheamh ar an talamh, (a deir
sé ansin leis an bpairilis,) Eirigh, tóg do leaba, agus imigh
go dtí do theach.
7 Agus d'eirigh sé, agus chuaidh sé go dtí a thigh.
8 Ach nuair a chonaic an tslua é, ghabh siad ionadh agus
thug siad glóir do Dhia, a thug an chumhacht sin do
dhaoine.
9 Agus ag imtheacht do Iósa as sin amach, do chonnairc sé
fear darbh ainm Matha, 'na shuidhe ag áitmheadh an chuis,
agus a dubhairt sé ris, Lean mise. Agus d'eirigh sé, agus do
lean é.
10 Agus an uair a bhí Íosa 'na shuidhe ag biadh sa tigh,
féuch, tháinig mórán poibleacánach agus peacach, agus do
shuidheadar leo féin agus a dheisgiobuil.
11 Agus nuair a chonaic na Fairisínigh é, dúirt siad lena
dheisceabail, Cén fáth a itheann bhur Máistir le
poibleacánaigh agus le peacaigh?
12 Ach nuair a chuala Íosa é sin a dúirt sé ríu, Ní gá dóibh
siúd atá slán leigh, ach iad siúd atá tinn.
13 Ach imighigí agus foghluim cad is brí le sin, déanaimse
trócaire, agus ní íobairt: óir ní chun aithrí a tháinig mé, ach
chun aithrí a dhéanamh.
14 Ansan tháinig deisgiobuil Eoin chuige, ag rádh, Cad
chuige a ndéanaimidne agus na Fairisínigh troscadh go
minic, ach ní dhéanann do dheisceabail troscadh?
15 Agus a dubhairt Iósa ríu, An féidir clann na bainríoghna
do bhrón, an fhaid a bhitheas an fear nuadh- pòsda maille
riu? ach tiocfaidh na laethanta, nuair a thógfar an fear pósta
uathu, agus ansin déanfaidh siad troscadh.
16 Ní chuireann duine ar bith píosa éadach nua ar shean-
éadaí, óir an méid a chuirtear isteach chun é a líonadh,
glacann sé den bhall éadaigh, agus déantar an cíos níos
measa.
17 Ní chuireann fir fíon nua isteach i seanbhuidéil ach an
oiread: nó briseann na buidéil, agus ritheann an fíon amach,
agus cailleann na buidéil: ach cuireann siad fíon nua i
mbuidéil nua, agus coinnítear an dá cheann.
18 Nuair a bhí sé ag labhairt na nithe seo ríu , féuch ,
tháinig rialóir áirithe , agus adhradh dó , ag rá , Tá m'iníon
fiú anois marbh : ach tar éis teacht agus do lámh a chur
uirthi , agus beidh sí beo .
19 Agus d'eirigh Iósa, agus do lean sé é, agus mar sin do
rinne a dheisgiobuil.
20 Agus, féuch, tháinig bean, a bhí tinn le sileadh fola dhá
bhliain déag, ina dhiaidh, agus bhain sí le himeall a éadaigh:
21 Mar a dúirt sí inti féin, Más féidir liom ach teagmháil a
dhéanamh lena bhall éadaigh, beidh mé slán.
22 Ach d'iompuigh Íosa chuige, agus nuair a chonaic sé í,
a dubhairt sé, A iníon, bíodh sólás agat; slánaigh do
chreideamh thú. Agus rinneadh an bhean slán ón uair sin
amach.
23 Agus nuair a tháinig Íosa isteach i dteach an rialtóra,
agus a chonaic sé an lucht leanúna agus na daoine ag
déanamh torainn,
24 Dúirt sé ríu , Tabhair áit : le haghaidh an maid nach
bhfuil marbh , ach codladh . Agus rinne siad gáire air.
25 Ach nuair a cuireadh an pobal amach, chuaigh sé
isteach, agus rug sé ar láimh í, agus d'éirigh an maid.
26 Agus chuaigh an clú atá air seo thar lear ar fud na tíre
sin go léir.
27 Agus nuair a d'imigh Íosa as sin, lean beirt dhall é, ag
caoineadh, agus ag rá, A Mhic Dháiví, déan trócaire orainn.
28 Agus ar ndul a steach do'n tigh, do thángadar na doill
chuige : agus a dubhairt Iósa ríu , Creud é an féidir
dhamhsa so a dhéanamh ? Dúirt siad leis, Sea, a Thiarna.

29 Ansin cheangail sé lena súile, ag rá, De réir bhur gcreidimh go raibh sé ríu.
30 Agus osclaíodh a súile; agus d'orduigh Íósa go teann iad, ag rádh, Féuch nach eol d'aon duine é.
31 Ach iadsan, nuair a d’imigh siad, sgaoil siad a cháil ar fud na tíre sin go léir.
32 Agus iad ag imeacht, féach, thug siad chuige duine balbh a raibh diabhal air.
33 Agus an tan do theilgeadh an diabhal amach, do labhair na balbh: agus do ghabh an sluagh iongantas, ag rádh, Ní fhacas a leithéid riamh i n-Israél.
34 Ach a dubhairt na Fairisínigh, Tilgeann sé amach na ndeamhan tré phrionsa na ndeamhan.
35 Agus d’imthigh Íosa timpeall na gcathracha agus na sráidbhailte go léir, ag teagasc ina sinagóga, agus ag seanmóireacht shoiscéal na ríochta, agus ag leigheas gach tinne agus gach galair i measc an phobail.
36 Ach nuair a chonaic sé an tslua, ghabh sé truas díobh, mar gur lagaigh siad, agus go raibh siad scaipthe thar lear, mar chaoirigh gan aoire acu.
37 Ansin a deir sé lena dheisceabail , Tá an fómhar go fírinneach go leor , ach is beag oibrithe ;
38 Guígí dá bhrí sin, Tiarna an fhómhair, go seolfaidh sé oibrithe amach chun a fómhar.

CAIBIDIL 10

1Agus nuair a ghlaoigh sé a dháréag dheisciobal chuige chuige, thug sé cumhacht dóibh i gcoinne na spioraid neamhghlan, chun iad a chaitheamh amach, agus chun gach tinnis agus gach uile shaghas galair a leigheas.
2 Seo iad ainmneacha an dáréag aspal; An chéad duine, Síomón, dá ngairtear Peadar, agus Aindrias a dhearthái r; Séamas mac Zebedee, agus Eoin a dhearthái r;
3 Philip, agus Bartolomew; Tomás, agus Matha an tábhairneoir; Séamas mac Alphaeus, agus Lebáeus, arbh ainm do Thadaeus;
4 Síomón an Canánach, agus Iúdás Iscariot, a thug feall dó freisin.
5 An dáréag so chuir Iósa amach, agus d'orduigh sé dhóibh, ag rádh, ná himigh go slighe na nGenealach, ná go cathair ar bith de na Samáraigh ná rachaid a steach:
6 Ach téigh go dtí caoirigh chaillte theach Iosrael.
7 Agus mar a théann sibh, seanmóir, ag rá, Tá an ríocht na bhflaitheas ar láimh.
8 Leighisigh na heasláin, glana na lobhair, eirigh na mairbh, caith amach na deamhain: fuair sibh go saorálach, tabhair faoi shaoirse.
9 Ná tabhair ór, ná airgead, ná prás i do sparáin,
10 Ná scrupa do thurais, ná dhá chóta, ná bróga, ná bataí: óir is fiú an oibrí a chuid feola.
11 Agus cibé cathair nó baile ar a rachaidh sibh isteach, fiafraigh cé is fiú inti; agus fanaigí go n-imeoidh sibh as sin.
12 Agus nuair a thagann sibh isteach i dteach, beannaigh sé.
13 Agus más fiú an tí é, tigid do shíothcháin air : ach mur fiú é, go bhfillfeadh do shíocháin chugaibh.
14 Agus cibé duine nach nglacann sibh, agus nach gcloisfidh sibh bhur mbriathra, nuair a imeoidh sibh as an teach nó as an gcathair sin, croith sibh deannaigh bhur gcos.
15 Go deimhin a deirim ribh, Is so-fhulaingthe do thír Shódóm agus Ghomorrha lá an bhreithiúnais, ná don chathair sin.
16 Féuch, cuirim amach sibh mar chaoirigh i measc na mac tíre: bígí críonna mar nathair, agus neamhdhíobhálach mar choluman.
17 Ach bígí ar an airdeall ó dhaoine: óir tabharfaidh siad suas sibh do na comhairlí, agus déanfaidh siad sciúirse oraibh ina sinagóga;
18 Agus tabharfar sibh os comhair gobharnóirí agus ríthe ar mo shonsa, mar fhianaise ina n-aghaidh agus ina gcoinne féin agus na nGintlithe.
19 Ach nuair a thabharfaidh siad suas sibh, ná bí ag smaoineamh ar conas nó cad a labhróidh sibh: óir tabharfar daoibh an uair sin féin an méid a labhróidh sibh.
20Oir ní sibhse a labhraíonn, ach Spiorad bhur nAthair a labhraíonn ionaibh.
21 Agus bhéarfaidh an bráthair an bráthair suas chun báis, agus an t-athair an leanbh : agus éirghidh na leanbhaí i gcoinnibh a dtuismitheoirí, agus cuirfidh siad chun báis iad.
22 Agus beidh fuath ag gach duine agaibh ar son m'ainmse: ach an té a mhairfidh go dtí an deireadh, beidh sé slán.
23 Ach nuair a dhéanann siad géarleanúint oraibh sa chathair seo, teichibh isteach i dtír eile: óir go deimhin a deirim ribh, Ní rachaidh sibh thar chathracha Iosrael, go dtiocfaidh Mac an duine.
24 Níl an deisceabal os cionn a mháistir, ná an seirbhíseach os cionn a thiarna.
25 Is leor don deisceabal é a bheith mar a mháistir, agus an seirbhíseach ina thighearna. Má ghlaoigh siad Beelsebub ar mháistir an tí, cá mhéad is mó a ghlaoidh siad orthu dá theaghlach?
26 Dá bhrí sin ná bíodh eagla oraibh: óir níl aon ní folaithe, nach nochtfar; agus hid, ní fios sin.
27 An rud a deirim libh sa dorchadas, a labhraíonn sibh sa solas: agus an méid a chloiseann sibh sa chluas, seanmóir sibh ar bharr an tí.
28 Agus ná bíodh eagla oraibh a mharaíonn an corp, ach nach bhfuil ar a gcumas an t-anam a mharú: ach go madh a bheith eaglach roimh an té atá in ann an t-anam agus an corp a mhilleadh in ifreann.
29 Nach ndíoltar dhá ghealbhan ar fheoirling? agus ní thitfidh duine acu ar an talamh gan bhur nAthair.
30 Ach tá ribí do chinn uile uimhrithe.
31 Ná bíodh eagla oraibh, mar sin, gur mó luach sibh ná mórán gealbhain.
32 Dá bhrí sin, cibé duine a admhaíonn mé os comhair daoine, beidh mé a admháil freisin os comhair m'Athar atá ar neamh.
33 Ach cibé duine a dhiúltóidh mise os comhair daoine, séanfaidh mé féin é os comhair m’Athar atá ar neamh.
34 Ná meas go dtáinig mise chun síocháin a chur ar talamh: ní chun síocháin a tháinig mé, ach claíomh.
35 Oir tháinig mé chun fear a chur in aghaidh a athar, agus an iníon in aghaidh a máthar, agus an iníon chéile in aghaidh a máthar céile.
36 Agus is naimhde dá theaghlach féin a bheidh ina naimhdibh ag duine.
37 An té a thugann grá do athair nó do mháthair níos mó ná mise, ní fiú dom é: agus an té a thugann grá do mhac nó iníon níos mó ná mise, ní fiú dom é.
38 Agus an té nach nglacann a chros, agus nach leanann mise, ní fiú dom é.
39 An ti a gheobhas a bheatha, caillidh sé é: agus an té a chailleas a bheatha ar mo shonsa, gheobhaidh sé é.

40 An té a ghlacann sibhse glacann sé mise, agus an té a fhaigheann mise glacann sé an té a chuir uaithi mé.
41 An té a gheobhaidh fáidh in ainm fáidh, gheobhaidh sé duais fáidh; agus an té a gheobhaidh an fíréan in ainm an chirt, gheobhaidh sé duais an fhíréin.
42 Agus cibé duine a thabharfaidh le n-ól cupán uisce fuar do dhuine den mhuintir bhig seo in ainm deisceabail amháin, go deimhin a deirim ribh, ní chaillfidh sé a dhuais.

CAIBIDIL 11

1Agus nuair a chríochnaigh Íosa á ordú dá dháréag deisciobal, d'imigh sé as sin chun teagasc agus seanmóir a dhéanamh ina gcathracha.
2Anois nuair a chuala Eoin sa phríosún oibreacha Chríost, chuir sé beirt dá dheisceabail uaithi,
3 Agus a dubhairt seision ris, An tusa an té thiocfadh, nó an bhfuil lorg againn ar neach eile?
4 D'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé ríu, Imthigh agus inis arís do Eoin na nithe a chloiseann sibh agus a fheiceann sibh:
5 Faigheann na daill a radharc, agus siúlann na bacaigh, glantar na lobhair, agus éisteann na bodhair, ardaítear na mairbh, agus seanmóir an soiscéal do na boicht.
6 Agus is beannaithe é, pé duine ná beidh oilbheum agam-sa.
7 Agus ag imeacht dóibh, thosaigh Íosa a rá leis an tslua i dtaobh Eoin, Cad a chuaigh sibh amach san fhásach a fheiceáil? Giolcach ar crith leis an ngaoth?
8 Ach cad a chuaigh sibh amach lena fheiceáil? Fear a bhfuil éadaí bog air? féuch, is i dtithe na ríthe atá an dream a chaitheann éadach bog.
9 Ach cad a chuaigh sibh amach lena fheiceáil? A fáidh? ye, a deirim ribh, agus níos mó ná fáidh.
10 Oir is é so an té a bhfuil sé sgríobhtha, Féuch, cuirim mo theachtaire roimh do ghnúis, a ullmhóidh do shlighe romhad.
11 Go deimhin a deirim ribh, 'n-a measg-san a rugadh ó mhnáibh níor eirigh neach is mó ná Eoin Baiste: gidheadh an té is lúgha i ríocht na bhflaitheas, is mó é ná eisean.
12 Agus ó laethanta Eoin Baiste go dtí seo tá ríocht na bhflaitheas ag fulaingt foréigean, agus glacann na foréigean í le forneart.
13 Do rinne na fáithe go léir agus an dlí fáidh go dtí Eoin.
14 Agus má fhaigheann sibh é, is é seo Elias, a bhí le teacht.
15 An té a bhfuil cluasa aige chun éisteachta, éisteadh sé.
16 Ach cad leis a shamhlaím an ghlúin seo? Is cosmhail é le leanaí a shuíonn ar na margaí, agus ag glaoch ar a gcomhghleacaithe,
17 Agus ag rádh , Táimid tar éis píob a dhéanamh ribh , agus ní raibh sibh rince ; rinneamar caoineadh daoibh, agus níor chaoin sibh.
18 Oir tháinig Eoin gan ithe ná ól, agus deir siad, Tá diabhal aige.
19 Tháinig Mac an duine ag ithe agus ag ól , agus a deir siad , Féuch duine glútanach , agus bior fíona , cara publican agus pheacach . Ach tá eagna údar dá leanaí.
20 Ansin thosaigh sé ag magadh ar na cathracha inar rinneadh an chuid is mó dá oibreacha cumhachtacha, mar nach ndearna siad aithrí:
21 Is mairg duit, a Chorazin! Is mairg duit, a Bhetsaida! óir dá ndéanfaí i mBonn agus i Sidon na hoibreacha cumhachtacha a rinneadh ionaibhse, is fada ó shin a dhéanfaidís aithrí i saicéadaí agus i luaithreach.
22 Ach deirim ribh, gur so-fhulaingthe do Thirus agus do Shíodóin lá an bhreithiúnais, ná daoibhse.
23 Agus thusa, a Chapernáum, atá ardaithe go neamh, tabharfar anuas go hIfreann thú: óir dá ndéanfaí i Sodom na hoibreacha móra atá déanta ionatsa, d'fhanfadh sé go dtí an lá inniu.
24 Ach a deirim ribh, gur so-fhulaingthe do thír Shódóm i lá an bhreithiúnais, ná dhuitse.
25 San am sin d'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé, Gabhaim buidheachas leat, a Athair, a Thighearna neamh agus talmhan, do bhrígh gur fholaigh tú na neithe so ó dhaoinibh críonna agus críonna, agus gur nocht tú do na leanbhaíbh iad.
26 Mar sin féin, a Athair: óir ba mhaith an rud é i do radharc.
27 Atá gach ní seachadta dhomsa ó m'Athair : agus ní aithne do neach ar bith an Mac , ach an tAthair ; ní aithne d'aon duine an tAthair, ach amháin an Mac, agus an té a nochtfaidh an Mac dó.
28 Taraigí chugam, sibhse go léir atá ag obair agus atá trom-ualaithe, agus tabharfaidh mé suaimhneas daoibh.
29 Tóg mo chuing ort, agus foghlaim uaim; óir tá mé macánta agus íseal i gcroí: agus gheobhaidh sibh suaimhneas d'ur n-anamacha.
30 Oir is furasta mo chuing, agus is éadrom m'ualach.

CAIBIDIL 12

1 San am sin chuaigh Íosa lá na sabóide tríd an arbhar; agus bhí ocras ar a dheisceabail, agus thosaigh siad ar na cluasa arbhair a spíonadh, agus a ithe.
2 Ach nuair a chonaic na Fairisínigh é, a dubhairt siad ris, Féuch, a dhéanann do dheisciobail an ní nach dleathach a dhéanamh ar lá na sabóide.
3 Ach dúirt sé ríu, Nár léigh sibh cad a rinne Dáiví, nuair a bhí ocras air, agus iad siúd a bhí in éineacht leis;
4Conas a chuaigh sé isteach i dteach Dé agus a d'ith sé an t-arán tairis nach raibh cead aige é a ithe, ná ag na daoine a bhí in éineacht leis, ach ag na sagairt amháin?
5 Nó nach bhfuil léite agaibh sa dlí, mar a thruaillíonn na sagairt sa teampall an tsabóid ar laethanta na sabóide, agus iad gan locht?
6 Ach a deirim ribh, gur mó san áit so ná an teampoll.
7 Ach dá mbeadh a fhios agaibh cad is brí leis seo, déanfaidh mise trócaire, agus ní íobairt, ní dhéanfá an dream neamhchiontach a dhaoradh.
8 Oir is Tiarna Mac an duine ar lá na sabóide fiú.
9Agus nuair a d'imigh sé as sin, chuaigh sé isteach ina sionagóg:
10 Agus, féuch, do bhí duine ann a raibh a lámh íarrtha. Agus d'fhiafraigheadar de, ag rádh, An bhfuil sé dleathach leigheas a dhéanamh ar laethanta na sabóide? go gcuirfidís cúisí air.
11 Agus a dubhairt seision ríu, Cé'n duine a bheidh ion bhur measg, ag a mbeidh aon chaora amháin, agus má thuiteas i gcloch ar lá na sabóide í, ná beirfidh sé greim uirthi, agus ná tógfaidh sé amach í?

12 Mar sin is fearr fear ná caora? Dá bhrí sin is dleathach maith a dhéanamh ar laethanta na sabóide.
13 Ansin a deir sé leis an duine, Sín amach do lámh. Agus do shín sé amach é; agus cuireadh ar ais é ina iomláine, cosúil leis an gceann eile.
14 Ansin d'imigh na Fairisínigh amach, agus thionóil siad cómhairle ina choinne, conas a d'fhéadfaidís é a mhilleadh.
15 Ach ar n-aithne do Iósa é, do imthigh sé as sin: agus do lean an sluagh mór é, agus do leighis sé iad go léir;
16 Agus d'órduigheadar iad gan é chur in iúl:
17 Chun go gcomhlíonfaí an méid a labhair Esaias an fáidh, ag rádh,
18 Féuch mo sheirbhíseach, a roghnaigh mé; a mhuinntir ionmhuinn, ar a bhfuil áthas ar m'anam: cuirfidh mé mo spiorad air, agus tabharfaidh sé breithiúnas do na Gintlithe.
19 Ní dhéanfaidh sé iarracht, ná caoin; ni chluinfidh aon duine a ghlór ar na sráidibh.
20 Ní bhrisfidh sé giolcach brúite, agus ní mhúchfaidh líon tobac, go dtabharfaidh sé breithiúnas chun bua.
21 Agus ina ainm a bheidh na Gentiles muinín.
22 Ansin tugadh chuige duine a raibh deamhan dall agus balbh air, agus do leighis sé é, i dtreo gur labhair an dall agus an balbhán araon agus go bhfaca sé.
23 Agus do ghabh an pobal go léir iongnadh , agus a dúirt , Nach é seo mac David ?
24 Ach nuair a chuala na Fairisínigh é, a dubhairt siad, Ní chuireann an duine seo amach na deamhain, ach trí Bheelsebub prionsa na diabhal.
25 Agus do thuig Iósa a smuainte, agus a dubhairt sé ríu, Gach ríocht atá roinnte 'na h-aghaidh féin, cuirthear i ndísc; agus gach cathair nó teach atá roinnte ina aghaidh féin, ní seasfaidh sé:
26 Agus má theilgeas Sátan amach, tá sé roinnte 'na aghaidh féin; conas mar sin a sheasfaidh a ríocht?
27 Agus más tré Bheelsebub a chaithim-sa na deamhain a thilgeadh amach, cé tré a bhfuil bhur gclann-sa ag caitheamh amach iad? mar sin beidh siad ina mbreithiúna agaibh.
28 Ach má chaithim deamhain amach trí Spiorad Dé, ansin tá ríocht Dé tagtha chugaibh.
29 Nó conas is féidir le duine dul isteach i dteach an duine láidir, agus a chuid earraí a mhilleadh, mura gceanglóidh sé an fear láidir ar dtús? agus ansin beidh sé spoil a theach.
30 An té nach bhfuil liom, tá sé i mo choinne; agus an té nach cruinníonn liomsa, scaipeann sé thar lear.
31 Uime sin a deirim ribh, Go maiteadh gach uile pheaca agus blasphemy do dhaoinibh : ach ní maithfear do dhaoinibh an blasphemy in aghaidh an Spioraid Naoimh.
32 Agus gidh bé neach a labhras briathar i gcoinnibh Mhic an duine, maithfear dhó é : ach ge b'e neach a labhras i gcoinnibh an Spioraid Naoimh, ní mhaithfear dhó é, ná sa tsaoghal so, ná sa tsaoghal atá le teacht.
33 Déan an crann go maith, agus a thoradh go maith; nó déanaigí an crann truaillithe, agus a thorthaí truaillithe: óir is a thoradh a aithníodh an crann.
34 A ghlúin na nimhe, conas is féidir libhse, a bheith olc, rudaí maithe a labhairt? óir is as flúirse an chroidhe a labhrann an béal.
35 Do bheir an duine maith amach nithe maithe as dea-chiste an chroidhe: agus bheir an t-olc amach as an droch-stór rudaí olca.
36 Ach a deirim ribh, Gach uile fhocal díomhaoin a labhras daoine, go dtugfid siad cuntas air i lá an bhreitheanais.
37 Óir is trí do bhriathra a údarófar thú, agus le do bhriathar daorfar thú.
38 Ansin d'fhreagair dream áirithe de na scríobhaithe agus de na Fairisínigh, ag rá, A Mháistir, feicimís comhartha uait.
39 Ach d'fhreagair seisean agus a dubhairt sé ríu, Glúin uilc agus adhaltranach ag iarraidh comharthaidh; agus ní thabharfar comhartha air, ach comhartha an fháidh Iónas:
40 Mar a bhí Iónas trí lá agus trí oíche i broinn na míolta móra; mar sin a bheidh Mac an duine trí lá agus trí oíche i gcroílár an domhain.
41 Ardóidh fir Ninebhe i mbreithiúnas in éineacht leis an nglúin seo, agus daorfaidh siad é: mar go ndearna siad aithrí le seanmóireacht Iónais; agus, féuch, atá níos mó ná Iónas anseo.
42 Ardóidh banríon an deiscirt sa bhreithiúnas leis an nglúin seo, agus daorfaidh sí é: óir tháinig sí ó imeallaibh an domhain chun eagna Sholaimh a chloisteáil; agus, féuch, atá níos mó ná Solamh anso.
43 Nuair a imíonn an spiorad neamhghlan amach as an duine, siúlann sé trí áiteanna tirime, ag iarraidh scíthe, agus ní fhaigheann sé.
44 Ansin a deir sé, Beidh mé ar ais isteach i mo theach as a tháinig mé amach; agus nuair a bheidh sé teacht, faigheann sé folamh, scuabtha, agus garnished.
45 Imíonn sé ansin, agus tógann leis féin seacht spioraid eile is measa ná é féin, agus téann siad isteach agus comhnóidh siad ann: agus is measa staid an fhir sin ná an chéad cheann. Mar sin féin beidh sé freisin don ghlúin olc seo.
46 Agus é fós ag caint leis an bpobal, féach, sheas a mháthair agus a bhráithre amuigh, ag iarraidh labhairt leis.
47 Ansin dúirt duine amháin ris, Féuch, do mháthair agus do bhráithre ina seasamh amuigh, mian leo labhairt leat.
48 Ach d'fhreagair seisean agus a dubhairt sé ris an té d'innis dó, Cé hí mo mháthair? agus cé hiad mo bhráithre?
49 Agus shín sé amach a lámh i dtreo a dheisceabail, agus dúirt sé, Féuch mo mháthair agus mo bhráithre!
50 Oir cibé duine a dhéanfaidh toil m'Athar atá ar neamh, is é sin mo dheartháir, agus mo dheirfiúr, agus mo mháthair.

CAIBIDIL 13

1 An lá céanna chuaigh Íosa amach as an teach, agus shuigh sé le taobh na farraige.
2 Agus do chruinnigh an sluagh mór chuige, ionnus go ndeachaidh sé i luing, agus gur shuidh; agus sheas an slua ar fad ar an gcladach.
3 Agus labhair sé a lán rudaí ríu i parabail , ag rá , Féuch , síoladóir chuaigh amach a chur ;
4 Agus nuair a chuir sé, thit roinnt síolta le taobh an bhóthair, agus tháinig na héin agus d'ith suas iad:
5 Thit cuid acu ar áiteacha clochach, áit nach raibh mórán talún acu: agus láithreach bonn d'fhás siad, mar nach raibh doimhneacht talún acu.
6 Agus nuair a bhí an ghrian suas, bhí siad scorched; agus toisc nach raibh aon fhréamh acu, chuaigh siad i léig.
7 Agus thit cuid acu i measc na dealga; agus d'fhás na dealga suas, agus thacht siad iad:

8 Ach thit cuid eile ar thalamh maith, agus thug sé toradh, cuid céad, cuid seasca, cuid tríochad.
9 An té a bhfuil cluasa aige chun éisteachta, éistfeadh sé.
10 Agus tháinig na deisceabail , agus dúirt sé ris , Cén fáth a bhfuil tú ag labhairt leo i parabail ?
11 D'fhreagair seisean agus dubhairt sé ríu, Do bhrígh go dtugtar daoibhse eolas a bheith agaibh ar rúndiamhra ríocht na bhflaitheas, ach dhóibh-se ní thugtar.
12 Oir gidh bé neach agá bhfuil, dho bheirthear, agus do bhéaruidh sé níos mó : ach gidh bé neach agá bhfuil, uaidhe, tógfar uaithi an ní sin atá aige.
13 Dá bhrí sin labhair mé leo i parabail: mar ní fheiceann siad; agus ní chluineann siad, agus ní thuigeann siad.
14 Agus i iad a comhlíonadh an tuar Esaias , a deir , Trí éisteacht a éisteacht leat , agus ní bheidh a thuiscint ; agus ag féachaint feicfidh sibh, agus ní bheidh a bhrath:
15 Óir tá croí an phobail seo cráite, agus tá a gcluasa mall le cloisteáil, agus a súile dúnta; ar eagla go bhfeicfidís tráth ar bith lena súile, agus go gcloisfidís lena gcluasa, agus go dtuigfidís lena gcroí, agus gur cheart iad a thiontú, agus go gcuirfinn leigheas orthu.
16 Ach is beannaithe bhur súile, óir feiceann siad: agus bhur gcluasa, óir cloiseann siad.
17 Go fírinneach a deirim ribh, gur mhian le mórán fáithe agus fíréan na nithe sin a fheiceáil a fheiceann sibh, agus nach bhfaca siad iad; agus na nithe sin a chloisteáil a chloiseann sibh, agus nár chuala siad.
18 Éistigí mar sin le parabal an tséantóra.
19 Nuair a chloiseann duine ar bith briathar na ríochta, agus nach dtuigeann é, ansin tagann an t-olc, agus glacann sé uaidh an méid a cuireadh ina chroí. Seo é an té a fuair síol taobh an bhealaigh.
20 Ach an té a fuair an síol in áiteacha clochach, is é sin an té a éisteann leis an bhfocal, agus glacann sé le lúcháir é;
21 Ach ní raibh fréamh aige ann féin, ach mairidh sé ar feadh tamaill: óir nuair a éiríonn àmhghair nó géarleanúint mar gheall ar an bhfocal, is amhlaidh a dhéanann sé olcas.
22 An té a fuair síol i measc na dealga, is é an té a éisteann leis an bhfocal; agus tá cúram an tsaoghail seo, agus mealltacht an tsaibhris, ag tachdadh an fhocail, agus bíonn sé gan toradh.
23 Ach an té a fuair síol isteach sa talamh maith, is é an té a éisteann leis an bhfocal, agus a thuigeann é; a iompraíonn freisin torthaí, agus a thugann amach, cuid céad, cuid seasca, cuid tríocha.
24 Parabal eile do chuir sé amach ríu, ag rádh, Is cosmhail ríocht na bhflaitheas le duine a chuir síol maith ina fhearann:
25 Ach nuair a chodail fir, tháinig a namhaid agus chuir sé cogal i measc na cruithneachta, agus chuaigh sé a bhealach.
26 Ach nuair a d'fhás an lann, agus a thug sé toradh amach, tháinig an cora le feiceáil ansin freisin.
27 Mar sin tháinig seirbhísigh an tí agus dúirt siad ris, A dhuine uasail, nach bhfuil tú ag cur síol maith i do réimse? as sin tares sé?
28 Dúirt sé ríu , An namhaid a rinne é seo . Dúirt na seirbhísigh leis, "An amhlaidh go rachaimid agus go mbaileoimid suas iad?"
29 Ach a dubhairt seision, Ní headh; ar eagla agus sibh ag bailiú na cora, go bhfréamhóidh sibh an chruithneacht freisin leo.
30 Ligigí dóibh fás le chéile go dtí an fómhar: agus in aimsir an bhuaint a déarfaidh mé leis na stóirín, Cruinnigh sibh le chéile ar dtús na cora, agus ceangail i bundles iad chun iad a dhó: ach cruinnigh an cruithneacht isteach i mo scioból.
31 Parabal eile chuir sé amach ríu, ag rádh, Is cosmhail ríocht na bhflaitheas le gráinne de shíol mustaird, a ghlac duine agus a chuir ina fhearann:
32 Cé acu is lú de na síolta go léir: ach nuair a fhástar é, is é is mó i measc luibheanna é, agus déantar crann de, ionas go dtiocfaidh éanlaith an aeir agus go lóisteálann siad ina chraobhacha.
33 Parabal eile do labhair sé ríu; Is cosmhail ríocht na bhflaitheas le taoisigh, a ghlac bean, agus a d’fholaigh i dtrí thomhais mine, go raibh an t-iomlán le haghaidh goirtithe.
34 Na nithe seo go léir labhair Íosa leis an iliomad i parabail; agus gan parabal níor labhair sé ríu:
35 Chun go gcomhlíonfaí an ní a labhair an fáidh, ag rá, Osclóidh mé mo bhéal i parabail; Cuirfidh mé in iúl rudaí a bhí faoi rún ó bhunús an domhain.
36 An sin do chuir Iósa an sluagh chuige, agus chuaidh sé isteach sa tigh : agus tháinig a dheisgiobuil chuige, ag rádh, Mínigh dúinne parabal cora na machrach.
37 D'fhreagair seisean agus dubhairt sé ríu, An té a chuireann an síol maith is é Mac an duine é;
38 Is é an pháirc an domhan; is iad an síol maith clann na ríochta; ach is iad na tares clann an droch-duine;
39 Is é an diabhal an namhaid a chuir iad; is é an fómhar deireadh an domhain; agus is iad na buanaithe na haingil.
40 Mar sin de réir mar a chruinnítear na cora agus a dhóitear sa tine; is mar sin a bheidh sé i ndeireadh an tsaoil seo.
41 Seolfaidh Mac an duine a aingil amach , agus cruinneoidh siad as a ríocht na nithe go léir a chiontaíonn , agus iad a dhéanann aiquity ;
42 Agus tilgfidh siad isteach i bhfoirnéis tine iad: beidh caoineadh agus gnashing fiacla.
43 Ansan do shoillsigh na fireana mar an ghrian i ríocht a nAthair. An té a bhfuil cluasa aige chun éisteachta, éisteadh sé.
44 Arís, tá ríocht na bhflaitheas cosúil le taisce i bhfolach sa pháirc; an t-é sin nuair a gheobhas duine, ceilteoidh sé, agus mar gheall ar lúcháir imthigh sé agus díolann sé gach a bhfuil aige, agus ceannuíonn sé an machaire sin.
45 Arís, is cosmhail ríocht na bhflaitheas le ceannaí, ag iarraidh péarlaí áille:
46 Agus nuair a fuair sé péarla amháin ardphraghas, chuaigh agus dhíol sé gach a raibh aige, agus cheannaigh é.
47 Arís, is cosmhail ríocht na bhflaitheas le líontán a caitheadh san fharraige, agus a bailíodh de gach sórt:
48 Agus nuair a bhí sé lán, tharraing siad chun an chladaigh, agus shuigh siad síos, agus chruinnigh siad na maithe ina n-árthaí, ach chaith siad na mala.
49 Is mar sin a bheidh sé i ndeireadh an domhain: tiocfaidh na haingil amach, agus scarfaidh na haingidh as measc na bhfíréan,
50 Agus tilgfidh siad isteach sa bhfoirnéis tine iad: beidh caoineadh agus gnashing fiacla.
51 A dubhairt Iósa ríu , Ar thuig sibh na nithe so uile ? Deir siad ris, Sea, a Thiarna.

52 Ansin a dubhairt sé ríu , Uime sin gach scríobhaí dá ngairmtear ríocht na bhflaitheas, is cosmhail é le fear tighe , a bheir amach as a stór nithe nua agus sean .
53 Agus an tan do chríochnuigh Iósa na parabail sin, d'imthigh sé as sin.
54 Agus nuair a tháinig sé isteach ina thír féin, do theagaisg sé ina sionagóg iad, ionnus gur ghabh iongantas iad, agus go ndubhairt siad, Cia as a dtáinig an fear so an t-eagna so, agus na h-oibreacha móra so?
55 Nach é seo mac an tsaoir? nach Muire a thugtar ar a mháthair? agus a bhráithre, Séamas, agus Iósaef, agus Síomón, agus Iúdás?
56 Agus a bhráithreacha, nach bhfuil siad uile linn? Cad as sin a thug an fear seo na nithe seo go léir?
57 Agus do ghabh siad oilbheum ann. Ach dúirt Íosa leo, "Níl fáidh gan onóir, ach amháin ina thír féin, agus ina theach féin.
58 Agus ní dhearna sé mórán oibreacha cumhachtacha ann mar gheall ar a míchreideamh.

CAIBIDIL 14

1 San am sin chuala Herod an Tetrarch clú Íosa,
2 Agus a dubhairt seision ris, Is é so Eoin Baiste; tá sé éirithe ó mhairbh; agus dá bhrí sin déanann oibreacha cumhachtacha iad féin amach ann.
3Oir rug Héaród greim ar Eoin, agus cheangail sé é, agus chuir sé i bpríosún é ar son Herodiais, bean chéile Pilib a dhearthár.
4 Oir a dubhairt Eoin ris, Ní dleathach dhuit í do bheith aici.
5 Agus nuair a chuir sé chun báis é, bhí eagla an tsluaigh air, mar gur mheasadar é mar fháidh.
6 Ach nuair a bhí lá breithe Héróid coinnithe, rinne iníon Héróid damhsa os a gcomhair, agus thaitnigh sí le Héróid.
7 Leis sin gheall sé faoi mhionn go dtabharfadh sé di cibé rud a d’iarrfadh sí.
8 Agus ar sise ar dteagasg dá máthair roimhe, a dubhairt sé, Tabhair dom ann so ceann Eoin Baiste ar luchtaire.
9 Agus do ghabh an rí brón: gidheadh ar son na mionn, agus na muinntir do bhí 'n-a suidhe maille ris ag biadh, d'órduighe sé é thabhairt di.
10 Agus chuir sé , agus beheaded Eoin sa phríosún .
11 Agus tugadh a cheann ar mhuirear, agus tugadh don chailín é: agus thug sí chun a máthair é.
12 Agus tháinig a dheisceabail , agus thóg siad suas an corp , agus a adhlacadh é , agus chuaigh agus d'inis Íosa .
13 Nuair a chuala Íosa é, d'imigh sé as sin ar long go háit fhásach ar leith; agus nuair a chuala an pobal é, lean siad é ar shiúl ó na cathracha.
14 Agus d’imthigh Íosa amach, agus chonaic sé an sluagh mór, agus do ghabh truas dó iad, agus do leighis sé a n-easláin.
15 Agus nuair a bhí an tráthnóna ann, tháinig a dheisceabail chuige, ag rá, Is áit fhásach é seo, agus tá an aimsir anois caite; cuir an sluagh ar shiúl, chun go rachaidh siad isteach sna sráidbhailte, agus go gceannóidh siad biatais dóibh féin.
16 Ach dúirt Íosa ríu , Ní gá dóibh imeacht ; tabhair daoibh le n-ithe.
17 Agus a deir siad ris , Tá againn anseo ach cúig builín , agus dhá iasc .
18 Dúirt sé, Beir anseo chugam iad.
19 Agus d'órduigh sé don tsluagh suidhe síos ar an bhféar, agus ghlac sé na cúig builinne, agus an dá iasg, agus ag amharc suas go neamh, bheannaigh sé, agus bhris sé, agus thug sé na builinne do dheisciobluibh, agus na deisgiobuil don tsluagh. .
20 Agus d'ith siad go léir, agus do líonadh iad: agus thóg siad suas de na blúirí a bhí fágtha dhá chiseán déag iomlán.
21 Agus bhí timpeall cúig mhíle fear acu a d’ith, mar aon le mná agus leanaí.
22 Agus ar ball chuir Íosa srian ar a dheisgiobuil dul isteach i luing, agus dul roimhe go dtí an taobh eile, agus é ag cur an tsluaigh uaidh.
23Agus nuair a chuir sé an sluagh uaithi, chuaidh sé suas go sliabh i n-a chéile chun urnaí a dhéanamh: agus nuair a tháinig an tráthnóna, bhí sé ann ina aonar.
24 Ach bhí an long anois i lár na farraige, í tortha le tonnta: óir bhí an ghaoth dá mhalairt.
25 Agus sa cheathrú faire den oíche chuaigh Íosa chucu, ag siúl ar an bhfarraige.
26 Agus nuair a chonaic na deisciobail é ag siúl ar an bhfarraige, bhí siad buartha, ag rá, Tá sé ina spiorad; agus do ghlaoidheadar ar eagla.
27 Ach ar ball labhair Íosa ríu, ag rádh, Biodh misneach mhaith agaibh; is mise; ná bíodh eagla ort.
28 Agus d'fhreagair Peadar é agus dubhairt sé, A Thighearna, má's tusa atá ann, iarr ormsa teacht chugat ar an uisge.
29 Agus a dubhairt sé , Tar . Agus nuair a tháinig Peadar anuas as an long, shiúil sé ar an uisce, chun dul go dtí Íosa.
30 Ach nuair a chonaic sé an ghaoth an-ghéar, bhí eagla air; agus ar dtúis do dhul faoi dhéin, do ghlaoidh sé, ag rádh, A Thighearna, saor mé.
31 Agus láithreach shín Íosa amach a lámh, agus rug sé air, agus a dubhairt sé ris, O thusa ar bheagán creidimh, cad chuige a raibh amhras ort?
32 Agus nuair a tháinig siad isteach sa long, scoir an ghaoth.
33 Ansin tháinig na daoine a bhí sa long agus rinne siad adhradh dó, ag rá, Go deimhin is tú Mac Dé.
34 Agus ar imtheacht dhóibh, do chuadar go talamh Ghenesaret.
35 Agus nuair a bhí eolas ag fir na háite sin air, chuireadar amach ar fud na tíre sin go léir ina thimpeall, agus thug siad chuige gach a raibh galar orthu;
36 Agus d’iarr sé air gan ach baint a bheith acu le himeall a éadaigh: agus an méid a bhain leis, rinneadh slán iomlán iad.

CAIBIDIL 15

1Ansan tháinig go dtí Íosa scríobhaithe agus Fairisínigh, a bhí ó Iarúsailéim, ag rá,
2 Cén fáth a sáraíonn do dheisceabail traidisiún na sinsir? óir ní nigh siad a lámha nuair a itheann siad arán.
3 Ach d’fhreagair seisean agus dubhairt sé ríu , Cén fáth a bhfuil sibh sárú freisin ar an ordú Dé de réir bhur traidisiúin ?
4 Oir adubhairt Día, ag rádh, Tabhair onóir do t'athair agus do mháthair : agus, An té a mhalluíonn athair nó máthair, cuirfe sé bás.

5 Ach a deir sibhse , An té déarfaidh r'a athair nó r'a
mháthair, Biodh bronntanas é, tré n-a thiocfadh leat tairbhe
dhomsa ;
6 Agus nách onóir dá athair ná dá mháthair, beidh sé saor.
Mar sin ní dhéanann sibh aithne Dé trí bhur dtraidisiún.
7 A chealgoir, is maith a rinne Esaias fáidh oraibh, ag rádh,
8 Tarraingíonn an pobal seo cóngarach dom lena mbéal,
agus tugann siad onóir dom lena mbeola; ach tá a gcroí i
bhfad uaim.
9 Ach go neamhbhalbh a dhéanann siad mo adhradh, ag
teagasc do theagascóirí aitheanta na bhfear.
10 Agus ghlaoigh sé ar an tslua, agus a dubhairt sé ríu, Éist,
agus tuig:
11 Ní hé an rud a théann isteach sa bhéal a thruaillíonn
duine; ach an rud a thagann as an mbéal, truaillíonn sé seo
an duine.
12 Ansan tháinig a dheisgiobuil, agus a dubhairt siad ris,
An bhfuil fhios agat gur ghabh na Fairisínigh oilbheum, tar
éis dóibh an chaint so a chluinstin?
13 Ach d'fhreagair seisean agus dubhairt sé, Gach uile
phlanda nár phlandáil m'Athair neamhaí, beidh sé
fréamhaithe suas.
14 Lig dóibh a bheith: ceannairí dall ar na dall iad. Agus
má threoraíonn an dall an dall, tuitfidh an bheirt acu isteach
sa díog.
15 Ansan do fhreagair Peadar agus a dubhairt sé ris,
Mínigh dúinn an parabal seo.
16 Agus dúirt Íosa, An bhfuil sibhse fós gan tuiscint?
17 Nach dtuigeann sibh fós, cibé rud a théann isteach sa
bhéal a théann isteach sa bhroinn, agus go gcaitear amach
sa tsiombail é?
18 Ach na nithe sin a thagann as an mbéal a thagann as an
gcroí; agus truaillíonn siad an fear.
19 Óir is as an gcroidhe a thig drochsmaointe,
dúnmharuithe, adhaltranas, striapachas, gadaíocht, finné
bréige, blasphemies:
20 Seo iad na nithe a thruaillíonn an duine: ach ní
thruaillíonn duine ithe le lámha gan níochán.
21 Ansin d'imigh Íosa as sin, agus d'imigh go cóstaí Thíre
agus Shíodóin.
22 Agus, féuch, táinic bean do Chanán as na
cómharsanaibh céadna, agus do ghlaoidh sé ris, ag rádh,
Déan trócaire orm, a Thighearna, a Mhic Dháiví; tá mo
iníon cráite go dona leis an diabhal.
23 Ach níor fhreagair sé focal di. Agus tháinig a
dheisceabail agus ghuigh siad air, ag rádh, Cuir uait í; óir
adeir sí inár ndiaidh.
24 Ach d'fhreagair seisean agus dubhairt sé, Ní mise a
cuireadh ach chun caoirigh chaillte thigh Israéil.
25 Ansin tháinig sí agus adhradh dó , ag rá , A Thiarna ,
cabhrú liom .
26 Ach d'fhreagair seisean agus dubhairt sé, Ní miste arán
na bpáistí do ghlacadh, agus é chaitheamh chun madraí.
27 Agus a dubhairt sise, Is fírinneach, a Thighearna:
gidheadh ithidh na madaí do na blúiríní a thiteann ó bhord
a máistrí.
28 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riú, A bhean, is
mór do chreideamh: bíodh sé dhuit mar is toil leat. Agus
rinneadh a hiníon slán ón uair sin amach.
29 Agus d'imthigh Iósa as sin, agus tháinig sé i ngar do
mhuir na Gaililí; agus chuaigh sé suas i sliabh, agus shuigh
síos ann.
30 Agus tháinig an sluagh mór chuige, agus iad siúd a bhí
bacach, dall, balbh, agus go leor eile, agus iad a
chaitheamh síos ag cosa Íosa; agus do leighis sé iad:
31 Ionas gur ghabh an t-iongantas an t-uafás, nuair a
chonaic siad an balbhán ag labhairt, na bacaigh chun siúil,
agus na doill le feiceáil: agus thug siad glóir do Dhia
Iosrael.
32 Ansin ghlaoigh Íosa a dheisceabail chuige, agus dúirt sé,
Tá trua agam don tslua, mar go leanann siad liom anois trí
lá, agus níl aon rud le n-ithe acu: agus ní chuirfidh mé ar
shiúl iad ag troscadh, ar eagla go lagóidh siad ar an
mbealach.
33 Agus a dubhairt a dheisgiobuil ris, Cia as cóir dhúinn an
oiread sin aráin a bheith againn san fhásach, gur mór an t-
sluagh é do líonadh?
34 Agus a dubhairt Iósa ríu , Cé mhéad arán atá agaibh ?
Agus a dubhairt siadsan, Seacht, agus cúpla iasc beag.
35 Agus d'órduigh sé don tsluagh suidhe síos ar an talamh.
36 Agus ghlac sé na seacht builín agus na hiasc , agus thug
sé buíochas , agus bhris iad , agus thug dá dheisceabail ,
agus na deisceabail don iliomad .
37 Agus d'ith siad go léir, agus do líonadh iad: agus thóg
siad suas den fheoil bhriste a bhí fágtha seacht ciseáin
iomlán.
38 Agus b'iad ceithre mhíle fear a d'ith, mar aon le mná
agus leanaí.
39 Agus chuir sé uaidh an sluagh, agus ghlac sé long, agus
tháinig sé go cósta Mhagdala.

CAIBIDIL 16

1 Tháinig na Fairisínigh freisin agus na Sadúisigh, agus iad
ag iarraidh air comhartha ó neamh a thaispeáint dóibh.
2 Freagair sé agus a dubhairt sé ríu, Nuair a bheidh an
tráthnóna ann, sibh a rá, Beidh sé aimsir go maith: óir tá an
spéir dearg.
3 Agus ar maidin , Beidh aimsir salach go lá : óir tá an
spéir dearg agus íseal . A chealgairí, is féidir libh aghaidh
na spéire a aithint; ach nach féidir libh comharthaí na
n-aimsir a aithint?
4 Iarrann glúin olc agus adhaltranach comhartha; agus ní
thabharfar comhartha dó, ach comhartha an fháidh Iónas.
Agus d'fhág sé iad, agus d'imigh.
5 Agus nuair a tháinig a dheisceabail go dtí an taobh eile,
bhí dearmad siad arán a ghlacadh.
6 Dúirt Íosa leo ansin, “ Tugaigí an aire agus tugaigí aire
do thaoisí na bhFairisíneach agus na Sadúsach.
7 Agus do thionnsgnadar eatorra féin, ag rádh , Is mar nár
thógamar arán ar bith.
8 Agus nuair a thuig Íosa, a dubhairt sé ríu, A dhaoine ar
bheagán creidimh, cad chuige a bhfuil sibh ag déanamh
cúisimh i bhur measc féin, mar nár thug sibh arán ar bith
libh?
9 Nach dtuigeann sibh fós, agus nach cuimhin libh na cúig
arán de na cúig mhíle, agus cé mhéad ciseán a thóg sibh
suas?
10 Ná na seacht mbuilín de na ceithre mhíle, agus cé
mhéad ciseán a thóg sibh suas?
11 Conas nach dtuigeann sibh nár labhair mé ribh i dtaobh
aráin, chun sibh a bheith airdeallach ar thaoisí na
bhFairisíneach agus na Sadúsach?

12 Ansin thuigeadar conas a d'iarr sé orthu gan a bheith airdeallach ar thaoisí an aráin, ach ar theagasc na bhFairisíneach agus na Sadúsach.
13 Nuair a tháinig Íosa isteach i gcríocha Chesaréa Philippi, d'fhiafraigh sé dá dheisceabail, ag rá, Cé a deir daoine gur mise Mac an duine?
14 Agus a dubhairt siad , Deir cuid gur tusa Eoin Baiste : cuid , Elias ; agus cuid eile, Ieremias, nó duine de na fáithe.
15 Dúirt sé ríu , Ach cé a deir sibh go bhfuil mé ?
16 Agus d'fhreagair Síomón Peadar agus a dubhairt sé, Is tusa Críost, Mac an Dé bheo.
17 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Is beannuighthe thú, a Shíomóin Barióna: óir níor fhoillsigh feoil agus fuil dhuit é, ach m'Athair atá ar neamh.
18 Agus a deirim ribh, gur tusa Peadar, agus ar an gcarraig seo tógfaidh mé mo eaglais; agus ní bheidh forlámhas ag geataí ifrinn ina aghaidh.
19 Agus do bheir mé dhuit eochracha rioghachd neimhe : agus ge b'e ni a cheanglóidh tu ar talamh, beidh sé ceangailte ar neamh : agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tu ar talamh, beidh sé fuasgailte ar neamh.
20 Ansin d'ordaigh sé dá dheisceabail gan a insint d'aon duine gurbh é Íosa Críost é.
21 Ón am sin amach thosaigh Íosa a thaispeáint dá dheisceabail, gur gá dó dul go Iarúsailéim, agus go leor de na seanóirí agus na n-ard-sagairt agus na scríobhaithe d'fhulang, agus a bheith maraithe, agus é a ardú arís an tríú lá.
22 Ansan do ghabh Peadar é, agus do thosnuig sé ar a cháineadh, ag rádh, Gu ma fada uait, a Thighearna: ní bheidh so dhuit-se.
23 Ach d'iompuigh sé, agus a dubhairt sé ri Peadar, Imigh romhad, a Shátain: is cionsa dhom é: óir ní bhlaiseas tú na neithe atá ó Dhía, ach na neithe atá ó dhaoine.
24 Ansin dúirt Íosa lena dheisceabail, Más mian le duine ar bith teacht i ndiaidh dom, a séanadh é féin, agus tóg a chros, agus lean mé.
25 Oir ge b'e neach le n-a shlánughadh, caillidh sé é : agus an té chailleas a bheatha ar mo shonsa, gheobhaidh sé é.
26 Oir cad is tairbhe do dhuine, má ghnóthuigheann sé an domhan uile, agus go gcaillfidh sé a anam féin? nó cad a thabharfaidh duine ar a anam?
27 Oir tiocfaidh Mac an duine i nglóir a Athar maille r'a ainglibh ; agus ansin tabharfaidh sé luach saothair do gach duine de réir a n-oibreacha.
28 Go deimhin a deirim ribh, go bhfuil dream éigin 'n-a seasamh anso, nach blaisfidh an bás, go bhfeicfid siad Mac an duine ag teacht 'na ríocht.

CAIBIDIL 17

1Agus tar éis sé lá, thóg Íosa Peadar, agus Séamas, agus Eoin a dheartháir, agus thug sé suas go sliabh ard as a chéile iad,
2 Agus athraíodh a n-aghaidh os a gcomhair: agus dhealraigh a aghaidh mar an ghrian, agus bhí a éadaí bán mar an solas.
3 Agus, féuch, do thaisbeánadh dhóibh Maoise agus Elias ag caint leis.
4 Ansan do fhreagair Peadar, agus a dubhairt sé ri Iósa, A Thighearna, is maith dhúinn bheith ann so : má's áil leat, déanaimís ann so trí tabernacl ; ceann duit, agus ceann do Mhaois, agus ceann do Elias.
5 Agus é fós ag labhairt, féuch, do chuir scamall geal sgáth ortha: agus féuch guth as an scamall, ag rádh, Is é so mo Mhac ionmhuinn, ar a bhfuil mo shásta; éist libh é.
6 Agus nuair a chuala na deisceabail é, thit siad ar a aghaidh, agus bhí eagla mór orthu.
7 Agus tháinig Íosa agus táinic sé leo, agus a dubhairt sé, Eirigh, agus ná bíodh eagla oraibh.
8 Agus nuair a thóg siad suas a súile, ní fhaca siad aon duine, ach amháin Íosa.
9 Agus ag teacht dóibh anuas ón sliabh, Íosa d'ordaigh dóibh, ag rá, In iúl an fhís d'aon duine, go bhfuil Mac an duine a éirigh arís ó mhairbh.
10 Agus d'fhiafraigh a dheisceabail de, ag rádh, Cad chuige mar sin a deir na scríobhaithe go gcaithfidh Elias teacht ar dtús?
11 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu, Elias go fírinneach tiocfaidh ar dtúis, agus aisigidh sé gach ní.
12 Ach a deirim ribh, Go dtáinig Elias cheana, agus níor aithineadar é, ach go ndearnadar gach nídh do bhí aca air. Mar an gcéanna beidh Mac an duine ag fulaingt uathu.
13 Ansin thuig na deisceabail gur faoi Eoin Baiste a labhair sé leo.
14 Agus nuair a tháinig siad chun an tsluaigh, tháinig duine ar leith chuige, ar a ghlúine síos dó, agus ag rá,
15 A Thiarna, déan trócaire ar mo mhac: óir bíonn sé gealtach, agus cráiteach goirt: óir is minic a thiteann sé sa tine, agus go minic san uisce.
16 Agus thug mé chun do dheisceabail é, agus ní fhéadfadh siad a leigheas.
17 Ansin d'fhreagair Íosa agus dúirt sé, O ghinealach neamhchreidmheach agus choirp, cá fhad a bheidh mé in éineacht leat? cá fhad a bheidh mé ag fulaingt ort? tabhair chugam é.
18 Agus dochonnairc Iósa an diabhal; agus do imthigh sé as: agus do leigheasadh an leanbh ón uair sin féin.
19 Ansan do tháinig na deisgiobuil chum Iósa 'na leith, agus dubhairt siad, Cad chuige nach bhféadfaimís é chaitheamh amach?
20 Agus a dubhairt Iósa ríu, Mar gheall ar bhur mí-chreidimh: óir go deimhin a deirim ribh, Má tá creideamh agaibh mar ghráinne de shíol mustaird, déarfaidh sibh ris an tsliabh so, Imthigh as so an t-ionad so; agus bainfidh sé; agus ní bheidh aon rud dodhéanta ribh.
21 Ach ní théann an cineál seo amach ach trí urnaí agus troscadh.
22 Agus le linn dóibh a bheith ina gcomhnuidhe sa Ghailíl, a dubhairt Iósa ríu, Beidh Mac an duine geallta i lámhaibh na ndaoine.
23 Agus maróidh siad é, agus an tríú lá ardófar arís é. Agus bhí brón mór orthu.
24 Agus nuair a tháinig siad go Capernáum, tháinig siadsan a fuair airgead ómóis go Peadar, agus dúirt sé, Nach bhfuil bhur máistir ag íoc cánach?
25 A deir sé, Sea. Agus nuair a tháinig sé isteach sa teach, do bhac Íosa air, ag rá, Cad is dóigh leat, a Shíomóin? c acu a nglacann ríthe na cruinne nós nó ómós? dá gclann féin, nó de strainséirí?
26 A deir Peadar ris, A strainséirí. Dúirt Íosa leis, " Ansin tá na leanaí saor.

27 Ar a shon sin, le nach ndéanfaimís oilbheum a thabhairt dhóibh, imthigh chun na fairrge, agus caith duán, agus tóg an t-iasg a thig aníos ar dtús; agus nuair a d'oscail tú a bhéal, gheobhaidh tú píosa airgid: a ghlacadh, agus a thabhairt dóibh ar mo shon agus dhuit.

CAIBIDIL 18

1 Mar an gcéanna tháinig na deisceabail chun Íosa, ag rá,
Cé hé is mó i ríocht na bhflaitheas?
2 Agus ghlaoidh Íosa leanbh beag chuige, agus chuir sé ina
mheadhon é,
3 Agus a dubhairt seision , Go deimhin a deirim ribh , Ach
amháin sibh a thiontú , agus a bheith mar leanaí beag , ní
rachaidh sibh isteach i ríocht na bhflaitheas .
4 Cibé ar bith dá bhrí sin a humhal é féin mar an leanbh
beag seo, is mó é i ríocht na bhflaitheas.
5 Agus an té a gheobhaidh leanbh beag den sórt sin i
m'ainmse glacfaidh sé mé.
6 Ach an té a chiontóidh duine den chlann bheag seo a
chreideann ionam, b'fhearr dó cloch mhuilinn a chrochadh
faoina mhuiníl, agus é a bháthadh i ndoimhneacht na
farraige.
7 Is mairg don domhan mar gheall ar chionta! óir ní foláir
gur cionta do theacht; ach is mairg don fhear sin trína
dtagann an cion!
8 Ar an adhbhar sin má dhéanann do lámh nó do chos
gortadh ort, gearr dhiot iad, agus teilg uait iad: is fearr
dhuit dul isteach sa bheatha ar stad ná ar chineadh, ná dhá
láimh nó dhá chois a bheith agat agus do chaitheamh sa
teine shíorruidhe.
9 Agus má dhéanann do shúil oilbheum dhuit, spíon amach
í, agus teilg uait í: is fearr dhuit dul isteach sa bheatha
d'aon tsúil, ná dhá shúil a bheith agat i dtine ifrinn.
10 Tabhair an aire nach ndéanfaidh sibh aon ní den chlann
bheag seo; óir a deirim ribh, Go bhfeiceann a n-aingil atá ar
neamh i gcónaí gnás m'Athar-sa atá ar neamh.
11Oir a tháinig Mac an duine chun an ní sin a bhí caillte a
shábháil.
12 Conas a cheapann sibh? má bhíonn céad caora ag duine,
agus duine acu imithe ar seachrán, nach bhfágann sé na
nóchaidí agus naonúr déag, agus go dtéann sé isteach sna
sléibhte, agus go n-iarrann sé an ní atá imithe ar seachrán?
13 Agus má fhaigheann sé é, go deimhin a deirim ribh, go
ndéanann sé lúcháir ar an gcaora sin, ná ar na nóchaidí
agus ar naonúr déag nach ndeachaigh ar seachrán.
14 Mar sin ní hé toil bhur n-Athar atá ar neamh go gcaithfí
duine den chlann bheag seo.
15 Thairis sin má dhéanann do dheartháir foghail i do
choinne, imigh agus inis dó a locht idir tú féin agus é féin:
má éisteann sé leat, tá do dheartháir buaite agat.
16 Ach mura n-éistfidh sé leat, tabhair leat ceann amháin
nó beirt eile, ionas go socrófar gach focal i mbéal beirte nó
triúr finnéithe.
17 Agus má dhearmadann sé iad a éisteacht, inis don
eaglais é: ach má dhearmadann sé an eaglais a éisteacht, go
mbeadh sé chugat mar fhear Géineach agus mar
thabharthóir.
18 Go deimhin a deirim ribh , Gach ní a cheangail sibh ar
talamh, beidh sé ceangailte ar neamh : agus cibé rud a
scaoilfidh sibh ar talamh, beidh sé fuasgailte ar neamh .
19 Arís a deirim ribh, Má chomhaontuigheann beirt agaibh
ar talamh faoi nídh ar bith a iarrfas siad, go ndéanfaidhe
m'Athair atá ar neamh do dhéunamh dhóibh.
20Oir an áit a bhfuil beirt nó triúr bailithe le chéile i
m'ainmse, tá mise istigh ina measc.
21 Ansin tháinig Peadar chuige, agus dúirt sé, A Thiarna,
cé chomh minic a pheacaíonn mo dheartháir i mo choinne,
agus a mhaithim dó? go dtí seacht n-uaire?
22 A dubhairt Iósa ris, Ní deirim riot, Go dtí seacht n-uaire:
ach, Go dtí seachtó a seacht.
23 Dá bhrí sin is cosúil ríocht na bhflaitheas le rí áirithe, a
thabharfadh aird ar a sheirbhísigh.
24 Agus nuair a thosaigh sé ag áireamh, tugadh chuige
duine a raibh deich míle tallann air.
25 Ach do bhrígh nach raibh aige d'íoc, d'órduigh a
thighearna é dhíol, agus a bhean, agus a chlann, agus gach
a raibh aige, agus íocaíocht do dhéanamh.
26 Thit an seirbhíseach dá bhrí sin síos, agus rinne adhradh
dó, ag rá, A Thiarna, déan foighne liom, agus íocfaidh mé
leat go léir.
27 Do ghabh tighearna an tseirbhiseach sin truacánta, agus
do scaoil sé leis, agus do leig sé na fiacha dó.
28 Ach d'imthigh an seirbhíseach céadna amach, agus fuair
sé duine dá chomh-sheirbhíseachaibh, a raibh céad pingine
d'fhiachaibh air: agus do leag sé a lámha air, agus do rug
leis é, ag rádh, Ioc domsa atá uait.
29 Agus do chuaidh a chomh-sheirbhíseach síos ar a
chosaibh, agus do ghuidh sé air, ag rádh, Bíodh foighidin
agam, agus íocfaidh mé leat uile.
30 Agus ní bheadh sé: ach chuaigh agus é a chaitheamh sa
phríosún, go mbeadh sé íoc na fiacha.
31 Mar sin nuair a chonaic a chomhsheirbhísigh an méid a
rinneadh, bhí brón an-mhór orthu, agus tháinig siad agus
d'inis siad dá dtiarna gach a ndearnadh.
32Ansan do ghlaoidh a thighearna air, a dubhairt sé ris, A
sheirbhíseach uilc, do mhaithim dhuit na fiacha sin uile, do
bhrígh gur mhian leat mé.
33 Nár chóir go mbeadh trua agat freisin do do
chomhsheirbhíseach, mar a bhí trua agam duit?
34 Agus bhí fearg ar a thighearna, agus thug sé do na
cráibhtheoirí é, go n-íocfadh sé gach a raibh dlite dó.
35 Mar sin mar an gcéanna a dhéanfaidh m'Athair neamhaí
ribhse, mura maitheann gach duine agaibh ó bhur gcroí a
gcuid peacaí dá dheartháir.

CAIBIDIL 19

1Agus nuair a chríochnaigh Íosa na briathra sin, d'imigh sé
ón nGailíl, agus tháinig sé go críocha Iúdáia ar an taobh
thall den Iordáin;
2 Agus lean an slua mór é; agus do leighis sé ann sin iad.
3 Tháinig na Fairisínigh freisin chuige, á chathú, agus ag rá
ris, An bhfuil sé dleathach do dhuine a bhean a chur uaidh
ar gach cúis?
4 Agus d'fhreagair seisean agus dubhairt sé ríu, Nár léigh
sibh, an té a dhein iad i dtosach, go ndearna sé fear agus
bean díobh,
5 Agus a dubhairt seision , Ar an adhbhar sin fágfaidh fear
athair agus máthair , agus dúnfaidh sé r'a mhnaoi : agus dhá
mbeith ina aon fheoil ?

6 Dá bhrí sin ní beirt iad níos mó, ach feoil amháin. An rud a cheangail Dia, dá bhrí sin, le chéile, ná cuirigí duine as a chéile.
7 Deir siad ris, Cén fáth ar ordaigh Maois ansin scríobh colscartha a thabhairt, agus í a chur ar shiúl?
8 A deir sé ríu, Maoise mar gheall ar chruas bhur gcroí fhulaing tú a chur ar shiúl ó bhur mná céile: ach ó thús ní raibh sé mar sin.
9 Agus a deirim ribh, An té chuireas uaidh a bhean, ach amháin mar gheall ar striapachas, agus a phósfaidh bean eile, déanann sé adhaltranas;
10 Adubhairt a dheisgiobuil ris, Má bhíonn cás an fhir mar sin r'a mhnaoi, ní maith é pósadh.
11 Ach a dubhairt seision ríu, Ní féidir le gach uile dhuine an chaint so a ghlacadh, ach an dream dá dtugtar é.
12 Oir ata cuid eunuchs ann, a rugadh amhlaidh sin ó bhroinn a máthar: agus a bhfuil eunuchs roinnt, a rinneadh eunuchs de dhaoine: agus a bheith acunuchs, a rinne siad féin eunuchs ar mhaithe le ríocht na bhflaitheas. An té atá in ann é a fháil, gheobhaidh sé é.
13 An tan sin tugadar clanna beaga chuige, chum go gcuirfeadh sé a lámha orra, agus go n-abradh sé: agus dochonnairc na deisgiobuil iad.
14 Ach a dubhairt Iósa, Fulaingibh clann bheag, agus ná bac leo teacht chugamsa: óir is chuige sin atá ríocht na bhflaitheas.
15 Agus leag sé a lámha orthu, agus d'imigh as sin.
16 Agus, féuch, tháinig duine agus a dubhairt sé ris, A Mháighistir mhaith, cad maith a dhéanfaidh mé, chun go mbeadh an bheatha shíoraí agam?
17 Agus a dubhairt seision ris, Cad chuige a nglaonn tú maith dhom? níl aon mhaith ach duine amháin, is é sin, Dia: ach má théann tú isteach sa bheatha, coinnigh na haitheanta.
18 Dúirt sé ris , Cé acu ? Dúirt Íosa, Ní dhéanfaidh tú dúnmharú, Ní dhéanfaidh tú adhaltranas, Ní ghoidfidh tú, Ní dhéanfaidh tú finné bréagach,
19 Tabhair onóir do t'athair agus do d' mhathair : agus, Gràdhuighidh tu do chomharsa mar thú féin.
20 Dubhairt an t-ógánach ris , Na nithe seo go léir a choinnigh mé ó m'óige aníos : cad é an easpa agam fós?
21 A dubhairt Iósa ris, Má's áil leat bheith foirfe, imthigh agus díol na bhfuil agad, agus tabhair do na boicht, agus beidh agad stór ar neamh: agus tar amach, agus lean mise.
22 Ach an tan do chuala an t-ógánach an chaint sin, d'imthigh sé go bróin: óir bhí mórshluaigh aige.
23 An sin a dubhairt Iósa r'a dheisciobluibh, Go deimhin a deirim ribh, gur ar éigean a rachaidh duine saidhbhir isteach i ríocht na bhflaitheas.
24 Agus a deirim ribh arís, Is fusa do chamall dul tré shúil neimhe, ná do dhuine saidhbhir dul isteach i ríocht Dé.
25 Nuair a chuala a dheisceabail é, bhí ionadh mór orthu, ag rá, Cé is féidir a shábháil?
26 Ach d'amhairc Íosa orra , agus a dubhairt sé ríu , Le fir tá sé seo dodhéanta ; ach le Dia is féidir gach ní.
27 Ansan do fhreagair Peadar agus a dubhairt sé ris, Féuch, do thréigeamar uile, agus do leanamar thú; cad a bheidh againn mar sin?
28 Agus a dubhairt Iósa ríu , Go deimhin a deirim ribh , Sibhse a lean mise , san athghiniúint , nuair a bheidh Mac an duine suí ar an ríchathaoir a ghlóire , sibhse a shuífidh freisin ar dhá cheann déag de ríchathaoir , ag tabhairt breithiúnais ar an dá threibh déag de Iosrael.
29 Agus gach duine a thréig tithe, nó deartháireacha, nó deirfiúracha, nó athair, nó máthair, nó bean chéile, nó clann, nó tailte ar son m'ainmse, gheobhaidh sé an chéad oiread, agus gheobhaidh sé mar oidhreacht an bheatha shíoraí.
30 Ach beidh go leor ar dtús ar deireadh; agus beidh an duine deiridh ar dtús.

CAIBIDIL 20

1Oir is cosmhail ríocht na bhflaitheas le fear tí, a chuaigh amach go moch ar maidin chun oibrithe a fhostú ina fhíonghort.
2 Agus nuair a d'aontaigh sé leis na hoibrithe ar phingin sa lá, chuir sé isteach ina fhíonghort iad.
3 Agus d'imthigh sé thart ar an tríú huair, agus chonaic sé daoine eile ina seasamh díomhaoin ar an margadh,
4 Agus a dubhairt seision ríu; Imighigí isteach sa bhfíonghort freisin, agus cibé rud atá ceart tabharfaidh mé daoibh. Agus chuaigh siad a mbealach.
5 Arís d'imthigh sé amach mar gheall ar an séú agus naoú huair, agus rinne sé mar an gcéanna.
6 Agus thart ar an aonú uair déag d'imigh sé amach , agus fuair sé daoine eile ina seasamh díomhaoin , agus dúirt sé ríu , Cén fáth a seasann sibh anseo ar feadh an lae díomhaoin ?
7 Deir siad ris, Mar gheall ar aon duine fhostaigh dúinn. Dúirt sé ríu, Imigh libh freisin isteach sa fhíonghort; agus pé rud atá ceart, gheobhaidh sibh é.
8 Mar sin nuair a tháinig an tráthnóna, dúirt Tiarna an fhíonghoirt lena mhaor, "Glaoigh ar an lucht oibre, agus tabhair dóibh a bhfostú, ag tosú ón duine deiridh go dtí an chéad duine.
9 Agus nuair a tháinig siadsan a bhí ar fostú thart ar an aonú huaire déag, fuair siad gach fear pingin.
10 Ach nuair a tháinig an chéad dream, cheap siad go mbeadh níos mó faighte acu; agus mar an gcéadna fuair gach duine pingin.
11 Agus nuair a fuair siad é, rinne siad gearan i gcoinne fhear an tí,
12 Ag rádh, Ní dhearna na daoine deiridh sin ach uair an chloig, agus rinne tú iad ar comhchéim linne, a d'iompair ualach agus teas an lae.
13 Ach fhreagair sé duine acu, agus a dubhairt seision, A charaid, ní dhéanaim aon éagóir ort: nár aontaigh tú liom ar phingin?
14 Tóg do chuid atá agat, agus imigh leat: tabharfaidh mé don duine deiridh seo, mar atá tú féin.
15 Nach bhfuil sé dleathach dom an rud is toil liom a dhéanamh le mo chuid féin? An bhfuil do shúil olc, mar tá mé go maith?
16 Mar sin beidh an duine deiridh ar dtús, agus an chéad cheann deiridh: mar a dtugtar go leor, ach is beag duine a roghnófar.
17 Agus ag dul suas Íosa go Ierúsalem thóg sé an dá dheisciobal déag leis an tslighe, agus a dubhairt sé ríu,
18 Féach, a théann muid suas go Iarúsailéim; Agus beidh Mac an duine geallta do na hardsagairt agus do na scríobhaithe, agus daorfaidh siad chun báis é,
19 Agus beidh sé a sheachadadh chuig an Gentiles chun magadh , agus a sciúirse , agus a crucify air : agus an tríú lá é a ardú arís .

20 Ansin tháinig máthair chlann Zebedee chuige agus a mic, ag adhradh dó, agus ag iarraidh rud áirithe air.
21 Agus a dubhairt sé ríu, Cad is toil leat? Dúirt sí leis: Deonaigh go suífidh mo bheirt mhac seo, an duine eile ar do láimh dheis, agus an duine eile ar do chlé, i do ríocht.
22 Ach d'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé, Níl a fhios agaibh cad a iarraidh sibh. An bhfuil sibh in ann an cupán a ólfaidh mise a ól, agus a bheith baiste leis an mbaisteadh a baisteadh mé? Deir siad ris, Tá muid in ann.
23 Agus a deir sé ríu , Ólfaidh sibh go deimhin de mo chupán , agus a baisteadh leis an baisteadh a bhfuil mé ag baisteadh : ach chun suí ar mo láimh dheis , agus ar mo láimhe clé , ní leamsa a thabhairt , ach beidh sé . a thugtar dóibh dá n-ullmhaítear ó m'Athair é.
24 Agus nuair a chuala an deichniúr é, bhí fearg orthu in aghaidh an bheirt bhráithre.
25 Ach ghlaoigh Íosa chuige iad, agus dúirt sé, Tá a fhios agaibh go bhfuil ceannas ag prionsaí na nGintleach os a gcionn, agus go bhfeidhmíonn siad go mór údarás orthu.
26 Ach ní mar sin a bheidh sé in bhur measgsa: ach cibé duine is mó a bheidh ina fhear agaibh, beidh sé ina aire agaibh;
27 Agus cibé duine a bheidh ina cheann feadhna in bhur measc, beidh sé ina sheirbhíseach agaibh:
28 Mar níor tháinig Mac an duine chun freastal air, ach chun freastal air, agus chun a shaol a thabhairt mar airgead fuascailte ar son mórchuid.
29 Agus iad ag imeacht ó Iericho, lean slua mór é.
30 Agus, féuch, ar mbeith dhall 'n-a suidhe ar thaobh an bhealaigh mhóir, nuair a chualaidh siad Íosa ag gabháil seachad, do ghlaoidh siad, ag rádh, Déan trócaire orainn, a Thighearna, a Mhic Dháiví.
31 Agus dochonnairc an sluagh iad, do bhrígh gurab iad do bheith 'n-a tosdacht : ach is mó do ghlaoidheadar, ag rádh, Déan trócaire orainn, a Thighearna, a Mhic Dháibhí.
32 Agus do sheas Iósa, agus do ghlaoidh sé orra, agus a dubhairt sé, Cad is áil libh a dhéunfaidh mé ribh?
33 Deir siad ris , A Thiarna , chun ár súile a oscailt .
34 Mar sin do ghabh Iósa truas díobh, agus tháinic sé dá súile: agus ar ball fuair a radharc radharc, agus leanadar é.

CAIBIDIL 21

1Agus nuair a dhruid siad le Iarúsailéim, agus a tháinig siad go Bethphage, go Sliabh na nOllóga, ansin chuir Íosa beirt dheisceabail chucu,
2 Ag rádh ríu , Imighigí isteach sa sráidbhaile thall os bhur gcomhair , agus ar an bpointe boise gheobhaidh sibh asal ceangailte , agus loth léi : scaoiligí agus tabhair chugam iad .
3 Agus má déarfas éinne ní cóir ribh, déarfaidh sibh, Tá gádh ag an TIGHEARNA díobh; agus ar an bpointe boise seolfaidh sé iad.
4 Rinneadh é seo go léir, chun go gcomhlíonfaí an rud a labhair an fáidh, ag rá,
5 Abair libh a inghean Shíoin, Féuch, ata do Rí ag teacht chugat go mín, agus é ina shuí ar asail, agus ar lobhar mac an asail.
6 Agus d'imthigh na deisgiobuil, agus rinne siad mar a d'orduigh Iósa dhóibh,
7 Agus thug siad leo an t-asal agus an loth, agus chuir siad a gcuid éadaí orthu, agus chuir siad air.
8 Agus do sgaoil mór-shluagh a n-éadaigh ar an tslighe; ghearr daoine eile craobhacha de na crainn, agus chuir siad tuí ar an mbealach.
9 Agus do ghlaoidh an sluagh a bhí roimhe agus 'na dhiaidh, ag rádh, Hosanna do Mhac Dháiví: is beannuighthe an té atá ag teacht in ainm an Tighearna; Hosanna in airde.
10 Agus nuair a tháinig sé isteach Iarúsailéim , ar athraíodh a ionad an chathair go léir , ag rá , Cé hé seo ?
11 Agus a dubhairt an sluagh, Is é so Iósa fáidh ó Nasaret na Gailílí.
12 Agus chuaigh Íosa isteach i dteampall Dé , agus chaith sé amach iad siúd go léir a bhí ag díol agus a cheannaigh sa teampall , agus scrios sé boird na malartaithe airgid , agus suíocháin na ndaoine a dhíol na colúir ,
13 Agus a dubhairt seision ríu, Tá sé sgríobhtha, Goirfear tigh urnaighe ar mo theachsa; ach rinne sibh gairde na ngadaí de.
14 Agus tháinig na doill agus na bacach chuige sa teampall; agus do leighis sé iad.
15 Agus nuair a chonaic na hardsagairt agus na scríobhaithe na nithe iontacha a rinne sé, agus na leanaí ag caoineadh sa teampall, agus ag rá, Hosanna a Mhic Dháiví; bhí ana-shásamh orthu,
16 Agus a dubhairt seision ris, An gcluin tú cad a deir siad so? Agus a dubhairt Iósa ríu, Sea; Nár léigh sibh ariamh, As béal na leanbhaí agus na diúil chríochnaigh tú moladh?
17 Agus d'fhág sé iad, agus chuaigh amach as an gcathair go Bethany; agus lóiste sé ann.
18 Ar maidin agus é ar ais isteach sa chathair, tháinig ocras air.
19 Agus nuair a chonaic sé crann fige ar an mbealach, tháinig sé chuige, agus ní bhfuair sé aon rud air, ach duilleoga amháin, agus dúirt sé ris, Ná fág toradh ar bith ort as seo amach go brách. Agus faoi láthair tá an crann fige imithe as.
20 Agus nuair a chonaic na deisceabail é, ghabh siad iontas de, ag rá, Cé chomh luath agus atá an crann fige imithe!
21 D'fhreagair Iósa agus dubhairt sé ríu , Go deimhin a deirim ribh , Má bhíonn creideamh agaibh , agus mura mbíonn amhras , ní hamháin go ndéanfaidh sibh an ní seo a dhéantar ar an gcrann fige , ach freisin má déarfaidh sibh ris an sliabh seo , Bainigí as . , agus caithfí san fharraige thú; déanfar é.
22 Agus gach ní, gach ní a iarrfaidh sibh i urnaí, creideann, gheobhaidh sibh.
23 Agus nuair a tháinig sé isteach sa teampall, tháinig na sagairt ard agus seanóirí an phobail chuige agus é ag teagasc, agus dúirt sé, Cén t-údarás a dhéanann tú na rudaí seo? agus cé thug an t-údarás seo duit?
24 Agus d'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé ríu , Beidh mé ag iarraidh oraibhse freisin rud amháin , agus má insíonn sibh dom , mé ar an mbealach céanna a inseoidh daoibh cad é an t-údarás a dhéanfaidh mé na rudaí seo .
25 Baisteadh Eoin, cá raibh sé? ó neamh, nó fir? Agus do reusonadar eatorra féin, ag rádh, Má déarfam, O neamh; déarfaidh sé linn, Cén fáth nár chreid sibh an uair sin é?
26 Ach má déarfaimís, A dhaoine; eagla orainn na daoine; óir sealbhaíonn gach duine Eoin mar fháidh.
27 Agus fhreagair siad Íosa , agus a dúirt , ní féidir linn a insint . Agus a dubhairt seision ríu, Agus ní innsim daoibhse cad é an t-ughdarás a ndéanaim na nithe so.

28 Ach cad a cheapann sibh? Bhí beirt mhac ag fear áirithe; agus tháinig sé go dtí an chéad duine, agus dúirt sé, A mhic, imigh obair inniu i mo fhíonghort.
29 Fhreagair sé agus a dubhairt seision , Ní dhéanfaidh mé : ach 'na dhiaidh sin aithrígh sé , agus chuaigh .
30 Agus tháinig sé chun an dara , agus dúirt sé mar an gcéanna . Agus d'fhreagair seisean agus dubhairt sé, Téim, a dhuine uasail: agus níor imthigh.
31 Cé acu beirt a rinne toil a athar? Deir siad ris, An chéad cheann. A dubhairt Iósa ríu, Go deimhin a deirim ribh, go dtéid na poibleacha agus na striapaigh go ríocht Dé romhaibh.
32 Oir tháinig Eoin chugaibh ar shlí na bhfíréantacht, agus níor chreid sibh é: ach chreid na poibleacánaigh agus na striapaigh é: agus nuair a chonaic sibh é, ní dhearna sibh aithrí ina dhiaidh sin, chun go gcreidfeadh sibh é.
33 Éist le parabal eile: Bhí duine tí ar leith ann, a phlandáil fíonghort, agus a fhálú timpeall air, agus a thochail brat fíona ann, agus a thóg túr, agus a lig amach do thuathánaigh é, agus chuaigh sé i dtír i gcéin:
34 Agus nuair a tháinig am an toraidh i gcóngar, chuir sé a sheirbhísigh chuig na tuatha, chun go bhfaighidís a thoradh.
35 Agus ghabh na tuatha a sheirbhíseach , agus bhuail siad duine , agus maraíodh duine eile , agus cloch eile .
36 Arís do chuir sé seirbhísigh eile uatha níos mó ná na chéad sheirbhísigh: agus do rinneadar mar an gcéadna dhóibh.
37 Ach ar ball chuir sé a mhac chucu, ag rádh, Tabharfaidh siad urraim do mo mhac.
38 Ach nuair a chonaic na tuatha an mac, dúirt siad eatarthu féin, Seo é an t-oighre; tar, marbhaimís é, agus gabhaimís a oidhreacht.
39 Agus rug siad air, agus chaith siad amach as an fhíonghoirt é, agus mharbh siad é.
40 Dá bhrí sin, nuair a thiocfas Tiarna an fhíonghoirt, cad a dhéanfaidh sé leis na tuatha sin?
41 Deir siad leis: "Scriosfaidh sé go dona na daoine aingidh sin, agus leagfaidh sé amach a fhíonghoirt ar fheirmeacha eile, a thabharfaidh torthaí dó ina séasúir.
42 A dubhairt Iósa ríu, Nár léigh sibh riamh sna scrioptúr, An chloch dár dhiúltaigh na tógálaithe, rinneadh ceann na cúinne di: is é seo an Tiarna a dhéanann, agus is iontach an rud é inár súile?
43 Dá bhrí sin deirim ribh, Go dtógfar ríocht Dé uait, agus go dtabharfar do náisiún a thabharfaidh a torthaí amach.
44 Agus pé duine ar a dtuitfidh ar an gcloch so brisfear é : ach ar an duine ar a dtuitfidh sé, meileann sé go púdar é.
45 Agus nuair a chuala na hardsagairt agus na Fairisínigh a chuid parabail, thuig siad gur labhair sé díobh.
46 Ach nuair a d'iarr siad lámh a chur air, bhí eagla an tsluaigh orthu mar gur ghabhadar mar fháidh é.

CAIBIDIL 22

1 Agus d'fhreagair Iósa agus do labhair sé ríu arís i ndiaighibh, agus dubhairt sé,
2Is cosmhail ríocht na bhflaitheas le rí áirithe, a rinne pósadh dá mhac,
3 Agus chuir sé amach a sheirbhíseach do ghlaoch air na cuireadh chun na bainise: agus ní thiocfadh leo.
4 Arís do chuir sé seirbhísigh eile uaith, ag rádh, Adubhradarsan dá ndubhradar, Féuch, d'ullmhaigh mé mo dhinnéar : do maraítear mo dhaimh agus mo sprèidhe, agus atá gach ní ullamh : thigibh chum an phósta.
5 Ach rinne siad é a chur i bhfianaise, agus chuaigh siad ar a mbealach, duine amháin go dtí a fheirm, ceann eile chun a chuid earraí:
6 Agus rug an iarsma ar a shearbhóntaí, agus do ghuigheadar go himníoch orra, agus do mharbhadar iad.
7 Ach nuair a chuala an rí sin, bhí fearg air: agus chuir sé amach a arm, agus scrios na dúnmharfóirí, agus a loscadh suas a gcathair.
8 Ansin a deir sé lena sheirbhíseach, Tá an bhainis réidh, ach ní raibh an dream a tugadh cuireadh fiú.
9 Imigh dá bhrí sin ar na bóithre móra, agus an méid a gheobhaidh tú, cuirigí chun an phósta.
10 Mar sin chuaigh na seirbhísigh sin amach ar na bóithre, agus chruinnigh siad le chéile an méid go léir a fuair siad, idir olc agus mhaith: agus cuireadh an bhainis le haíonna.
11 Agus nuair a tháinig an rí isteach chun na haíonna a fheiceáil, chonaic sé ann fear nach raibh éadaigh bainise air:
12 Agus a dubhairt seision ris, A cháirde, cionnus a tháinig thú isteach go nuige seo gan chulaith phósda a bheith agat? Agus bhí sé gan chaint.
13 Ansin dúirt an rí leis na seirbhísigh, Ceangail lámh agus cos é, agus beir leat é, agus cuir sa dorchadas seachtrach é; beidh gol agus gnashing fiacla.
14 Oir is iomaí duine a thugtar air, ach is beag duine a roghnaítear.
15 Ansan d'imthigh na Fairisínigh, agus chuadar i gcómhairle conas a rachadh siad i bhfostú ina chaint.
16 Agus chuireadar chuige a dheisgiobuil maille le lucht Héróid, ag rádh, A Mháighistir, tá a fhios againn go bhfuil tusa fíor, agus go múineann tú slighe Dé i bhfírinne, agus nach bhfuil suim agat d'aon duine: óir ní thugann tú aird ar phearsa na bhfear.
17 Abair linn dá bhrí sin, Cad a cheapann tú? An bhfuil sé dleathach ómós a thabhairt do Chaesar, nó nach bhfuil?
18 Ach thuig Íosa a n-olc, agus dúirt sé, Cén fáth a bhfuil sibh ag mealladh mé, a hypocrites?
19 Taispeáin airgead an ómóis dom. Agus thug siad leis pingin.
20 Agus a dubhairt sé ríu , Cé leis an íomhá seo agus an fhorscríbhinn ?
21 Deir siad ris, le Caesar. Ansin a deir sé ríu, Tabhair faoi deara do Caesar na rudaí is Caesar; agus do Dhia na nithe is le Dia.
22 Nuair a chuala siad na focail seo, rinne siad iontas, agus d'fhág siad é, agus chuaigh siad a mbealach.
23An lá céanna tháinig na Sadusaigh chuige, a deir nach bhfuil aiséirí ar bith ann, agus d'fhiafraigh siad de:
24 Ag rádh , A Mháighistir , a dubhairt Maois , Má gheibheann duine bás agus gan clann aige , pósfaidh a bhráthair a bhean , agus tógfaidh sé siol dá bhráthair .
25Anois bhí seachtar bráithre inár dteannta: agus an chéad duine, nuair a phós sé bean, d'éag, agus gan baint aige leis, d'fhág sé a bhean ag a dheartháir.
26 Mar an gcéanna an dara freisin, agus an tríú, go dtí an seachtú.
27 Agus ar ball fuair an bhean bás freisin.
28 Dá bhrí sin san aiséirí cé leis den seachtar a bheidh sí? óir bhí sí acu go léir.
29 D'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé ríu, Atá dul am mearachd, gan a fhios agam na scrioptúr, ná cumhachta Dé.

30 Oir san aiséirí ní phósann siad, ná ní thugtar pósadh
dóibh, ach atá siad mar aingil Dé ar neamh.
31 Ach maidir le haiseirigh na marbh, nár léigh sibh an
méid a labhradh libh ag Dia, ag rádh,
32 Is mise Dia Abrahám, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacóib?
Ní Dia na marbh é Dia, ach Dia na mbeo.
33 Agus nuair a chuala an slua seo, bhí ionadh orthu faoina
theagasc.
34 Ach nuair a chuala na Fairisínigh gur chuir sé na
Sadúcaigh ina dtost, cruinníodh iad le chéile.
35 Ansin chuir duine acu, a bhí ina dhlíodóir, ceist air, á
chathú, agus ag rá,
36 A Mháistir, cad í an aithne mhór sa dlí?
37 A dubhairt Iósa ris, Gràdhuighidh tu an Tighearna do
Dhia le t' uile chroidhe, agus le t' uile anam, agus le t' uile
inntinn.
38 Seo an chéad aithne agus an t-aitheantas mór.
39 Agus is cosmhail an dara ris, Gràdhuighidh tu do
chomharsa mar thú féin.
40 Ar an dá ordú seo crochadh an dlí go léir agus na fáithe.
41 Agus na Fairisínigh bailithe le chéile, d'fhiafraigh Íosa
díobh:
42 Ag rádh, Cad a cheapann sibh a Chríost? cén mac é?
Deir siad ris, Mac Dháiví.
43 Dúirt sé leo: " Conas mar sin a dhéanann Dáiví i spiorad
glaoch air Tiarna, ag rá,
44 Dúirt an Tiarna le mo Thiarna, Suí ar mo láimh dheis,
go ndéanfaidh mé do naimhde mar stól do chos?
45 Má thugann Dáiví a Thiarna air ansin, conas is mac dó é?
46 Agus ní raibh aon duine in ann freagra a thabhairt air,
agus ní raibh sé de mhisneach ag aon duine ón lá sin amach
níos mó ceisteanna a chur air.

CAIBIDIL 23

1Ansin labhair Íosa leis an tsluagh, agus lena dheisceabail,
2 Ag rádh, Tá na scríobhaithe agus na Fairisínigh ina suí i
suí Mhaois:
3 Dá bhrí sin go léir a iarrann siad oraibh a urramú, a
urramú agus a dhéanamh; ach ná déana-sa tar éis a n-oibre:
óir a deir siad, agus ní dhéanann.
4 Oir ceanglaíonn siad ualaí troma agus tromchúiseanna le
hiompar, agus leagann siad ar ghualainn fir iad; ach ní
ghluaisfidh siad iad féin le ceann dá mhéar.
5 Ach a n-oibreacha go léir a dhéanann siad le bheith le
feiceáil ag fir: déanann siad a gcuid fíolaitrí leathana, agus
méadaíonn siad teorainneacha a gcuid éadaí,
6 Agus grá a thabhairt do na seomraí uachtaracha ag féilte,
agus na príomhshuíocháin sna sinagóga,
7 Agus beannacht ar na margaí, agus a bheith ar a dtugtar
na bhfear, Rabbi, Rabbi.
8 Ach ná bíodh Rabbi oraibh ar a dtugtar: óir is é ceann
bhur Máistir, eadhon Críost; agus is bráithre sibh go léir.
9 Agus ná glaoch ar aon duine bhur n-athair ar an talamh:
mar tá sé amháin bhur n-Athair, atá ar neamh.
10 Ná tugtar máistrí oraibh: óir is é ceann bhur Máistir,
eadhon Críost.
11 Ach an té is mó in bhur measc, beidh sé ina
sheirbhíseach agaibh.
12 Agus cibé duine a ardóidh é féin, beidh sé abase; agus
an té a umhlaíos é féin, ardófar é.
13 Ach mairg daoibhse, a scríobhaithe agus Fairisínigh, a
chealgairí! óir dhún sibh ríocht na bhflaitheas in aghaidh na
bhfear: óir ní théann sibh ionat féin, agus ní fhulaingíonn
sibh don dream atá ag dul isteach dul isteach.
14 Is mairg daoibh, a scríobhaithe agus Fairisínigh, a
chealgairí! óir ithigí tithe baintrí, agus déanaigí urnaí fada
ar fhaitíosach: mar sin gheobhaidh sibh an damnation is mó.
15 Is mairg daoibh, a scríobhaithe agus Fairisínigh, a
chealgairí! óir déanann sibh muir agus talamh chun aon
phróiléit a dhéanamh, agus nuair a bheidh sé déanta,
déanfaidh sibh leanbh ifrinn faoi dhó níos mó ná sibh féin.
16 Is mairg daoibh, a threoraithe dalla, a deir, An té a
mhionnóidh ar an teampall, ní haon ní é; ach cibé duine a
mhionnóidh ar ór an teampaill, is féichiúnaí é!
17 A dhaoine dalla agus amaidí: óir cibé acu is mó, an t-ór,
nó an teampall a naomhaíonn an t-ór?
18 Agus, An té a mhionnóidh ar an altóir, is aon ní é; ach
cibé duine a mhionnaíonn ar an bronntanas atá air, tá sé
ciontach.
19 A dhaoine dalla agus amaidí: óir cibé acu is mó an
bronntanas, nó an altóir a naomhaíonn an bronntanas?
20 An té a mhionnóidh ar an altóir, dá bhrí sin, mionnóidh
sé í, agus gach ní uirthi.
21 Agus an té a mhionnóidh ar an teampall, mionnóidh sé
air, agus air an té a chomhnóidh ann.
22 Agus an té a mhionnóidh ar neamh, mionnóidh sé ar
ríchathaoir Dé, agus air an té atá ina shuí uirthi.
23 Is mairg daoibh, a scríobhaithe agus Fairisínigh, a
chealgairí! óir íocann sibh deachú an mhionta, agus ainíse,
agus cummin, agus fágann sibh na nithe is tábhachtaí den
dlí, breithiúnas, trócaire, agus creideamh ar lár: ba cheart
duit iad seo a dhéanamh, agus gan an ceann eile a fhágáil
gan déanamh.
24 A threoracha na ndall, a chuireann brú ar ghnás, agus a
shlogann camal.
25 Is mairg daoibh, a scríobhaithe agus Fairisínigh, a
chealgairí! óir glanann sibh an taobh amuigh den chupán
agus den mhias, ach laistigh díobh tá siad lán de sracadh
agus de bharraíocht.
26 A Fhairisigh dhall, glan ar dtúis an ní atá sa chupán
agus sa mhéistín, chun go mbeidh an taobh amuigh díobh
glan freisin.
27 Is mairg daoibh, a scríobhaithe agus Fairisínigh, a
chealgairí! óir is cosmhail sibh ri uaigheanna geala, a
fheictear go hálainn amach is amach iad, ach atá lán de
chnámha na bhfear marbh, agus den uile neamhghlan.
28 Mar sin féin, feictear fóirstineach daoibh amuigh ón
taobh amuigh, ach laistigh daoibh atá lán de chealgacht
agus de mhí-cheartas.
29 Is mairg daoibh, a scríobhaithe agus Fairisínigh, a
chealgairí! óir tógann sibh tuamaí na bhfáithe, agus go
ndéanann sibh uaigheanna na bhfíréan a mhaisiú,
30 Agus a rádh, Dá mbeimis i laethibh ár n-aithreacha, ní
bheimís comh-pháirteach leo d'fhuil na bhfáidh.
31 Uime sin is finnéithe sibh féin sibh, gur clann na
ndaoine a mharaigh na fáithe sibh.
32 Líon sibh suas mar sin tomhas bhur n-aithreacha.
33 A nathracha, a nathracha nathair, conas is féidir libh
éalú ó dhamnú ifreann?
34 Uime sin, féuch, cuirim chugaibh fáithe, agus daoine
críonna, agus scríobhaithe: agus marbhaidh agus ceusadh
cuid díobh; agus déanfaidh cuid acu sciúrsáil i bhur

sinagóga, agus déanfaidh sibh géarleanúint orthu ó chathair go cathair:
35 Chun go dtiocfaidís oraibh go léir a dhoirteadh fola ceart ar an talamh, ó fhuil Abel fhíréan go fuil Zacharias mac Bharachiáias, a mharbh sibh idir an teampall agus an altóir.
36 Go deimhin a deirim ribh , Beidh na nithe seo go léir teacht ar an ghlúin seo .
37 A Ierúsalem, a Ierúsalem, tusa a mharaíonn na fáithe, agus a chlochann an dream a chuirtear chugat, cé chomh minic is a thiocfadh liom do chlann a chruinniú le chéile, mar a chruinníonn cearc a sicíní faoina sciatháin, agus ní bheadh!
38 Féuch, tá do theach fágtha ina fhásach.
39 Oir a deirim ribh, ní fheicfidh sibh mé as so amach, go ndéarfaidh sibh, Is beannuighthe an té a thig in ainm an Tighearna.

CAIBIDIL 24

1 Agus d'imthigh Iósa amach, agus d'imthigh sé as an teampull: agus tháinig a dheisgiobuil chuige, chun a fhoillsighthe do thaisbeáint dó.
2 Agus a dubhairt Iósa ríu , Nach bhfaca sibh na nithe so uile ? go deimhin a deirim ribh, Ní fhágfar anseo cloch amháin ar a chéile, nach leagfar síos.
3 Agus nuair a bhí sé ina shuí ar shliabh na Ológa , tháinig na deisceabail chuige go príobháideach , ag rá , Inis dúinn , cathain a bheidh na rudaí seo? agus cad é an comhartha do theacht, agus deireadh an domhain?
4 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu, Tugaigí an aire nach meallfadh aon duine sibh.
5 Oir tiocfaidh mórán i m'ainmse, ag rádh, Is mise Críost; agus meallfaidh go leor.
6 Agus cluinfidh sibh cogaí, agus ráflaí cogaí: féachaigí nach mbeidh sibh buartha: óir ní foláir na nithe seo go léir a theacht chun críche, ach níl an deireadh ann fós.
7 Chun go n-ardóidh náisiún i gcoinne náisiúin , agus ríocht i gcoinne ríocht : agus beidh gorta , agus pestilences , agus creathanna talún , in áiteanna éagsúla .
8 Is iad seo go léir tús an bhrón.
9 Déanfaidh siad ansin tú a thabhairt suas chun a afflicted, agus beidh siad a mharú: agus beidh sibh fuath na náisiúin uile ar son m'ainm.
10 Agus ansin déanfaidh go leor oilbheum, agus beidh siad feall ar a chéile, agus beidh fuath dá chéile.
11 Agus ardóidh go leor fáithe bréige , agus meallfaidh siad go leor .
12 Agus toisc go méadóidh aingidheachd, fuarfaidh grá mór go leor.
13 Ach an té a mhairfidh go dtí an deireadh, beidh sé slán.
14 Agus déanfar soiscéal seo na ríochta a shearmonú ar fud an domhain go léir mar fhinné do na náisiúin uile; agus ansin tiocfaidh an deireadh.
15 Nuair a fheicfidh sibh, dá bhrí sin, gráin an léirscriosta, ar labhair Dainéil an fáidh, seas san ionad naofa, (an té a léann, tuigfeadh sé:)
16 Teitheadh ansin iad siúd atá in Iúdá go dtí na sléibhte:
17 An té atá ar bharr an tí, ná thiocfadh leis a theacht anuas chun aon ní a thógáil amach as a theach.
18 Ná ligeadh an té atá sa ghort ar ais chun a chuid éadaigh a ghlacadh.
19 Agus mairg dóibh siúd atá torrach, agus dóibh siúd a thugann cíoch sna laethanta sin!
20 Ach guígí gan bhur n-eitilt a bheith sa gheimhreadh, ná ar an lá sabóide:
21 Oir mar sin beidh àmhghar mór ann, mar nach raibh ann ó thús an domhain go dtí an aimsir seo, ná ní bheidh riamh.
22 Agus murach na laethanta sin a ghiorrú, níor cheart feoil a shábháil: ach ar mhaithe leis na daoine tofa beidh na laethanta sin giorraithe.
23 Ansin má deir aon duine ribh, Féach, tá Críost anseo, nó ansiúd; ná creid é.
24 Oir tiocfaidh Críostanna bréige chun cinn, agus fáithe bréige, agus léireoidh siad comharthaí agus iontais mhóra; ionnas, dá mb' fhéidir é, go meallfaidh siad na daoine toghtha.
25 Féuch, tá mé a dúirt tú roimh.
26 Uime sin má deir siad ribh, Féuch, atá sé sa bhfásach; ná imigh; féach, tá sé sna seomraí rúnda; ná creid é.
27 Mar a thagann an tintreach as an taobh thoir , agus shineth fiú an taobh thiar ; mar sin freisin a bheidh teacht Mhic an duine.
28 Oir pé áit ina mbeidh an conablach, ann sin cruinneofar na hiolair le chéile.
29 Díreach tar éis àmhghair na laethanta sin dorchadófar an ghrian, agus ní thabharfaidh an ghealach a solas, agus titfidh na réaltaí ó neamh, agus croithfear cumhachtaí na bhflaitheas:
30 Agus ansin le feiceáil an comhartha Mac an duine ar neamh : agus ansin beidh gach treibheanna an domhain caoineadh , agus beidh siad a fheiceáil Mac an duine ag teacht ar na scamaill na bhflaitheas le cumhacht agus glóir mhór .
31 Agus seolfaidh sé a chuid aingeal le fuaim mhór trumpa , agus cruinneoidh siad le chéile a chuid daoine tofa ó na ceithre gaotha , ó cheann ceann de neamh go dtí an taobh eile .
32 Foghlaim anois parabal den chrann fige; Nuair a bheidh a ghéag fós maoth, agus a chuireann duilleoga amach, tá a fhios agaibh go bhfuil an samhradh i gcóngar:
33 Mar sin mar an gcéanna, nuair a fheicfidh sibh na nithe seo go léir, bíodh a fhios agaibh go bhfuil sé i ngar, fiú ag na doirse.
34 Go deimhin a deirim ribh , Ní dhéanfaidh an ghlúin seo pas , till a bheidh na nithe seo go léir a bheith comhlíonta .
35 Rachaidh neamh agus talamh thar n-ais, ach ní rachaidh mo bhriathra-sa thar n-ais.
36 Ach an lá ná an uair sin níl a fhios ag aon duine, ná ag aingil na bhflaitheas, ach ag m'Athair amháin.
37 Ach mar a bhí laethanta Noe, mar sin freisin beidh teacht Mhic an duine.
38Oir amhail sna laethanta roimh an tuile a bhí siad ag ithe agus ag ól, ag pósadh agus ag tabhairt i bpósadh, go dtí an lá a ndeachaigh Noe isteach san áirc,
39 Agus ní raibh a fhios go dtí go tháinig an tuile , agus thóg iad go léir ar shiúl ; mar sin freisin a bheidh teacht Mhic an duine.
40 Ansin beidh beirt sa pháirc; tógfar an ceann, agus fágfar an ceann eile.
41 Beidh beirt bhan ag meilt sa mhuileann; tógfar an ceann, agus fágfar an ceann eile.
42 Bígí ag faire dá bhrí sin: óir níl a fhios agaibh cén uair a thiocfaidh bhur dTiarna.

43 Ach bíodh a fhios seo agaibh, dá mbeadh a fhios ag fear an tí cén uair a thiocfadh an gadaí, go ndéanfadh sé faire, agus nach n-íosfadh sé a theach a bhriseadh suas.
44 Uime sin bígí ullamh mar an gcéadna : óir i n-uair an chloig ní shaoilfidh sibh a thagann Mac an duine.
45Cé mar sin é atá ina sheirbhíseach dílis críonna, a rinne a thiarna i gceannas ar a theaghlach, chun bia a thabhairt dóibh in am trátha?
46 Is beannaithe an seirbhíseach sin a gheobhaidh a thighearna nuair a thiocfaidh sé á dhéanamh.
47 Go deimhin a deirim ribh, go ndéanfaidh sé é i gceannas ar a chuid earraí go léir.
48 Ach má déarfas an droch-sheirbhíseach sin 'na chroidhe, Mo thighearna moille air a theacht;
49 Agus tosóidh sé ar a chomhsheirbhísigh a bhualadh, agus ar ithe agus ar ól leis na meisceoirí;
50 Tiocfaidh tiarna an tseirbhiseach sin i lá nach bhfuil sé ag breathnú air, agus in uair nach eol dó,
51 Agus gearrfaidh sé asunder é, agus ceapfaidh sé a chuid dó leis na hypocrites: ansin beidh gol agus gnashing fiacla.

CAIBIDIL 25

1 Ansin déanfar ríocht na bhflaitheas a chur i gcomparáid le deichniúr n-óg, a ghlac a lampaí, agus a chuaigh amach chun bualadh leis an bpósta.
2 Agus bhí cúigear acu ciallmhar, agus cúigear amaideach.
3 Thóg siad siúd a bhí amaideach a lampaí, agus níor thug siad aon ola leo:
4 Ach ghlac na ciallmhar ola ina soithí lena lampaí.
5 Nuair a d’fhan an fear pósta, tháinig codladh orthu go léir agus chodail siad.
6 Agus ar an meán oíche do glaodh , Féuch , an bridegroom a thagann ; dul amach chun bualadh leis.
7 Ansin d’éirigh na hóglaigh sin go léir, agus ghearr siad a lampaí.
8 Agus a dubhairt an t-amaideach ris na críonna, Tabhair dhúinn bhur n-ola; óir tá ár lampaí imithe amach.
9 Ach fhreagair na ciallmhar , ag rá , Ní mar sin ; ar eagla ná fuil ár ndóthain ann dúinne agus daoibhse: ach go mairg go deo chun na ndíoltóirí, agus ceannaigh dhaoibh féin.
10 Agus le linn dóibh dul a cheannach , tháinig an bridegroom ; agus chuadarsan a bhí réidh isteach leis chun an phósta: agus do dhúnadh an doras.
11 Ina dhiaidh sin tháinig freisin na hóglaigh eile, ag rá, A Thiarna, a Thiarna, oscailte dúinn.
12 Ach fhreagair seisean agus a dubhairt seision, Go deimhin a deirim ribh, nach bhfuil aithne agam oruibh.
13 Bígí ag faire dá bhrí sin, óir níl a fhios agaibh an lá ná an uair ar a dtagann Mac an Duine.
14Oir tá ríocht na bhflaitheas mar dhuine ag taisteal i dtír i gcéin, a ghlaoigh a sheirbhísigh féin, agus a sheachadadh a chuid earraí dóibh.
15 Agus do dhuine amháin thug sé cúig thallann, do dhuine eile a dó, agus do dhuine eile; do gach fear de réir a chumais éagsúla; agus díreach tar éis a thuras.
16 Ansin d’imigh an té a fuair na cúig thallann agus rinne sé trádáil leis na buanna céanna, agus rinne sé na cúig thallann eile díobh.
17 Agus mar an gcéanna an té a fuair beirt, ghnóthaigh sé beirt eile freisin.
18 Ach an té a fuair ceann, chuaigh sé agus thochail sé sa talamh, agus chuir sé airgead a thiarna i bhfolach.
19 Tar éis tamaill fhada tagann tiarna na seirbhíseach sin, agus déanann sé cuntas orthu.
20 Agus mar sin tháinig an té a fuair na cúig thallann agus thug sé leis cúig thallann eile, á rá, A Thiarna, thug tú dom cúig thallann: féach, ghnóthaigh mé cúig thallann eile in aice leo.
21 A dubhairt a thighearna ris, Maith thú, a sheirbhíseach mhaith dhílis: do bhí tú dílis ar bheagán nithe, cuirfidh mise i do cheannasaí thú ar mhórán nithe: dul isteach i áthas do thiarna.
22 Tháinig an té a fuair dhá thallann agus dúirt sé, A Thiarna, thug tú dhá thallann dom; féach, tá dhá thallann eile gnóthaithe agam taobh leo.
23 A dubhairt a thighearna ris, Maith thú, a sheirbhíseach mhaith agus dhílis; Bhí tú dílis ar bheagán rudaí, déanfaidh mé thú i gceannas ar a lán rudaí: téigh isteach i áthas do thiarna.
24 Ansin tháinig an té a fuair an t-aon tallann agus dúirt sé, A Thiarna, bhí a fhios agam thú gur duine crua thú, ag buain san áit nár chuir tú, agus ag bailiú san áit nár chuir tú tuí.
25 Agus bhí eagla orm , agus chuaigh mé agus folaigh do tallann ar an talamh : féach , sin agat atá agat.
26 D’fhreagair a thighearna agus dúirt sé ris, A sheirbhíseach olc agus leisc, bhí a fhios agat go mbuaileann mé san áit nár chuir mé, agus go mbaileoidh mé san áit nach bhfuil tuí agam.
27 Ba chóir duit dá bhrí sin mo chuid airgid a chur chuig na malartóirí, agus ansin ar mo theacht ba cheart dom mo chuid féin a fháil mar riadh.
28 Tóg mar sin uaidh an tallann, agus tabhair dó a bhfuil na deich thallann aige.
29Oir do gach duine ag a bhfuil, tabharfar, agus beidh aige flúirse: ach ó an duine nach bhfuil tógfar amach an méid atá aige.
30 Agus tilgibh an seirbhíseach neamhbhrabúsach sa dorchadas amuigh: ann sin beidh gol agus gnáscadh fiacal.
31 Nuair a thiocfas Mac an duine ina ghlóir, agus na haingil naofa go léir in éineacht leis, ansin suífidh sé ar ríchathaoir a ghlóire:
32 Agus cruinneofar na náisiúin uile roimhe, agus scarfaidh sé óna chéile iad, mar a scarann aoire a chaoirigh ó na gabhair:
33 Agus leagfaidh sé na caoirigh ar a láimh dheis , ach na gabhair ar chlé .
34 Ansin déarfaidh an Rí ríu ar a láimh dheis, Thigígí, a dhaoine beannaithe m’Athar, faigh mar oidhreacht an ríocht a ullmhaíodh daoibh ó bunaíodh an domhain:
35Oir bhí ocras orm, agus thug sibh feoil dom: bhí tart orm, agus thug sibh deoch dom: ba choimhthíoch mé, agus ghlac sibh isteach mé:
36 Nochtaithe, agus d'éadaí sibh mé: bhí mé tinn, agus thug sibh cuairt orm: bhí mé i bpríosún, agus tháinig sibh chugam.
37 Ansin freagróidh na hionraic é, ag rádh, A Thiarna, cathain a chonaiceamar ocras thú, agus a bheathaíomar thú? nó tart, agus a thug deoch duit?
38 Cathain a chonaiceamar coimhthíoch thú, agus a thugamar isteach thú? nó nocht, agus do chuartuighthear thú?

39 Nó cathain a chonaiceamar tinn thú, nó i bpríosún, agus a tháinig muid chugat?
40 Agus freagróidh an Rí agus a dubhairt sé ríu , Go deimhin a deirim ribh , an mhéid go ndearna sibh é do dhuine den lú mo bhráithre , tá sé déanta agaibh dom .
41 Ansin déarfaidh sé freisin ríu ar an láimh chlé, Imigh uaim, a dhaoine mallaithe, sa tine shíoraí, ullmhaithe don diabhal agus dá aingil:
42 Oir bhí ocras orm, agus níor thug sibh dom feoil: bhí tart orm, agus níor thug sibh deoch dom:
43 Ba choimhthíoch mé, agus níor ghlac sibh isteach mé: nocht, agus níor chuir sibh éadaí orm: tinn, agus i bpríosún, agus níor thug sibh cuairt orm.
44 Ansin freagróidh siad é freisin, ag rá: A Thiarna, nuair a chonaic muid ocras, nó tart, nó strainséir, nó nocht, nó tinn, nó i bpríosún thú, agus nach bhfuil tú ag ministir dhuit?
45 Ansan do fhreaguir sé dhóibh, ag rádh, Go deimhin a deirim ribh, an mhéid nach ndearna sibh é don neach is lúgha díobh so, ní dhearna sibh dom é.
46 Agus imeoidh siad seo isteach sa phionós síoraí: ach na fíréan chun na beatha síoraí.

CAIBIDIL 26

1 Agus tárla, nuair a chríochnuigh Íosa na briathra so uile, a dubhairt sé r'a dheisciobluibh,
2 Tá a fhios agaibh go bhfuil féile na Cásca tar éis dhá lá, agus go bhfuil Mac an duine geallta chun a chéasadh.
3 Ansin chruinnigh le chéile na hardsagairt, agus na scríobhaithe, agus seanóirí an phobail, go dtí pálás an ard-sagairt, ar a dtugtar Caiaphas,
4 Agus chuadar i gcomhairle le go nglacfaidís Íosa go foighdeach, agus go maródh siad é.
5 Ach dúirt siad , Ní ar an lá féile , eagla go mbeadh corraigh i measc an phobail .
6 Nuair a bhí Íosa i mBánia, i dteach Shíomóin an lobhar,
7 Tháinig bean chuige a raibh bosca alabastair de ointment an-luachmhar aici, agus dhoirt sí ar a cheann é agus é ina shuí ag bia.
8 Ach nuair a chonaic a dheisceabail é, bhí fearg orthu, ag rá, Cad é an cuspóir é seo?
9Oir b'fhéidir go ndíolfaí an t-olann seo ar mhórán, agus go dtabharfaí do na boicht é.
10 Nuair a thuig Íosa é, dúirt sé ríu, Cén fáth a bhfuil sibh buartha an bhean? óir rinne sí dea-obair ormsa.
11 Mar tá na boicht i gcónaí leat; ach ní bhíonn agamsa i gcónaí.
12Oir sa mhéid gur dhoirt sí an t-olann seo ar mo chorpsa, rinne sí é chun m'adhlactha.
13 Go deimhin a deirim ribh, Gach áit ina shearmóinfear an soiscéal seo ar fud an domhain go léir, déarfar an méid seo freisin, a rinne an bhean seo, mar chuimhneachán uirthi.
14 Ansin chuaigh duine den dáréag, ar a dtugtar Iúdás Iscariot, go dtí na hardsagairt,
15 Agus a dubhairt seision ríu , Cad a thabharfaidh sibh dom , agus beidh mé a sheachadadh ríu ? Agus rinne siad cúnant leis ar thríocha píosa airgid.
16 Agus ó sin amach d'iarr sé deis air é a bhrath.
17An chéad lá d'fhéile an aráin neamhghoirtithe tháinig na deisceabail go dtí Íosa ag rá leis: "Cá n-ullmhóimid duit an Cháisc a ithe?
18 Agus a dubhairt seision , Imthigh sa chathair chum a leithéid sin do dhuine , agus abair ris , A deir an Máistir , Tá mo chuid ama ar láimh ; Coimeádfaidh mé an Cháisc i do theachsa in éineacht le mo dheisceabail.
19 Agus rinne na deisceabail mar a cheap Íosa dóibh; agus d'ullmhaigh siad an Cháisc.
20 Anois nuair a tháinig an tráthnóna, shuigh sé síos leis an dáréag.
21 Agus ag itheadar , a dubhairt sé , Go deimhin a deirim ribh , go mbeidh duine agaibh a bhrath dom .
22 Agus do bhíodar ana-bhrónach , agus thosuigh gach aon aca ar a rádh ris , A Thighearna , an mise é ?
23 Agus d'fhreagair sé agus a dubhairt seision, An té a thumaidh a lámh liom sa mhias, é sin a bhrathfaidh mé.
24 Imíonn Mac an duine mar atá scriobhta uime: ach mo thruaighe an duine sin trína mbreithir Mac an duine! ba maith leis an bhfear sin muna mbeirtear é.
25 Ansin d'fhreagair Iúdás, a bhrath é, agus dúirt sé, A Mháistir, an mise é? a dubhairt seision ris, A dubhairt tú.
26 Agus ag ithe dóibh, do ghlac Iósa arán, agus do bheannuigh sé é, agus do bhris é, agus do thug sé do na deisciobluibh é, agus a dubhairt sé, Tóga, ith; is é seo mo chorp.
27 Agus ghlac sé an cupán , agus thug sé buíochas , agus thug dóibh é , ag rá , Ól sibh go léir é ;
28 Oir is í seo m'fhuil an tiomna nua, a dhoirtear ar mhórán chun maitheamh na bpeacaí.
29 Ach deirim ribh, nach n-ólfaidh mé as so amach toradh so na fíniúna, go dtí an lá sin a n-ólfaidh mé nua é maille ribh i ríocht m'Athar.
30 Agus nuair a chan siad iomann, chuaigh siad amach go sliabh na Ológa.
31 Ansin a deir Íosa ríu , Beidh sibh go léir a offence mar gheall ormsa an oíche seo : óir tá sé scríofa , Buailfidh mé an t-aoire , agus beidh na caoirigh a scaipeadh ar an gcoigríoch .
32 Ach tar éis dom éirí arís, rachaidh mé romhat isteach sa Ghailíl.
33 D'fhreagair Peadar agus a dubhairt sé ris, Cé go mbeidh oilbhíocht ag gach duine mar gheall ort, ní bheidh mé achrann go deo.
34 A dubhairt Iósa ris, Go deimhin a deirim riot, an oidhche so roimh an goir an coileach, go ndiúltóidh tu mé thrí uair.
35 Dúirt Peadar ris, "Cé go bhfaighidh mé bás in éineacht leat, ní shéanfaidh mé thú." Mar an gcéanna a dúirt na deisceabail go léir freisin.
36 Ansin tháinig Íosa leo go dtí áit ar a dtugtar Gethsemane, agus dúirt sé leis na deisceabail, Suigh anseo, agus mé ag dul agus guí thall.
37 Agus thug sé leis Peadar agus beirt mhac Zebedee, agus thosaigh sé a bheith brónach agus an-trom.
38 Ansin a deir sé ríu , Tá m'anam thar a bheith brónach , fiú go dtí an bás : fanaigí anseo , agus faire liom .
39 Agus d'imthigh sé beagán níos faide, agus thuit sé ar a aghaidh, agus do ghuidh sé, ag rádh, O m'Athair, más feidir é, imthigh an cupan so uam: gidheadh ní mar is toil liomsa, ach mar is toil leatsa.
40 Agus tháinig sé chun na ndeisceabal , agus fuair sé ina chodladh iad , agus a dúirt ri Peadar , Cad é , ní féidir leat faire le liom uair an chloig ?

41 Bígí ag faire agus ag guí, nach rachaidh sibh i gcathú: tá an spiorad toilteanach go deimhin, ach tá an fheoil lag.
42 D'imthigh sé arís an dara huair, agus do ghuidh sé, ag rádh, O m'Athair, muna rachad an cupánsa so amach uaimse, mur n-ólaim é, do thoilse do dhéanamh.
43 Agus tháinig sé agus fuair sé iad ina chodladh arís: do a súile a bhí trom.
44 Agus d'fhág sé iad , agus d'imigh arís , agus ghuigh sé an tríú huair , ag rá na bhfocal céanna .
45 Ansin tháinig sé chun a dheisceabail , agus a deir sé ríu , Codladh anois , agus a scíth a ligean : féuch , tá an uair ar láimh , agus Mac an duine atá geallta i lámha na peacach .
46 Eirigh, rachaimid ag imtheacht : féuch, atá sé ar láimh ag fealladh orm.
47 Agus ag labhairt dó fós, féach, tháinig Iúdás, duine den dáréag, agus líon mór leis le claíomh agus le bataí, ó na hardsagairt agus ó sheanóirí an phobail.
48 Anois an té a bhrath é thug sé comhartha dóibh, ag rá, An té a bpógfaidh mé, is é sin sé: coinnigh go tapa é.
49 Agus ar ball tháinig sé chun Íosa , agus a dúirt , Slán , a mháistir ; agus phóg sé é.
50 Agus a dubhairt Iósa ris, A cháirde, cad uime táinig tú? Ansan tháinig siad, agus leag siad lámha ar Íosa, agus ghlac sé é.
51 Agus, féuch, shín duine díobh a bhí in éineacht le hÍosa a lámh, agus tharraing sé a chlaíomh, agus bhuail sé seirbhíseach de chuid an ardsagairt, agus bhain sé a chluas de.
52 An sin a dubhairt Iósa ris, Cuir suas do chlaíomh arís ina ionad féin: óir gach a ngabhfaidh an claíomh, imthighthear leis an gclaidheamh.
53 An dóigh leat nach féidir liom anois guí a dhéanamh chun m'Athar, agus go dtabharfaidh sé dom níos mó ná dhá legion déag d'aingeal?
54 Ach conas mar sin a chomhlíonfar na scrioptúr, gur mar sin nach mór a bheith?
55 An uair sin féin a dubhairt Iósa ris an tsluagh, An dtáinig sibh amach, amhail ghadaí, le claidhimh agus le bataí le mise a ghabháil? Shuidh mé gach lá in éineacht libh ag teagasc sa teampall, agus níor chuir sibh greim ar bith orm.
56 Ach rinneadh seo go léir, chun go gcomhlíonfaí scrioptúr na bhfáithe. Ansin thréig na deisceabail go léir é, agus theith siad.
57 Agus iadsan a bhí tar éis greim a fháil ar Íosa, thug siad leo é go Caiaphas an t-ardsagart, áit a raibh na scríobhaithe agus na seanóirí le chéile.
58 Ach lean Peadar é i bhfad uaidh go dtí pálás an ardsagairt, agus chuaigh sé isteach, agus shuigh sé leis na seirbhísigh, chun an chríoch a fheiceáil.
59 D'iarr na h-ard-shagairt, agus na seanóirí, agus an chómhairle go léir, fianaise bhréige i n-aghaidh Iósa, chun é chur chun báis;
60 Ach ní bhfuaireadar: seadh, cé gur tháinig a lán finnéithe bréige, ní bhfuaireadar. Faoi dheireadh tháinig beirt fhinnéithe bréagacha,
61 Agus a dubhairt seision, a dubhairt an fear so, Is feidir liom teampoll Dé do sgrios, agus é thógáil i gceann trí lá.
62 Agus d'eirigh an t-árd-shagart, agus a dubhairt seision ris, An bhfreaguir tu aon ní? cad é an fhianaise seo i do choinne?
63 Ach d'fhan Íosa ina shuaimhneas. Agus d'fhreagair an t-ard-shagart agus a dubhairt sé ris, Cuirim uaim thú ar an nDia beo, go n-innseóchadh tu dhúinn an tusa an Críost Mac Dé.
64 A dubhairt Iósa ris, Dubhairt tu: gidheadh a deirim ribh, 'Na dhiaigh so feicfidh sibh Mac an duine 'na shuidhe ar dheis na cumhachta, agus ag teacht ar neóil neimhe.
65 Ansin chíos an t-ardsagart a chuid éadaigh, ag rádh, Do labhair sé blasphemy; cén riachtanas breise atá againn ó fhinnéithe? féuch, anois chuala sibh a blasphemy.
66 Cad a cheapann sibh? D'fhreagair siadsan agus dúirt siad, Tá sé ciontach sa bhás.
67 Ansin chaitheadar ina aghaidh agus bhuaileadar é; agus bhuail daoine eile é le bosa a lámha,
68 Ag rádh, Déan fáidh dhúinn, a Críosd, cé hé a bhuail thú?
69 Shuidh Peadar a muigh sa phálás: agus tháinig cailin chuige, ag rádh, Bhí tusa mar an gcéanna le hÍosa na Gaililí.
70 Ach do shéan sé 'n-a láthair iad go léir, ag rádh, Níl a fhios agam cad a deir tu.
71 Agus nuair a chuaidh sé amach sa póirse, chonaic cailin eile é, agus a dubhairt seision riú a bhí ann, Bhí an fear so mar an gcéanna le hÍosa ó Nasaret.
72 Agus do shéan sé arís le mionn , Níl aithne agam ar an duine .
73 Agus tar éis tamaill tháinig siad chuige siúd a bhí ina seasamh, agus dúirt siad le Peadar, Go deimhin tá tú freisin ar cheann acu; óir is é do chaint a mhasluíonn tú.
74 Ansin thosaigh sé ar mhallacht agus ar mhionnaigh, ag rá, Níl aithne agam ar an duine. Agus láithreach an fhoireann coileach.
75 Agus chuimhnigh Peadar ar bhriathar Iósa, a dubhairt sé ris, Sula goir an coileach, séanfaidh tú mé trí huaire. Agus d'imthigh sé amach, agus ghuil sé go goirt.

CAIBIDIL 27

1 Nuair a tháinig an mhaidin, chuir na príomhshagairt go léir agus seanóirí an phobail comhairle ar Íosa chun é a chur chun báis:
2Agus nuair a cheangail siad é, thug siad leo é, agus thug siad do Phontius Pióláit an gobharnóir é.
3 Ansin nuair a chonaic Iúdás a bhí feall air, go raibh sé daortha, rinne sé aithrí air féin, agus thug sé arís na tríochaidí airgid do na hardsagairt agus do na seanóirí,
4 Ag rádh, pheacaigh mé sa mhéid gur gheall mé an fhuil neamhchiontach. Agus dúirt siad, Cad é sin dúinn? féach thusa chuige sin.
5 Agus chaith sé síos na píosaí airgid sa teampall , agus d'imigh , agus chuaigh agus chroch é féin .
6 Agus ghlac na h-ard-shagairt na píosaí airgid, agus dubhairt siad, Ní dleathach iad a chur sa chiste, mar is luach fola é.
7 Agus ghlac siad comhairle , agus cheannaigh leo réimse an Potter , chun strainséirí a adhlacadh ann .
8 Dá bhrí sin a tugadh ar an réimse sin, Fearann na fola, go dtí an lá atá inniu ann.
9 Ansin comhlíonadh an méid a labhair Ieremiah an fáidh, ag rá: Agus ghlac siad na tríocha píosa airgid, luach an té a luacháil, a rinne siad de chlann Iosrael luacháil;
10 Agus thug sé iad le haghaidh réimse an Potter, mar a cheap an Tiarna dom.

11 Agus do sheas Iósa os comhair an ghobharnóra: agus d'fhiafraigh an gobharnóir de, ag rádh, An tusa Rí na nGiúdach? Agus a dubhairt Iósa ris, A deir tú.
12 Agus nuair a bhí sé cúisithe ag na sagairt ard agus elders , níor fhreagair sé rud ar bith .
13 Ansin dúirt Pioláit ris, "Nach bhfuil éisteacht leat cé mhéad rudaí siad finné i do choinne?
14 Agus do fhreagair sé é gan focal; ionnas gur mhór an iongnadh an gobharnóir.
15 Anois ag an bhféile sin ba ghnách leis an ngobharnóir príosúnach a scaoileadh saor don phobal, a mbeadh siad ina ndiaidh.
16 Agus an uair sin bhí príosúnach mór le rá acu, ar a dtugtar Barabas.
17 Uime sin nuair a chruinnigheadar leó, a dubhairt Piolat ríu, Cé leis is áil libh a scaoilfidh mé dhaoibh? Barabbas, nó Íosa dá ngairthear Críost?
18 Oir bhí a fhios aige gur de bharr éad a thug siad é.
19 Nuair a bhí sé suite ar shuíochán an bhreithiúnais, chuir a bhean chéile fios chuige, ag rá, Ná bíodh baint ar bith agat leis an bhfear cóir sin: óir is iomaí rud a d'fhulaing mé inniu i mbrionglóid mar gheall air.
20 Ach d'áitigh na hardsagairt agus na seanóirí ar an tslua go n-iarrfaidís Barabas, agus go scriosfaidís Íosa.
21 D'fhreagair an gobharnóir agus dubhairt sé ríu, Cé acu den bheirt a scaoilfidh mé libh? Dúirt siad, Barabbas.
22 Dubhairt Pioláit ríu, Cad a dhéanfaidh mé mar sin le hÍosa ar a dtugtar Críost? A deir siad go léir ris, Go mbeadh sé crucified.
23 Agus dúirt an gobharnóir , Cén fáth , cad olc a rinne sé ? Ach is mó do ghlaoidheadarsan, ag rádh, Ceusadh é.
24 Nuair a chonaic Píoláit nach bhféadfadh sé aon ní a shárú, ach gurab amhlaidh a tharla sé, ghlac sé uisce, agus nigh sé a lámha os comhair an tslua, ag rádh, Táim neamhchiontach d'fhuil an chirt so: féachaibh air.
25 Ansan do fhreagair an sluagh go léir, agus a dubhairt siad, Bíodh a fhuil orainn, agus ar ár gcloinn.
26 Ansin scaoil sé Barabas amach dóibh: agus nuair a bhí sé tar éis Íosa a sciúradh, thug sé chun é a chéasadh.
27 Ansin ghabh saighdiúirí an ghobharnóra Íosa isteach sa halla coiteann, agus chruinnigh siad an grúpa saighdiúirí go léir chuige.
28 Agus scar siad é, agus chuir siad gúna scarlet air.
29 Agus nuair a bhí coróin de dhreach curtha acu, chuir siad ar a cheann í, agus giolcach ina láimh dheis: agus chrom siad ar an nglúin roimhe, agus rinne siad magadh air, ag rá: Go maire tú, a Rí na nGiúdach!
30 Agus smugaid siad air , agus ghlac siad an giolcach , agus bhuail sé ar a cheann .
31 Agus tar éis dóibh magadh a dhéanamh air, thug siad an rópa de, agus chuir siad a éadaí féin air, agus thug siad leo é chun é a chéasadh.
32 Agus ag imtheacht dóibh, fuaireadar fear de Chiréin dar b'ainm Síomón: air d'fhiachaibh air a chros a iompar.
33 Agus nuair a tháinig siad go dtí áit ar a dtugtar Golgotha, sé sin le rá, áit cloigeann,
34 Thug siad dó fínéagar le n-ól measctha le gal: agus ar bhlaiseadh de, ní ólfadh sé é.
35 Agus céasadh siad é , agus roinn siad a chuid éadaigh , ag caitheamh go leor : ionas go gcomhlíonfaí a dúirt an fáidh , Roinn siad mo chuid éadaí eatarthu , agus ar mo bhrat chaith siad go leor .
36 Agus ar suidhe dhóibh ag faire air annsin;
37 Agus chuir sé a chúiseamh scríofa os a cheann, IS É SEO RÍ NA Giúdach.
38 Ansin céasadh beirt gadaí in éineacht leis, duine ar a láimh dheis agus duine eile ar chlé.
39 Agus rinne na daoine a bhí ag gabháil a mhaslú é, ag caitheamh a gceann,
40 Agus á rádh , Thusa a scriosann an teampall , agus a thógann sé i dtrí lá , shábháil tú féin . Más tusa Mac Dé, tar anuas ón gcrois.
41 Mar an gcéanna na hardsagairt ag magadh faoi, agus na scríobhaithe agus seanóirí, dúirt:
42 Shábháil sé daoine eile; é féin ní féidir leis a shábháil. Más é Rí Iosrael é, thiocfadh anois é anuas ón gcrois, agus creidfimid é.
43 Chuir sé muinín i nDia; saoradh sé anois é, má's toil leis é: óir a dubhairt sé, Is mise Mac Dé.
44 Na gadaithe freisin, a céasadh in éineacht leis, chaith siad mar an gcéanna ina fhiacla.
45 Anois ón séú uair a bhí dorchadas ar an talamh go léir go dtí an naoú uair.
46 Agus thart ar an naoú huair do ghlaoigh Íosa le guth ard, ag rádh, Eli, eli, lama sabachthani? is é sin le rá, Mo Dhia, mo Dhia, cad chuige ar thréig tú mé?
47 Nuair a chuala cuid díobhsan a bhí ina seasamh ansin, dúirt siad, "Tá an fear seo ag glaoch ar Elias.
48 Agus láithreach bonn rith duine acu , agus ghlac spuing , agus líonadh le fínéagar é , agus é a chur ar giolcach , agus thug dó le n - ól .
49 Dúirt an chuid eile, "Déanaimis féachaint an dtiocfaidh Elias chun é a shábháil.
50 Ar ghlaoch Íosa arís le guth ard, thug suas an taibhse.
51 Agus, féuch, do bhí brat an teampuill ar cíos ina dhá chuid ó mhullach go íochtar; agus do chriothnuigh an talamh, agus do chíos na carraigeacha;
52 Agus osclaíodh na huaigheanna; agus d'eirigh mórán cuirp na naomh do chodail,
53 Agus tháinig sé amach as na huaigheanna tar éis a aiséirí , agus chuaigh isteach sa chathair naofa , agus thaispeáin do mhórán .
54 Agus nuair a chonaic an Céad-cheannaire, agus an dream a bhí in éineacht leis, ag faire Íosa, an crith talún, agus na rudaí a rinneadh, tháinig eagla mhór orthu, ag rá, Go deimhin b'é seo Mac Dé.
55 Agus bhí go leor ban ann ag amharc i bhfad uaidh, a lean Íosa ón nGailíl, ag freastal air:
56 Ina measc bhí Muire Magdalene, agus Muire máthair Shéamais agus Iósaef, agus máthair chlann Zebedee.
57 Nuair a tháinig an tráthnóna tháinig duine saibhir ó Arimatéa, darbh ainm Iósaef, a bhí ina dheisciobal ag Íosa freisin:
58 Chuaigh sé go Pioláit, agus d'iarr sé corp Íosa. Ansin d'ordaigh Píoláit an corp a sheachadadh.
59 Agus nuair a ghlac Iósaef an corp, fillte sé i línéadach glan é,
60 Agus chuir sé ina thuama nua féin é, a bhí gearrtha amach aige sa charraig: agus rolladh sé cloch mhór go doras na uaighe, agus d'imigh sé.
61 Agus do bhí Muire Magdalen, agus an Mhuire eile, 'n-a suidhe thall fa chomhair na h-uaighe.
62An lá arna mhárach, tar éis lá an ullmhúcháin, tháinig na hardsagairt agus na Fairisínigh le chéile go Pioláit,

63 Ag rádh, a dhuine uasail, is cuimhin linn go ndúbhairt an mealltóir sin, an feadh do bhí sé fós beo, I gcionn thrí lá éirghidh mé arís.
64 Ordaigh, dá bhrí sin, an uaigh a shlánú go dtí an tríú lá, ar eagla go dtiocfaidh a dheisceabail san oíche, agus go goid siad é, agus a rá ris an bpobal, D'éirigh sé ó mhairbh: mar sin beidh an earráid dheireanach níos measa ná an chéad earráid.
65 Dúirt Pioláit ríu , Tá faire agaibh : imigh libh, déanaigí é chomh cinnte agus is féidir libh .
66 Chuaigh siad mar sin, agus rinne siad an uaigh a chinntiú, ag séalaithe na cloiche, agus ag leagan faire .

CAIBIDIL 28

1 I ndeireadh na sabóide, ag druidim le breacadh an lae i dtreo an chéad lá den tseachtain, tháinig Muire Magdalene agus an Mháire eile chun an uaigh a fheiceáil.
2 Agus , féuch , bhí crith talún mór : do an aingeal an Tiarna íslitheach ó neamh , agus tháinig sé agus rolladh ar ais an cloch ón doras , agus shuigh air .
3Bhí a ghnúis mar thintreach, agus a éadaí bán mar shneachta:
4 Agus ar a eagla roimhe chroith na maoir, agus rinneadh mar dhaoine marbh.
5 Agus fhreagair an t-aingeal agus a dubhairt sé ris na mnáibh, Ná bíodh eagla oraibh: óir a fhios agam go bhfuil sibh ag iarraidh Íosa, a céasadh.
6 Níl sé anseo: óir tá sé éirithe, mar a dúirt sé. Tar, féach an áit a luigh an Tiarna.
7 Agus imigh go gasta, agus abair lena dheisceabail go bhfuil sé éirithe ó mhairbh; agus, féuch, tá sé ag dul romhaibh don Ghailíl; ansin feicfidh sibh é: féach, a dúirt mé leat.
8 Agus d'imigh siad go tapa ón uaigh faoi eagla agus áthas mór; agus rith sé chun focal a thabhairt dá dheisceabail.
9 Agus mar a chuaigh siad chun insint dá dheisceabail , féuch , bhuail Íosa leo , ag rá , Gach hail . Agus tháinig siad agus breith ar a chosa, agus adhradh dó.
10 An sin a dubhairt Iósa ríu, Ná bíodh eagla oraibh: imthigh, abair lem bhráithre dul don Ghaililí, agus ansan go bhfeicfidh siad mé.
11 Agus nuair a bhí siad ag dul, féach, tháinig cuid de na faire isteach sa chathair, agus léirigh do na príomh-sagairt na nithe go léir a rinneadh.
12 Agus nuair a chruinnigh siad leis na seanóirí, agus tar éis comhairle a ghlacadh, thug siad airgead mór do na saighdiúirí,
13 Ag rádh, abair, go dtáinig a dheisceabail san oidhche, agus gur ghoideadar é, agus sinn 'n-a gcodladh.
14 Agus má thagann sé seo go cluas an rialtóir, cuirfimid ina luí air, agus slánóidh muid thú.
15 Mar sin ghlac siad an t-airgead, agus rinne siad mar a teagascadh dóibh: agus tá sé seo a thuairisciú go coitianta i measc na Giúdaigh an lá seo.
16 Ansin d'imigh an t-aon deisceabal déag isteach sa Ghailíl, go sliabh a raibh Íosa ceaptha dóibh.
17 Agus nuair a chonaic siad é, adhradh siad dó: ach bhí amhras éigin.
18 Agus tháinig Íosa agus labhair ríu , ag rá , Tá gach cumhacht a thugtar dom ar neamh agus ar talamh .
19 Imigh dá bhrí sin, agus múinigh na náisiúin uile, á mbaisteadh in ainm an Athar, agus an Mhic, agus an Spioraid Naoimh:
20 Ag teagasg dhóibh gach ní d'órduighe mé dhaoibh a choimhlíonadh : agus, feuch, atáim maille ribh do shíor, go deireadh an domhain. Amen.

Soiscéal Mharcais

CAIBIDIL 1

1 Tús shoiscéal Íosa Críost, Mac Dé;
2 Mar tá sé scriobhta sna fáithe , Féuch , cuirim mo theachtaire roimh do ghnúis , a ullmhóidh do shlí romhad .
3 Guth an té adeir san fhásach, Ullmhaigh slighe an Tiarna, déanaigí a chosáin díreach.
4 Baisteadh Eoin san fhásach, agus baisteadh an aithrí do sheanmóir do mhaitheamh na bpeacaí.
5 Agus chuaigh tír Iúdáia go léir amach chuige, agus muintir Iarúsailéim, agus baisteadh é go léir in abhainn na hIordáine ag admháil a bpeacaí.
6 Agus bhí Eoin éadaigh le fionnadh camail, agus crios croiceann faoina leasraidh; agus d'ith sé lócais agus mil fhiáin;
7 Agus do sheanmóir sé, ag rádh, Atá duine níos tréine ná mise ag teacht i mo dhiaidh, nach fiú mé a bhróga a chromadh agus a scaoileadh.
8 Gu deimhin baisteadh mé le h-uisge sibh : ach baistfidh seisean sibh leis an Spiorad Naomh.
9 Agus tharla sna laethanta sin, gur tháinig Íosa ó Nasaret na Gaililí, agus bhí baisteadh Eoin san Iordáin.
10 Agus ar ball ag teacht suas as an uisce, chonaic sé na flaithis oscailte, agus an Spiorad cosúil le chol a íslíonn air:
11 Agus tháinig guth ó neamh, ag rá, Is tú mo Mhac ionúin, a bhfuil áthas orm.
12 Agus láithreach bonn thiomáin an Spiorad isteach san fhásach é.
13 Agus bhí sé an sin san fhásach daichead lá, cathú ag Satan; agus bhí sé leis na beithigh fiáin; agus rinne na haingil freastal air.
14 Anois tar éis Eoin a chur i bpríosún, tháinig Íosa isteach sa Ghailíl, ag seanmóireacht shoiscéal ríocht Dé,
15 Agus ag rádh , Tá an aimsir comhlíonta , agus tá ríocht Dé ag láimh : aithrí a dhéanamh, agus creidim an soiscéal.
16 Agus é ag siúl cois farraige na Gaililí, chonaic sé Síomón agus Aindrias ag cur líon isteach san fharraige, óir b'iascairí iad.
17 Agus a dubhairt Iósa ríu , Taraigibh i mo dhiaidh , agus déanfaidh mé iascairí ar dhaoine sibh .
18 Agus ar ball thréigeadar a líonta, agus leanadar é.
19 Agus nuair a chuaigh sé beagán níos faide as sin, chonaic sé Séamas mac Zebedee, agus Eoin a dheartháir, agus iad sa long ag deisiú a gcuid líonta.
20 Agus ar an bpointe boise ghlaoigh sé orthu: agus d'fhág siad a n-athair Zebedee sa long leis na fostaitheoirí, agus chuaigh siad ina dhiaidh.
21 Agus chuadar go Capernáum; agus láithreach lá sabóide chuaidh sé isteach sa tsionagóg, agus theagaisg.
22 Agus do ghabhadar iongnadh a fhoirceadal: óir do theagaisg sé iad mar neach a raibh údarás aige, agus ní mar na scríobhaithe.
23 Agus bhí ina sionagóg duine ar an spiorad neamhghlan; agus adeir sé,
24 Ag rádh, Lig dúinn; cad atá le déanamh againn leat, a Íosa Nazarat? an dtáinig tú chun sinn a mhilleadh? Tá a fhios agam cé tú féin, a Naomh Dé.
25 Agus dochonnairc Iósa é, ag rádh, Bíodh do shuaimhneas, agus tar amach as.
26 Agus nuair a bhí stróic an spioraid neamhghlan é, agus a ghlaoidh sé le guth ard, tháinig sé amach as.
27 Agus bhí iongantas ortha go léir , ionnas gur chuireadar ceist eatorra féin , ag rádh , Cad é seo ? cén fhoirceadal nua é seo? óir ordaíonn sé le húdarás do na spioraid neamhghlana, agus géilleann siad dó.
28 Agus láithreach bonn scaipeadh a chlú thar lear ar fud an réigiúin go léir timpeall na Gaililí.
29 Agus láithreach, nuair a tháinig siad amach as an tsionagóg, chuaigh siad isteach go teach Shíomóin agus Aindriú, i dteannta Séamas agus Eoin.
30 Ach luigh máthair bhean Shíomóin tinn i bhfiabhras, agus d'inis siad dó í.
31 Agus tháinig sé agus thóg sé ar láimh í, agus thóg suas í; agus láithreach bonn d'fhág an fiabhras í, agus rinne sí seirbhís dóibh.
32 Agus ar thráthnóna, ar éirigh an ghrian, thug siad chuige gach a raibh galair, agus iad siúd a raibh deamhain.
33 Agus do chruinnigh an chathair go léir le chéile ag an doras.
34 Agus leighis sé go leor a bhí tinn ó ghalair éagsúla , agus chaith amach go leor diabhal ; agus níor fhulaing siad do na deamhain labhairt, mar bhí aithne acu air.
35 Agus ar maidin, ag eirigh suas tamall mór roimh lá, d'imthigh sé amach, agus d'imthigh sé go h-áit aonarach, agus do ghuidh ann.
36 Agus lean Síomón agus iadsan a bhí in éineacht leis ina dhiaidh.
37 Agus nuair a fuair siad é, a dúirt siad ris, Tá gach duine do lorg.
38 Agus a dubhairt seision ríu , Rachaimid go dtí na bailte eile , chun seanmóir ann freisin : óir is uime sin a tháinig mé amach .
39 Agus do shearmonuigh sé 'n-a sionagógaibh ar fud na Gaililí go léir, agus chaith sé amach na deamhain.
40 Agus tháinig lobhar chuige, ag impí air, agus ar a ghlúinibh dó, agus ag rádh ris, Más maith leat, is féidir leat mise do dhéanamh glan.
41 Agus do ghabh Íosa truas dó, agus chuir sé amach a lámh, agus tháinic sé leis, agus a dubhairt sé ris, Is áil liom; bí glan.
42 Agus a luaithe a labhair sé, láithreach d'imigh an lobhra uaidh, agus glanadh é.
43 Agus chuir sé go géar é, agus chuir sé uaidh é láithreach;
44 Agus a dubhairt seision ris, Féuch nach n-abrann tú aon nídh do neach ar bith : ach imthigh, taisbein tú féin don tsagart, agus tairg ar son do ghlanaidh na neithe a d'ordaigh Maois, mar fhianuis dhóibh.
45 Ach d'imthigh sé amach, agus thosaigh sé ar é a fhoilsiú go mór, agus ar an scéal a lasadh thar lear, ionas nach bhféadfadh Íosa dul isteach sa chathair go hoscailte níos mó, ach go raibh sé amuigh in áiteacha tréigthe: agus tháinig siad chuige ó gach cearn.

CAIBIDIL 2

1 Agus arís i gcionn laethanta áirithe chuaidh sé isteach i gCapernáum; ocus dorignetar go raibhe sa tigh.
2 Agus ar ball cruinníodh a lán le chéile , i dtreo nach raibh aon áit chun iad a ghlacadh , ní raibh oiread agus mar gheall ar an doras : agus do labhair sé an focal ríu .
3 Agus tháinig siad chuige, ag tabhairt duine tinn den pairilis, a rugadh ar cheathrar.

4Agus nuair nár fhéad siad teacht i ngar dó don phreas, nochtaigh siad an díon san áit a raibh sé: agus ar n-a bhriseadh suas dhóibh, do leigeadar anuas an leabadh 'na raibh an dream a bhí tinn leis an bpairilis.
5 Nuair a chonaic Iósa an creideamh a bhí acu, a dubhairt sé ris an dream a bhí tinn ar an bpairilis, A mhic, maitheadh dhuit do pheacaí.
6Ach bhí dream áirithe de na scríobhaithe ina suí ann, agus iad ag réasúnú ina gcroí,
7 Cén fáth a labhraíonn an fear seo blasphemies mar sin? cé atá in ann peacaí a mhaitheamh ach Dia amháin?
8 Agus láithreach bonn nuair a thuig Íosa ina spiorad go raibh siad ag réasúnú amhlaidh ann féin, dúirt sé ríu, Cén fáth a bhfuil sibh ag réasúnú na nithe seo i bhur gcroí?
9 Cé acu is fusa a rá leis an dream atá tinn ar an bpairilis, Go maite duit do pheacaí; nó a rádh, Eirigh, agus tóg do leabaidh, agus sith?
10 Ach chun go mbeadh a fhios agaibh go bhfuil cumhacht ag Mac an duine peacaí a mhaitheamh ar thalamh, (a deir sé ris na heasláin ar an bpairilis,)
11 Deirim ribh , Eirigh , agus tóg do leaba , agus imigh isteach i do theach .
12 Agus láithreach d'eirigh sé, thóg sé suas an leaba, agus chuaigh amach rompu go léir; ionnas gur ghabh iongantas iad go léir, agus gur thugadar glóir do Dhia, ag rádh, Ní fhacamar ar an gcuma so riamh é.
13 Agus chuaigh sé amach arís le taobh na farraige; agus chuaidh an sluagh go léir chuige, agus theagaisg sé iad.
14 Agus ag gabháil dó, chonaic sé Léiví mac Alphaeus ina shuí ag fáil na custaim, agus dúirt sé ris, Lean mise. Agus d'eirigh sé agus do lean é.
15 Agus tárla, agus é 'na shuidhe ag Iósa ag biadh 'na thigh féin, gur shuidh mórán poibleach agus peacach mar aon le hÍosa agus a dheisceabail: óir bhí mórán ann, agus leanadar é.
16 Agus nuair a chonaic na scríobhaithe agus na Fairisínigh é ag ithe le poibleacánaigh agus le peacaigh, dúirt siad lena dheisceabail, Cad é mar a itheann agus a ólann sé le poibleacánaigh agus le peacaigh?
17 Nuair a chuala Iósa é, a dubhairt sé ríu, Ní bhíonn gádh ar bith ag lucht slanuighthe ar an lia, ach ag lucht tinne: ní tháinig mé chun aithríghe a ghlaoch ar na fíréan, ach ar na peacaigh.
18 Agus do bhíodh deisciopuil Eoin agus na bhFairisíneach ag troscadh: agus tháinig siad agus deiridís ris, Cén fáth a ndéanann deisceabail Eoin agus na bhFairisíneach troscadh, agus nach ndéanann do dheisceabail troscadh?
19 Agus a dubhairt Iósa ríu , An bhféadfidh clann an tsáosda troscadh, an feadh a bhíonn an fear nuadh- phósda maille riu? Fad a bheidh an fear pósta leo, ní féidir leo troscadh.
20 Ach tiocfaidh na laethanta, nuair a thógfar an fear pósta uathu, agus ansin déanfaidh siad troscadh sna laethanta sin.
21 Ní fuálaigh duine ar bith ach an oiread píosa éadach nua ar shean-éadaí: nó an píosa nua a líonfaidh suas é, bainfidh sé den sean, agus déantar an cíos níos measa.
22 Agus ní chuireann aon duine fíon nua i seanbhuidéil: nó briseann an fíon nua na buidéil, agus doirtear an fíon, agus maraíodh na buidéil: ach ní foláir fíon nua a chur i mbuidéil nua.
23 Agus tharla, go ndeachaigh sé trí na réimsí arbhair ar an lá sabóide; agus thosaigh a dheisceabail, agus iad ag dul, ar na cluasa arbhair a spíonadh.
24 Agus a dubhairt na Fairisínigh ris , Féuch , cad a dhéanann siad ar an lá sabóide an rud nach bhfuil dleathach ?
25 Agus a dubhairt seision ríu, Nár léigh sibh ariamh cad a rinne Dáibhí, nuair a bhí ocras air féin agus ar na daoine a bhí in éineacht leis?
26 Conas a chuaigh sé isteach i dteach Dé in aimsir Abiatair an t-ardsagart, agus a d'ith sé an t-arán tairise nach bhfuil cead ag na sagairt é a ithe, agus a thug freisin dóibh siúd a bhí in éineacht leis?
27 Agus a dubhairt sé ríu , Do dhearmadadh an tsabóid don duine , agus ní fear ar son na sabóide :
28 Mar sin is é Mac an duine Tiarna na sabóide freisin.

CAIBIDIL 3

1 Agus chuaigh sé isteach arís sa tsionagóg; agus bhí fear ann a raibh lámh sheargta aige.
2 Agus rinne siad faire air, an mbeadh sé leighis air lá sabóide; go gcuirfidís cúisí air.
3 Agus a dubhairt seision ris an duine a raibh an lámh síothcháin aige, Seas amach.
4 Agus a dubhairt seision ríu, An bhfuil sé dleathach an mhaith a dhéanamh ar lá na sabóide, nó an t-olc? chun beatha a shábháil, nó a mharú? Ach choinnigh siad a suaimhneas.
5 Agus nuair a d'fhéach sé timpeall orthu le feirge, agus é faoi bhrón mar gheall ar chruas a gcroí, a dúirt sé leis an duine, Sín amach do lámh. Agus do shín sé amach é: agus do hathnuigheadh a lámh go hiomlán mar an lámh eile.
6 Agus d'imthigh na Fairisínigh amach, agus chuadar ar ball i gcómhairle leis na Héróidigh 'n-a choinnibh féachaint conas a thiocfadh leo é scrios.
7 Ach d'imthigh Iósa agus a dheisgiobuil siar chun na fairrge: agus lean sluagh mór ó'n Ghaililí é, agus ó Iudéa,
8 Agus ó Iarúsailéim, agus ó Idumaea, agus ón taobh thall den Iordáin; agus timchioll Thíre agus Shíodóin, sluagh mór, nuair a chuala siad na nithe móra a rinne sé, tháinig siad chuige.
9Agus dúirt sé lena dheisceabail, long bhig a bheith ag fanacht air mar gheall ar an iliomad, ar eagla go dtionóil siad é.
10 Oir leighis sé mórán; i dtreo is gur bhrúigh siad air chun teagmháil a dhéanamh leis, an oiread agus a raibh pláigh orthu.
11 Agus na spioraid neamhghlana, nuair a chonaic siad é, thit siad síos os a chomhair, agus ghlaoigh siad, ag rá, Is tú Mac Dé.
12 Agus d'ordaigh sé go dian dóibh gan iad a chur in iúl dó.
13 Agus chuaigh sé suas go sliabh , agus adeir ris an duine ba mhaith leis : agus tháinig siad chuige .
14 Agus d'ordaigh sé dáréag, iad a bheith maille ris, agus é a chur amach chun seanmóir,
15 Agus cumhacht a bheith aige chun tinnis a leigheas, agus chun deamhain a chaitheamh amach:
16 Agus Síomón thug sé Peadar mar ainm;
17 Agus Séamas mac Zebedee, agus Eoin bráthair Shéamuis; agus thug sé Boanerges mar ainm orthu, mar atá, Clanna na toirneach:

18 Agus Aindrias, agus Pilib, agus Bartoloméus, agus Matha, agus Tomás, agus Séamas mac Alphaeus, agus Tadaeus, agus Síomón an Canánach,
19 Agus Iúdás Iscariot, a bhí freisin feall air: agus chuaigh siad isteach i teach.
20 Agus tháinig an sluagh le chéile arís, ionas nach raibh siad in ann oiread agus arán a ithe.
21 Agus nuair a chuala a chairde é, chuaigh siad amach chun breith air: mar a dúirt siad, Tá sé in aice leis féin.
22 Dúirt na scríobhaithe a tháinig anuas ó Iarúsailéim, "Tá Beelsebub aige, agus is trí phrionsa na ndeamhan a chuireann sé na deamhain amach.
23 Agus ghlaoigh sé chuige iad , agus dúirt sé ríu i parabail , Conas is féidir Satan chaitheamh amach Satan ?
24 Agus má roinntear ríocht ina h-aghaidh féin, ní féidir leis an ríocht sin seasamh.
25 Agus má roinntear teach ina aghaidh féin, ní féidir leis an teach sin seasamh.
26 Agus má éiríonn Sátan ina aghaidh féin, agus go mbeidh sé roinnte, ní féidir leis seasamh, ach tá deireadh leis.
27 Ní féidir le duine ar bith dul isteach i dteach an duine láidir, agus a chuid earraí a mhilleadh, mura gceanglóidh sé an fear láidir ar dtús; agus ansin beidh sé spoil a theach.
28 Go deimhin a deirim ribh, Go maite gach peaca do chlanna na ndaoine, agus blasphemies le na ndéanfaidh siad blaspheme:
29 Ach an té a dhéanfaidh blasphem i gcoinne an Spioraid Naoimh, ní bhfuair sé maithiúnas riamh, ach tá sé i mbaol damnála síoraí:
30 Mar a dúirt siad , Tá spiorad neamhghlan aige .
31 Tháinig ansin a bhráithre agus a mháthair, agus, ar seasamh taobh amuigh, chuir siad chuige ag glaoch air.
32 Agus do shuidh an sluagh 'n-a thimcheall, agus a dubhairt siad ris, Féuch, do mhathair agus do bhráithribh gan d'iarraidh.
33 Agus d'fhreagair sé iad, ag rádh, Cé hí mo mháthair, nó mo bhráithre?
34 Agus d'fhéach sé ina thimpeall orthu siúd a bhí ina suí ina thimpeall, agus dúirt sé, Féach mo mháthair agus mo bhráithre!
35 Oir cibé duine a dhéanfaidh toil Dé, is é sin mo dheartháir, agus mo dheirfiúr, agus mo mháthair.

CAIBIDIL 4

1Agus thosaigh sé ag múineadh arís ar thaobh na farraige: agus bhailigh an slua mór chuige, ionas go ndeachaigh sé isteach i long, agus go raibh sé ina shuí ar an bhfarraige; agus bhí an sluagh uile cois farraige ar an talamh.
2 Agus do theagaisg sé a lán nithe dhóibh i bpabail, agus a dubhairt sé ríu ina fhoirceadal,
3 Éist; Féuch, chuaidh síoladóir amach le cur:
4 Agus nuair a bhí sé ag cur, thit cuid acu le taobh an bhealaigh, agus tháinig éanlaith an aeir agus d'ith siad suas é.
5 Agus thit cuid acu ar thalamh clochach, áit nach raibh mórán talún aige; agus láithreach d'fhás sé suas, mar nach raibh aon doimhneacht talún aige:
6 Ach nuair a d'éirigh an ghrian, bhí sé scorched; agus toisc nach raibh aon fhréamh aige, chuaigh sé i léig.
7 Agus thit cuid acu i measc na dealga , agus d'fhás an dealga suas , agus thacht sé , agus thug sé aon toradh .
8 Agus thit cuid eile ar thalamh maith, agus thug sé toradh a d'fhás suas agus méadú; agus thug amach, cuid tríochad, agus cuid seasca, agus cuid eile céad.
9 Agus a dubhairt seision ríu , An té agá bhfuil cluasa chum éisteacht, éisdeadh sé.
10 Agus nuair a bhí sé ina aonar, d'fhiafraigh siadsan a bhí ina thimpeall leis an dáréag an parabal de.
11 Agus a dubhairt sé ríu, Daoibhse tugtar fios ar rúndiamhair ríocht Dé: ach dóibh siúd atá amuigh, déantar na nithe seo go léir i bparabail;
12 Ionas go bhfeicfidh siad, agus nach bhfeicfidís; agus éisteacht féadfaidh siad a chloisteáil, agus nach dtuigeann; ar eagla uair ar bith go n-iompófaí iad, agus go maithfí a bpeacaí dóibh.
13 Agus a dubhairt sé ríu , Nach bhfuil a fhios agaibh an parabal seo ? agus conas mar sin a bheidh a fhios agaibh go léir na parabail?
14 Cuireann an síoladóir an focal.
15 Agus seo iad ar thaobh an bhealaigh mhóir, áit ar cuireadh an focal; ach nuair a chuala siad, tagann Sátan láithreach, agus tógfaidh sé uaidh an briathar a cuireadh ina gcroí.
16 Agus seo iad mar an gcéanna a cuireadh ar thalamh clochach; atá, nuair a bhíonn an focal cloiste acu, a fháil láithreach é le áthas;
17 Agus gan fréamh ar bith acu iontu féin, agus mar sin fanfaidh siad ach ar feadh tamaill: ina dhiaidh sin, nuair a éiríonn aicíd nó géarleanúint ar son an bhriathair, ar an bpointe boise a fhaigheann siad.
18 Agus seo iad na daoine a cuireadh i measc dealga; ar nós an focal a chloisteáil,
19 Agus tá cúram an tsaoghail seo, agus mealltacht an tsaibhris, agus ana-mianna rudaí eile ag dul isteach ann, ag tachdadh an bhriathair, agus bíonn sé gan toradh.
20 Agus seo iad a cuireadh ar thalamh maith; ar nós éisteacht leis an bhfocal, agus é a fháil, agus a thabhairt amach torthaí, cuid tríochad, cuid seasca, agus cuid céad.
21 Agus a dubhairt seision ríu, An dtugtar coinneal le cur faoi shoitheach, nó faoi leabaidh? agus gan a bheith suite ar choinneal?
22 Le haghaidh níl aon rud i bhfolach, nach mbeidh a léiriú; ní raibh aon rud faoi rún, ach go dtiocfadh sé thar lear.
23 Má bhíonn cluasa ag duine ar bith chun éisteachta, éisteadh sé.
24 Agus a dubhairt seision ríu , Thugaigí bhur n-aire an ní a chloiseann sibh : agus an méid a thomhaisfidh sibh, tomhaisfear daoibh é : agus daoibhse a chloiseann tabharfar níos mó.
25 Oir an té agá bhfuil, tabharfar dó: agus an té nach bhfuil aige, tógfar uaidh an té atá aige.
26 Agus a dubhairt seision , Is mar sin atá ríocht Dé , amhail is dá gcaithfeadh duine síol sa talamh ;
27 Agus ba chóir dó codladh , agus ardú oíche agus lá , agus go mbeadh an síol earrach agus fás suas , níl a fhios aige conas .
28 Oir tugann an talamh amach toradh uaithi féin; an lann ar dtús, ansin an chluas, ina dhiaidh sin an t-arbhar iomlán sa chluas.
29 Ach nuair a bhíonn an toradh tugtha amach, cuireann sé sa chorrán láithreach, mar tá an fómhar tagtha.

30 Agus a dubhairt seision, Cad leis a shamhlaímid ríocht Dé? nó cén chomparáid a dhéanfaimid é a chur i gcomparáid?
31 Tá sé cosúil le grán de shíol mustaird, nuair a chuirtear sa talamh é, is lú é ná na síolta go léir atá ar an talamh:
32 Ach nuair a chuirtear é, fásann sé aníos, agus éiríonn sé níos mó ná na luibheanna go léir, agus cuireann sé craobhacha móra amach; ionas go lóisteálann éanlaith an aeir faoina scáth.
33 Agus le mórán de na parabail sin do labhair sé an focal ríu, mar go raibh siad in ann é a chloisteáil.
34 Ach gan parabal níor labhair sé ríu: agus ar mbeith dhóibh ina aonar, do mhínigh sé gach ní dá dheisciobluibh.
35 Agus an lá céanna , nuair a tháinig an tráthnóna , a dúirt sé ríu , Lig dúinn dul thar an taobh eile .
36 Agus nuair a chuir siad an t-uafás amach, ghlac siad é mar a bhí sé sa long. Agus bhí longa beaga eile mar aon leis.
37 Agus d'éirigh stoirm mhór ghaoithe, agus bhuail na tonnta isteach sa long, ionas go raibh sí lán anois.
38 Agus bhí sé sa chuid deiridh den long, ina chodladh ar pillow: agus dúisigh siad é, agus a rá ris, A Mháistir, nach bhfuil tú buartha go bhfuil muid bás?
39 Agus d'eirigh sé, agus d'ath- airich sé an ghaoth, agus a dubhairt sé ris an bhfarraige, Sith, bi fós. Agus do scoir an ghaoth, agus bhí suaimhneas mór.
40 Agus a dubhairt seision ríu , Cad chuige a bhfuil sibh eaglach ? conas atá sé nach bhfuil sibh creideamh?
41 Agus ghabh eagla an-mhór ortha, agus a dubhairt seision ré chéile, Cad é an modh duine so, go ngéilleann an ghaoth agus an fharraige dó?

CAIBIDIL 5

1 Agus tháinig siad anonn go dtí an taobh eile den fharraige, go tír na nGadarenen.
2 Agus nuair a tháinig sé amach as an long, láithreach do bhuail sé as na tuamaí fear de spiorad neamhghlan,
3 A raibh a áit chónaithe aige i measc na dtuamaí; agus ní fhéadfadh aon duine é a cheangal, ní hea, ní le slabhraí:
4 De bhrí gur minic a bhí sé ceangailte le geimhle agus le slabhraí, agus na slabhraí curtha as a chéile aige, agus na geimhle briste ina phíosaí: agus níorbh fhéidir le duine ar bith é a cheannsú.
5 Agus i gcónaí, oíche agus lá, bhí sé sna sléibhte, agus sna tuamaí, ag caoineadh, agus é féin a ghearradh le clocha.
6 Ach nuair a chonaic sé Íosa i bhfad uaidh, rith sé agus rinne sé adhradh dó,
7 Agus do ghlaoidh sé le guth árd, agus a dubhairt seision, Cad atá agam-sa leat, a Íosa, a Mhic an Dé is Airde? Guím ó Dhia thú, nach gcródh tú mé.
8 Oir a dubhairt sé ris, Tar amach as an duine, a spioraid neamhghlan.
9 Agus d'fhiafraigh sé de, Cad is ainm duit? Agus d'fhreagair seisean, ag rádh, Léigiún is ainm dom: óir is iomaí sinn.
10 Agus ghuigh sé go mór air gan iad a chur amach as an tír.
11 Anois bhí tréad mór muc ag beathú i ngar do na sléibhte.
12 Agus do ghuidh na deamhain uile air, ag rádh, Cuir sinne isteach sna mucaibh, ionnus go rachaimid isteach iontu.
13 Agus láithreach thug Íosa saoire dóibh. Agus d'imthigh na spioraid neamhghlana amach, agus chuadar isteach sna mucaibh: agus rith an tréad go dian síos go géar san fharraige, (bhíodar timcheall dhá mhíle;) agus tachtadh san fharraige iad.
14 Agus theith na daoine a chothaigh na muc, agus d'inis siad é sa chathair agus sa tír. Agus d'imthigheadar amach féachaint cad a bhí déanta.
15 Agus tháinig siad chun Íosa , agus féach ar an duine a raibh an diabhal , agus bhí an legion , ina shuí , agus éadaí , agus a aigne ceart : agus bhí eagla orthu .
16 Agus d'inis siadsan a chonaic é dóibh mar a tharla don té a raibh an diabhal air, agus i dtaobh na muc freisin.
17 Agus thosaigh siad ag guí air imeacht as a gcósta.
18 Agus nuair a tháinig sé isteach sa luing, an té a bhí ar seilbh an diabhal ghuí air go mbeadh sé leis.
19 Gidheadh níor fhulaing Iósa é, ach a dubhairt sé ris, Imthigh abhaile chuig do chairde, agus abair leo na neithe móra do rinne an Tighearna dhuit, agus do ghabh truas díot.
20 Agus d'imigh sé, agus thosaigh sé ar a fhoilsiú i Decapolis na rudaí iontacha a rinne Íosa dó: agus rinne gach duine marvel.
21 Agus ar ndul thairis do Iósa ar luing go dtí an taobh eile, do chruinnigh sluagh mór chuige, agus do bhí sé i ngar don mhuir.
22 Agus, féuch, a tháinig duine de na rialóirí na sinagóige, darb ainm Iárus; agus nuair a chonaic sé é, thit sé ar a chosa,
23 Agus do ghuidh sé go mór air, ag rádh, Atá m'iníon bheag i bhfochair an bháis : tar, guidhim ort, agus leag do lámha uirthi, ionnus go leighisfí í; agus beidh sí beo.
24 Agus d'imthigh Íosa leis; agus lean daoine go leor é, agus thronged sé.
25 Agus bean ar leith, a raibh sliocht fola dhá bhliain déag,
26 Agus do fhulaing mórán do léanaibh, agus do chaith sí gach a raibh aici, agus níor éirigh aon nídh, achd gurab éidir léo,
27 Nuair a chuala sí trácht ar Íosa, tháinig isteach sa phreas ina dhiaidh, agus bhain sí a bhall éadaigh.
28 Oir a dubhairt sise, Muna dtéidhinn ach a chuid éadaigh, beidh mé slán.
29 Agus ar an bpointe boise triomaíodh tobar a fola; agus bhraith sí ina corp go raibh sí leighis ón bplá sin.
30 Agus d'aithin Íosa láithreach ann féin go raibh an bhua imithe uaidh, agus d'iompaigh sé sa phreas é, agus dúirt sé, Cé a bhain do mo chuid éadaigh?
31 Agus a dubhairt a dheisgiobuil ris , Feiceann tu an sluagh ag cur a dtimcheall , agus a deir tu , Cé tháinic liom ?
32 Agus d'fhéach sé timpeall féachaint uirthi a rinne an rud seo.
33 Ach an bhean ar eagla agus ar chrith, agus fios aici cad a rinneadh inti, tháinig agus thit sí síos ina láthair, agus d'inis dó an fhírinne go léir.
34 Agus a dubhairt sé ríu, A mhaighisdir, do shlánuigh do chreideamh thú; imigh i síocháin, agus slán ó do phlá.
35 Agus é fós ag labhairt, tháinig dream ó thighearna an tsionagóg ag rádh, Tá d'iníon marbh: cad chuige a gcuireann tú a thuilleadh trioblóide ar an Máighistir?
36 Chomh luath agus a chuala Íosa an focal a labhraíodh, a dúirt sé ri rialtóir an tsionagóg, Ná bíodh eagla ort, ach creidim.

37 Agus níor fhulaing sé d'aon duine é a leanúint, ach Peadar, agus Séamas, agus Eoin dearthháir Sheumais.

38 Agus tháinig sé go teach an uachtarán ar an tsionagóg , agus chonaic an crith , agus iad siúd a gol agus caoineadh go mór .

39 Agus nuair a tháinig sé isteach, a dúirt sé ríu, Cén fáth a bhfuil sibh a dhéanamh seo a dhéanamh, agus gol? níl an cailin marbh, ach ina codladh.

40 Agus rinne siad gáire air. Ach nuair a chuir sé amach iad go léir, tógann sé athair agus máthair na h-ighinn, agus iadsan a bhí in éineacht leis, agus téann sé isteach san áit a raibh an cailin ina luí.

41 Agus do rug sé láimh ar an nighinn , agus a dubhairt sé ríu , Talitha cumi ; is é sin, á léiriú, A Chailin, a deirim riut, éirigh.

42 Agus ar ball d'eirigh an nighneag, agus shiúil; óir bhí sí dhá bhliain déag d'aois. Agus do ghabh iongantas mór iad.

43 Agus d'ordaigh sé go dian dóibh gan fios a bheith ag aon duine é; agus d'órduigh rud éigin do thabhairt di le n-ithe.

CAIBIDIL 6

1 Agus d'imthigh sé as sin, agus tháinig sé isteach ina thír féin; agus lean a dheisceabail é.

2 Agus nuair a tháinig an lá sabóide, thosaigh sé a mhúineadh sa tsionagóg: agus go leor a éisteacht dó a bhí ionadh air, ag rá, Ó cad tá an fear seo na nithe? agus cad í an eagna seo a thugtar dó, go bhfuil fiú a leithéid de oibreacha cumhachtacha a dhéantar a lámha?

3 Nach é seo an siúinéir, mac Mhuire, deartháir Shéamais, agus Ióáis, agus Iúdá, agus Shíomóin? agus nach bhfuil a dheirfiúracha anseo linn? Agus rinne siad olc air.

4 Ach a dubhairt Íosa ríu, Ní bhíonn fáidh gan onóir, ach ina thír féin, agus i measg a mhuintire féin, agus ina theach féin.

5 Agus ní fhéadfadh sé aon obair chumhachtach a dhéanamh ann, ach amháin gur leag sé a lámha ar roinnt daoine tinne, agus leighis sé iad.

6 Agus rinne sé iontas mar gheall ar a gcuid míchreidimh. Agus chuaigh sé timpeall ar na sráidbhailte, ag múineadh.

7 Agus ghlaoigh sé chuige an dáréag , agus thosaigh sé ar iad a chur amach ar feadh dhá agus dhá ; agus thug sé cumhacht dóibh ar bhiotáille neamhghlan;

8 Agus d'ordaigh sé dóibh gan rud ar bith a ghlacadh le haghaidh a n-aistear , ach amháin foireann ; gan scriop, gan arán, gan airgead ina sparán:

9 Ach bíodh bróga ortha; agus ná cuir ort dhá chóta.

10 Agus a dubhairt seision ríu, An áit ar bith a dtéigh sibh isteach i dteach, fanaigí go n-imeoidh sibh as an áit sin.

11 Agus cibé duine nach nglacann libh, agus nach éistfidh libh, nuair a imeoidh sibh as sin, croith an deannach faoi bhur gcosa mar fhianaise ina gcoinne. Go deimhin a deirim ribh, Gur so-fhulaingthe do Shódom agus do Ghomorrha i lá an bhreithiúnais, ná don chathair sin.

12 Agus chuaigh siad amach , agus preached go mbeadh fir aithrí .

13 Agus chaith siad amach go leor diabhal , agus ungadh le hola go leor a bhí tinne , agus leighis siad iad .

14 Agus do chuala rí Herod é; (Oir do leathadh a ainm ar an gcoigríoch:) agus a dubhairt sé, Go n-eirigh Eoin Baiste ó na mairbh, agus uime sin do thaisbeánn a n-oibreacha neartmhar ann.

15 A dubhairt dream eile, Gurab é Elias é. Agus a dubhairt dream eile, Gur fáidh é, nó mar aon de na fáidhibh.

16 Ach nuair a chuala Héaród é, a dubhairt sé, Is é Eoin dár chuir mé an ceann díom: d'eirigh ó mhairbh é.

17 Oir chuir Herod féin fios amach agus rug sé ar Eoin, agus cheangail sé i bpríosún é ar son Herodiais, bean chéile Pilib a dhearthár: óir phós sé í.

18 Oir a dubhairt Eoin re Héaród, Ní dleathach dhuit bean do dhearthár a bheith agat.

19 Uime sin bhí conspóid ag Héróid 'na aghaidh, agus ba mhaith leis a mharú; ach ní fhéadfadh sí:

20 Óir bhí eagla Eoin ar Herod, ar an eolas gur duine cóir agus naofa é, agus bhreathnaigh sé air; agus nuair a chuala sé é, rinne sé a lán rudaí, agus éist sé go áthasach.

21 Agus nuair a tháinig lá áisiúil, go ndearna Herod, ar a lá breithe, suipéar dá thighearnaí, d'ard-chaptaein, agus d'ard-cheannairí na Gaililí;

22 Agus nuair a tháinig iníon Héróid sin isteach, agus rinne sí rince, agus thaitníonn sí le Héaród agus leosan a bhí ina suí leis, dúirt an rí leis an gcailín, Iarr orm cibé rud is mian leat, agus tabharfaidh mé duit é.

23 Agus do mhionnaigh sé dhi , Ge b'e ní a iarrfaidh tú orm, tabharfaidh mé dhuit é, go dtí leath mo ríochta .

24 Agus d'imthigh si, agus a dubhairt seision ri n-a máthair, Cad a iarrfaidh mé? Agus a dubhairt sise, Ceann Eoin Baiste.

25 Agus tháinig sí isteach láithreach le cabhaig chun an rí , agus d'iarr , ag rá , Is mian liom go dtabharfaidh tú dom láithreach i charger ceann Eoin Baiste .

26 Agus do ghabh an rí nách truaighe; gidheadh ar son a mhionn, agus ar son na muinntire do bhí ina suidhe maille ris, ní dhiultadh sé í.

27 Agus láithreach bonn chuir an rí marbhóir, agus d'ordaigh sé a cheann a thabhairt: agus d'imthigh agus do dhíbir sé sa phríosún é,

28 Agus thug sé leis a cheann ar mhuirear, agus thug sé don nighinn é: agus an cailin thug dá máthair é.

29 Agus nuair a chuala a dheisceabail sin, tháinig siad agus thóg siad a chorp, agus chuir siad i tuama é.

30 Agus chruinnigh na haspail iad féin chun Íosa, agus d'innis siad dó gach ní a bhí déanta acu, agus an méid a bhí múinte acu.

31 Agus a dubhairt seision ríu, Imigígí féin ar leith go háit fhásaigh, agus bígí seal tamuill: óir do bhí mórán ag teacht agus ag imtheacht, agus ní raibh suaimhneas aca mórán le n-ithe.

32 Agus d'imigh siad isteach i bhfásach ar long go príobháideach.

33 Agus chonaic an pobal iad ag imeacht , agus bhí aithne ag go leor air , agus rith siad ar shiúl ansin as na cathracha go léir , agus chuaigh amach orthu , agus tháinig siad le chéile chuige .

34 Agus nuair a tháinig Íosa amach, chonaic sé daoine mór, agus bhí trua aige dóibh, mar go raibh siad mar chaoirigh nach raibh aoire acu: agus thosaigh sé ar a lán rudaí a mhúineadh dóibh.

35 Agus nuair a bhí an lá i bhfad anois caite, tháinig a dheisceabail chuige, agus dúirt sé, Is fásach áit seo, agus anois tá an t-am i bhfad imithe:

36 Seol ar shiúl iad, chun go rachaidh siad isteach sa tír mórthimpeall, agus isteach sna sráidbhailte, agus go gceannóidh siad arán dóibh féin: óir níl aon rud le n-ithe acu.
37 D'fhreagair seisean agus a dubhairt sé ríu, Tabhair daoibh le n-ithe. Agus a deir siad ris, An rachaimid agus an gceannóimid luach dhá chéad pingin aráin, agus an dtabharfaimid le n-ithe iad?
38 Dúirt sé ríu , Cé mhéad arán atá agaibh ? téigh agus féach. Agus nuair a bhí a fhios acu, a deir siad, Cúig, agus dhá iasc.
39 Agus d'ordaigh sé dóibh a thabhairt go léir suí síos ina gcuideachtaí ar an bhféar glas.
40 Agus shuigh siad síos ina chéimeanna, ina gcéadta, agus ina gcaogaidí.
41 Agus nuair a ghlac sé na cúig arán agus an dá iasc , d'fhéach sé suas chun na bhflaitheas , agus bheannaigh , agus bhris na aráin , agus thug dá dheisceabail iad a chur os a gcomhair ; agus roinn sé an dá iasc eatorra go léir.
42 Agus d'ith siad go léir , agus líonadh iad .
43 Thóg siad dhá chiseán déag lán de na blúirí agus de na héisc.
44 Agus bhí timpeall cúig mhíle fear acu a d'ith de na builíní.
45 Ar ball chuir sé srian ar a dheisceabail dul isteach sa luing, agus dul go dtí an taobh eile roimhe go Bethsaida, agus é ag cur an phobail uaidh.
46 Agus nuair a chuir sé uaidh iad, chuaigh sé isteach i sliabh chun guí.
47 Agus nuair a tháinig an tráthnóna, bhí an long i lár na farraige, agus é féin ar an talamh.
48 Agus chonaic sé iad ag obair as a chéile; óir do bhí an ghaoth contrárdha dhóibh: agus timchioll na ceathramhadh faire na hoidhche tháinig sé ríu, ag siúl ar an bhfarraige, agus go rachadh sé thairis orra.
49 Ach nuair a chonaic siad é ag siúl ar an bhfarraige, cheap siad go raibh sé ina spiorad, agus glaodh amach:
50 Oir chonaic siad go léir é, agus bhí siad buartha. Agus ar an bpointe boise do labhair sé leo, agus a dubhairt sé ríu, Bíodh lúcháir oruibh: mise atá ann; ná bíodh eagla ort.
51 Agus chuaigh sé suas chucu isteach sa long; agus tháinig deireadh leis an ngaoth: agus bhí iongantas an-mhór orthu iontu féin, agus b'iongnadh iad.
52 Oir níor mheasadar míorúilt na n-arán: óir do chruadhuigheadar a gcroidhe.
53 Agus nuair a bhí siad tar éis dul thairis, tháinig siad isteach i dtír Ghenesaret, agus tharraing go dtí an cladach.
54 Agus nuair a tháinig siad amach as an long, láithreach d'aithin siad é,
55 Agus ritheadar tríd an dúthaigh sin go léir ina thimpeall, agus thosaigh sé ar na daoine tinne a iompar thart ar leapacha, áit ar chuala siad é a bheith.
56 Agus cibé áit a ndeachaigh sé isteach i sráidbhailte, i gcathracha nó i dtír, chuir siad na heasláin ar na sráideanna, agus d'iarr siad air go mbainfeadh siad ach le teorainn a éadaigh: agus slánaíodh an méid a bhain leis.

CAIBIDIL 7

1 Ansin tháinig na Fairisínigh agus cuid de na scríobhaithe a tháinig ó Iarúsailéim le chéile chuige.
2 Agus nuair a chonaic siad cuid dá dheisceabail ag ithe aráin le defiled , is é sin le rá , unwashen , lámha , fuair siad an locht .
3Oir ní itheann na Fairisínigh agus na Giúdaigh go léir a lámha go minic, de réir traidisiún na seanóirí.
4 Agus nuair a thagann siad ón margadh, ach amháin iad a nigh, ní itheann siad. Agus tá go leor rudaí eile ann, atá faighte acu lena gcoinneáil, mar níochán cupáin, agus potaí, soithí práis, agus táblaí.
5 Ansin d'fhiafraigh na Fairisínigh agus na scríobhaithe de, "Cad chuige nach n-imíonn do dheisceabail de réir thraidisiún na sinsir, ach go n-itheann siad arán leis na lámha gan nite?
6 D'fhreagair seisean agus dubhairt sé ríu, Is maith a rinne Esaias fáidh oraibh a chealgairí, mar tá sé sgríobhtha, Tugann an sluagh so onóir dhom le'm beola, ach tá a gcroí i bhfad uaim.
7 Ar a shon sin is ar neamhní a adhrann siad mé, ag teagasc d'aitheanta na bhfear do theagascóirí.
8 Chun ordú Dé a chur ar leataobh, coinníonn sibh traidisiún na bhfear, mar níochán potaí agus cupáin: agus go leor eile den sórt sin a dhéanann sibh.
9 Agus a dubhairt sé ríu , Is maith a dhiúltaíonn sibh ordú Dé , chun go gcoimeádfaidh sibh bhur traidisiún féin .
10 Oir a dubhairt Maois, Tabhair onóir do t'athair agus do do mháthair; agus, An té a mhalluíonn athair nó máthair, cuirfe sé bás:
11 Ach a deir sibhse, Má déarfaidh duine r'a athair nó r'a mháthair, Is Corbán é sin r'a rádh, tabhartais, pé tairbhe a bhainfeas sibh uaimse; beidh sé saor.
12 Agus ní leigeann sibh dó níos mó a dhéanamh ar son a athar nó a mháthar;
13 Ag déanamh briathar Dé gan éifeacht trí bhur dtraidisiún, a sheachaid sibh: agus a lán rudaí dá leithéid a dhéanann sibh.
14 Agus ar ngairm dó an sluagh uile chuige, a dubhairt sé ríu, Éist liomsa gach aon agaibh, agus tuig:
15 Níl aon ní ó dhuine gan duine, gur féidir le dul isteach ann é a thruailliú: ach na rudaí a thagann as dó, is iad sin iad a thruaillíonn an duine.
16 Má bhíonn cluasa ag duine ar bith chun éisteachta, éisteadh sé.
17 Agus nuair a tháinig sé isteach sa teach ón bpobal, d'fhiafraigh a dheisceabail de mar gheall ar an parabal.
18 Agus a dubhairt sé ríu , An bhfuil sibhse mar sin gan tuiscint freisin ? Nach bhfeiceann sibh, pé ní a théann isteach sa duine ón taobh amuigh, nach féidir é a thruailliú;
19 Toisc nach dtéann sé isteach ina chroí, ach isteach sa bhroinn, agus go dtéann sé amach sa tsiombail, ag glanadh gach feoil?
20 Agus a dubhairt sé , An rud a thagann amach as an duine , a thruaillíonn an duine .
21Oir ón taobh istigh, ó chroí na ndaoine, téigh ar aghaidh le drochsmaointe, adhaltranas, striapachas, dúnmharuithe,
22 Goid, sannt, aingidheachd, cealg, macalla, drochshúil, blasphemy, mórtas, ainnise:
23 Tagann na drochrudaí seo go léir ón taobh istigh, agus truaillíonn siad an duine.
24 Agus as sin d'eirigh sé, agus chuaidh sé isteach i gcríochaibh Thíre agus Shíodóin, agus chuaidh sé isteach i dteach, agus ní bheadh a fhios ag aon duine é: ach ní fhéadfadh sé a bheith i bhfolach.

25Oir chuala bean ar leith, a raibh a hiníon óg ina spiorad neamhghlan, air, agus tháinig sí agus thit ar a chosa:
26 Gréagach a bhí sa bhean, Siroifiseach de réir náisiúin; agus ghuidh sí air an diabhal a chaitheamh amach as a hiníon.
27 Ach a dubhairt Iósa ríu, Go fill ar na leanbhaí ar dtúis: óir ní miste arán na leanbhaí do ghlacadh, agus é chaitheamh chum na madraidh.
28 Agus fhreagair sise agus a dubhairt seision ris, Sea, a Thighearna: gidheadh ithidh na madraidh fén mbórd de chriochaibh na cloinne.
29 Agus a dubhairt seision rii, Ar son na cainnte so imthigh thusa; tá an diabhal imithe as do iníon.
30 Agus nuair a tháinig sí go dtí a teach, fuair sí an diabhal imithe amach, agus a hiníon suite ar an leaba.
31 Agus arís, ag imtheacht dó ó chóstaí Thíre agus Shíodóin, tháinig sé go muir na Gaililí, trí mheadhon chósta Dhecapolis.
32 Agus tugann siad chuige duine a bhí bodhar, agus a raibh bac ar a chaint; agus impíonn siad air a lámh a chur air.
33 Agus thóg sé ar leataobh ón iliomad é, agus chuir sé a mhéara isteach ina chluasa, agus spochadh sé, agus bhain sé lena theanga;
34 Agus ag féachaint suas go neamh , osna sé , agus a dúirt ris , Ephphatha , is é sin , a oscailt .
35 Ar ball d'osclaíodh a chluasa, agus do scaoileadh sreangán a theanga, agus labhair sé go soiléir.
36 Agus d'ordaigh sé dóibh gan é a insint do dhuine ar bith: ach dá mhéad a d'ordaigh sé dóibh, is mó go mór a d'fhoilsigh siad é;
37 Agus thar na bearta do ghabhadar iongantas , ag rádh , Rinne sé gach ní go maith : cuireann sé ar na bodhair éisteacht a thabhairt, agus ar na balbh a labhairt.

CAIBIDIL 8

1 Sna laethanta sin do bheith an-mhór an tsluaigh, agus gan aon ní le n-ithe acu, do ghlaoidh Íosa a dheisgiobuil chuige, agus a dubhairt sé ríu,
2 Gabhaim trua leis an tslua, mar tá siad anois liom trí lá, agus níl aon rud le n-ithe acu:
3 Agus má sheolaim ar shiúl iad ag troscadh chuig a dtithe féin, fanfaidh siad ar an mbealach: óir is ó chian a tháinig roinnt acu.
4 Agus d'fhreagair a dheisgiobuil é, Cia as a fhéadann duine na daoine so do shásamh le h-arán anso san fhásach?
5 Agus d'fhiafraigh sé díobh, Cé mhéad arán atá agaibh? Agus a dubhairt siad, Seacht.
6 Agus d'ordaigh sé don phobal suí síos ar an talamh : agus ghlac sé na seacht builín , agus thug buíochas , agus bhris , agus thug dá dheisceabail a chur os a gcomhair ; agus chuir siad os comhair na ndaoine iad.
7 Agus bhí siad cúpla iasc beag: agus bheannaigh sé, agus d'ordaigh iad a chur os a gcomhair freisin.
8 Mar sin d'ith siad, agus do líonadh iad: agus thóg siad seacht gciseán den fheoil bhriste a bhí fágtha.
9 Agus bhí an dream a d'ith siad timcheall cheithre mhíle: agus chuir sé uaidh iad.
10 Agus ar an bpointe boise chuaigh sé isteach i long lena dheisceabail, agus tháinig go dtí na codanna de Dalmanutha.
11 Agus tháinig na Fairisínigh amach, agus thosaigh siad ar cheistiú leis, ag lorg comhartha ó neamh dó, á chathú.
12 Agus osna sé go domhain ina spiorad , agus a dúirt , Cén fáth a bhfuil an ghlúin seo ag iarraidh tar éis comhartha ? go deimhin a deirim ribh, Ní thabharfar comhartha ar an nglúin seo.
13 Agus d'fhág sé iad, agus ag dul isteach sa long arís chuaigh sé go dtí an taobh eile.
14 Bhí dearmad déanta ag na deisceabail arán a ghlacadh agus ní raibh níos mó ná aon bhuilín amháin acu sa long.
15 Agus d'órduigh sé dhóibh, ag rádh, Thugaibh an aire, bígí ar bhur n-aire ó thaoisigh na bhFairisíneach, agus ó thaoiseacht Héroid.
16 Agus do smuaineadar eatorra féin, ag rádh, Is mar nach bhfuil arán againn.
17 Agus ar n-a fhios do Íosa é, a dubhairt sé ríu, Créd fá ndeanuidh sibh mar nach bhfuil arán agaibh? nach bhfeiceann sibh fós, agus nach dtuigeann sibh? an bhfuil do chroí cruaite fós agat?
18 Agus súile agaibh, nach bhfeice sibh? agus cluasa agaibh, nach gcloiseann sibh? agus nach cuimhin libh?
19 Nuair a bhris mé na cúig arán i measc na gcúig mhíle, cé mhéad ciseán lán de bhlúirí a thóg sibh? Deir siad ris, Dáréag.
20 Agus na seachtar as measc na gceithre mhíle, cé mhéad ciseán lán de blúirí a thóg sibh suas? Agus a dubhairt siad, Seacht.
21 Agus a dubhairt seision ríu , Conas atá sé nach bhfuil sibh a thuiscint ?
22 Agus tháinig sé go Bethsaida; agus thug siad duine dall chuige, agus d'iarr siad air teagmháil a dhéanamh leis.
23 Agus rug sé ar láimh an duine dall , agus thug sé amach as an mbaile ; agus nuair a chaith sé smugaid air a shúile, agus a lámha a chur air, d'fhiafraigh sé de an bhfaca sé ceart.
24 Agus d'fhéach sé suas , agus dúirt , Feicim fir mar crainn , ag siúl .
25 Ina dhiaidh sin chuir sé a lámha arís ar a shúile, agus rinne sé breathnú suas: agus bhí sé ar ais, agus chonaic gach duine go soiléir.
26 Agus chuir sé chuige ar shiúl go dtí a theach é, ag rá, Ná téigh isteach sa bhaile, agus é a insint d'aon duine sa bhaile.
27 Agus do chuaidh Íosa agus a dheisciobail amach, go bailtibh Chesaréa Philipi: agus ar an tslighe d'fhiafruigh sé dá dheisciobluibh, ag rádh ríu, Créd a deir daoine is mé?
28 Agus d'fhreagair siad , Eoin Baiste : ach a deir cuid , Elias ; agus cuid eile, Duine de sna fáithe.
29 Agus a deir sé ríu , Ach cé a deir sibh gur mé ? Agus d'fhreagair Peadar agus a dubhairt sé ris, Is tusa Críost.
30 Agus d'ordaigh sé dóibh gan é a insint do dhuine ar bith.
31 Agus thosaigh sé ag múineadh dóibh , nach mór do Mac an duine a lán rudaí ag fulaingt , agus a bheith diúltaithe ag na seanóirí , agus na sagairt ard , agus scríobhaithe , agus a maraíodh , agus tar éis trí lá éirí arís .
32 Agus labhair sé an abairt sin go hoscailte. Agus do thóg Peadar é, agus do thosnuig sé ar a naghaidh.
33 Ach nuair a chuaidh sé thart, agus d'fhéach sé ar a dheisgiobuil, d'athchóid sé do Pheadar, ag rádh, Imthigh i mo dhiaidh, a Shátan: óir ní bhlaiseas tú na nithe atá ó Dhía, ach na nithe atá ó dhaoine.
34 Agus nuair a ghlaoigh sé an pobal chuige maille lena dheisceabail freisin, a dúirt sé ríu, An duine ar bith le

teacht i ndiaidh dom, a séanadh é féin, agus tóg suas a chros, agus lean mé.
35 Oir ge b'é neach le n-a shlánughadh, caillidh sé é; ach pé duine a chaillfidh a bheatha ar mo shonsa agus ar son an tsoiscéil, sábhálfaidh sé sin é.
36 Oir cad é an tairbhe do dhuine, má ghnóthuigheann sé an domhan uile, agus go gcaillfidh sé a anam féin?
37 Nó cad a thabharfaidh duine ar a anam?
38 Gach duine dá bhrí sin a mbeidh náire ormsa agus as mo bhriathra sa ghlúin adhaltranach agus pheacach seo; uaidh freisin beidh náire Mac an duine, nuair a thiocfas sé i nglóir a Athar maille leis na haingil naofa.

CAIBIDIL 9

1 Agus a dubhairt seision ríu, Go deimhin a deirim ribh, go bhfuil dream àraidh díobh 'n-a seasamh anso, nach blaisfidh an bás, go bhfaicfid ríocht Dé ag teacht i gcumhacht.
2 Agus tar éis sé lá do thóg Íosa leis Peadar , agus Séamas , agus Eoin , agus threoraigh sé iad suas go sliabh ard ar leithligh iad féin : agus bhí sé athraigh os a gcomhair .
3 Agus d'éirigh a chuid éadaigh ar lasadh, níos mó ná bán mar shneachta; ionas nach féidir le haon duine ar domhan bán iad.
4 Agus do thaisbeáin sé dhóibh Elias maille re Maoise : agus do bhí siad ag caint le hÍosa.
5 Agus d'fhreagair Peadar agus a dubhairt sé ri Iósa, A Mháighistir, is maith dhúinn a bheith anso: agus déanaimís trí tabernacle; ceann duit, agus ceann do Mhaois, agus ceann do Elias.
6Oir ní raibh a fhios aige cad a bhí le rá aige; óir bhí eagla mór orthu.
7 Agus do thárla scamall os a gcionn : agus do tháinig guth as an scamall, ag rádh, Is é so mo Mhac ionmhuinn : éist ris.
8 Agus go tobann, nuair a d'fhéach siad timpeall, ní fhaca siad aon duine níos mó, ach amháin Íosa leo féin.
9 Agus ag teacht dóibh anuas ón sliabh, d'ordaigh sé dóibh gan a insint do dhuine ar bith cad iad na rudaí a bhí feicthe acu, go raibh Mac an duine éirithe ó mhairbh.
10 Agus choinnigheadar an chaint sin leo féin, ag cur ceiste ar a chéile cad is brí le héirí ó mhairbh.
11 Agus d'fhiafraigh siad de , ag rá , Cén fáth a deir na scríobhaithe go gcaithfidh Elias teacht ar dtús ?
12 Agus fhreagair sé agus a dubhairt sé ríu , Elias go fírinneach a thagann ar dtús , agus restores gach rud ; agus mar atá sé scriobhta i dtaobh Mhac an duine, go gcaithfeadh sé a lán rudaí d'fhulang, agus a bheith ar neamhní.
13 Ach deirim ribh, go dtáinig Elias go deimhin, agus go ndearnadar gach nídh do chuireadar air, do réir mar atá sgríobhtha uime.
14 Agus nuair a tháinig sé chun a dheisceabail, chonaic sé an slua mór fúthu, agus na scríobhaithe ag ceistiú leo.
15 Agus láithreach bonn, nuair a d'fhéach siad air, bhí an pobal go léir ionadh go mór, agus ar siúl chuige beannú dó.
16 Agus d'fhiafraigh sé de na scríobhaithe, Cad a cheistigh sibh leo?
17 Agus d'fhreagair duine den tsluagh agus dubhairt sé, A Mháighistir, thug mé chugat mo mhac, a bhfuil spiorad balbh aige;
18 Agus gach áit a ngabhfaidh sé, cuireann sé stró air: agus cuireann sé cúr chuige, agus gníonn sé lena fhiacla, agus cuireann sé deireadh leis: agus dúirt mé le do dheisceabail iad a chaitheamh amach; agus níor fhéad siad.
19 D'fhreagair seisean é, agus a dubhairt sé, O ghinealaich neamhchreidmheach, cá fhad a bheidh mé maille ribh? cá fhad a bheidh mé ag fulaingt ort? tabhair chugam é.
20 Agus thug siad chuige é: agus nuair a chonaic sé é, go díreach tare an spiorad air; agus thit sé ar an talamh, agus cúradh ballaowed.
21 Agus d'fhiafraigh sé dá athair, Cá fhad ó tháinig seo chuige? Agus a dubhairt seision, A leinibh.
22 Agus go minic chaith sé isteach sa tine é, agus sna huiscí, chun é a mhilleadh: ach más féidir leat aon ní a dhéanamh, déan trua linn, agus cuidigh linn.
23 A dubhairt Iósa ris, Má's féidir leat creid, is féidir gach ní don chreideach.
24 Agus ar ball ghlaodh athair an linbh amach, agus a dubhairt sé le deora, A Thighearna, creidim; cuidigh leat mo mhíchreideamh.
25 Nuair a chonaic Íosa an pobal ag rith le chéile, d'athchóid sé an spiorad bréige, ag rá leis: " A spioraid bhodhair agus bhodhair, cuirim i leith thú, tar amach as agus ná téigh isteach ann níos mó.
26 Agus do ghlaoidh an spioraid, agus do chíos goirt é, agus do chuaidh sé amach as: agus do bhí sé mar aon duine marbh; ionnas go ndubhairt mórán, Tá sé marbh.
27 Ach rug Íosa ar láimh é, agus thóg sé suas é; agus d'eirigh sé.
28 Agus nuair a tháinig sé isteach sa teach , d'fhiafraigh a dheisceabail de go príobháideach , Cén fáth nach raibh muid ábalta é a chaitheamh amach ?
29 Agus a dubhairt seision ríu , Ní féidir an cineál so teacht amach ar aon ní , ach ag urnaí agus ag troscadh .
30 Agus d'imthigh siad as sin, agus chuadar tríd an nGaililí; agus ní bheadh sé go mbeadh a fhios ag aon fhear é.
31 Oir theaguisg sé a dheisgiobuil , agus a dubhairt sé ríu , Tá Mac an duine a sheachadadh i lámha na ndaoine , agus beidh siad é a mharú ; agus iar marbhadh é, éirigh sé an treas lá.
32 Ach níor thuigeadar an chaint sin, agus bhí eagla ortha ceist a chur air.
33 Agus tháinig sé go Capernáum: agus ar bheith sa teach d'fhiafraigh sé díobh, Cad é an aighneas a bhí agaibh ar an gcuma san?
34 Ach d'fhanadarsan ina suaimhneas: óir ar an gcuma san do dhíospóideadar eatorra féin, cé budh cheart bheith.
35 Agus shuigh sé síos , agus ghlaoigh sé an dáréag , agus dúirt ríu , Más mian le duine ar bith a bheith ar dtús , beidh sé ar deireadh ar fad , agus seirbhíseach do chách .
36 Agus do ghabh sé leanbh, agus do chuir sé 'na mheadhon é: agus ar ngabháil a mhuinnteardha dhó, a dubhairt sé ríu,
37 An té ghlacfaidh duine den tsórt san i m'ainmsa, glacann sé mé: agus an té a ghlacfaidh mé, ní mise a ghlacann sé, ach an té a chuir uaidh mé.
38 Agus d'fhreagair Eoin é, ag rádh , A Mháighistir , chonaiceamar duine nach leanann sinne : agus bacamar é, mar ní leanann sé sinn.
39 Ach a dubhairt Iósa, Ná bac leis é: óir ní neach ar bith a dhéanfaidh míorúilt i m'ainmse, gur héadtrom a labhras olc orm.

40 Oir an té nach bhfuil inár n-aghaidh, is ar ár sonsa é.
41Oir cibé duine a thabharfaidh cupán uisce daoibh le n-ól i m'ainmse, mar gur le Críost sibh, go deimhin a deirim ribh, ní chaillfidh sé a luach saothair.
42 Agus pé duine a bheir oilbheum do dhuine den mhuinntir bhig seo a chreideann ionam, is fearr dó cloch mhuilinn a chrochadh faoina mhuiníl, agus é a chaitheamh san fharraige.
43 Agus má chiontaíonn do lámh thú, gearr dhiot í: is fearr dhuit dul isteach sa bheatha ar éagcóir, ná dhá láimh a bheith agat chun dul go hifreann, san teine nach múchfar í;
44 I gcás nach bhfaigheann a bpéist bás, agus nach múchfar an tine.
45 Agus má mhaslaíonn do chos thú, gearr dhiot í: is fearr dhuit dul isteach ar stop sa bheatha, ná dhá chois a bheith agat do chaitheamh go hifreann, san teine nach múchfar choíche.
46 I gcás nach bhfaigheann a bpéist bás, agus nach múchfar an tine.
47 Agus má thugann do shúil oilbheum dhuit, spíon amach í: is fearr dhuit dul isteach i ríocht Dé d'aon tsúil, ná dhá shúil a bheith agat i dtine ifrinn.
48 I gcás nach bhfaigheann a bpéist bás, agus nach múchfar an tine.
49 Oir salannófar gach éinne le teine, agus salann gach íobairt.
50 Is maith an salann: ach má chailleas an salann a shaillteacht, cad leis a dhéanfaidh sibh blasta é? Bíodh salann ionaibh féin, agus bíodh síocháin agaibh le chéile.

CAIBIDIL 10

1Agus d'éirigh sé as sin, agus tháinig sé go críocha Iúdáia ar an taobh thall den Iordáin: agus téann an pobal i muinín arís; agus, mar ba ghnách leis, mhúin sé arís iad.
2 Agus tháinig na Fairisínigh chuige, agus d'fhiafraigh siad de, An bhfuil sé dleathach do dhuine a bhean a chur uaidh? tempting air.
3 Agus d'fhreagair seisean agus a dubhairt sé ríu, Cad a d'ordaigh Maois daoibh?
4 Agus a dubhairt seision , do fhulaing Maoise bille colscartha do sgríobhadh , agus í chur uaithe.
5 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu, Ar son cruais bhur croidhe do scríobh sé an t-aitheanta so dhaoibh.
6 Ach ó thús na cruthaitheachta rinne Dia fireann agus baineann iad.
7 Ar an ábhar sin fágfaidh fear a athair agus a mháthair, agus leanfaidh sé lena bhean chéile;
8 Agus beidh siad beirt a bheith ina flesh amháin: mar sin tá siad níos mó ná dhá, ach amháin flesh.
9 An rud a cheangail Dia, dá bhrí sin, le chéile, ná cuirigí duine as a chéile.
10 Agus sa teach d'iarr a dheisceabail air arís ar an ábhar céanna.
11 Agus a deir sé ríu , An té a chuir uaidh a bhean chéile , agus a phósadh eile , déanann sé adhaltranas ina coinne .
12 Agus má chuireann bean uaidh a fear céile, agus go bpósfar duine eile, déanann sí adhaltranas.
13 Agus tugadar clanna óga chuige , go dtiobhradh sé dhóibh : agus dochonnairc a dheisgiobuil iad sin do thabhairt leo.
14 Ach an tan do chonaic Iósa é, do ghabh sé ana-mheascadh mór, agus a dubhairt sé ríu, Fuilgibh do na leanbhaíbh do theacht chugamsa, agus ná bacaighibh iad: óir is chuige sin atá ríocht Dé.
15 Go deimhin a deirim ribh, An té nach bhfaighidh ríocht Dé mar leanbh beag, ní rachaidh sé isteach inti.
16 Agus thóg sé suas ina arm iad, chuir sé a lámha orthu, agus bheannaigh iad.
17 Agus nuair a chuaidh sé amach ar an tslighe, tháinig duine amháin ag rith, agus chrom sé ar a ghlún chuige, agus d'fhiafraigh sé de: A Mháighistir Mhaith, cad a dhéanfaidh mé chun go bhfaighidh mé an bheatha shíoraí mar oidhreacht?
18 Agus a dubhairt Iósa ris , Cad chuige a nglaonn tú maith dhom ? níl aon mhaith ann ach aon duine, is é sin, Dia.
19 Is eol duit na haitheanta, Ná déan adhaltranas, Ná maraigh, Ná goid, Ná tabhair finné bréagach, Ná déan calaois, Tabhair onóir do t'athair agus do mháthair.
20 Agus d'fhreagair seisean agus dubhairt sé ris , A Mháistir , iad seo go léir a breathnaíodh mé ó m'óige .
21 An sin do chonaic Iósa grádh dhó, agus a dubhairt sé ris, Aon ní amháin atá uait: imthigh, díol gach ní atá agad, agus tabhair do na boicht, agus biáidh agad ar neamh: agus tar, tóg an chrois, agus lean mé.
22 Agus do bhi doilgheasach as an gcéill sin, agus d'imthigh go brònach : óir bhí maoin mhór aige.
23 Agus d'fhéach Íosa timpeall air, agus dúirt sé lena dheisceabail, Nach ar éigean dóibh siúd a bhfuil saibhreas acu dul isteach i ríocht Dé!
24 Agus do ghabh na deisgiobuil iongantas as a bhriathra. Ach d'fhreagair Íosa arís agus a dubhairt sé ríu, A pháistí, nach deacair dóibh a chuireann muinín sa rachmas dul isteach i ríocht Dé!
25 Is fusa do chamall dul trí shúil snáthaide, ná do dhuine saibhir dul isteach i ríocht Dé.
26 Agus bhí ionadh orthu as tomhas , ag rá eatarthu féin , Cé mar sin is féidir a shábháil ?
27 Agus ag féachaint do Iósa orrtha, a dubhairt seision, Is le daoinibh atá sé dodhéanta, ach ní le Dia: óir is le Dia gach ní is féidir.
28 Ansin thosaigh Peadar ar a rá leis, "Féach, d'fhág muid go léir, agus leanamar thú."
29 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé , Go deimhin a deirim ribh , Ní'l aon duine d'fhághail tigh, nó bráithre, nó deirfiúireacha, nó athair, nó máthair, nó bean-phòsda, nó clann, nó fearann, as mo shonsa, agus agá bhfuil an tsoisgéil. ,
30 Ach gheobhaidh sé an chéad uair san am seo, tithe, agus deartháireacha, agus deirfiúracha, agus máithreacha, agus leanaí, agus tailte, agus géarleanúint; agus sa saol atá le teacht beatha shíoraí.
31 Ach beidh go leor ar dtús ar deireadh; agus an chéad cheann deireanach.
32 Agus bhí siad ar an mbealach ag dul suas go Iarúsailéim; agus d'imthigh Íosa rompu: agus do ghabh iongantas iad; agus mar lean siad, bhí eagla orthu. Agus ghlac sé arís an dáréag, agus thosaigh sé a insint dóibh cad ba chóir a tharlú dó,
33 Ag rádh , Féuch , a théann muid suas go Iarúsailéim ; agus beidh Mac an duine a sheachadadh do na sagairt ard, agus do na scríobhaithe; agus cáinfidh siad chun báis é, agus seachadfaidh siad do na Gintlibh é:

34 Agus déanfaidh siad magadh air, agus déanfaidh siad sciúirse air, agus beidh spit air, agus maraíodh é: agus an tríú lá é ardú arís.
35 Agus tháinig Séamas agus Eoin, clann mhac Zebedee, chuige, ag rá, A Mháistir, is mian linn go ndéanfá dúinn cibé rud is mian linn.
36 Agus a dubhairt seision ríu , Cad ba mhaith libhse a dhéanamh daoibh ?
37 Dúirt siad leis: Deonaigh dúinn go suífimid, duine ar do láimh dheis, agus an duine eile ar do láimh chlé, i do ghlóir.
38 Ach a dubhairt Iósa ríu , Nach bhfuil a fhios agaibh cad a iarrann sibh : an féidir daoibh an cupán a ólaimse ? agus a bheith baiste leis an baisteadh a bhfuil mé baisteadh?
39 Agus a dubhairt siad ris, Is féidir linn. Agus a dubhairt Iósa ríu, Ólfaidh sibh go deimhin den chupán a n-ólaim; agus leis an mbaisteadh a baisteadh mise leis, baistfear sibh:
40 Ach suí ar mo láimh dheis agus ar mo lámh chlé ní mise a thabhairt; ach tabharfar dóibh é dá n-ullmhófar é.
41 Agus nuair a chuala an deichniúr é, thosaigh siad ar a bheith míshásta le Séamas agus Eoin.
42 Ach ghlaoigh Íosa chuige iad , agus dúirt sé ríu , Tá a fhios agaibh go bhfuil a bhfuil cuntas a bheith i gceannas ar na Gentiles tiarnas a imirt orthu ; agus feidhmíonn a muintir mhór údarás orthu.
43 Ach ní mar sin a bheidh sé in bhur measg: ach pé duine le n-a n-aigne mór in bhur measc, beidh sé ina aire agaibh:
44 Agus cibé duine agaibh a bheidh ina cheann feadhna, beidh sé ina sheirbhíseach do chách.
45Oir níor tháinig fiú Mac an duine chun freastal air, ach chun freastal air, agus chun a shaol a thabhairt mar airgead fuascailte do mhórán.
46 Agus tháinig siad go Iericho: agus mar a bhí sé ag dul amach as Iericho lena dheisceabail agus líon mór daoine, Bartimeus dall, mac Timaeus, ina shuí le taobh an bhóthair ag iarraidh.
47 Agus nuair a chuala sé gurbh é Íosa ó Nazarat a bhí ann, thosaigh sé ag caoineadh agus ag rá, A Íosa, a Mhic Dháiví, déan trócaire orm.
48 Agus do ghearr go leor air go mbeadh sé ina shuaimhneas: ach is mó go mór adeir sé, A Mhic Dháiví, déan trócaire orm.
49 Agus do sheas Iósa , agus d'órduigh é a ghlaodh . Agus do ghlaoidheadar an dall, ag rádh ris, Biodh sólás agat, eirigh; glaonn sé ort.
50 Agus sé , ag caitheamh a chuid éadaigh uaidh , d'ardaigh , agus tháinig chun Íosa .
51 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Cad is áil leat do dhéunadh dhuit? Dubhairt an dall ris, A Thighearna, go bhfaghainn mo radharc.
52 Agus a dubhairt Iósa ris, Imthigh thusa; slánaigh do chreideamh thú. Agus láithreach fuair sé a radharc, agus lean sé Íosa ar an mbealach.

CAIBIDIL 11

1Agus nuair a tháinig siad i ngar do Iarúsailéim, go Bethphage agus Betani, ag sliabh na nOllóga, chuir sé beirt dá dheisceabail amach,
2 Agus a dubhairt seision ríu , Imighigí isteach sa sráidbhaile thall os bhur gcomhair : agus a luaithe a rachaidh sibh isteach ann , gheobhaidh sibh asal ceangailte, nár shuigh duine riamh ; scaoil leis, agus tabhair leat é.
3 Agus má deir aon duine ribh, Cén fáth a dhéanann sibh seo? abair go bhfuil gá ag an Tiarna leis; agus ar an bpointe boise seolfaidh sé anseo é.
4 Agus d'imthigheadar, agus fuaireadar an t-asal ceangailte ag an doras amuigh san áit ar bhuail dhá bhealach; agus scaoil siad é.
5 Agus dúirt dream ar leith acu siúd a bhí ina seasamh ann ríu , Cad a dhéanann sibh, a scaoileadh an asal?
6 Agus a dubhairt seision ríu mar a d'orduigh Iósa : agus do leigeadar uatha iad.
7 Agus thug siad an t-asal chun Íosa, agus chaith siad a gcuid éadaí air; agus do shuidh sé air.
8 Agus scaipeadh go leor a gcuid baill éadaigh ar an mbealach: agus daoine eile a ghearradh síos brainsí de na crainn, agus tuí ar an mbealach.
9 Agus do ghlaoidh an dream a bhí roimhe, agus an dream a lean, ag rádh, Hosanna; Is beannaithe an té a thagann in ainm an Tiarna:
10 Beannaithe ríocht ár n-athar Dáiví, a thagann in ainm an Tiarna: Hosanna sna harda.
11 Agus chuaigh Íosa isteach i Iarúsailéim, agus isteach sa teampall: agus nuair a d'fhéach sé timpeall ar gach rud, agus anois bhí an tráthnóna, chuaigh sé amach go Bethany maille leis an dáréag.
12 Agus ar na mhárach, nuair a tháinig siad ó Bhetania, bhí ocras air:
13 Agus ar bhfaicsin crann fige i bhfad uaidh ar a raibh duilleogaibh, tháinig sé, más áil leis aon ní d'fhagháil air : agus ar ndul chuige, ní bhfuair sé aon ní amháin acht duilleoga; óir ní raibh am na figí fós.
14 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Ní itheann neach ar bith toradh díotsa 'na dhiaidh seo go brách. Agus chuala a dheisceabail é.
15 Agus tháinig siad go Iarúsailéim: agus chuaigh Íosa isteach sa teampall, agus thosaigh a chaitheamh amach dóibh siúd a bhí a dhíol agus a cheannach sa teampall, agus scar sé boird na malartaithe airgid, agus na suíocháin na ndaoine a dhíol colúir;
16 Agus ní bheadh sé ag fulaingt go ndéanfadh aon duine soitheach ar bith tríd an teampall.
17 Agus do theagaisg sé , ag rádh ríu , Nach bhfuil sé scríofa , Beidh mo theach a dtugtar de na náisiúin uile an teach urnaí ? ach rinne sibh gairde na ngadaí de.
18 Agus chuala na scríobhaithe agus na h-ard-shagairt é, agus d'iarradar cionnus a thiocfadh leo é mhilleadh: óir do ghabhadar eagla roimhe, do bhrígh go raibh iongnadh an phobail uile ar a theagasc.
19 Agus nuair a tháinig an tráthnóna, chuaigh sé amach as an gcathair.
20 Agus ar maidin, agus iad ag dul thart, chonaic siad an crann fige triomaithe suas ó na fréamhacha.
21 Agus Peadar á mheabhrú dó, dúirt sé ris, “A Mháistir, féach, tá an crann fige a chuir tú mallacht ort imithe i léig.
22 Agus d'fhreagair Iósa ríu, Bíodh creideamh agaibh i nDia.
23 Oir go fírinneach a deirim ribh, Ge b'e neach a déarfaidh ris an tsliabh so, Go n-imtheochadh sibh, agus go gcaithfí san fharraige sibh; agus ní bheidh amhras ina chroí, ach creidim go mbeidh na rudaí a deir sé teacht chun pas a fháil; beidh aige pé rud a deir sé.

24 Uime sin a deirim ribh, Gidh bé nithe is toil libh, an tan urnaighe sibh, creidigí go ngabhfaidh sibh, agus beidh agaibh iad.
25 Agus nuair sheasas sibh ag guí, maithibh, má bhíonn aon ní agaibh i n-aghaidh aon duine: chun go maithe bhur nAthair atá ar neamh bhur gcionta agaibh.
26 Ach mura maith sibh, ní mhaithfidh bhur nAthair atá ar neamh bhur gcionta féin agus bhur n-Athair atá ar neamh.
27 Agus tháinig siad arís go Iarúsailéim: agus mar a bhí sé ag siúl sa teampall, tháinig chuige na sagairt ard, agus na scríobhaithe, agus na seanóirí,
28 Agus a dubhairt seision ris, Cad é an t-úghdarás a dhéanann tú na nithe so? agus cé thug an t-údarás seo duit chun na rudaí seo a dhéanamh?
29 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu , Cuirfidh mise mar an gcéanna ceist amháin oraibhse , agus freagair mé , agus déarfaidh mé libhse cad é an t - údarás a ndéanaim na nithe seo .
30 Baisteadh Eoin, an ó neamh é, nó ó dhaoine? freagair me.
31 Agus do reusonuigheadar eatorra féin, ag rádh, Má déarfam, O neamh; déarfaidh sé, Cén fáth mar sin nár chreid sibh é?
32 Ach má déarfaimís , A dhaoine ; bhí eagla an phobail orthu: óir mheas gach duine Eoin gur fháidh é go deimhin.
33 Agus d'fhreagair siadsan agus dubhairt siad ri h-Íosa, Ní féidir dhúinn a rádh. Agus d'fhreagair Íosa ríu, " Ní dheirim-se ach oiread libhse cad é an t-údarás a ndéanaim na nithe so."

CAIBIDIL 12

1 Agus thosaigh sé ar labhairt leo trí parabail. Phlandáil duine ar leith fíonghort, agus chuir sé fál faoi, agus thochail sé ionad don fhíon fíona, agus thóg sé túr, agus lig amach do thuathánaigh é, agus chuaigh sé i dtír i gcéin.
2 Agus ag an séasúr chuir sé seirbhíseach chun na bhfeirmeoirí, chun go bhfaigheadh sé ó na feirmeoirí de thoradh an fhíonghoirt.
3 Agus rug siad air, agus bhuail siad é, agus chuir siad ar shiúl folamh é.
4 Agus arís chuir sé seirbhíseach eile chucu; agus chaith siad clocha air, agus bhuaileadar sa cheann é, agus chuireadar uaidh é faoi láimh náireach.
5 Agus arís chuir sé fear eile; agus é maraíodh siad, agus go leor eile; cuid acu a bhualadh, agus roinnt a mharú.
6 Ach fós dá bhrí sin, mac amháin, a ionúin, chuir sé é féin ar deireadh chucu, ag rá, Beidh siad urramú mo mhac.
7 Ach a dubhairt na tuatha sin eatorra féin, Is é so an t-oighre; teacht, marbhaímid é, agus beidh an oidhreacht againne.
8 Agus rug siad air, agus mharaigh siad é, agus chaith amach as an fhíonghoirt é.
9 Cad a dhéanfaidh Tiarna an fhíonghoirt dá bhrí sin? tiocfaidh sé agus scriosfaidh sé na tuatha, agus tabharfaidh sé an fíonghort do dhaoine eile.
10 Agus nár léigh sibh an scrioptúr so; Déantar an chloch dár dhiúltaigh na tógálaithe ina ceann cúinne:
11 Rinne an Tiarna é seo, agus is iontach é inár súile?
12 Agus d'iarr siad greim a fháil air, ach bhí eagla an phobail orthu: óir bhí a fhios acu gur ina n-aghaidh a labhair sé an parabal: agus d'fhág siad é, agus chuaigh siad chun cinn.
13 Agus chuir siad chuige daoine áirithe de na Fairisínigh agus de na Héróidigh chun é a ghabháil ina bhriathra.
14 Agus ar ndul dóibh, a dubhairt siad ris, A Mháighistir, tá a fhios againn go bhfuil tusa fíor, agus nach bhfuil aire agat do dhuine ar bith: óir ní mheasann tú pearsa na ndaoine, ach múineann tú slí Dé i bhfírinne: An bhfuil sé dleathach a thabhairt. ómós do Caesar, nó nach bhfuil?
15 An dtabharfaimid, nó nach dtabharfaimid? Ach ar thuig sé a gcroidhtheacha, dubhairt sé ríu, Cad chuige a mheallaím mé? tabhair dom pingin, go bhfeicfinn é.
16 Agus thug siad leo é. Agus a dubhairt sé ríu, Cé hé an íomhá seo agus an fhorscríbhinn? Agus a dubhairt siad ris, do Caesar.
17 Agus d'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé ríu, Tabhair do Chaesar na nithe is le Caesar, agus do Dhia na nithe is le Dia. Agus rinne siad iontas air.
18 Ansin teacht chuige na Sadúsach, a rá nach bhfuil aon aiséirí; agus d'fhiafruigheadar de, ag rádh,
19 A Mháighistir, scríobh Maoise romhainn, Má fhaigheann deartháir fir bás, agus go bhfágfadh sé a bhean ina dhiaidh, agus gan clann a fhágáil, go nglacfadh a dhearthair a bhean, agus go dtógfadh sé síol dá dhearthair.
20 Agus bhí seachtar bráithre ann: agus an chéad duine do ghabh bean, agus ag fáil bháis níor fhág aon síol.
21 Agus do ghabh an dara fear í, agus fuair sé bás, agus níor fhág sé aon síol: agus an tríú duine mar an gcéanna.
22 Agus bhí sí ag an seachtar, agus níor fhág siad aon síol: ar deireadh go léir fuair an bhean bás freisin.
23 Dá bhrí sin san aiséirí, nuair a éireoidh siad, cé acu díobh a bheidh sí? óir do rug an seachtar í mar mhnaoi.
24 Agus do fhreagair Iósa é ríu , Nách bhfuil earráid oraibh mar sin , mar nach bhfuil a fhios agaibh na scrioptúr , ná cumhacht Dé ?
25 Oir nuair a éireoidh siad ó mhairbh, ní phósann siad, ná ní thugtar i bpósadh iad; ach atáid mar na haingil atá ar neamh.
26 Agus ag baint leis na mairbh, go n-eiríghid siad: nách léigh sibh i leabhar Mhaois, mar a labhair Dia leis sa bpus, ag rádh, Is mise Dia Abrahám, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib. ?
27 Ní hé Dia na marbh é, ach Dia na mbeo: is mór an earráid a dhéanann sibh dá bhrí sin.
28 Agus tháinig duine de na scríobhaithe , agus tar éis éisteacht leo ag réasúnaíocht le chéile , agus a fheiceáil gur fhreagair sé go maith iad , d'fhiafraigh sé de , Cé hé an chéad ordú de gach ?
29 Agus d'fhreagair Iósa é, Is é an chéad cheann de na haitheanta go léir, Éist, a Israéil; Is aon Tiarna é an Tiarna ár nDia:
30 Agus gráidh tu an Tighearna do Dhia le d'uile chroidhe, agus le d'uile anam, agus le d'uile aigne, agus le d'uile neart: is í so an chéad aithne.
31 Agus is cosmhail an dara ceann, eadhon é seo, Gráighidh tú do chomharsa mar thú féin. Níl aon cheann eile níos mó ná iad seo.
32 Agus a dubhairt an sgríobuidh ris, Is maith, a Mháighistir, a dubhairt tú an fhírinne : óir is aon Dia atá ann ; agus níl aon eile ach é:
33 Agus é a ghrádhú leis an uile chroidhe , agus leis an uile thuigse , agus leis an uile anam , agus leis an uile neart ,

agus grá a thabhairt dá chomharsa mar é féin , is mó é ná an uile íobairt uileloiscthe agus íobairtí uile.
34 Agus nuair a chonaic Iósa gur fhreagair sé go discréideach, a dubhairt sé ris, Níl tú i bhfad ó ríocht Dé. Agus níorbh éigean d'fhear ar bith dá éis sin aon cheist a chur air.
35 Agus d'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé , agus é ag teagasg sa teampull , Conas a deir na scríobhaithe gur é Críost Mac David ?
36Oir a dúirt Dáiví féin leis an Spiorad Naomh, Dúirt an Tiarna le mo Thiarna, Suí ar mo láimh dheis, go ndéanfaidh mé do naimhde ina stóil do chos.
37 Dá bhrí sin tugann Dáiví féin Tiarna air; agus cá bhfuil sé mar sin a mhac? Agus chuala na daoine coitianta é go sásta.
38 Agus a dubhairt sé ríu ina fhoirceadal , Bí ar an airdeall ó na scríobhaithe , a bhfuil grá dul i éadaí fada , agus beannachtaí ar an margadh ,
39 Agus na príomhshuíocháin sna sinagóga, agus na seomraí uachtaracha ag féilte:
40 A íosfaidh tithe baintreacha, agus a dheineann paidreacha fada le faitíos: gheobhaidh siad seo damnation is mó.
41 Agus do shuigh Iósa thall fa chomhair an chiste , agus do dhearc sé air mar a chaith na daoine airgead sa chiste : agus do chuir mórán do shaibhir mórán isteach .
42 Agus tháinig baintreach bhocht áirithe , agus chaith sí i dhá mites , a dhéanann feoirling .
43 Agus ghlaoidh sé chuige a dheisceabail, agus a dubhairt sé ríu, Go deimhin a deirim ribh, gur mó a chaith an bhaintreach bhocht so isteach, ná iad siúd go léir a chaith sa státchiste:
44 Do chaitheadar go léir ionnta; ach chaith sí uaithi gach a raibh aici, fiú a beatha go léir.

CAIBIDIL 13

1Agus nuair a bhí sé ag imeacht as an teampall, dúirt duine dá dheisceabail ris, “A Mháistir, féach cén cineál clocha atá anseo agus cad iad na foirgnimh atá anseo!
2 Agus d'fhreagair Íosa agus dubhairt sé ris, An bhfeiceann tú na foirgnimh mhóra so? ní fhágfar cloch amháin ar a chéile, nach leagfar síos.
3Agus nuair a bhí sé ina shuí ar shliabh na nOllóg os comhair an teampaill, d’fhiafraigh Peadar agus Séamas, agus Eoin agus Aindrias leis go príobháideach,
4 Inis dúinn, cathain a bheidh na nithe seo? agus cad é an comhartha nuair a bheidh na rudaí seo go léir a bheith comhlíonta?
5 Agus d'fhreagair Iósa iad, agus do thosnuig sé ar a rádh, Gabhaigí an aire nach meallfaidh aon duine sibh:
6 Oir tiocfaidh mórán i m’ainmse, ag rádh, Is mise Críost; agus meallfaidh go leor.
7 Agus nuair a chloisfidh sibh cogaí agus ráflaí faoi chogaí, ná bíodh imní oraibh: óir ní foláir nó go mbeadh a leithéid de nithe ann; ach ní bheidh an deireadh fós.
8 Chun go n-ardóidh náisiún i gcoinne náisiúin , agus ríocht i gcoinne ríocht : agus beidh creathanna talún in áiteanna éagsúla , agus beidh gorta agus trioblóidí : is iad seo tús na faraor .
9 Ach tugaigí an aire daoibh féin: óir tabharfaidh siad suas sibh do chomhairlí; Agus sna sinagóga buailtear sibh: agus tabharfar os comhair uachtaráin agus ríthe sibh ar mo shonsa, mar fhianaise ina gcoinne.
10 Agus ní foláir ar dtús an soiscéal a fhoilsiú i measc na náisiún uile.
11 Ach nuair a bhéarfaid siad thú, agus go dtabharfaidís suas sibh, ná beirigí ortha roimh ré cad a labhróidh sibh, agus ná beadhaigí oraibh: ach pé rud a thabharfar daoibh san uair sin, abraibh é: óir ní sibhse a labhraíonn, ach é. an Spiorad Naomh.
12 Anois cuirfidh an deartháir an deartháir chun báis, agus an t-athair an mac; agus eireoidh clann suas i n-aghaidh a dtuismitheoirí, agus cuirfid chun báis iad.
13 Agus beidh fuath ag gach duine agaibh ar son m'ainmse: ach an té a mhairfidh go dtí an deireadh, is é sin a bheidh slán.
14 Ach nuair a fheicfidh sibh an ghráin léirscriosta, ar labhair Dainéil an fáidh, ina sheasamh san áit nár cheart, (tuigfeadh an té a léann,) ansin teitheadh iadsan atá in Iúdá chun na sléibhte:
15An té atá ar mhullach an tí, ná rachadh sé isteach sa teach, ná dul isteach ann, chun aon ní a thógáil amach as a theach.
16 Agus ná ligeadh an té atá sa ghort ar ais arís chun a bhall éadaigh a thógáil.
17 Ach mo thrua dóibh siúd atá torrach, agus dóibh siúd a thugann cíoch sna laethanta sin!
18 Agus guígí gan bhur n-eitilt do bheith sa gheimhreadh.
19Oir beidh aimhreas sna laethanta sin, nach raibh ann ó thús na cruthaitheachta a chruthaigh Dia go dtí an tráth seo, agus nach mbeidh.
20 Agus murach gur ghiorraigh an Tiarna na laethanta sin, níor cheart aon fheoil a shábháil: ach ar mhaithe leis na daoine tofa a roghnaigh sé, ghiorraigh sé na laethanta.
21 Agus ansan ma deir neach ar bith ribh, Féuch, seo é Críost; nó, féach, tá sé ann; ná creid é:
22Oir ardóidh Críostaithe bréige agus fáithe bréige, agus léireoidh siad comharthaí agus iontais, chun na daoine tofa a mhealladh, dá mba indéanta é.
23 Ach tugaibh an aire: féuch, d'innis mé dhaoibh gach ní.
24 Ach sna laethanta sin, tar éis an tribulation sin, beidh an ghrian a bheith dorcha, agus ní bheidh an ghealach a thabhairt di solas,
25 Agus beidh na réaltaí na bhflaitheas ag titim, agus na cumhachtaí atá ar neamh beidh a chroitheadh.
26 Agus ansin feicfidh siad Mac an duine ag teacht sna scamaill le cumhacht agus glóir mhór.
27 Agus ansin seolfaidh sé a aingil, agus cruinneoidh sé le chéile a dhaoine tofa ó na ceithre gaotha, ó imeall an domhain go dtí imeall na bhflaitheas.
28 Foghlaim anois parabal den chrann fige; Nuair a bheidh a craobh fós bog, agus a chuireann duilleoga amach, tá a fhios agaibh go bhfuil an samhradh in aice:
29 Ar an gcuma chéanna sibhse, nuair a fheicfidh sibh na nithe seo tar éis teacht chun críche, bíodh a fhios agaibh go bhfuil sé i gcóngar, fiú ag na doirse.
30 Go deimhin a deirim ribh , nach mbeidh an ghlúin seo pas a fháil , till na nithe seo go léir a dhéanamh .
31 Rachaidh neamh agus talamh thar n-ais : ach ní rachaidh mo bhriatharsa thairis.
32 Ach an lá sin agus an uair sin níl a fhios ag aon duine, ná ag na haingil atá ar neamh, ag an Mac, ach ag an Athair.

33 Thugaibh an aire, faire agus urnaigh: óir ní fios agaibh cathain a bheidh an t-am.
34Oir tá Mac an duine mar dhuine a théann i gcéin, agus a d'fhág a theach, agus a thug údarás dá shearbhóntaí, agus a chuid oibre do gach duine, agus a d'ordaigh don leanntóir faire a dhéanamh.
35 Bígí ag faire dá bhrí sin: óir níl a fhios agaibh cathain a thiocfas maighistir an tighe, um thráthnóna, nó um mheadhon-oíche, nó ag glaodhach an choiligh, nó ar maidin;
36 Ar eagla go dtiocfaidh sé i do chodladh go tobann thú.
37 Agus an méid a deirim ribh, deirim ríu go léir, Bígí ag faire.

CAIBIDIL 14

1Tar éis dhá lá bhí féile na Cásca agus an aráin neamhghoirtithe: agus d'iarr na hardsagairt agus na scríobhaithe conas a ghabhfaidís é trí cheird, agus go gcuirfí chun báis é.
2 Ach dúirt siad , Ní ar an lá féile , ar eagla go mbeadh an pobal crógach .
3 Agus ar mbeith dó i mBétani i dtigh Shíomóin an lobhar, agus é 'na shuidhe ag biadh, tháinig bean a raibh bosca alabastair d'ungadh spicnaird an-luachmhar; agus bhris sí an bosca, agus doirt sí ar a cheann é.
4 Agus do bhí fearg ar dhaoinibh ionnta féin, agus a dubhairt seision, Cad chuige a ndearnadh an t-olc so ar an oiniún?
5Oir b'fhéidir é a dhíol ar bhreis agus trí chéad pingin, agus é a thabhairt do na boicht. Agus murmured siad ina choinne.
6 Agus a dubhairt Íósa, Leig di; cén fáth a gcuireann tú trioblóid uirthi? rinne sí dea-obair orm.
7Oir bíonn na boicht agaibh i gcónaí libh, agus pé uair is áil libh déanfaidh sibh maith dóibh: ach ní bhíonn mise agaibh i gcónaí.
8 Rinne sí an ní a d'fhéadfadh sí: tháinig sí roimh ré chun mo chorp a ungadh don adhlacadh.
9 Go deimhin a deirim ribh, Gach áit ina ndéanfar an soiscéal seo a shearmonú ar fud an domhain go léir, déanfar an méid seo freisin a rinne sí a labhairt mar chuimhneachán uirthi.
10 Agus chuaigh Iúdás Iscariot, duine den dáréag, chun na n-ard-sagairt chun é a bhrath dóibh.
11 Agus nuair a chuala siad é, bhí áthas orthu, agus gheall siad airgead a thabhairt dó. Agus d'iarr sé conas a d'fhéadfadh sé é a bhrath go caoithiúil.
12 Agus an chéad lá den arán neamh-ghoirtithe, nuair a mharaigh siad an Cháisc, dúirt a dheisceabail ris, Cá bhfuil tú ag iarraidh go rachaimid agus a ullmhú le go n-ithe tú an Cháisc?
13 Agus chuir sé amach beirt dá dheisceabail , agus a dubhairt sé ríu , Rachaibh isteach sa chathair , agus buailfidh sibh le fear a iompar soithigh uisce : leanaí é .
14 Agus pé áit a rachaidh sé isteach, abraibh le fear an tighe, a deir an Máistir, Cá bhfuil an seomra aoí, a n-íosfaidh mé an Cháisc i dteannta mo dheisceabail?
15 Agus taispeánfaidh sé daoibh seomra mór uachtarach, arna chur ar fáil agus arna ullmhú: ullmhaigh dúinn ansin.
16 Agus d'imthigh a dheisgiobuil amach, agus tháinig siad isteach sa chathair, agus fuair siad mar a dúirt sé ríu: agus d'ullmhaigh siad an Cháisc.
17 Agus sa tráthnóna tagann sé leis an dáréag.
18 Agus nuair a bhí siad ina suí agus ag ithe , dúirt Íosa , Go deimhin a deirim ribh , duine agaibh a itheann liom a betray dom .
19 Agus thosaigh siad a bheith brónach, agus a rá ris ceann ar cheann, An mise é? agus dubhairt duine eile, An mise é?
20 Agus d'fhreagair seisean agus a dubhairt sé ríu , Tá sé ar cheann de na dhá cheann déag , a tumtha liom sa mhias .
21 Imíonn Mac an duine go deimhin, mar atá sgríobhtha mar gheall air: ach mo thruaighe an duine sin tré bhfuil Mac an duine geallta! maith an fear sin mur rugadh ariamh é.
22 Agus ag ithe dóibh, do ghlac Iósa arán, agus do bheannuigh sé, agus do bhris é, agus do thug sé dhóibh é, agus a dubhairt sé, Glacaigí, ithibh: is é so mo chorpsa.
23 Agus ghlac sé an cupán , agus ar ghabháil sé buíochas , thug sé dóibh é : agus d ' ól siad go léir de .
24 Agus a dubhairt seision ríu, Is í so m'fhuil-sa an tiomna nua, a dhoirtear ar mhórán.
25 Go deimhin a deirim ribh, Ní ólfaidh mé a thuilleadh de thoradh na fíniúna, go dtí an lá sin a n-ólfaidh mé nua é i ríocht Dé.
26 Agus nuair a chan siad iomann, chuaigh siad amach go sliabh na Ológa.
27 Agus a dubhairt Iósa ríu , Beidh sibh go léir oilbheum mar gheall ormsa an oíche seo : óir tá sé scríofa , Buailfidh mé an t-aoire , agus beidh na caoirigh a scaipthe .
28 Ach ina dhiaidh sin d'éirigh mé, rachaidh mé romhat isteach sa Ghailíl.
29 Ach dúirt Peadar ris , Cé go mbeidh gach duine a offended , fós ní bheidh mé .
30 Agus a dubhairt Iósa ris , Go deimhin a deirim ribh , An lá so , eadhon san oidhche so , sula goir an coileach faoi dhó , go ndiúltóidh tú mé faoi thrí .
31 Ach is mó go mór a dubhairt sé, Dá bhfaighinnse bás in éineacht leat, ní dhiúltóidh mé ar aon chor thú. Mar an gcéanna dúirt siad go léir freisin.
32 Agus tháinig siad go dtí áit ar a dtugtar Getsemane: agus dúirt sé lena dheisceabail, Suígí anseo, chun guí mé.
33 Agus thug sé leis Peadar agus Séamas, agus Eoin, agus thosaigh sé a bheith an-iontas, agus a bheith an-trom;
34 Agus a dubhairt seision ríu, Tá m'anam ró-bhrónach go bás : fanaigíbh ann so, agus déanaibh faire.
35 Agus d'imthigh sé tamall beag ar aghaidh, agus thuit sé ar an talamh, agus ghuigh sé, dá mb'fhéidir é, go n-imeodh an uair uaidh.
36 Agus a dubhairt sé , Abba , Athair , tá gach ní féidir leat ; tóg an cupán seo uaim: mar sin féin, ní hé an rud is toil liom, ach an rud is mian leat.
37 Agus tháinig sé , agus fuair sé ina gcodladh iad , agus a deir ri Peadar , A Shíomóin , tá tú i do chodladh ? nach bhféadfá faire uair a chloig?
38 Bígí ag faire agus ag guí, chun nach rachaidh sibh i gcathú. Tá an spiorad réidh go fírinneach, ach tá an fheoil lag.
39 Agus d'imthigh sé arís, agus do ghuidh sé, agus do labhair na briathra céadna.

40 Agus nuair a d'fhill sé, fuair sé ina chodladh arís iad, (mar bhí a súile trom,) agus ní raibh a fhios acu cad a freagra a thabhairt air.

41 Agus tháinig sé an treas uair, agus a dubhairt sé ríu, Codladh anois, agus a ghlacadh scíthe: is leor, tá an uair tagtha; féuch, tá Mac an duine geallta i lámha na bpeacach.

42 Eirigh, rachaimid; féach, tá an té a bhrathann mise ar láimh.

43 Agus láithreach bonn, agus é fós ag labhairt, tháinig Iúdás, duine den dáréag, agus líon mór in éineacht leis le claíomh agus le bataí, ó na hardsagairt agus na scríobhaithe agus na seanóirí.

44 Agus an té do bhrath sé, do thug sé comhartha dhóibh, ag rádh, Ge b'e neach a phógfas mise, isé sin é; beir leat é, agus tabhair leat é go sámh.

45 Agus an uair a tháinig sé , chuaigh sé láithreach chuige , agus a deir , A mháistir , a mháistir ; agus phóg sé é.

46 Agus leag siad a lámha air , agus thóg sé .

47 Agus tharraing duine acu a bhí ina sheasamh taobh leis claíomh, agus bhuail sé seirbhíseach de chuid an ard-sagairt, agus ghearr sé a chluas de.

48 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu , Ar tháinig sibh amach , mar i gcoinne an gadaí , le claimhte agus le bataí chun mise a ghlacadh ?

49 Bhí mé gach lá agaibh sa teampall ag múineadh, agus níor ghlac sibh mé: ach ní foláir na scrioptúr a chomhlíonadh.

50 Agus thréig siad go léir é, agus theith.

51 Agus lean ógánach áirithe é, a raibh éadach línéadaigh curtha faoina chorp nocht; agus rug na fir óga air:

52 Agus d'fhág sé an línéadach, agus theith uathu nocht.

53 Agus thugadar Íosa leo chun an t-árdshagart : agus chruinnigheadar na h-ard-shagairt go léir agus na seanóirí agus na sgríob- uighthe leis.

54 Agus do lean Peadar é i bhfad uaidh , eadhon go pálás an ard-shagairt : agus do shuidh sé maille ris na seirbhísigh, agus do théigh sé féin ag an teine.

55 Agus d'iarr na h-ard-shagairt agus an chómhairle go léir fianaise i n-aghaidh Iósa, chun é chur chun báis; agus ní bhfuarthas aon.

56 Do chuid mhórán finné bréige ina choinne, ach níor aontaigh a bhfinné le chéile.

57 Agus d'eirigh dream àraidh, agus thugadar finné bréige 'n-a aghaidh, ag rádh,

58 Chuala muid é á rá, Scriosfaidh mé an teampall seo a dhéantar le lámha, agus taobh istigh de thrí lá tógfaidh mé ceann eile nach lámha.

59 Ach níor aontaigh an finné le chéile ach an oiread.

60 Agus do sheas an t-árd-shagart 'na mheadhon, agus d'fhiafruigh sé d'Íosa, ag rádh, An bhfuil freagra ar bith agat? cad é an fhianaise seo i do choinne?

61 Ach d'fhan sé ina shuaimhneas, agus níor fhreagair sé rud ar bith. Arís d'fhiafruigh an t-árd-shagart de, agus a dubhairt sé ris, An tusa Críost, Mac an Bheannaithe?

62 Agus a dubhairt Iósa, Is mé : agus feicfidh sibh Mac an duine 'na shuidhe ar dheasláimh na cumhachta, agus ag teacht ar neamhaibh neimhe.

63 Ansin chíos an t-ardsagart a chuid éadaigh, agus dubhairt sé, Cad is gádh dhúinn tuilleadh finnéithe?

64 Chuala sibh an blasphemy: cad a cheapann sibh? Agus dhaoradh siad go léir é ciontach i mbás.

65 Agus thosaigh cuid acu ar smugaid a chaitheamh air, agus a aghaidh a chlúdach, agus é a bhualadh, agus a rá leis, Déan fáidh, agus bhuail na seirbhísigh é lena lámha.

66 Agus nuair a bhí Peadar thíos sa phálás, tháinig duine de shearbhóntaí an ardsagairt:

67 Agus nuair a chonaic sí Peadar á théamh féin , d'fhéach sí air , agus dúirt sé , Agus bhí tú chomh maith le Íosa de Nazaret .

68 Ach do shéan sé , ag rádh , Níl a fhios agam , agus ní thuigim cad a deir tú . Agus chuaidh sé amach sa phóirse; agus an criú coileach.

69 Agus chonaic cailin arís é , agus thosaigh sé ar a rá leis an dream a bhí ina seasamh láimh , Tá sé seo ar cheann acu .

70 Agus do shéan sé arís é. Agus tar éis tamaill, dúirt siadsan a bhí ina sheasamh arís le Peadar, Go deimhin is duine acu tú;

71 Ach thosaigh sé ar mhallacht agus ar mhionnaigh, ag rá, Níl a fhios agam an fear seo a bhfuil sibh ag labhairt.

72 Agus an dara huair chuaidh an coileach. Agus do chuimhnigh Peadar ar an bhfocal a dubhairt Iósa ris, Mun goir an coileach dhá uair, séanfaidh tú mé faoi thrí. Agus nuair a smaoinigh sé air sin, ghuil sé.

CAIBIDIL 15

1Agus láithreach bonn ar maidin chuaigh na hardsagairt i gcomhairle leis na seanóirí agus na scríobhaithe agus an chomhairle go léir, agus cheangail siad Íosa agus thug siad leo é, agus thug siad do Phíoláit é.

2 Agus d'fhiafraigh Piolat de, An tusa Rí na nGiúdach? Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris, Deir tú é.

3 Agus cúisigh na h-ard-shagairt a lán nithe air: ach níor fhreagair sé aon ní.

4 Agus d'fhiafraigh Piolat arís é, ag rádh, Nach freagair tusa tada? féuch cé mhéad nithe finné siad i do choinne.

5 Ach níor fhreagair Íosa fós; ionnas gur ghabh Piolat iongantas.

6 Anois ag an bhféile sin scaoil sé amach dóibh príosúnach amháin, pé duine ba mhian leo.

7 Agus bhí duine amháin darbh ainm Barabbas, a bhí ina luí leo siúd a rinne ceannairc leis, agus a rinne dúnmharú sa cheannairc.

8 Agus thosaigh an pobal ag caoineadh os ard ar iarraidh air déanamh mar a rinne sé leo riamh.

9 Ach d'fhreagair Píoláit iad, ag rádh, An scaoilfidh sibhse Rí na nGiúdach díbh?

10 Óir bhí a fhios aige gur mar gheall ar fhard a thug na príomhshagairt thairis é.

11 Ach mhol na hardsagairt an pobal, gur cheart dó Barabas a scaoileadh saor leo.

12 Agus d'fhreagair Piolat agus dubhairt sé ríu, Cad is áil libhse mar sin a dheanfaidh mé ris an té ar a dtugann sibh Rí na nGiúdach?

13 Agus adeir siad arís , Crucify dó .

14 Ansin dúirt Pioláit ríu , Cén fáth , cad a rinne sé olc ? Agus is mó go mór a ghlaoidheadar, Ceusa é.

15 Agus ar mbeith do Phíoláit toilteanach an pobal a shásamh, scaoil sé Barabas amach dóibh, agus thug sé Íosa tar éis é a sciúradh chun a chéasadh.

16 Thug na saighdiúirí leo é isteach sa halla, ar a dtugtar Praetorium; agus cuireann siad an banna iomlán le chéile.

17 Agus d'éadaigh siad é de chorcra, agus chuireadar coróin dealga air, agus chuireadar faoina cheann í,
18 Agus thosaigh sé ag beannú dó: "Sé do bheatha, a Rí na nGiúdach!"
19 Agus bhuaileadar sa cheann é le giolcach, agus chaitheadar smugaid air, agus ar cromadh ar a nglúinibh do adhradh dhó.
20 Agus nuair a rinne siad magadh air, bhain siad de thalamh an chorcra de, agus chuir siad a chuid éadaigh féin air, agus thug siad amach dó chun céasadh.
21 Agus cuireann siad iallach ar Shíomón amháin ó Chiréin, a bhí ag imeacht as an tír, athair Alastair agus Rúfais, a chros a iompar.
22 Agus tugann siad go dtí an áit Golgotha é, is é sin, á léiriú, áit cloigeann.
23 Agus thug siad dó le hól fíon measctha le mirrh: ach ní bhfuair sé é.
24 Agus nuair a céasadh siad é , roinn siad a chuid éadaigh , ag cur go leor air , cad ba chóir do gach duine a ghlacadh .
25 Agus an tríú huair a bhí ann, agus céasadh siad é.
26 Agus do scríobhadh os a chionn an for-scríbhinn a chúisimh, A RÍ NA Giúdach.
27 Agus leis crucify siad beirt thieves; an ceann ar a láimh dheis, agus an ceann eile ar a láimhe clé.
28 Agus do choimhlíonadh an scrioptúr , a deir , Agus bhí sé uimhriú leis na transgressors .
29 Agus thug na daoine a bhí ag triall air, ag crathadh a gceann, agus ag rádh, Ó thusa, a scrios an teampaill, agus a thógfaidh é i dtrí lá,
30 Sábháil tú féin, agus tar anuas ón gcrois.
31 Mar an gcéanna dúirt na hardsagairt ag magadh eatarthu féin agus na scríobhaithe, Shábháil sé daoine eile; é féin ní féidir leis a shábháil.
32 Sliocht Críost Rí Iosrael anois ón gcrois, chun go bhfeicfimid agus go gcreidfimid. Agus rinne siadsan a céasadh in éineacht leis olc air.
33 Agus nuair a tháinig an séú uair, bhí dorchadas ar an talamh go léir go dtí an naoú uair.
34 Agus ar an naoú uair do ghlaoigh Íosa le guth ard, ag rádh, Eloi, Eloi, lama sabachthani? is é sin, á léiriú, Mo Dhia, mo Dhia, cén fáth ar thréig tú mé?
35 Agus ar n-a chlos do chuid acusan a bhí 'n-a sheasamh, a dubhairt siad, Féuch, adeir sé Elias.
36 Agus rith duine acu agus líon sé spuing lán d'fhínéagar, agus chuir sé ar shlat giolcach é, agus thug sé le n-ól dó, ag rádh, Lig duit; féachaimis an dtiocfaidh Elias chun é a chur anuas.
37 Agus do ghlaoidh Íosa le guth ard , agus thug suas an taibhse .
38 Agus bhí brat an teampaill ar cíos ina dhá chuid ó bhun go barr.
39 Agus nuair a chonaic an ceannaire, a bhí ina sheasamh os a chomhair, gur ghlaoigh sé amhlaidh, agus gur thug sé suas an taibhse, a dúirt sé, Go deimhin b'é an duine seo Mac Dé.
40 Bhí mná freisin ag amharc anonn i gcéin: ina measc bhí Muire Magdalene, agus Muire máthair Shéamuis is lú agus Iósaef, agus Salome;
41 (An té freisin, nuair a bhí sé sa Ghailíl, lean é, agus a rinne freastal air;) agus go leor ban eile a tháinig suas in éineacht leis go Iarúsailéim.
42 Agus anois nuair a tháinig an tráthnóna, toisc go raibh sé an ullmhúcháin, is é sin, an lá roimh an tsabóid,
43 Tháinig Iósaef ó Arimatéa, comhairleoir onórach, a bhí ag feitheamh le ríocht Dé, agus chuaigh sé isteach go dána go Pioláit, agus d'airigh sé corp Íosa.
44 Agus b'iongnadh Piolat an raibh sé marbh cheana féin: agus ar gairm an chinnidh dó, d'fhiafruigh sé dhe an raibh sé ré marbh.
45 Agus nuair a bhí a fhios aige ón gCeannach, thug sé an corp do Iósaef.
46 Agus cheannaigh sé línéadach mín, agus thóg sé anuas é, agus fillte sa línéadach é, agus leag sé é i uaigh a bhí gearrtha as carraig, agus rolladh sé cloch go doras na uaighe.
47 Agus d'amhairc Muire Magdalen agus Muire máthair Iósaef ar an áit ar cuireadh é.

CAIBIDIL 16

1Agus nuair a bhí an tsabóid thart, cheannaigh Muire Magdalene, agus Muire máthair Shéamuis, agus Salome, spíosraí milse, chun go dtiocfaidís chun é a ungadh.
2 Agus go moch ar maidin, an chéad lá den tseachtain, tháinig siad go dtí an uaigh ar éirí na gréine.
3 Agus dúirt siad eatarthu féin , Cé a rolladh ar shiúl dúinn an chloch ó dhoras na uaighe ?
4 Agus nuair a d'fhéach siad , chonaic siad go raibh rolladh an chloch ar shiúl : óir bhí sé an-mhór .
5 Agus ag dul isteach sa uaigh dóibh, chonaic siad ógánach ina shuí ar thaobh na láimhe deise, éadaí fada bán air; agus bhí eagla orthu.
6 Agus a dubhairt sé ríu , Ná bíodh eagla oraibh : Ye a lorg Íosa ó Nazarat , a céasadh : tá sé éirithe ; níl sé anseo: féach an áit ar leag siad é.
7 Ach imichibhse, abraibh dá dheisceabail agus do Pheadar go bhfuil sé ag dul romhaibh don Ghaililí: feicfidh sibh é, mar a dúirt sé ribh.
8 Agus d'imthigheadar go tapaidh, agus theith siad as an uaigh; óir tháinig crith orthu agus bhí ionadh orthu: ní dúirt siad aon rud le fear ar bith; óir bhí eagla orthu.
9 Agus nuair a d'éirigh Íosa go moch ar an gcéad lá den tseachtain, thaispeáin sé ar dtús do Mhuire Magdalene, as ar chaith sé seacht ndeamhan.
10 Agus d'imthigh sí agus d'inis sí dóibh siúd a bhí in éineacht leis, agus iad ag caoineadh agus ag gul.
11 Agus iadsan, nuair a chuala siad go raibh sé beo, agus go raibh sé feicthe aici, níor chreid.
12 Ina dhiaidh sin thaispeáin sé i bhfoirm eile do bheirt acu, agus iad ag siúl, agus chuaigh siad isteach sa tír.
13 Agus d'imthigheadar agus d'innis siad don iarmhar é: níor chreideadar iad.
14 Ina dhiaidh sin thaispeáin sé don dáréag agus iad ina suí ag bia, agus chrom sé orthu lena míchreideamh agus le cruas croí, mar níor chreid siad iad siúd a chonaic é tar éis dó éirí.
15 Agus a dubhairt seision ríu , Imichibh ar feadh an domhain go léir , agus seanmóir an soiscéal do gach créatúr .
16 An té a chreideann agus a bhaisttear, slánófar é; ach an té nach gcreideann, beidh sé damanta.

17 Agus leanfidh na comharthaí so iadsan a chreideann; I m'ainmse tilgfidh siad amach na diabhal; labhróidh siad le teangacha nua;
18 Tógfaidh siad nathracha; agus má ólann siad aon ní marfach, ní dhéanfaidh sé dochar dóibh; leagfaidh siad lámh ar na heasláin, agus téaróidh siad.
19 Mar sin, tar éis don Tiarna labhairt leo, glacadh suas ar neamh é, agus shuigh sé ar dheis Dé.
20 Agus d'imthigheadar amach, agus do shearmonuigheadar i ngach áit, an Tiarna ag obair leo, agus ag daingniú an fhocail leis na comharthaí 'na dhiaidh. Amen.

Lúcás

CAIBIDIL 1

1A mhéid a ghlac mórán ar láimh dearbhú a chur in iúl ar
na nithe is cinnte a chreidtear inár measc,
2 Fiú mar a thug siad dúinn iad, a bhí ó thús finnéithe súl,
agus airí an focal;
3 Ba mhaith liomsa freisin, tar éis tuiscint fhoirfe a bheith
agam ar an uile ní ón gcéad dul síos, scríobh chugat in ord,
a Theophilus is áille;
4 Chun go mbeadh a fhios agat cinnteacht na n-rudaí sin
inar tugadh treoir duit.
5 I laethibh Héróid rí Iúdáia, bhí sagart ar leith darbh ainm
Zacharias, de réim Abia: agus bhí a bhean de iníonacha
Árón, agus Elisabet mar ainm uirthi.
6 Agus bhí siad araon ionraic os comhair Dé, ag siúl i
ngach aitheanta agus deasghnátha an Tiarna gan milleán.
7 Agus ní raibh aon leanbh acu, mar go raibh Elisabet
neamhthrócaireach, agus bhí siad araon buailte go maith le
blianta anuas.
8Agus tharla, agus é ag cur oifig an tsagairt i gcrích os
comhair Dé in ord a chúrsa,
9 De réir nós oifige an tsagairt, ba é a chrannchur tuisle a
dhó nuair a chuaigh sé isteach i dteampall an Tiarna.
10 Agus do bhí an sluagh uile ag urnaighe gan aimsir na
tuise.
11 Agus tháinig aingeal an Tiarna ina sheasamh ar thaobh
na láimhe deise d’altóir na tuise dó.
12 Agus nuair a chonaic Zacharias é, bhí imní air, agus
tháinig eagla air.
13 Ach a dubhairt an t-aingeal ris, Ná bíodh eagla ort, a
Zacharias: óir éisteadh do ghuí; agus beiridh do bhean
Elisabet mac dhuit, agus Eoin a thabhairt mar ainm air.
14 Agus biodh aoibhneas agus lúthgháir ort; agus beidh go
leor lúcháir ar a bhreith.
15 Oir beidh sé mór i bhfianaise an Tiarna, agus ní ólfaidh
sé fíon ná deoch láidir; agus líonfar é den Spiorad Naomh,
eadhon ó bhroinn a mháthar.
16 Casfaidh go leor de chlann Iosrael chun an Tiarna a
nDia.
17 Agus rachaidh sé os a chomhair i spiorad agus i
gcumhacht Eliais, chun croíthe na n-aithreacha a iompú
chun na leanaí, agus na n-easumhal chun eagna na gceart;
chun pobal a ullmhú don Tiarna.
18 Agus a dubhairt Zacharias ris an aingeal , Cionnus a
bheidh a fhios so agam ? óir is seanfhear mé, agus mo
bhean buailte go maith i mblianta.
19 Agus an t-aingeal á fhreagairt a dubhairt sé ris, Is mise
Gabriel, a sheasann i láthair Dé; agus cuirtear chun cainte
leat, agus chun an scéal sásta seo a chur in iúl duit.
20 Agus , féuch , beidh tú balbh , agus gan a bheith in ann
labhairt , go dtí an lá a dhéanfar na nithe seo , mar nach
gcreideann tú mo focail , a bheidh comhlíonta ina séasúr .
21 Agus d’fhan an pobal le Zacharias, agus b’iontach leo
gur fhan sé chomh fada sin sa teampall.
22 Agus nuair a tháinig sé amach, níor fhéad sé labhairt leo:
agus thuigeadar go bhfaca sé radharc sa teampoll: óir do
sméid sé ríu, agus d’fhan sé gan chaint.
23 Agus tárla, an tan do críochnuigheadh a laethean- taibh,
gur imthigh sé go dtí a thigh féin.
24 Agus tar éis na laethanta sin do ghin a bhean Elisabet,
agus d'fholaigh sí í féin cúig mhí, ag rá,
25 Mar sin a dhéileáil an Tiarna liom sna laethanta ar
fhéach sé orm, chun mo mhasladh a bhaint de dhaoine.
26 Agus sa séú mí do cuireadh an t-aingeal Gabriel ó Dhia
go cathair sa Ghailíl, darbh ainm Nasaret,
27 Do mhaighdean a bhí i bpáirt le fear dárbh ainm Iósaef,
de theach Dháiví; agus Máire ab ainm don mhaighdean.
28 Agus tháinig an t-aingeal isteach chuici, agus dúirt sé,
Go néirí leat, an té is ionúin leat, tá an Tiarna leat: is
beannaithe thú idir mná.
29 Agus nuair a chonaic sí é, bhí imní uirthi lena rá, agus
chaith sí ina hintinn cad é an beannú ba chóir a bheith aige
seo.
30 Agus a dubhairt an t-aingeal léi, Ná bíodh eagla ort, a
Mhuire: óir fuair tú deadh-ghean ag Dia.
31 Agus, féuch, ginidh tú i do bhroinn, agus beiridh tú mac,
agus tabharfaidh tú Íosa mar ainm air.
32 Beidh sé mór, agus tabharfar Mac an Tí is Airde air:
agus tabharfaidh an Tiarna Dia ríchathaoir a athar Dáiví dó:
33 Agus beidh sé i gceannas ar theach Iacób go deo; agus
ar a ríocht ní bheidh deireadh.
34 Ansin a dubhairt Muire ris an aingeal , Conas mar sin a
bheith , do bhrí nach bhfuil aithne agam ar fhear ?
35 Agus d'fhreagair an t-aingeal agus a dubhairt sé rithe,
Tiocfaidh an Spiorad Naomh ort, agus beidh cumhacht an
Té is Airde scáth ort: uime sin an ní naofa a bheidh a
rugadh chugat, a thabharfar Mac Dé.
36 Agus , féuch , do chol ceathrar Elisabet , ghin sí freisin
mac ina seanaois : agus is é seo an séú mí léi , dá ngairtear
barren .
37 Oir le Dia ní bheidh aon ní dodhéanta.
38 Agus a dubhairt Muire, Féuch banóglach an Tighearna;
bíodh sé dom de réir do bhriathair. Agus d'imthigh an t-
aingeal uaithi.
39 Agus d’éirigh Muire sna laethanta sin, agus chuaigh sí
go deifir isteach sa chnoc go dtí cathair de chuid Iúdá;
40 Agus chuaidh sé isteach i dtigh Zacharias, agus
bheannaigh sé Elisabet.
41 Agus nuair a chuala Elisabet beannacht Mhuire, do léim
an leanbh ina bhroinn; agus líonadh Elisabeth den Spiorad
Naomh:
42 Agus do labhair sí le guth árd, agus a dubhairt seision,
Is beannuighthe thú idir mhnáibh, agus is beannuighthe
toradh do bhroinne.
43 Agus cad chuige so dom, go dtigeadh máthair mo
Thighearna chugam?
44Oir, féach, a luaithe a tháinig glór do bheannachta i mo
chluasa, léim an leanbh le lúcháir i mo bhroinn.
45 Agus is beannuighthe í do chreid : óir cuirfid na neithe
sin a n-innseadh di ón Tiarna di.
46 Agus a dubhairt Muire, Méadaigh m'anam an Tighearna,
47 Agus rinne mo spiorad gairdeachas i nDia mo
Shlánaitheoir.
48 Oir mheas sé ísleacht a bhanóglach: óir, féuch, as so
amach gairfidh gach glúin beannuighthe mé.
49 Oir an té atá tréan rinne sé nithe móra dhom; agus is
naofa a ainm.
50 Agus tá a thrócaire orthu siúd ar a eagla ó ghlúin go
glúin.
51 Do thaisbeáin sé neart lena lámh; scaip sé na huaibhrigh
i samhlaíocht a gcroí.

52 Chuir sé anuas na cumhachtaí as a suíocháin, agus d'ardaigh sé iad go híseal.
53 Líon sé an t-ocras le nithe maithe; agus chuir sé uaidh folamh an saidhbhir.
54 Thug sé cúnamh dá sheirbhíseach Iosrael, i gcuimhne a thrócaire;
55 Mar a labhair sé lenár n-aithreacha, le hAbrahám, agus lena shíol go brách.
56 Agus d'fhan Muire léi timcheall trí mhí, agus d'fhill ar a tigh féin.
57 Anois táinig ré Elisabeth go n-airigheadh í; agus rug sí mac.
58 Agus chuala a comharsan agus a col ceathracha mar a rinne an Tiarna trócaire mhór uirthi; agus rinne siad gairdeas léi.
59 Agus ar an ochtú lá tháinig siad chun circumcise an linbh; agus thug siad Zacharias de réir ainm a athar air.
60 Agus d'fhreagair a mháthair agus a dubhairt seision, Ní mar sin; ach tabharfar Eoin air.
61 Agus a dubhairt seision riú, Ní'l aon neach de do chineadh ar a dtugtar an t-ainm so.
62 Agus rinne siad comharthaí dá athair, conas a bheadh sé glaoch air.
63 Agus d'iarr sé tábla scríbhinne , agus scríobh , ag rá , Eoin is ainm dó . Agus chuireadar iontas ar fad.
64 Agus d'osclaíodh a bhéal láithreach, agus do scaoil sé a theanga, agus labhair sé, agus mhol sé Dia.
65 Agus tháinig faitíos ar gach a raibh ina chónaí ina thimpeall: agus do chualadar na briathra seo go léir ar fud shléibhte Iúdá go léir.
66 Agus iad siúd go léir a chuala iad, chuir siad suas ina gcroí iad, ag rá, Cén sórt linbh é seo! Agus bhí lámh an Tiarna leis.
67 Agus do líonadh a athair Zacharias den Spiorad Naomh, agus do rinne fàidheadaireacht, ag rádh,
68 Beannaithe an Tiarna Dia Iosrael; óir thug sé cuairt agus d'fhuascail sé a mhuintir,
69 Agus d'ardaigh sé adharc an tslánaithe dúinn i dteach a shearbhónta Dáiví;
70 Mar a labhair sé ó bhéal a fháithe naofa, atá ann ó thosaigh an domhan:
71 Go ndéanaimís saor sinn ó'n gcroidhthibh, agus ó láimh na n-uile a dtugann fuath dúinn;
72 An trócaire a gheall ár n-aithreacha a dhéanamh, agus a chúnant naofa a mheabhrú;
73An mionn a mhionnaigh sé dár n-athair Abrahám,
74 Go ndeonódh sé dhúinn, ar sinne do shaoradh ó láimh ár ngiallaibh, go ndéanfaimís seirbhís dó gan eagla,
75 I naomhthacht agus i bhfíréantacht ina láthair, uile laethanta ár mbeatha.
76 Agus tusa, a leinbh, gairthear fáidh an Té is Airde : óir imthighidh tú roimh aghaidh an Tighearna d'ullamhughadh a bhealaigh;
77Chun eolas an tslánaithe a thabhairt dá phobal trí mhaithiúnas a bpeacaí,
78 Trí thrócaire ár nDé; mar thug an t-earrach lae ó arda cuairt orainn,
79 Chun solas a thabhairt dóibh siúd a shuíonn i ndorchadas agus i scáth an bháis, chun ár gcos a threorú isteach ar bhealach na síochána.
80 Agus d'fhás an leanbh, agus d'éirigh sé láidir ina spiorad, agus bhí sé sna fásaigh go lá a shearmanais d'Iosrael.

CAIBIDIL 2

1 Agus tárla sna laethibh sin, go ndeachaidh foraithne amach ó Chaesar Augustus, an domhan uile do cháin.
2 (Agus do rinneadh an cháin seo ar dtús nuair a bhí Cirenius ina ghobharnóir ar an tSiria.)
3 Agus chuaigh siad go léir chun cáin a ghearradh orthu, gach duine ina chathair féin.
4 Agus chuaigh Iósaef freisin suas ón nGailíl, as cathair Nazarat, go Iúdáia, go cathair Dháiví, ar a dtugtar Bethlehem; (toisc go raibh sé de theaghlach agus de shliocht Dháiví:)
5 Chun go ngearrfar cáin air Muire a bhanchéile, agus í mór-thóglach.
6 Agus mar sin a tharla, le linn dóibh a bheith ann, go raibh na laethanta i gcrích chun í a sheachadadh.
7 Agus rug sí amach a céad-ghin mac , agus fillte i éadaí swaddling é , agus é a chur sa phraiseach ; mar ní raibh aon áit dóibh san teach ósta.
8 Agus bhí sa tír chéanna aoirí ina gcónaí sa pháirc, ag faire ar a dtréada san oíche.
9 Agus, féach, tháinig aingeal an Tiarna orthu, agus dhealraigh glóir an Tiarna ina thimpeall: agus bhí eagla an-mhór orthu.
10 Agus a dubhairt an t-aingeal ríu, Ná bíodh eagla oraibh: óir, féuch, tugaim scéala maithe móra daoibh, a bheidh do chách.
11Oir rugadh daoibh an lá seo i gcathair Dháiví Slánaitheoir, is é sin Críost an Tiarna.
12 Agus beidh sé seo ina chomhartha daoibh; Gheobhaidh sibh an naíonán fillte faoi chulaith éadaigh, ina luí sa phraiseach.
13 Agus ar ball bhí maille ris an aingeal an mhórchuid den tsluagh neamhdha ag moladh Dé, agus ag rádh,
14 Glóir do Dhia sna harda, agus síocháin ar talamh, dea-thoil i leith na bhfear.
15 Agus an tan do imthigh na haingil uatha go neamh, a dubhairt na h-aoire ré chéile, Rachamaid anois go Bethlehem, agus go bhfeicfidhe an ní so atá tarlaithe, a chuir an Tighearna in aithne dhó. linn.
16 Agus tháinig siad go deifir, agus fuair siad Muire, agus Iósaef, agus an leanbh ina luí sa phrásca.
17 Agus nuair a chonaic siad é, chuir siad in iúl thar lear an méid a dúradh leo i dtaobh an linbh seo.
18 Agus gach duine a chuala é, ghabh siad iontas ar na rudaí a dúradh leo ag na haoirí.
19 Ach choinnigh Muire na nithe seo go léir, agus rinne machnamh orthu ina croí.
20 Agus d'fhill na haoirí, ag tabhairt glóire agus molaidh do Dhia as na nithe go léir a chuala agus a chonaic siad, mar a dúradh leo.
21 Agus nuair a bhí ocht lá críochnaithe chun an leanbh a thimcheallghearradh, tugadh Íosa mar ainm air, an t-aingeal a bhí mar ainm air sular ginearaíodh sa bhroinn é.
22 Agus nuair a críochnaíodh laethanta a íonghlanta de réir dhlí Mhaois, thug siad go Iarúsailéim é chun é a thíolacadh don Tiarna;

23 (Mar atá scríofa i ndlí an Tiarna, Gach fireannach a osclóidh an bhroinn, gairfear naofa don Tiarna é;)
24 Agus íobairt a ofráil de réir mar a deirtear i ndlí an Tiarna, Péire turtar, nó dhá cholm óg.
25 Agus, féuch, do bhí duine i n-Ierúsalem darbh ainm Simeon; agus bhí an fear céadna cóir agus críonna, ag feitheamh le sólás Israel: agus bhí an Spiorad Naomh air.
26 Agus do fhoillsigh an Spiorad Naomh dhó, nach bhfeicfeadh sé bás, go bhfaca sé Críosd an Tighearna.
27 Agus tháinig sé tré an Spiorad sa teampoll: agus nuair a thug na tuistí an leanbh Íosa isteach, a dhéanamh dó de réir nós an dlí,
28 Ansin thóg sé suas ina arm é, agus bheannaigh Dia, agus dúirt:
29A Thiarna, ligigí do do shearbhónta imeacht faoi shíocháin de réir d'fhocail:
30Oir chonaic mo shúile do shlánú,
31 A d'ullmhaigh tú os comhair an phobail go léir;
32 Solas chun na Gintlithe a lasadh, agus glóir do phobail Iosrael.
33 Agus do ghabh Ióseph agus a mháthair iongnadh leis na neithe do labhradh uime.
34 Agus bheannaigh Simeon iad, agus a dubhairt sé le Muire a mháthair, Féuch, tá an leanbh seo leagtha chun titim agus éirí arís go leor in Iosrael; agus le haghaidh comhartha a bheidh á labhairt i gcoinne;
35 (Seadh, lotfaidh claíomh trí d'anam féin freisin,) chun go bhfoilseofar smaointe na gcroí go leor.
36 Agus bhí Anna amháin fáidh, iníon Phanueil, de threibh Aseir: bhí sí ana-aois, agus chaith sí seacht mbliana lena fear céile óna maighdean;
37 Agus bhí sí ina baintreach ceithre bliana agus ceithre fichid, nár imigh ón teampall, ach rinne seirbhís do Dhia le troscadh agus le paidreacha oíche agus lá.
38 Agus ar theacht di an toirt an uair sin, ghabh sí buíochas leis an Tiarna mar an gcéanna, agus labhair sí ina thaobh leo siúd go léir a bhí ag lorg fuascailte in Iarúsailéim.
39 Agus nuair a rinne siad gach ní de réir dhlí an Tiarna, d'fhill siad ar an nGailíl, go dtí a gcathair féin Nazarat.
40 Agus do fhás an leanbh , agus do neartuigh an spiorad é , líonadh d'eagna : agus do bhí grás Dé air.
41 Chuaigh a thuismitheoirí go Iarúsailéim gach bliain ag féile Cháisc na nGiúdach.
42 Agus nuair a bhí sé dhá bhliain déag d'aois, chuaigh siad suas go Iarúsailéim de réir nós na féile.
43 Agus nuair a chomhlíon siad na laethanta, agus iad ag filleadh, d'fhan an leanbh Íosa taobh thiar i Iarúsailéim; agus ní raibh fios ag Ióseph ná ag a mháthair air.
44 Ach siadsan, ag ceapadh dó a bheith sa chomhluadar, chuaigh siad turas lae; agus d'iarr siad é i measc a muintire agus a lucht aitheantais.
45 Agus nuair nach bhfuair siad é, chuaidh siad ar ais arís go Iarúsailéim á lorg.
46 Agus tar éis trí lá fuaireadar é sa teampoll, 'na shuidhe imeasg na ndochtúirí, iad araon ag éisteacht leo, agus ag cur ceisteanna ortha.
47 Agus gach duine a chuala é, bhí ionadh orthu lena thuiscint agus lena fhreagraí.
48 Agus an tan do chonaiceadar é, do ghabhadar iongnadh: agus a dubhairt a mháthair ris, A mhic, c'ar son a rinne tú mar sin linn? féuch, d'iarr t'athair agus mise go bróin thú.
49 Agus a dubhairt seision ríu , Conas atá sé a d'iarr sibh mé ? nach raibh fhios agaibh go gcaithfidh mé bheith i ngnó m'Athar?
50 Agus níor thuigeadar an chaint a labhair sé ríu.
51 Agus chuaigh sé síos leo, agus tháinig sé go Nasaret, agus bhí faoi réir dóibh: ach choinnigh a mháthair na focail seo go léir ina croí.
52 Agus tháinig méadú ar Íosa san eagna agus sa nádúr, agus i bhfabhar Dé agus an duine.

CAIBIDIL 3

1Anois sa chúigiú bliain déag de réimeas Thibéirias Caesar, bhí Pontius Pióláit ina ghobharnóir ar Iúdáia, agus Héaród ina Thetrarch ar an nGailíl, agus a dheartháir Pilib ina Thetrarc ar Iúráia agus ar cheantar Thrachónitis, agus Lysanias ina Thetrarc ar Abilea,
2 Agus Annas agus Caiaphas ina n-ardsagairt, tháinig briathar Dé go dtí Eoin mac Zacharias san fhásach.
3 Agus tháinig sé isteach sa tír go léir mar gheall ar an Iordáin, ag seanmóir baisteadh an aithrí chun maithiúnas na bpeacaí;
4 Mar atá sé scriobhta i leabhar bhriathar Esaias an fáidh, ag rádh, Guth an té do ghlaoidh san fhásach, Ulluighibh slighe an Tighearna, déanaibh a chosáin díreach.
5 Déanfar gach gleann a líonadh, agus gach sliabh agus cnoc a thabhairt íseal; agus déanfar an cam díreach, agus déanfar na bealaí garbha mín;
6 Agus feicfidh gach feoil slánú Dé.
7 Ansin dúirt sé leis an tslua a tháinig amach chun a bhaisteadh air, A ghlúin na víobaire, cé a thug rabhadh daoibh teitheadh ón fhearg atá le teacht?
8 Beirigí dá bhrí sin amach torthaí fiúntach don aithrí, agus na thosaígí ar a rádh annaibh féin, Tá Abrahám againn mar ár n-athair: óir a deirim ribh, gur feidir Dia, ar na clochaibh so, clann do thógbháil suas d'Abraham.
9 Agus anois freisin tá an tuagh leagtha le fréamh na gcrann: dá bhrí sin gach crann nach dtugann amach torthaí maithe gearrtar síos é agus cuirtear sa tine é.
10 Agus d'fhiafraigh na daoine de, ag rádh, Cad a dhéanfaimís mar sin?
11 D'fhreagair sé agus a dubhairt sé ríu, An té a bhfuil dhá chóta, a thabhairt dó a bhfuil aon; agus an té a mbíonn feoil aige, déanadh sé mar an gcéanna.
12 Ansin tháinig poibleacánaigh freisin chun a bhaisteadh, agus dúirt siad ris, A Mháistir, cad a dhéanfaimid?
13 Agus a dubhairt seision ríu , Ní mó go beacht an ní atá ceaptha daoibh .
14 Agus d'iarr na saighdiúrí mar an gcéanna air, ag rá, Agus cad a dhéanfaimid? Agus a dubhairt seision ríu, Déanaigí foréigean ar aon duine, agus ná cúisigí go bréagach; agus bí sásta le do thuarastal.
15 Agus mar a bhí an pobal ag súil, agus gach fir mused ina gcroí Eoin, cibé an raibh sé an Críost, nó nach;
16 Freagair Eoin, ag rádh ríu go léir, Go deimhin baisteadh mé sibh le huisce; ach tagann duine is treise ná mise, nach fiú mise a bhróga a scaoileadh: baisteadh sé sibh leis an Spiorad Naomh agus le tine;
17 A bhfuil a ghuan ina láimh, agus glanfaidh sé a úrlár go hiomlán, agus baileoidh sé an cruithneacht ina gharnóir; ach an moll dófaidh sé le tine nach féidir a mhúchadh.

18 Agus a lán rudaí eile ina earail do sheanmóir sé don phobal.
19Ach Héaród an Tetrarch, á mhaíomh aige do Héaród bean a dhearthár Pilib, agus do na huilc go léir a rinne Héaród;
20 Chuir sé seo leis thar aon ní eile, gur dhún sé Eoin i bpríosún.
21 Anois nuair a bhaisteadh an pobal go léir, thárla, agus Íosa á bhaisteadh freisin, agus ag guí, d'osclaíodh an spéir,
22 Agus do chuaidh an Spiorad Naomh ar chruth coirp mar cholum, agus tháinig guth ó neamh, a dúirt, Is tú mo Mhac ionúin; ionat tá áthas orm.
23 Agus thosaigh Íosa féin ar bheith thart ar thríocha bliain d'aois, ar bheith (mar a cheaptar) mac Ióseph, mac Heli,
24 Cérbh é mac Mathát, a bhí mac Léiví, mac Mheilchi, mac Ióna, mac Iósaef,
25 Cérbh é mac Mhatatiias mac Amóis, a bhí mac Naum, mac Esli, mac Nagge,
26 A bhí mac Mhaéat, a bhí mac Mhahatiá, mac Sheimei, a bhí mac Iósaef, mac Iúdá,
27 Cérbh é mac Ioááá mac Rhesa mac Zorobabel mac Shalatiel mac Neri .i.
28 Cérbh é mac Melchi, mac Addi, mac Chosam, mac Elmodam, mac Éir, .i.
29 Cérbh é mac Iósaef mac Eliezer mac Iorim, mac Mhahatat, a bhí mac Léiví,
30 Cérbh é mac Shimeon mac Iúdá, a bhí mac Iósaef, mac Iónán, a bhí mac Eliacim,
31 Cérbh é mac Mheiléa, a bhí mac Menán, mac Mhatata, a bhí mac Natan, a bhí mac Dháiví,
32 Cérbh é mac Iása, a bhí mac Obed, mac Booz, mac Salmon, a bhí mac Naasson,
33 Cérbh é mac Aminádab mac Araim, a bhí mac Esrom, mac Phares, a bhí mac Iúdá,
34 A raibh mac Iacób, mac Íosác, a bhí mac Abrahám, a bhí mac Thara, a bhí mac Nachor,
35 Cérbh é mac Sarúch, a bhí mac Ragau, mac Phalec, mac Heber, mac Shádá,
36 Ba é mac Cánán mac Arphacsad mac Shém, mac Nóe, mac Lámeich, .i.
37 Cérbh é mac Mathusala, mac Enoch, mac Iared, mac Mhaileéil, mac Cánáin,
38 A bhí mac Enos, a bhí mac Shéat, a bhí mac Adam, a bhí mac Dé.

CAIBIDIL 4

1Agus Íosa lán den Spiorad Naomh d'fhill ón Iordáin, agus threoraigh an Spiorad é isteach san fhásach,
2 A bheith daichead lá cathaithe ag an diabhal. Agus sna laethanta sin níor ith sé aon ní: agus nuair a chríochnaigh siad, tháinig ocras air ina dhiaidh sin.
3 Agus a dubhairt an diabhal ris, Más tu Mac Dé, abair an chloch seo go ndéanfaí arán í.
4 Agus do fhreagair Íosa é, ag rádh , Tá sé sgríobhtha , Ní tré arán amháin a mhairfidh an duine sin , ach tré uile bhriathra Dé .
5 Agus an diabhal, á thógáil suas go sliabh ard, nocht sé dó ríoga an domhain go léir i gceann ama.
6 Agus a dubhairt an diabhal ris , Do bheir mé an chumhacht seo go léir , agus an ghlóir : óir a sheachadadh dom ; agus do pé duine a thabharfaidh mé é.
7 Dá bhrí sin má adhradh tusa mé, is leatsa iad go léir.
8 Agus d'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé ris, Imthigh ar mo dhiaidh, a Shátain : óir ata sgríobhtha, Adhradh do Dhía do Dhé, agus dósan amháin ni tú seirbhís.
9 Agus thug sé leis go Ierúsalem é, agus chuir sé ar bhinn an teampuill é, agus a dubhairt sé ris, Más tu Mac Dé, teilg thú féin anuas as so:
10Oir tá sé scríofa, Tabharfaidh sé a chuid aingeal i gceannas ort, chun tú a choinneáil:
11 Agus ina lámha iompróidh siad suas thú, ar eagla go mbuaileann tú do chos ar chloiche uair ar bith.
12 Agus do fhreagair Iósa ris, a dubhairt seision, Ná buailfidhe an Tighearna do Dhía.
13 Agus an tan do chríochnuigh an diabhal an cathughadh go léir, d'imthigh sé uaidh ar feadh aimsir.
14 Agus d'fhill Íosa i gcumhacht an Spioraid chun na Gaililí, agus d'imigh clú air ar fud na dúithche ar fad.
15 Agus theagaisc sé ina sinagóga, á ghlóiriú ag cách.
16 Agus tháinig sé go Nazarat , áit ar tógadh é : agus , mar ba ghnás dó , chuaigh sé isteach sa tsionagóg ar an lá sabóide , agus sheas sé suas chun a léamh .
17 Agus tugadh dó leabhar an fáidh Esaias. Agus nuair a d'oscail sé an leabhar, fuair sé an áit a raibh sé scríofa,
18 Tá Spiorad an Tiarna orm, óir d'ung sé mé chun an soiscéal a shearmonú do na boicht; chuir sé uaidh mé chun na daoine briste a leigheas, chun slánú a shearmonú do na braighde, agus chun radharc a aisghabháil do na daill, chun saoirse a thabhairt dóibh siúd atá brúite,
19 Bliain inghlactha an Tiarna a sheanmóir.
20 Agus dhún sé an leabhar, agus thug sé arís don mhinistir, agus shuigh sé. Agus do cheangail súile na ndaoine go léir a bhí sa tsionagóg air.
21 Agus thosaigh sé ar a rá ríu , Is é an lá seo an scrioptúr a chomhlíonadh i bhur cluasa .
22 Agus thug gach éinne fianaise dó, agus chuir siad iontas ar na focail ghrásta a tháinig as a bhéal. Agus a dubhairt siadsan, Nach é so mac Ióseph?
23 Agus a dubhairt sé ríu , Déarfaidh sibh go deimhin an seanfhocal seo rium , A Lia , leighis thú féin : cibé rud a chuala muid a rinneadh i Capernáum , déan freisin anseo i do thír féin .
24 Agus a dubhairt seision , Go deimhin a deirim ribh, Ní ghlactar fáidh ar bith 'na thír féin.
25 Ach a deirim libh go fírinneach, go raibh mórán baintreach in Iosrael in aimsir Éilíais, nuair a dúnadh an spéir trí bliana agus sé mhí, nuair a bhí gorta mhór ar fud na tíre go léir;
26 Ach níor cuireadh Elias chucu ach amháin Sarepta, cathair Shíodóin, chuig bean a bhí ina baintreach.
27 Agus bhí go leor lobhar in Iosrael in aimsir Eliseus fáidh; agus níor glanadh aon duine acu, rud a shábháil Naaman an Sirianach.
28 Agus iad go léir a bhí sa tsionagóg , nuair a chuala siad na rudaí seo , líonadh iad le fearg ,
29 Agus d'eirigh suas, agus chaith amach as an gcathair é, agus threoraigh sé go mala an chnoic ar ar tógadh a gcathair é, chun é a chaitheamh síos an ceann.
30 Ach sé ag gabháil tríotha d'imthigh sé,
31 Agus tháinig sé síos go Capernáum, cathair na Galilee, agus theagasc iad ar laethanta na sabóide.
32 Agus do ghabh iongantas iad a fhoirceadal : óir do bhí a bhriathar i gcumhacht.

33 Agus bhí sa tsionagóg duine, a raibh spiorad an deamhain neamhghlan, agus glaodh amach le guth ard,
34 Ag rádh, Lig dúinn; cad atá le déanamh againn leat, a Íosa Nazarat? an dtáinig tú chun sinn a mhilleadh? Tá a fhios agam cé tú féin; a Naomh Dé.
35 Agus dochonnairc Iósa é, ag rádh, Bí id' shuaimhneas, agus tar amach as. Agus nuair a chaith an diabhal sa mheadhon é, tháinig sé amach as, agus níor ghortaigh sé é.
36 Agus bhí iongantas ortha go léir , agus labhair siad eatorra féin , ag rádh , Cad focal é seo ! óir ordaíonn sé le húdarás agus cumhacht do na spioraid neamhghlan, agus tagann siad amach.
37 Agus d'imthigh a cháil amach i ngach áit den tír mórthimpeall.
38 Agus d’eirigh sé as an tsionagóg, agus chuaidh sé isteach i dtigh Shíomóin. Agus do gabhadh máthair mhnaoi Shíomóin le fiabhras mór; agus ghuigh siad air ar a son.
39 Agus do sheas sé os a cionn , agus d' aithnigheas an fhiabhras ; agus d'fhág sé í: agus láithreach d'éirigh sí agus ministir ríu.
40 Agus nuair a bhí an ghrian ag dul i dtaisce, thug siad siúd go léir a raibh galair éagsúla orthu iad; agus leag sé a lámha ar gach duine acu, agus leighis sé iad.
41 Agus d'imthigh freisin na deamhain amach as mórán, ag glaodhach, agus ag rádh, Is tusa Críost Mac Dé. Agus do mhaoidh sé dhóibh gan labhairt ortha: óir a fhios aca gur bh'é Críosd é.
42 Agus nuair a tháinig an lá, d'imigh sé agus chuaigh sé go dtí áit fhásach: agus an pobal á lorg, agus tháinig sé chuige, agus d'fhan sé, nach mbeadh sé ag imeacht uathu.
43 Agus a dubhairt seision ríu , Ní foláir dom ríocht Dé do shearmonú do chathracha eile freisin : óir is uime sin atáim seolta .
44 Agus do sheanmóir sé i sinagóga na Gaililí.

CAIBIDIL 5

1Agus tharla, agus an pobal ag brú air chun briathar Dé a chloisteáil, gur sheas sé láimh le loch Ghenesaret,
2 Agus chonaic dhá long 'n-a seasamh cois an locha : ach d'imthigh na h-iasgairí amach astu, agus iad ag nighe a líonta.
3 Agus chuaigh sé isteach i gceann de na longa, arbh le Síomón é, agus ghuigh sé air go n-imeodh sé beagán as an tír. Agus do shuidh sé, agus do theagaisg sé an sluagh as an luing.
4Agus nuair a scoir sé de labhairt, dúirt sé le Síomón, Seol amach ar an domhain, agus lig síos do líonta le haghaidh tarraingthe.
5 Agus do fhreagair Síomón agus dubhairt sé ris, A Mháighistir, do shaothramar ar feadh na hoidhche uile, agus nír ghlacamar aon ní: fós ar t'fhocalsa leigfeam síos an líon.
6 Agus nuair a bhí an méid seo déanta acu, d'fholaigh siad an iliomad iasc, agus a n-brán glan.
7 Agus d’impigh siad ar a bpáirtnéirí, a bhí sa long eile, go dtiocfadh siad chun cabhrú leo. Agus tháinig siad, agus líon siad an dá long, ionas gur thosaigh siad ag dul faoi uisce.
8 Nuair a chonaic Síomón Peadar é, thit sé síos ar ghlúin Íosa, ag rá, Imigh uaim; óir is duine peacach mé, a Thiarna.
9Oir bhí ionadh air, agus ar gach duine a bhí in éineacht leis, ag tarraingt na n-iasc a ghlac siad:
10 Agus mar sin freisin bhí Séamas, agus Eoin, clann mhac Zebedee, a bhí ina gcomhpháirtithe le Síomón. Agus a dubhairt Iósa ri Síomón, Ná bíodh eagla ort; as seo amach glacfaidh tú fir.
11 Agus nuair a thug siad a longa i dtír, thréig siad go léir, agus lean siad é.
12 Agus nuair a bhí sé i gcathair ar leith, féach ar dhuine lán de lobhar: an duine a fheiceáil Íosa thit ar a aghaidh, agus d'impigh air, ag rá, A Thiarna, más mian leat, is féidir leat a dhéanamh glan mé.
13 Agus chuir sé amach a lámh , agus bhain sé leis , ag rá , Beidh mé : bi glan . Agus láithreach bonn d'imigh an luibhre uaidh.
14 Agus d'ordaigh sé air gan é a insint do dhuine ar bith: ach imigh, agus taispeáin don sagart thú féin, agus ofráil chun do ghlanadh, mar a d'ordaigh Maois, mar fhianaise dóibh.
15 Ach is mó go mór a d’imthigh clú air thar lear: agus tháinig an sluagh mór le chéile chun éisteacht a fháil, agus chun bheith leighis aige as a n-easláin.
16 Agus chuaidh sé amach san fhásach, agus do ghuidh sé.
17 Agus ar lá áirithe, agus é ag teagasc, go raibh ina shuí Fairisínigh agus dochtúirí an dlí, a tháinig as gach baile na Gaililí, agus Iúdáia, agus Iarúsailéim: agus an chumhacht an Tiarna. bhí i láthair chun iad a leigheas.
18 Agus féach, thug fir isteach ar leaba fear a bhí gafa le pairilis: agus d'iarr siad acmhainn chun é a thabhairt isteach, agus é a chur os a chomhair.
19 Agus nuair nach raibh siad in ann a fháil conas a d’fhéadfadh siad é a thabhairt isteach mar gheall ar an iliomad, chuaigh siad ar bharr an tí, agus lig sé síos tríd an tíleanna agus a leaba sa lár os comhair Íosa.
20 Agus nuair a chonaic sé a gcreideamh , a dúirt sé ris , A dhuine , tá do pheacaí maite duit .
21 Agus thosaigh na scríobhaithe agus na Fairisínigh ag réasúnú, ag rá, Cé hé seo a labhraíonn blasphemies? Cé atá in ann peacaí a mhaitheamh, ach Dia amháin?
22 Ach nuair a thuig Iósa a gcuid smaointe, d'fhreagair sé ríu, Cad é an fáth a bhfuil sibh i bhur gcroíthe?
23 Cibé is fusa, a rá, Go maite do pheacaí duit; nó a rá, Eirigh suas agus siúil?
24 Ach chun go mbeadh a fhios agaibh go bhfuil cumhacht ag Mac an duine peacaí a mhaitheamh ar an talamh, (a dúirt sé ri fear na pairilis,) a deirim ribh, Eirigh, agus tóg do leaba, agus imigh isteach i do theach.
25 Agus láithreach bonn d’eirigh sé rompu, agus thóg sé suas an rud ar a luigh sé, agus d’imigh chun a theach féin, ag tabhairt glóire do Dhia.
26 Agus bhí iongantas ortha go léir , agus thugadar glóir do Dhia , agus líonadh d'eagla iad , ag rádh , Tá rudaí aisteacha feicthe againn inniu.
27 Agus tar éis na n-aithrighe sin do chuaidh sé amach, agus do chonnairc sé poibleach, dar bh'ainm Léiví, 'na shuidhe ar n-adhlacadh an chuis: agus a dubhairt sé ris, Lean mise.
28 Agus d'fhág sé go léir , d'ardaigh suas , agus lean é .
29 Agus do rinne Léiví féasta mór ina theach féin: agus do bhí comhluadar mór poibleach agus dream eile do shuidh maille riu.

30 Ach murmured a scríobhaithe agus Fairisínigh i gcoinne a dheisceabail , ag rá , Cén fáth a bhfuil sibh ag ithe agus ag ól in éineacht le poibleacánaigh agus peacaigh ?
31 Agus d'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé ríu, Ní gádh dóibh atá slán leigh; ach iadsan atá tinn.
32 Ní tháinig mé chun glaoch ar na fíréan, ach peacaigh chun aithrí.
33 Agus a dubhairt siad ris , Cad chuige a dheisceabail Eoin troscadh go minic , agus a dhéanamh guí , agus mar an gcéanna dheisceabail na Fairisíneach ; ach do itheann agus a ól?
34 Agus a dubhairt sé ríu , An féidir libh a dhéanamh ar leanaí an seomra bainise troscadh , an fad a bhíonn an fear pósta leo ?
35 Ach tiocfaidh na laethanta, nuair a thógfar an fear pósta uathu, agus ansin déanfaidh siad troscadh sna laethanta sin.
36 Agus labhair sé freisin parabal ríu; Ní chuireann duine ar bith píosa éadaigh nua ar shean; más ea, ansan déanann an nua araon cíos, agus an píosa a tógadh as an nua ní aontaíonn sé leis an sean.
37 Agus ní chuireann duine ar bith fíon nua i seanbhuidéil; nó pléascfaidh an fíon nua na buidéil, agus doirtfear é, agus caillfear na buidéil.
38 Ach ní foláir fíon nua a chur i mbuidéil nua; agus caomhnaítear an dá cheann.
39 Ní mian le haon duine ar ól an tseanfhíon fíon úr freisin: óir a deir sé, Is fearr an seanfhíon.

CAIBIDIL 6

1Agus ar an dara sabóid tar éis an chéad lá, chuaigh sé trí na réimsí arbhair; agus spíon a dheisceabail na cluasa arbhair, agus d'ith siad, á gcuimilt ina lámha.
2 Dúirt dream áirithe de na Fairisínigh leo, "Cén fáth a ndéanann sibh an méid nach dleathach a dhéanamh ar laethanta na sabóide?
3Agus d'fhreagair Íosa iad, agus dúirt sé, Nár léigh sibh an méid seo a rinne Dáiví nuair a bhí ocras air féin agus ar na daoine a bhí in éineacht leis;
4 Mar a chuaigh sé isteach i dteach Dé, agus a ghlac agus a d'ith an t-arán tairis, agus a thug freisin dóibh siúd a bhí in éineacht leis; nach bhfuil sé dleathach a ithe ach do na sagairt amháin?
5 Agus a dubhairt sé ríu, Go bhfuil Mac an duine Tiarna freisin na sabóide.
6 Agus ar an tsabóid eile chuaidh sé isteach sa tsionagóg agus theagaisg sé: agus bhí duine ann a raibh a lámh dheas seargtha.
7 Agus rinne na scríobhaithe agus na Fairisínigh faire air, an leighis sé lá na sabóide; go bhfaighidís cúisí ina choinne.
8 Ach thuig sé a smaointe, agus dúirt sé leis an duine a raibh an lámh lofa, Éirigh suas, agus seas amach sa lár. Agus d'eirigh sé agus sheas sé amach.
9 An sin a dubhairt Iósa ríu , fiafruighidh mé aon ní dhaoibh ; An bhfuil sé dleathach ar laethanta na sabóide an mhaith a dhéanamh, nó an t-olc? chun beatha a shábháil, nó chun é a mhilleadh?
10 Agus ag féachaint timpeall orthu go léir , a dúirt sé ris an duine , Sín amach do lámh . Agus do dhein sé amhlaidh: agus do hathnuigheadh a lámh go hiomlán mar an lámh eile.
11 Agus do líonadh iad le buile; agus labhair siad le chéile cad a d'fhéadfadh siad a dhéanamh le Íosa.
12 Agus tharla sna laethanta sin, go ndeachaigh sé amach go sliabh chun guí, agus lean sé ar feadh na hoíche ag urnaí chun Dé.
13 Agus nuair a bhí an lá ann, ghlaoigh sé chuige a dheisceabail: agus díobh sin roghnaigh sé dáréag, ar a dtugtar freisin sé haspail;
14 Síomón (ar thug sé Peadar mar ainm air freisin) agus Aindrias a dheartháir, Séamas agus Eoin, Pilib agus Bartoloméus,
15 Matha agus Tomás, Séamas mac Alphaeus, agus Síomón ar a dtugtar Zelotes,
16 Agus Iúdás deartháir Shéamais, agus Iúdás Iscariot, a bhí ina fhealltóir freisin.
17 Agus tháinig sé anuas leo , agus sheas ar an machaire , agus cuideachta a dheisceabail , agus an iliomad daoine as Iúdáia go léir agus Iarúsailéim , agus ó chósta farraige na Tíre agus Shíodóin , a tháinig chun éisteacht leis . agus a bheith healed a n-galar;
18 Agus iadsan a bhí cráite le spioraid neamhghlan: agus leighiseadh iad.
19 Agus d'iarr an sluagh uile teagmháil a dhéanamh leis: óir d'imigh an bhua amach as, agus leighis siad iad go léir.
20 Agus do thóg sé suas a shúil ar a dheisciobluibh, agus a dubhairt sé, Is beannuighthe sibh bochta: óir is libhse ríocht Dé.
21 Is beannaithe sibhse an t-ocras anois: óir líonfar sibh. Is beannuighthe sibhse a chaoineadh anois: óir béidh sibh ag gáirí.
22 Is beannaithe sibh nuair a thabharfaidh daoine fuath daoibh, agus nuair a scarfaidh siad óna gcomhluadar sibh, agus a mhaslaíonn siad sibh, agus a chaithfidh siad bhur n-ainm mar olc, ar son Mhic an duine.
23 Déanaigí lúcháireach sa lá sin, agus léimigí le lúchái: óir, féach, is mór bhur luach saothair ar neamh: óir is mar sin a rinne a n-aithreacha ris na fáithe.
24 Ach mairg daoibhse atá saibhir! óir fuair sibh bhur sólás.
25 Is mairg daoibhse atá lán! óir beidh ocras oraibh. Mairg daoibh an gáire sin anois! óir déanfaidh sibh caoineadh agus caoineadh.
26 Is mairg daoibh, nuair a labhróidh gach duine go maith fút! óir is amhlaidh a rinne a n-aithreacha do na fáithe bréige.
27 Ach deirim ribhse a éisteann, Grádh do bhur naimhde, déana maith dhóibh a bhfuil fuath acu oraibh,
28 Beannaigh an dream a mhallaíonn thú, agus guigh ar a son a bhainfeas díot.
29 Agus ris an té a bhuaileann thú ar aon leic a thairiscint freisin ar an taobh eile; agus an té a bheir uait do chlóca ná bac leis do chóta a ghlacadh freisin.
30 Tabhair do gach duine a iarrann ort; agus ar an té a bheir uait do chuid earraí ná fiafraigh díobh arís.
31 Agus mar ba mhaith libh a dhéanamh d'fhearaibh, déanaibhse mar an gcéanna dóibh féin.
32Oir má thugann sibh grá dóibh siúd a thugann grá daoibh, cén buíochas atá agaibh? óir is breá le peacaigh freisin iad siúd a thugann grá dóibh.
33 Agus má dhéanann sibh maith dóibh siúd a dhéanann maith dhaoibh, cén buíochas atá agaibh? óir déanann peacaigh an rud céanna freisin.
34 Agus má thugann sibh iasacht dóibh siúd a bhfuil súil agaibh a fháil, cén buíochas atá agaibh? óir tugann

peacaigh ar iasacht freisin do na peacaigh, chun an oiread sin a ghlacadh arís.
35 Ach gráigígí bhur naimhde, agus déanaigí an mhaith, agus tugaigí iasacht, gan súil a bheith agaibh arís; agus is mór bhur luach saothair, agus clann an Tí is Airde a bheidh agaibh: óir tá sé cineálta leis an mí-bhuidheach agus leis an olc.
36 Bígí trócaireach dá bhrí sin, mar atá bhur nAthair trócaireach freisin.
37 Na breitheamhnaibh, agus ní thabharfar breith oraibh: ná damnaibh, agus ní dhaoradh dhibh: maithibh, agus maithfear sibh.
38 Tabhair, agus tabharfar daoibh é; beart maith, brúite síos, agus croitheadh le chéile, agus ag rith thairis, do thabhairt fir isteach i do uchd. Óir is mar an gcéanna tomhas a dhéanfaidh sibh a thomhaistear daoibh arís.
39 Agus duairt sé parabal ríu, An féidir leis an dall an dall a threorú? nach dtitfidh siad araon isteach sa díog?
40 Ní os cionn a mháistir an deisciobal: ach gach duine foirfe beidh sé mar a mháistir.
41 Agus cén fáth go bhfaca tú an móta atá i súil do dhearthár, ach nach dtuigeann tú an léas atá i do shúil féin?
42 Cad é mar is féidir leat a rá le do bhráthair, A dheartháir, lig dom an móta atá i do shúil a tharraingt amach, nuair nach bhfeiceann tú an léas atá i do shúil féin? A chealgoir, tilg amach ar dtús an léas as do shúil féin, agus ansan go bhfeicfidh tú go soiléir an móta atá i súil do dhearthár a bhaint amach.
43Oir ní thugann crann maith amach toradh truaillithe; agus ní thugann crann truaillithe amach toradh maith.
44 Oir is ar a thoradh féin a aithníos gach crann. Óir ní bhailíonn fir de dhris figí, agus ní chruinníonn siad fíonchaora de thor dris.
45 Do bheir fear maith amach as dea-chiste a chroidhe an ní atá go maith; agus as droch-chiste a chroidhe bheir an t-olc amach an t-olc: óir is ó líonmhaireacht an chroidhe a labhrann a bhéal.
46 Agus cad chuige a nglaofá orm, a Thiarna, a Thiarna, agus nach ndéanann tú na nithe a deirim?
47 Gach duine a thagann chugam, agus a chloiseann mo chuid cainte, agus a dhéanann iad, taispeánfaidh mé duit cé leis is cosúla é:
48 Is cosmhail é le duine a thóg teach, agus a thochail go domhain, agus a leag an bunús ar charraig: agus nuair a d'éirigh an tuile, bhuail an sruth go dian ar an teach sin, agus níorbh fhéidir é a chroitheadh: óir bhí sé bunaithe ar charraig. .
49 Ach an té a éisteann, agus nach ndéanann, is cosmhail é le fear a thóg teach ar an talamh gan bhunús; i gcoinne a raibh an sruth buailte go dian, agus láithreach thit sé; agus ba mhór é fothrach an tighe sin.

CAIBIDIL 7

1Agus nuair a chríochnaigh sé a chuid cainte go léir i lucht éisteachta an phobail, chuaigh sé isteach i gCafarnáum.
2 Agus bhí seirbhíseach céad áird, a raibh grá aige dó, tinn, agus réidh chun báis.
3Agus nuair a chuala sé trácht ar Íosa, chuir sé seanóirí na nGiúdach chuige, ag impí air go dtiocfadh sé agus go leighisfeadh sé a sheirbhíseach.
4 Agus nuair a tháinig siad chun Íosa , d'iarr siad air láithreach , ag rá , Gurab é an duine ba chóir dó seo a dhéanamh :
5Oir is breá leis ár náisiún, agus thóg sé sinagóg dúinn.
6 Ansin chuaigh Íosa leo. Agus an tráth nach raibh sé i bhfad ón tigh anois, do chuir an ceann-céad cáirde chuige, ag rádh ris, A Thighearna, ná cuir trioblóid ort féin: óir ní fiú mise dul isteach fém dhíon;
7 Ar an ábhar sin níor mheas mé féin gur fiú mé féin teacht chugat: ach abair i bhfocal, agus leighisfear mo sheirbhíseach.
8 Oir is duine mise freisin faoi údarás, a bhfuil saighdiúirí fúm, agus deirim le duine, Imigh, agus imigh; agus ri fear eile, Tar, agus tá sé teacht; agus ri m' sheirbhíseach, Déan so, agus dein sé é.
9 Nuair a chuala Iósa na neithe so, do ghabh iongantas é, agus do thionntuigh sé é, agus a dubhairt sé ris an mhuintir do lean é, A deirim ribh, ní bhfuair mé creideamh mór mar sin, ní headh, in Israel.
10 Agus an dream a cuireadh uaithi, ar filleadh dóibh chun an tí, fuair siad an seirbhíseach iomlán a bhí tinn.
11 Agus an lá arna mhárach, chuaigh sé isteach i gcathair ar a dtugtar Nain; agus chuaigh go leor dá dheisceabail in éineacht leis, agus daoine go leor.
12 Agus nuair a tháinig sé i ngar do gheata na cathrach , féuch , do rinneadh duine marbh , aon mhac a mháthar , agus ba bhaintreach í : agus do bhí sluagh mór na cathrach léi.
13 Agus nuair a chonaic an Tiarna í, ghabh sé trua di, agus dúirt sé léi, Ná goil.
14 Agus tháinig sé agus bhain sé leis an bier: agus iad siúd a rug é sheas siad. Agus a dubhairt seision, A dhuine óig, a deirim riut, Eirigh.
15 Agus an té a bhí marbh shuigh suas , agus thosaigh sé a labhairt . Agus thug sé ar a mháthair é.
16 Agus tháinig eagla ar chách: agus thug siad glóir do Dhia, ag rádh, Go bhfuil fáidh mór ar eirigh suas 'nar measg; agus, Go dtug Dia cuairt ar a mhuinntir.
17 D'imigh an ráfla seo ina thaobh ar fud Iúdáia go léir agus ar fud an réigiúin go léir ina thimpeall.
18 Agus d'innis deisgiobuil Eoin na nithe sin go léir dó.
19 Agus do ghlaoidh Eoin chuige beirt dá dheisciobluibh do chuireadar chum Iósa, ag rádh, An tusa an ti atá le teacht? nó lorg eile againn?
20 Ar ndul do na daoinibh chuige, a dubhairt siad, Do chuir Eoin Baiste sinne chugat, ag rádh, An tusa an té do theacht? nó lorg eile againn?
21 Agus an uair sin féin leigheas sé mórán dá n-easláin agus dá bpláigh, agus de dhroch-spiorad; agus do mhórán a bhí dall thug sé radharc.
22 Ansan do fhreagair Íosa agus a dubhairt sé ríu, Imthighibh, agus innsibh do Eoin na neithe atá feicthe agus cloiste agaibh; mar a fheiceann na doill, na bacaí ag siúl, na lobhair a ghlanadh, na bodhair a chloisteáil, na mairbh a ardú, na boicht a dhéantar an soiscéal a shearmonú.
23 Agus is beannaithe é, an té nach mbeidh oilbheum aige ionam.
24 Agus nuair a d'imigh teachtairí Eoin, thosaigh sé ar labhairt leis an bpobal i dtaobh Eoin, Cad a chuaigh sibh amach san fhásach chun a fheiceáil? Giolcach ar crith leis an ngaoth?

25 Ach cad a chuaigh sibh amach lena fheiceáil? Fear a bhfuil éadaí bog air? Féuch, is i gcúirtibh na ríthe atá an dream atá gléasta go h-áilneacha, agus a mhairfidh go sámh.
26 Ach cad a chuaigh sibh amach lena fheiceáil? A fáidh? Seadh, a deirim ribh, agus is mó go mór ná fáidh.
27 Seo é an té a bhfuil sé scríofa, Féuch, cuirim mo theachtaire roimh do ghnúis, a ullmhóidh do shlí romhat.
28 Oir a deirim ribh, I measc na ndaoine a rugadh ó mhná, níl fáidh is mó ná Eoin Baiste: ach an té is lú i ríocht Dé, is mó é ná sé.
29 Agus an pobal go léir a chuala é, agus na poiblíoirí, údar Dé, á baisteadh le baisteadh Eoin.
30 Ach dhiúltaigh na Fairisínigh agus na dlíodóirí do chomhairle Dé ina gcoinne féin, gan iad a bhaisteadh uaidh.
31 Agus a dubhairt an Tiarna , Cad leis mar sin a bheidh mé cosúil le fir an ghlúin seo? agus cad é mar atá siad?
32 Is cosúla iad le leanaí atá ina suí sa mhargadh, agus ag glaoch ar a chéile, agus ag rá, Táimid tar éis píopa a dhéanamh daoibh, agus níor dhein sibh rince; do chaoineamar daoibh, agus níor ghuil sibh.
33 Oir tháinig Eoin Baiste, ní raibh sé ag ithe aráin ná ag ól fíona; agus a deir sibhse, Tá diabhal aige.
34 Tá Mac an duine tagtha ag ithe agus ag ól; agus a deir sibhse, Féuch duine gléchtach, agus préachán fíona, cara poibleach agus peacach!
35 Ach tá an eagna údar maith dá clann uile.
36 Agus d'iarr duine de na Fairisínigh air go n-íosfadh sé leis. Agus chuaidh sé isteach i dtigh an Fhairisínigh, agus shuidh sé síos chun feola.
37 Agus, féuch, bean sa chathair, a bhí ina peacach, nuair a bhí a fhios aici go raibh Íosa ina shuí ag ithe i dteach an Pharisee, thug sí bosca alabastair de ointment,
38 Agus sheas sé ar a chosa taobh thiar dó ag gol , agus thosaigh sé ar a chosa a ní le deora , agus ní raibh siad wipe na gruaige a ceann , agus phóg a chosa , agus d'ung iad leis an ointment .
39 Agus nuair a chonaic an Fairisíneach a d'iarr air é, labhair sé ann féin, ag rá, An fear seo, dá mba fáidh é, bheadh a fhios aige cé hé seo agus cad bean a bhaineann leis: óir is peacach í.
40 Agus d'fhreagair Iósa a dubhairt sé ris, A Shimoin, tá rud éigin agam le rádh leat. Agus a deir sé, A Mháistir, abair ar.
41 Bhí creidiúnaí áirithe ann a raibh beirt féichiúnaí aige: bhí cúig chéad pingin ar dhuine acu, agus caoga ar an gceann eile.
42 Agus nuair nach raibh aon rud le híoc acu, thug sé maithiúnas dóibh araon. Inis dom, dá bhrí sin, cé acu díobh is mó a mbeidh grá aige dó?
43 D'fhreagair Síomón agus a dubhairt sé, Is dócha gurab é an té is mó do thug sé maitheanas. Agus a dubhairt seision ris, Is cóir dhuit breith.
44 Agus chuaidh sé ris an mnaoi, agus a dubhairt sé ri Síomón, An bhfaca tú an bhean so? Chuaigh mé isteach i do theach, níor thug tú uisce dom le haghaidh mo chos: ach nigh sí mo chosa le deora, agus chaith sí iad le ribí a cinn.
45 Ní thug tú dom póg: ach níor scoir an bhean seo ó tháinig mé isteach chun póg mo chosa.
46 Ní d'ung tú mo cheann le hola: ach d'ung an bhean seo mo chosa le hola.
47 Uime sin a deirim ribh, a peacaí, atá mórán, maithte; óir is mór an ghrádh atá aici: ach don té ar maitheamhnas dó, is beag an grádh céadna.
48 Agus a dubhairt seision rithe, Tá do pheacaí maite.
49 Agus thosaigh an dream a bhí ag ithe in éineacht leis ar a rá leo féin, Cé hé seo a mhaitheann peacaí freisin?
50 Agus a dubhairt seision ris an mnaoi, Do shlánuigh do chreideamh thú; dul i síocháin.

CAIBIDIL 8

1Agus ina dhiaidh sin, chuaigh sé ar fud gach cathrach agus sráidbhaile, ag seanmóireacht agus ag nochtadh na dea-scéala faoi ríocht Dé: agus bhí an dáréag in éineacht leis,
2 Agus mná áirithe, a bhí leighis ó spiorad olc agus easláin, Muire ar a dtugtar Magdalene, as a ndeachaigh seacht diabhal,
3 Agus Ioanna bean Chusa maoir Héróid, agus Susanna, agus go leor eile, a bhí ag freastal air ina n-áit.
4 Agus nuair a chruinnigh go leor daoine le chéile, agus a tháinig sé as gach cathair chuige, labhair sé i bpabal:
5 Chuaidh síoladóir amach a chur a shíol: agus ag cur dó, thit cuid acu le taobh an bhealaigh; agus do leagadh síos é, agus d'ith éanlaith an aeir é.
6 Agus thit cuid acu ar charraig; agus chomh luath agus a bhí sé sprung suas, chuaigh sé ar shiúl, mar gheall ar easpa taise.
7 Agus thit cuid acu i measc na dealga; agus d'éirigh an dealg suas leis, agus thacht sé é.
8 Agus thit cuid eile ar thalamh maith , agus d'fhás suas , agus thug torthaí faoin gcéad . Agus nuair a dubhairt sé na nithe seo, adeir sé, An té a bhfuil cluasa chun éisteacht, é a éisteacht.
9 Agus d'fhiafraigh a dheisgiobuil de, ag rádh, Cad é an parabal so?
10 Agus a dubhairt seision , Daoibhse tugtar eolas ar rúndiamhra ríocht Dé : ach do dhaoinibh eile i ndamhsa; go bhfaca siad go mb'fhéidir nach bhfeiceann siad, agus a chloisteáil go mb'fhéidir nach dtuigeann siad.
11 Seo anois an parabal: Is é an síol briathar Dé.
12 Iad siúd ar thaobh an bhealaigh mhóir a chloiseann siad; Ansan tagann an diabhal, agus tógfaidh sé an focal as a gcroíthe, ar eagla go gcreidfidís agus go slánófaí iad.
13 Siad ar an gcarraig atá siad, agus nuair a chloiseann siad, faigheann siad an focal le lúcháir; agus níl aon fhréamh acu seo, a chreideann ar feadh tamaill, agus in am an temptation titim amach.
14 Agus an méid a thit i measc na dealga, is iad sin, nuair a chloiseann siad, dul amach, agus tá siad tachtadh le cúram agus saibhreas agus pléisiúir na beatha seo, agus ní thugann toradh chun foirfeachta.
15 Ach go bhfuil siad ar an talamh maith, a bhfuil de chroí macánta agus maith, tar éis éisteacht leis an bhfocal, é a choinneáil, agus a thabhairt amach torthaí go foighneach.
16 Ní duine ar bith, ar lasadh coinneal, a chumhdaíonn le soitheach í, nó a chuireann faoi leaba í; ach cuireann sé ar choinnleoir é, chun go bhfeicfeadh na daoine a thagann isteach an solas.
17 Oir ní rún aon ní é, nach léireofar; ná folaigh aon ní, nach aithnid agus a theacht thar lear.

18 Tabhair aire, dá bhrí sin, mar a chloiseann sibh: óir cibé duine ag a bhfuil, tabharfar dó; agus an té nach bhfuil aige, tógfar uaidh an méid sin is dóigh leis a bheith aige.
19 Ansin tháinig chuige a mháthair agus a bhráithre, agus níor fhéad siad teacht chuige don phreas.
20 Agus d'innis dream àraidh dhó, ag rádh, Seasann do mháthair agus do bhráithreacha amuigh, ar mian leo thú a fheiceáil.
21 Agus d'fhreagair seisean agus dubhairt sé ríu , Is iad mo mháthair agus mo bhráithre iad seo a éisteann briathar Dé , agus a dhéanann é .
22 An lá ar n-áirithe, chuaidh sé isteach i luing i dteannta a dheisgiobuil: agus a dubhairt sé ríu, Rachaimid thairis go dtí an taobh eile den loch. Agus sheol siad amach.
23 Ach ag seoladh dóibh thuit sé 'na chodladh : agus tháinig stoirm gaoithe anuas ar an loch ; agus líonadh iad le huisce, agus bhí siad i gcontúirt.
24 Agus tháinig siad chuige , agus dhúisigh sé , ag rá , A Mháistir , a mháistir , táimid ag bás . Ansan d'eirigh sé, agus d'árduig sé an ghaoth, agus ragadh an uisge: agus do stadadar, agus bhí suaimhneas ann.
25 Agus a dubhairt sé ríu, Cá bhfuil bhur gcreideamh? Agus ar mbeith eagla dhóibh, do ghabhadar iongantas, ag rádh r'a chéile, Cad é an modh duine so! óir ordaíonn sé fiú na gaotha agus uisce, agus géilleann siad dó.
26 Agus tháinig siad go tír na nGadarenes, atá os comhair na Gaililí.
27 Agus nuair a chuaigh sé amach i dtír , do bhuail duine ar leith as an gcathair é a raibh deamhain ann fadó , agus nach raibh aon éadaí aige , agus nach raibh cónaí air i dteach ar bith , ach sna tuamaí .
28 Nuair a chonaic sé Íosa , do ghlaoigh sé amach , agus thit sé síos os a chomhair , agus le guth ard a dúirt , Cad é atá agamsa leat a Íosa , a Mhic Dé is airde ? Guím ort, ná crá dom.
29 (Oir d'ordaigh sé don spiorad neamhghlan teacht amach as an duine. Is minic a rug sé air: agus bhí sé ceangailte le slabhraí agus le geimhle, agus bhris sé na bannaí, agus tiomáineadh é ón diabhal isteach san fhásach.)
30 Agus d'fhiafruigh Iósa dhe, ag rádh, Cad is ainm duit? Agus a dubhairt seision, Léigiún: óir do chuaidh mórán diabhal isteach ann.
31 Agus ghuigh siad air gan ordú a thabhairt dóibh dul amach ar an domhain.
32 Agus do bhi ann tréad mórán muc ag biadhadh ar an tsliabh : agus do ghuidheadar air go bhfuigheadh sé dhóibh dul isteach ann. Agus d'fhulaing sé iad.
33 Ansin d'imthigh na deamhain amach as an duine , agus chuaigh siad isteach sna muc : agus rith an tréad go dian síos áit ghéar isteach sa loch , agus bhí siad plódaithe .
34 Nuair a chonaic na daoine a thug bia dóibh an méid a rinneadh, theith siad agus d'inis siad é sa chathair agus sa tír.
35 Ansin chuaigh siad amach féachaint cad a rinneadh; agus tháinig sé chun Íosa, agus fuair sé an duine, as a raibh na deamhain imigh, 'na shuidhe ag cosaibh Iósa, éadach, agus a aigne cheart: agus do ghabh eagla iad.
36 D'inis siadsan freisin, a chonaic é, dóibh cad é an dóigh ar leighiseadh an té a bhí i seilbh na ndeamhan.
37 Ansin d'iarr an mhórchuid de thír na nGadaráneach timpeall air imeacht uathu; óir do ghabh eagla mór iad: agus chuaigh sé suas sa luing, agus d'fhill ar ais arís.
38 Ach d'iarr an duine as ar imthigh na deamhain air go mbeadh sé in éineacht leis: ach chuir Íosa uaidh é, ag rádh,
39 Fill ar ais go dtí do theach féin, agus taispeáin na nithe móra a rinne Dia dhuit. Agus d'imthigh sé chuige, agus d'fhoilsigh sé ar fud na cathrach go léir na rudaí móra a rinne Íosa dó.
40 Agus an tan do fhill Iósa air ais, do ghabh an sluagh go toileach é: óir do bhíodar uile ag feitheamh air.
41 Agus, féuch, táinig duine darbh ainm Iairus, agus do bhí 'na uachdaran ar an tsionagóg: agus do thuit sé síos ag cosaibh Iósa, agus do ghuidh sé air go dtiocfa sé a steach ina thigh féin:
42 Óir bhí aon iníon amháin aige, timpeall dhá bhliain déag d'aois, agus fuair sí bás. Ach nuair a chuaigh sé, thionóil na daoine é.
43 Agus bean ar a raibh sileadh fola dhá bhliain déag, agus a chaith a beatha go léir ar lianna, agus níorbh fhéidir é a leigheas ó aon duine,
44 Tháinig sé ina dhiaidh, agus bhain sé leis an teorainn a éadaigh: agus láithreach staing a sliocht fola.
45 Agus a dubhairt Iósa, Cé tháinic liom? Nuair a shéanadar go léir, dubhairt Peadar agus iadsan a bhí in éineacht leis, "A Mháistir, tá an t-uathbhás ag dul i dtreó thú, agus an ndeir tusa, Cé a bhain liom?
46 Agus a dubhairt Iósa, Do bhain duine eigin liom: óir tuigim go bhfuil buadh imithe uaim.
47 Agus nuair a chonaic an bhean nach raibh sí i bhfolach , tháinig sí ar crith , agus ag titim síos dó , dúirt sí dó i láthair an phobail go léir cad chuige ar bhain sí leis , agus mar a leigheasadh láithreach í.
48 Agus a dubhairt seision ríu, A mhaighisdir, bíodh sólás mhaith agat: do chreideadh do shíolraigh tú; dul i síocháin.
49 Agus é fós ag labhairt, tháinig duine ó uachdair thighe na sinagóige, ag rádh ris, Tá d'iníon marbh; ná cuir trioblóid ar an Máistir.
50 Ach nuair a chuala Íosa é, d'fhreagair sé é, ag rá, Ná bíodh eagla ort: creid ach amháin, agus beidh sí slán.
51 Agus nuair a tháinig sé isteach sa teach, níor fhulaing sé d'aon duine dul isteach, ach Peadar, agus Séamas, agus Eoin, agus athair agus máthair na hóglach.
52 Agus ghuil iad go léir, agus rinne siad caoineadh di: ach dúirt sé, Ná goil; níl sí marbh, ach ina codladh.
53 Agus rinne siad gáire air, a fhios acu go raibh sí marbh.
54 Agus chuir sé amach iad go léir , agus thóg sé í ar láimh , agus ghlaoigh , ag rá , A chailín , ardaigh .
55 Agus tháinig a spiorad arís, agus d'éirigh sí láithreach: agus d'ordaigh sé a thabhairt di feoil.
56 Agus do ghabh iongnadh a tuistí : ach d'órduigh sé dhóibh gan a n-innseadh d'aon duine cad a rinneadh.

CAIBIDIL 9

1 Ansin ghlaoigh sé a dháréag deisceabal le chéile, agus thug sé cumhacht agus údarás dóibh ar gach diabhal, agus chun galair a leigheas.
2 Agus chuir sé chuige iad chun ríocht Dé a shearmonú, agus chun na heasláin a leigheas.
3 Agus a dubhairt sé ríu , ná tugaigí aon ní le haghaidh bhur dturas , ná cláir , ná scrip , ná arán , ná airgead ; ná bíodh dhá chóta an ceann acu.
4 Agus pé teach a dtéigh sibh isteach ann fanaigí, agus imigh as sin.

5 Agus cibé duine nach nglacfaidh libh, nuair a théann sibh amach as an gcathair sin, croith an deannach as bhur gcosa mar fhianaise ina gcoinne.
6 Agus d'imthigheadar, agus chuadar tríd na bailte, ag seanmóireacht an tsoisgéil, agus ag leigheas i ngach áit.
7 Agus do chuala Herod an Tetrarch gach ní do rinne sé: agus do ghabh imcheist é, do bhrígh go ndúbhairt dream áiridhe, gur eirigh Eoin ó mhairbh;
8 Agus ar chuid díobh, do thaisbeáin Elias; agus ar dhaoinibh eile, gur éirigh duine de sna sean-fháidh arís.
9 Agus a dubhairt Herod , Eoin do dhíbir mé : ach cé hé so , ar a gcluinim na neithe sin ? Agus theastaigh uaidh é a fheiceáil.
10 Agus na haspail, nuair a bhí siad ar ais, d'inis dó go léir a bhí déanta acu. Agus ghlac sé iad, agus chuaigh i leataobh go leithleach go dtí áit fhásach de chuid na cathrach ar a dtugtar Bethsaida.
11 Agus nuair a thuig an pobal é, lean siad é: agus ghlac sé iad, agus labhair sé ríu ar ríocht Dé, agus leighis sé iad siúd a raibh gá leighis orthu.
12 Agus nuair a thosaigh an lá ag dul i léig , tháinig an dáréag , agus a dubhairt siad ris , Cuir ar shiúl an t-iliomad , ionas go rachadh siad isteach bailte agus tír mórthimpeall , agus a lóistín , agus bia a fháil : óir táimid anseo i a . áit fhásaigh.
13 Ach a dubhairt sé ríu , Tabhair daoibh le hithe . Agus a dubhairt seision, Ní'l againn níos mó acht cúig buileann agus dhá iasg; ach amháin ba chóir dúinn dul agus feoil a cheannach do na daoine seo go léir.
14 Do bhíodar timcheall cúig mhíle fear. Agus a dubhairt seision dá dheisgiobuil, Cuirigí oruibh suidhe fá cheann caogadaibh i gcuideachtain.
15 Agus rinne siad amhlaidh, agus rinne siad go léir suí síos.
16 Ansin ghlac sé na cúig builín agus an dá iasc, agus ag amharc suas chun na bhflaitheas, bheannaigh sé iad, agus bhris, agus thug do na deisceabail le cur os comhair an tslua.
17 Agus d'ith siad, agus do líonadh go léir: agus tógadh suas de blúirí d'fhan dóibh dhá cheann déag de chiseán.
18 Agus tárla, agus é ag urnaighe ina aonar, go raibh a dheisciobail maille ris: agus d'fhiafraigh sé díobh, ag rádh, Cé a deir an sluagh is mé?
19 Fhreagair siadsan a dúirt, Eoin Baiste; ach deir cuid acu, Elias; agus adeir cuid eile, go n-eiríghthear duine de sna sean-fháidh arís.
20 Dúirt sé ríu , Ach cé a deir sibh go bhfuil mé ? D'fhreagair Peadar agus dubhairt sé, Críost Dé.
21 Agus d'ordaigh sé go géar dóibh, agus d'ordaigh dóibh gan an ní sin a insint d'aon duine;
22 Ag rádh , Ní foláir do Mhac an duine a lán rudaí d'fhulang , agus é diúltadh do na seanóirí agus do na h-ard-shagairt, agus do na scriobhuichibh, agus é chur chun báis, agus é eirigh an treas lá.
23 Agus a dubhairt seision ríu go léir, Má's áil le duine ar bith teacht i mo dhiaidh-sa, séanadh sé é féin, agus tóg- adh sé a chros gach lá, agus leanadh sé mise.
24 Oir ge b'é neach le n-a shlánughadh, caillidh sé é : ach gidh bé neach a chailleas a bheatha ar mo shonsa, mar an gcéadna caomhnaidh sé é.
25 Oir cad é an buntáiste do dhuine, má ghnóthaíonn sé an domhan uile, agus go gcaillfidh sé é féin, nó go gcailleann sé é?
26Oir cibé duine a bheidh náire asam féin agus as mo bhriathra, beidh náire Mac an duine uaidh, nuair a thiocfaidh sé ina ghlóir féin, agus i nglóir a Athar, agus na nAingeal naofa.
27 Ach go fírinneach a deirim ribh, go bhfuil dream éigin 'n-a seasamh anso, nach blaisfidh bás, go bhfaicfid ríocht Dé.
28 Agus tar éis ocht lá tar éis na mbriathar seo, ghlac sé Peadar agus Eoin agus Séamas, agus chuaigh sé suas go sliabh chun guí.
29 Agus agus é ag guí, do athraíodh a ghnúis, agus do bhí a éadaigh geal agus glioscarnach.
30 Agus, féuch, do labhair beirt fhear leis, eadhon Maoise agus Elias:
31 A thaispeánadh ina ghlóir, agus a labhair faoina bhás, rud a dhéanfadh sé in Iarúsailéim.
32 Ach bhí Peadar agus iadsan a bhí in éineacht leis trom ina gcodladh: agus nuair a bhí siad ina dhúiseacht, chonaic siad a ghlóir, agus an bheirt fhear a bhí ina seasamh leis.
33 Agus tárla, ag imtheachd dóibh, a dubhairt Peadar ri Iósa, A Mháighistir, is maith dhúinn bheith anso: agus déanaimís trí tabernacleit; ceann duit, agus ceann do Mhaois, agus ceann do Elias: gan a fhios aige cad a dúirt sé.
34 Nuair a labhair sé mar seo, tháinig scamall, agus scáthú orthu: agus bhí eagla orthu agus iad ag dul isteach sa scamall.
35 Agus tháinig guth as an scamall, ag rá, Is é seo mo Mhac beloved: éisteacht leis.
36 Agus nuair a bhí an guth anuas, fuarthas Íosa ina aonar. Agus do choiméad siad é, agus níor innis d'aon duine sna laethibh sin aon nídh dá bhfaca siad.
37 Agus an lá arna mhárach, nuair a tháinig siad anuas ón gcnoc, bhuail daoine go leor air.
38 Agus , féuch , do ghlaoidh duine den chomhluadar , ag rádh , A Mháighistir , guidhim ort, féach ar mo mhac : óir is é mo mhacsa é .
39 Agus, féach, glacann spiorad é, agus adeir sé go tobann; agus is é a stróiceadh chuige go n-imthigheann cúir arís, agus gur ar éigean a imthigheann sé uaidh ag brúchtadh air.
40 Agus do ghuidh mé ar do dheisciobluibh é chur amach; agus níor fhéad siad.
41 Agus d'fhreagair Iósa, a dubhairt seision, A ghinealaich mhí-chreidmhigh agus fhairsing, cá fhad a bheidh mé maille ribh, agus a bhfulaingeoidh mé sibh? Beir leat do mhac.
42 Agus mar bhí sé fós ar theacht, chaith an diabhal anuas é, agus riain air. Agus d'árduigh Íosa an spiorad neamhghlan, agus do leighis sé an leanbh, agus thug sé arís dá athair é.
43 Agus bhí ionadh orthu go léir faoi chumhacht mhór Dé. Ach ar n-iongnadh gach éinne faoi gach ní a dhein Íosa, dubhairt sé r'a dheisgiobuil,
44 Cuirigí na briathra seo i bhur gcluasa: óir tabharfar Mac an duine i lámha na ndaoine.
45 Ach níor thuigeadar an chaint so, agus bhí sé i bhfolach ortha, nár thuigeadar é: agus b'eagla dhóibh ceist a chur air an chaint sin.
46 Ansin d'éirigh réasúnaíocht eatarthu, cé acu díobh ba mhó ba cheart.

47 Agus do thuig Íosa smaointe a chroidhe, agus do ghabh leanbh, agus do chuir sé láimh leis,
48 Agus a dubhairt seision ríu, An té ghlacfas an leanbh so i m'ainmsa, glacaidh sé mise: agus an té do ghlaca mise, glacaidh sé an té do chuir uaithe mé: óir an té is lúgha 'nur measg uile, is mór é.
49 Agus d'fhreagair Eoin agus a dubhairt sé , A Mháighistir , chonaiceamar duine amháin ag tilgeadh amach dheamhan i d'ainm ; agus do bhac sinne é, mar ní leanann sé sinne.
50 Agus a dubhairt Iósa ris, Ná bac leis é : oir an té nach bhfuil 'nar n-aghaidh, tá sé ar ár son.
51 Agus nuair a tháinig an t-am chun é a ghlacadh, chuir sé a aghaidh go daingean chun dul go Iarúsailéim,
52 Agus chuir sé teachtairí roimh a aghaidh: agus chuaigh siad, agus chuaigh isteach i sráidbhaile de na Samaritans, a dhéanamh réidh dó.
53 Agus ní bhfuair siad é, mar go raibh a aghaidh mar go mbeadh sé ag dul go Iarúsailéim.
54 Agus nuair a chonaic a dheisceabail Séamas agus Eoin é seo, dúirt siad, a Thiarna, an mian leat go n-ordaimid tine a theacht anuas ó neamh, agus iad a ithe, mar a rinne Elias?
55 Ach d'iompaigh sé agus d'athchóid sé iad, agus dúirt sé, Níl a fhios agaibh cén sórt spioraid ar a bhfuil sibh.
56 Oir ní thagann Mac an duine chun beatha na bhfear a mhilleadh, ach chun iad a shábháil. Agus chuaigh siad go dtí sráidbhaile eile.
57 Agus tárla, agus iad ag imtheacht ar an tslighe, go ndubhairt duine ar leith ris, A Thighearna, leanaidh mé thú pé áit a rachaid tú.
58 Agus a dubhairt Iósa ris, Tá poill ag sionnaigh, agus neadacha ag éanlaith an aeir; ach níl ag Mac an duine áit ar chóir dó a cheann a chur.
59 Agus a dubhairt seision ri neach eile, Lean mise. Ach dúirt sé, a Thiarna, cead dom dul ar dtús agus m'athair a adhlacadh.
60 Dubhairt Iósa ris , A n-adhlacadh na mairbh a mairbh : ach imthigh agus seanmóir ríocht Dé.
61 Agus a dubhairt duine eile freisin, A Thighearna, leanaidh mé thú; ach lig dom ar dtús slán a fhágáil leo, atá sa bhaile ag mo theach.
62 Agus a dubhairt Iósa ris , Ní duine ar bith a chuir a lámh ar an gcraobhach , agus ag amharc siar , atá iomchuibh do ríocht Dé .

CAIBIDIL 10

1 Tar éis na nithe seo cheap an Tiarna seachtó eile freisin, agus chuir sé beirt agus beirt os a chomhair iad i ngach cathair agus áit a dtiocfadh sé féin.
2 Uime sin a dubhairt sé ríu , Is mór an fómhar go fírinneach , ach is beag an lucht oibre : guígí dá bhrí sin Tiarna an bhuain , go gcuirfeadh sé oibrithe amach ina bhuain .
3 Imigh leat: féach, cuirim amach thú mar uain i measc mac tíre.
4 Ná hiompaigh sparán, ná scriop, ná bróga: agus ná beannaigh do dhuine ar bith ar an mbealach.
5 Agus pé teach d'imthigh sibh isteach, abair ar dtúis, Síocháin don tigh so.
6 Agus má bhíonn mac na sithe ann so, do shíothcháin do shuaimhneas air : mur sin, tiocfaidh sé chugaibh arís.
7 Agus fanann sa tigh céadna, ag ithe agus ag ól na neithe do bheireadar: óir is fiú an t-oibrí a thuarastal. Ná téigh ó theach go teach.
8 Agus cibé cathair a dtéann sibh isteach inti, agus a gheobhaidh siad sibh, ithigí na nithe atá curtha rompu:
9 Agus leighis na heasláin atá ann, agus abair ríu, Tá ríocht Dé tar éis teacht i ngar daoibh.
10 Ach cibé cathair a rachaidh sibh isteach, agus nach nglacfaidh siad sibh, imighigí amach ar na sráideanna agus abair,
11 Eadhon dusta bhur gcathrach atá ag leanamhaint orainne, scriosaimid amach inár n-aghaidh: dá ainneoin sin bígí cinnte de seo, go bhfuil ríocht Dé ar druidim ribh.
12 Ach deirim ribh gur so-fhulaingthe an lá sin do Shodom, ná don chathair sin.
13 Is mairg duit, a Chorazin! Is mairg duit, a Bhetsaida! óir dá ndéanfaí na hoibreacha cumhachtacha i mBonn agus i Sidon atá déanta ionaibhse, do ghabhadar aithrí tamall ó shin, agus iad ina suí i saicéadaí agus i luaithreach.
14 Ach is mó a bheidh sé infhulaingthe ag Tirus agus ag Sidon ag an mbreithiúnas ná ag sibhse.
15 Agus thusa, a Chapernáum, atá ardaithe go neamh, caithfar go hifreann thú.
16 An té a éisteann libh, éisteann sé liomsa; agus an té a dhéanann dímheas oraibh, déanann sé díspeagadh ormsa; agus an té a dhéanann dímheas orm, déanann sé díspeagadh ar an té a chuir uaidh mé.
17 Agus d'fhill an seachtód ar ais arís le lúcháir, ag rádh, A Thighearna, táid na deamhain fé dhéin sinn tré d'ainm.
18 Agus a dubhairt sé ríu , Chonaic mé Satan mar lightning titim ó neamh .
19 Féuch, tugaim cumhacht daoibh cos a chur ar nathraichean agus ar scorpions, agus ar chumhachtaí an namhad go léir: agus ní dhéanfaidh aon ní dochar ar bith daoibh.
20 Dá ainneoin seo ná bíodh lúcháir ort, go bhfuil na spioraid faoina réir agaibh; ach déanaigí lúcháir, mar tá bhur n-ainmneacha scríofa ar neamh.
21 San uair sin do rinne Iósa lúcháireach ar bioth, agus a dubhairt sé, Gabhaim buidheachas leat, a Athair, a Thighearna neamh agus talmhan, gur fholaigh tú na neithe so ó dhaoinibh ciallmhara agus críonna, agus gur nocht tú do na leanbhaíbh iad: mar sin féin, a Athair; mar sin bhí an chuma air go maith i do radharc.
22 Is ó m'Athair a sheachadtar gach ní dhomsa: agus ní fios do dhuine ar bith cé hé an Mac, ach ag an Athair; agus cé hé an tAthair, ach an Mac, agus an té a nochtfaidh an Mac dó.
23 Agus d'iompuigh sé chum a dheisgiobuil é, agus a dubhairt sé os a gcionn, Is beannuighthe na súile a fheiceann na neithe a fheiceann sibh:
24 Oir a deirim ribh, gur mhian le mórán fáithe agus ríthe na nithe sin a fheiceáil a fheiceann sibh, agus nach bhfaca siad; agus na nithe sin a chloisteáil a chloiseann sibh, agus nár chuala siad.
25 Agus , féuch , sheas dlíodóir áirithe suas , agus teampaill air , ag rá , A Mháistir , cad a dhéanfaidh mé chun oidhreacht síoraí bheatha ?
26 Dúirt sé ris , Cad atá scríofa sa dlí ? conas a léann tú?
27 Agus d'fhreagair sé, a dubhairt seision, Grádhuighidh tu an Tighearna do Dhia le d'uile chroidhe, agus le t' uile

anam, agus le d'uile neart, agus le d'uile aigne; agus do chomharsa mar thú féin.
28 Agus a dubhairt seision ris, Is ceart a fhreagair tú: déana so, agus mairfidh tú.
29 Ach an tan do thoiligh sé é féin d'fhírinniú, a dubhairt sé ri h-Íosa, Agus cé hé mo chomharsa?
30 Agus d'fhreagair Iósa a dubhairt sé , Chuaidh duine áiridhe síos ó Ierúsalem go Iericho , agus do thuit sé i measg na gadaidheachta, agus do bhaineadar a n-eudach de, agus do chréachtadar é, agus d'imthigheadar, agus d'fhágadar leath-mharbh é.
31 Agus ar ball tháinig sagart ar leith anuas an tslí sin: agus nuair a chonaic sé é, chuaigh sé thar an taobh eile.
32 Agus mar an gcéanna ar Léivíteach, nuair a bhí sé ag an áit, tháinig agus d'fhéach sé air, agus a rith ar an taobh eile.
33 Ach tháinig Samáránach ar leith, agus é ag dul ar a thuras, mar a raibh sé: agus nuair a chonaic sé é, do ghabh truas dó,
34 Agus chuaigh sé chuige, agus cheangail sé suas a wounds, doirteadh ola agus fíona, agus é a chur ar a beithíoch féin, agus thug sé go teach ósta, agus thug sé aire dó.
35 Agus ar an la maireach ar imtheacht dhó, do thógbháil amach dhá phingin, agus tug don tsluagh iad, agus a dubhairt sé ris, Tabhair aire dhó; agus pé rud a chaithfidh tú níos mó, nuair a thiocfaidh mé arís, aisíocfaidh mé leat.
36 Cé acu anois den triúr seo, is dóigh leat, a bhí ina chomharsa leis an té a thit i measc na gadaithe?
37 Agus a dubhairt seision, An té do rinne trócaire air. Ansan a dubhairt Iósa ris, Imthigh, agus dean mar an gcéadna.
38 Agus ag imeacht dóibh, chuaigh sé isteach i sráidbhaile ar leith, agus fuair bean ar leith darbh ainm Marta isteach ina teach é.
39 Agus bhí deirfiúr aici ar a dtugtar Muire, a shuigh freisin ag cosa Íosa, agus chuala a focal.
40 Ach bhí Marta an-tromchúiseach ar fad, agus tháinig sé chuige, agus dúirt sé, A Thiarna, nach bhfuil suim agat go bhfágfadh mo dheirfiúr mé i m'aonar le fónamh? abair léi dá bhrí sin go gcuideoidh sí liom.
41 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riú, a Mharta, a Mharta, tá tú curamach agus buartha i dtaobh a lán nithe:
42 Ach ní gádh aon ní amháin: agus do thogh Muire an chuid mhaith sin, nach tógfar uaithi.

CAIBIDIL 11

1 Agus tárla, mar do bhí sé ag urnaighe i n-ionad áirithe, an tan do sguir sé, go ndúbhairt duine dá dheisgiobuil ris, A Thighearna, múin dhúinn urnaighe, mar do theagaisg Eoin dá dheisgiobuil freisin.
2 Agus a dubhairt seision ríu, Nuair a ghuidh sibh, abair, Ár nAthair atá ar neamh, Go naomhófar bhur n-ainm. Thig do ríocht. Go ndéanfar do thoil mar atá ar neamh, agus ar talamh.
3 Tabhair dúinn ó lá go lá ár n-arán laethúil.
4 Agus maith dúinn ár bpeacaí; óir maithímid freisin do gach duine atá faoi chomaoin againn. Agus ná lig sinn i gcathú; ach saor sinn ón olc.
5 Agus a dubhairt seision ríu, Cé acu agaibh agá mbeidh cara agaibh, agus a théid chuige ar mheadhon oidhche, agus a rádh ris, A charaid, tabhair ar iasacht dhamh trí aráin;
6 Mar tá cara liomsa ar a thuras tagtha chugam, agus níl rud ar bith agam le cur os a chomhair?
7 Agus freagróidh sé ón taobh istigh agus déarfaidh sé, Ná cuirigí isteach orm: tá an doras dúnta anois, agus tá mo chlann liom sa leaba; Ní féidir liom éirí agus a thabhairt duit.
8 Deirim ribh, Cé nach n-ardóidh sé agus nach dtabharfaidh sé dó, mar gur cara dó é, fós mar gheall ar a thábhachtaí, ardóidh sé agus tabharfaidh sé dó an méid is gá dó.
9 Agus a deirim ribh, Iarr, agus beidh sé a thabhairt duit; lorg, agus gheobhaidh sibh; cnag, agus osclófar daoibh é.
10Oir gach duine a iarrann glacann sé; agus an té a lorgaíonn, faigheann sé; agus don té a bhuailfidh é, osclófar é.
11 Má iarrann mac arán ar aon duine agaibh atá ina athair, an dtabharfaidh sé cloch dó? nó má iarrann sé iasg, an dtabharfaidh sé nathair dó ar iasc?
12 Nó má iarrann sé ubh, an ofráilfidh sé scairp dó?
13 Más eol daoibh, mar sin, a bheith olc, bronntanais mhaithe a thabhairt do bhur gclann: nach mó is mó a thabharfaidh bhur nAthair neamhaí an Spiorad Naomh dóibh siúd a iarrann air?
14 Agus bhí sé ag cur amach dheamhan, agus bhí sé balbh. Agus tárla, an tan do chuaidh an diabhal amach, do labhair an balbh; agus do ghabh na daoine iongna.
15 Ach a dubhairt cuid acu, Tilgeann sé amach na ndeamhan tré Bheelsebub taoiseach na ndeamhan.
16 Agus d'iarr dream eile air, á chathú, comhartha ó neamh.
17 Ach ar bhfios dó a smaointe, a dubhairt sé ríu, Gach ríocht atá roinnte 'na h-aghaidh féin cuirthear i dtír í; agus tuitfidh tigh roinnte ar thigh.
18 Má roinntear Satan ina aghaidh féin freisin, conas a sheasfaidh a ríocht? óir adeir sibh gur tré Bheelsebub a chaithim na deamhain amach.
19 Agus más tré Bheelsebub a chaithim-sa na deamhain a thilgeadh amach, cé tré a bhfuil bhur gclann-sa ag cur amach iad? mar sin beidh siad ina mbreithiúna agaibh.
20 Ach más le méar Dé mé ag caitheamh amach na ndeamhan, níl aon amhras ach go bhfuil ríocht Dé tagtha oraibh.
21 Nuair a choimeádann duine láidir armtha a phálás, bíonn a chuid earraí i síocháin:
22 Ach nuair a thiocfadh duine is treise ná sé féin air, agus é a shárú, tógfaidh sé uaidh a armúr go léir a raibh a mhuinín aige, agus roinnfidh sé a chreach.
23 An té nach bhfuil liom, tá sé i mo choinne: agus an té nach cruinníonn liom, scaipeann sé.
24 Nuair a imíonn an spiorad neamhghlan amach as an duine, siúlann sé trí áiteanna tirime ag lorg suaimhnis; agus gan fáil aige, a deir sé, Fillfidh mé ar mo theach as a dtáinig mé amach.
25 Agus nuair a thagann sé, faigheann sé scuabtha agus garnished.
26 Ansin imíonn sé, agus tógann leis seacht spioraid eile is measa ná é féin; agus téann siad isteach, agus comhnóidh siad ann: agus is measa staid an fhir sin ná an chéad cheann.
27 Agus nuair a bhí sé ag labhairt na nithe seo, d'ardaigh bean ar leith den chuideachta suas a guth, agus dúirt sé ris, Is beannaithe an bhroinn a rug tú, agus na papaí a sucked tú.
28 Ach dúirt sé, Sea, is beannaithe iad siúd a chloiseann briathar Dé, agus a choimeád.

29 Agus an uair do chruinnigheadar an sluagh go tiugh, do thosnuig sé ar a rádh, Is glúin uilc í seo: lorgadar comhartha; agus ní thabharfar comhartha é, ach comhartha Iónais an fáidh.
30 Mar a bhí Iónas ina chomhartha do na Ninevites, mar sin freisin beidh Mac an duine don ghlúin seo.
31 Éirighidh banríon an deiscirt suas sa bhreitheamhnas le daoinibh na ginealaich so, agus cáinfidh sí iad: óir tháinig sí ó imeallaibh an domhain chun eagna Sholaimh d'éisteacht; agus, féuch, atá níos mó ná Solamh anso.
32 Eiridh fir Ninebhe suas sa bhreitheamhnas leis an nglúin seo, agus daorfaidh siad é: óir rinne siad aithrí ar sheanmóireacht Iónais; agus, féuch, atá níos mó ná Iónas anseo.
33 Ní chuireann duine ar bith coinneal ar lasadh, a chuireann in áit rúnda í, ná faoi shoitheach, ach faoi choinneal, chun go bhfeicfeadh an dream a thagann isteach an solas.
34 Is í an tsúil solas an choirp: dá bhrí sin nuair a bhíonn do shúil singil, beidh do chorp uile lán solais; ach nuair a bhíonn do shúil olc, beidh do chorp freisin lán de dhorchadas.
35 Tabhair aire dá bhrí sin nach dorchadas é an solas atá ionat.
36 Uime sin má bhíonn do chorp uile lán soluis, gan aon chuid do dhorchadas, beidh an t-iomlán lán soluis, mar an uair a shoillseas solas coinneal duit.
37 Agus ag labhairt dó , do ghuidh Phairiseach ar leith air dinneadh maille ris : agus do chuaidh sé asteach, agus do shuidh sé chum bìdh.
38 Agus nuair a chonaic an Fairisíneach é, b'iontach leis nár nigh sé ar dtús é roimh an dinnéar.
39 Agus a dubhairt an Tighearna ris, Anois, a Fhairisigh a ghlanadh an taobh amuigh den chupán agus an mhias; ach tá do chuid istigh lán d'fhithíoch agus d'olc.
40 A dhaoine amaideach, nach é an té a rinne an t-uireasa an ní atá istigh freisin?
41 Ach tugaigí déirc as na neithe atá agaibh; agus, féuch, atá gach ní glan daoibh.
42 Ach is mairg daoibhse, a Fhairisínigh! óir déanann sibh deichniúr mionta agus rue agus gach uile shórt luibhe, agus tugaigí thar bhreithiúnas agus grá Dé: is cóir dhaoibh iad seo a dhéanamh, agus gan an ceann eile a fhágáil gan déanamh.
43 Is mairg daoibh, a Fhairisínigh! óir is breá libh na suíocháin uachtaracha sna sinagóga, agus beannachtaí ar na margaí.
44 Is mairg daoibh, a scríobhaithe agus Fairisínigh, a chealgairí! óir tá sibh mar uaigheanna nach bhfeictear dóibh, agus níl a fhios ag na daoine a shiúlann os a gcionn.
45 Ansin fhreagair duine de na dlíodóirí , agus dúirt ris , A Mháistir , á rá seo ag rá leat magadh orainn freisin .
46 Agus dúirt sé, Is mairg daoibhse freisin, a dhlíodóirí! óir cuireann sibh ualaí tromchúiseacha ar dhaoine le hiompar, agus ná bainigí sibh féin leis na hualaí le haon cheann de bhur méara.
47 Mairg daoibh! óir tógann sibh uaigheanna na bhfáithe, agus mharaigh bhur n-aithreacha iad.
48 Go deimhin tugann sibh fianaise go gceadaíonn sibh gníomhais bhur n-aithreacha: óir go deimhin mharaigh siad iad, agus tógann sibh a ndúthaigh.
49 Uime sin adubhairt eagna Dé freisin, Cuirfidh mé fáithe agus aspail chuca, agus cuid aca marbhaidh agus géarleann siad:
50 Chun go n-iarrfaí ar an nglúin seo fuil na bhfáithe go léir, a doirteadh ó bhunús an domhain;
51 Ó fhuil Abeil go fuil Zacharias, a cailleadh idir an altóir agus an teampall: go deimhin a deirim ribh, Go n-iarrfar ar an nglúin seo í.
52 Mairg daoibh, a dhlíodóirí! óir bhain sibh eochair an eolais: níor tháinig sibh isteach ionat féin, agus chuir sibh bac orthu siúd a bhí ag dul isteach ann.
53 Agus mar a dubhairt sé na nithe so ríu, thosaigh na scríobhaithe agus na Fairisínigh ar é a ghríosú go dian, agus é a spreagadh chun labhairt ar mhórán nithe:
54 Ag fanacht air, agus ag iarraidh rud éigin a ghabháil as a bhéal, chun é a chúiseamh.

CAIBIDIL 12

1 Idir an dá linn, nuair a bhailigh an líon mór daoine le chéile, sa chaoi is go raibh siad ag spaisteoireacht ar a chéile, thosaigh sé ar a rá lena dheisceabail i dtosach báire, " Coimeádaígí oraibh ar thaoisíg na bhFairisíneach, í atá ina hypocrisy.
2 Oir níl aon ní folaithe, nach nochtfar; ná hid, ní bheidh a fhios sin.
3 Uime sin pé rud a labhair sibh sa dorchadas, éistfear sa solas; agus an méid a labhair sibh sa chluas i gclóis, déanfar é a fhógairt ar bharr an tí.
4 Agus a deirim ribh mo chairde, Ná bíodh eagla oraibh roimh an dream a mharaíonn an corp, agus na dhiaidh sin nách féidir leo a dhéanamh.
5 Ach beidh mé in iúl daoibh cé acu a bheidh eagla oraibh: Eagla air, a tar éis a mharaigh sé tá cumhacht a chaitheamh in ifreann; Seadh, a deirim ribh, Eagla air.
6 Nach ndíoltar cúig gealbhan ar dhá fheoirling, agus nach ndéantar dearmad ar aon cheann acu os comhair Dé?
7 Ach fiú na ribí do chinn a bheith uimhrithe go léir. Dá bhrí sin ná bíodh eagla oraibh: is mó luacha sibh ná mórán gealbhain.
8 Mar an gcéanna a deirim ribh, An té a admhaíonn mise os comhair daoine, admhálfaidh Mac an duine freisin os comhair aingeal Dé:
9 Ach an té a shéanann mise os comhair na bhfear diúltófar é roimh aingil Dé.
10 Agus gach duine a labhróidh briathar i gcoinne Mhic an duine, maithfear dó é: ach don té a dhruideann blasphemeth i gcoinne an Spioraid Naoimh, ní maithfear é.
11 Agus nuair a thabharfaidh siad chun na sionagóg sibh, agus chun na giúistísí, agus na cumhachta, ná bígí ag smaoineamh conas nó cad a thabharfaidh sibh freagra, nó cad a déarfaidh sibh:
12Oir teagascfaidh an Spiorad Naomh daoibh san uair chéanna cad is ceart daoibh a rá.
13 Agus a dubhairt duine den chomhluadar ris , A Mháighistir , abair ri mo bhráthair , go roinn sé an oidhreacht liom .
14 Agus a dubhairt seision ris , A dhuine , cé a rinne mé i mo bhreitheamh nó i mo rannóir os do chionn ?
15 Agus a dubhairt seision ríu, Thugaibh an aire, agus bígí ar an aire ón tsannt: óir ní hí saidhbhreas an duine atá aige.

16 Agus do labhair sé parabal ríu, ag rádh, Thug talamh duine saidhbhir áiridhe amach go flúirseach:
17 Agus smaoinigh sé ann féin , ag rá , Cad a dhéanfaidh mé , mar tá mé spás a chur ar mo torthaí ?
18 Agus a dubhairt seision, Is é seo a dhéanfaidh mé: leagfaidh mé anuas mo sciobóil, agus tógfaidh mé níos mó; agus ann sin bronnfaidh mé mo thorthaí agus mo chuid earraí go léir.
19 Agus déarfaidh mé le m'anam , Anam , tá mórán earraí curtha suas agat le blianta fada ; tóg do shuaimhneas, ith, ól, agus bí suaimhneach.
20 Ach a dubhairt Dia ris, Amadain, an oidhche so do iarrfar d'anam uait : mar sin cé leis na neithe sin a sholáthruigh tú?
21 Mar sin an té a thaisceann stór dó féin, agus nach bhfuil saibhir i dtreo Dé.
22 Agus a dubhairt seision ri n-a dheisciobluibh, Uime sin a deirim ribh, ná bíodh aon iongna oruibh, cad a dh'itheas sibh; ná don chorp, cad a chuirfidh sibh ort.
23 Is mó an bheatha ná feoil, agus is mó an corp ná éadaí.
24 Déan machnamh ar na fithich: óir ní chuireann siad ná ní bhainfidh siad; nach bhfuil stórais ná scioból acu; agus cothuigheann Dia iad: créd is fearr sibhse ná na héanlaithibh?
25 Agus cé acu díbhse is féidir le cubhad a chur lena airde?
26 Mar sin mura bhfuil sibh in ann an rud is lú a dhéanamh, cad chuige ar smaoinigh sibh ar an gcuid eile?
27 Smaoinigh na lile mar a fhásann siad: ní shaothraíonn siad, ní svíomhann siad; agus fós a deirim ribh, nach raibh Solamh ina ghlóir uile eagruighthe mar aon díobh so.
28 Más amhlaidh mar sin a n-éadaíonn Dia an féar atá inniu sa pháirc, agus amárach a chaitheamh san oigheann; nach mó go n-éididh sé sibh, O sibhse ar bheagán creidimh?
29 Agus ná hiarraigí cad a itheann sibh, nó cad a ólófá, agus ná bíodh aon amhras oraibh.
30 Oir na neithe so uile iarrann náisiúin an domhain iad: agus a fhios ag bhur nAthair go bhfuil gádh agaibh na neithe so.
31 Ach iarraigí ríocht Dé; agus cuirfear na nithe seo go léir libh.
32 Ná bíodh eagla oraibh, a threud bhig; óir is é toil bhur nAthar an ríocht do thabhairt daoibh.
33 Díol na bhfuil agaibh, agus tabhair déirc; cuir ar fáil duit féin málaí nach sean, taisce sna flaithis nach dteipeann orthu, áit nach dtagann gadaí isteach, agus nach truaillíonn an leamhan.
34 Oir an áit a bhfuil do thaisce, beidh do chroí ann freisin.
35 Bíodh bhur leasaithe crioslaithe faoi, agus bhur soilse ar lasadh;
36 Agus is maith sibh féin do na daoinibh atá ag feitheamh ar a dtighearna, nuair a fhillfidh sé ó'n bhainis; go n-osclóidh siad láithreach dó nuair a thagann sé agus a bhuailfidh sé.
37 Is beannaithe na seirbhísigh sin, a bhfaighidh an tighearna nuair a thiocfaidh sé ag faire: go deimhin a deirim ribh, go crioslóidh sé é féin, agus go gcuirfidh sé ina shuí chun feola iad, agus go dtiocfaidh sé amach agus go ndéanfaidh sé freastal orthu.
38 Agus má thagann sé sa dara faire, nó má thagann sé sa tríú faire, agus iad a fháil amhlaidh, is beannaithe na seirbhísigh sin.
39Agus bíodh a fhios seo agaibh, dá mbeadh a fhios ag fear an tí cén uair a thiocfadh an gadaí, go ndéanfadh sé faire, agus nár fhulaing sé a theach a bhriseadh tríd.
40 Bígí ullamh dá bhrí sin freisin: óir tagann Mac an Duine tráth nach smaoiníonn sibh.
41 Ansin dúirt Peadar ris, A Thiarna, an bhfuil tú ag labhairt an pharabail seo linne, nó fiú le cách?
42 Agus dúirt an Tiarna , Cé hé an maor dílis ciallmhar , a dhéanfaidh a thighearna i gceannas ar a theaghlach , a thabhairt dóibh a gcuid feola ina am ?
43 Is beannaithe an seirbhíseach sin, a gheobhaidh a thighearna nuair a thiocfaidh sé ag déanamh amhlaidh.
44 Go deimhin a deirim ribh, go ndéanfaidh sé é i gceannas ar gach a bhfuil aige.
45 Ach má deir an seirbhíseach sin 'na chroidhe, Mothuighidh mo thighearna a theacht; agus cuirfidh sé tús le buille na bhfear agus na mban, agus a ithe agus a ól, agus a bheith ar meisce;
46 Tiocfaidh tiarna an tseirbhiseach sin i lá nach bhfuil sé ag breathnú air, agus tráth nach eol dó, agus gearrfaidh sé é faoi dhó, agus ceapfaidh sé a chuid dó i dteannta na n-unchreidmheach.
47 Agus an seirbhíseach sin a raibh aithne aige ar thoil a thighearna, agus nár ullmhaigh é féin, agus nach ndearna de réir a thoile, buailfear é lena iomad stríoc.
48 Ach an té nárbh eol dó, agus a rinne nithe ar fiú stríoca, buailfear é ar bheagán stríoca. Óir don té dá dtabharfar mórán, iarrfar air go mór é: agus an té a ndearna daoine mórán, iarrfaidh siad níos mó air.
49 Táim tagtha chun tine a chur ar an talamh; agus cad a dhéanfas mé, má tá sé tar éis cogarnaigh cheana?
50 Ach tá baiste agam le baisteadh leis; agus conas a chuirtear brú orm go gcríochnófar é!
51 An déarfá gur chun síocháin a thabhairt ar talamh a tháinig mé? Deirim leat, Nay; ach roinn:
52 Oir as seo amach beidh cúigear in aon teach roinnte, triúr in aghaidh beirte, agus beirt in aghaidh triúr.
53 Roinnfear an t-athair in aghaidh an mhic, agus an mac in aghaidh an athar; an mháthair i gcoinne na hingne, agus an iníon i gcoinne na máthar; an mháthair-chéile i gcoinne a banchéile, agus an iníon chéile i gcoinne a máthair chéile.
54 Agus dúirt sé freisin leis an bpobal , Nuair a fheiceann sibh scamall ag ardú as an iarthar , ar an bpointe boise a deir sibh , Tagann cith ; agus mar sin atá sé.
55 Agus nuair a fheiceann sibh an ghaoth theas ag séideadh, deir sibh, Beidh teas; agus tarlaíonn sé.
56 A chealgairí, is féidir libh aghaidh na spéire agus an domhain a aithint; ach conas atá sé nach bhfuil sibh a fhios ag an am seo?
57 Sea, agus cén fáth nach fiú sibh féin a bhreitheamh ar an rud atá ceart?
58 Nuair a théann tú in éineacht le do naimhde chun an ghiúistís, mar atá tú ar an mbealach, déan dúthracht chun tú a shaoradh uaidh; ar eagla go dtuga sé chun an bhreithimh thú, agus go dtabharfadh an breitheamh don oifigeach thú, agus go gceilfidh an t-oifigeach sa phríosún thú.
59 Deirim leat, ná imigh leat as sin, go n-íocfaidh tú an míol mór deiridh.

CAIBIDIL 13

1 Bhí i láthair an tséasúir sin daoine áirithe a d'inis dó faoi na Gailíleacha, ar mheasg Pioláit a gcuid fola lena n-íobairtí.
2 Agus d'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé ríu, An dóigh libh gur peacaigh iad na Gailíle seo thar na Gaililí uile, mar gur fhulaing siad a leithéid sin?
3 Deirim libh, Ní hea: ach mura ndéana sibh aithrí, caillfear sibh uile mar an gcéanna.
4 Nó na hocht nduine dhéag sin ar ar thit an túr i Silóam agus ar mharaigh iad, an dóigh libh gur peacaigh iad thar gach duine a bhí ina chónaí in Iarúsailéim?
5 Deirim libh, Ní hea: ach mura ndéana sibh aithrí, caillfear sibh uile mar an gcéanna.
6 Labhair sé freisin an parabal seo; Bhí crann fige curtha ag fear áirithe ina fhíonghort; agus tháinig sé agus d'iarr toradh air, agus ní bhfuair sé.
7Ansin a dubhairt sé ris an ngréasóir a fhíonghoirt, Féuch, na trí bliana seo táim ag lorg toraidh ar an gcrann fige seo, agus ní bhfaighidh mé aon ní: gearr síos é; cén fáth a bhfuil an talamh níos measa?
8 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris, A Thighearna, nách leis an mbliadhain so mar an gcéudna, go dtuga mé aolach air, agus go gcuirfinn aolach é:
9 Agus má iompaíonn sé toradh, is maith: agus mura n-iompóidh, ansin gearrfaidh tú anuas é.
10 Agus bhí sé ag teagasc i gceann de na sinagóga ar an tsabóid.
11 Agus, féuch, bhí bean ann a raibh spiorad easláinte ocht mbliadhan déag, agus í cromtha le chéile, agus níorbh fhéidir ar aon chor í féin do thógbháil suas.
12 Agus nuair a chonaic Íosa í, ghlaoigh sé chuige í, agus dúirt sé léi, A bhean, tá tú saor ó easláinte.
13 Agus leag sé a lámha uirthi: agus láithreach rinneadh díreach í, agus glóir do Dhia.
14 Agus d'fhreagair uachdair na sionagóige go feargach, ar son gur leighis Íosa an lá sabóide, agus a dubhairt sé ris na daoinibh, Tá sé lá ann inar chóir d'fhearaibh obair a dhéanamh: annsin dá bhrígh sin tarlaidh, agus bígí leigheas, agus ní ar an tsabóid. lá sabóide.
15 Ansin d'fhreagair an Tiarna é, agus dúirt sé, A chealgóir, nach scaoileann gach duine agaibh a dhamh nó a asal as an stalla é, agus nach scaoilfidh sé chun uisce é?
16 Nár chóir an bhean seo, ar í inghean d'Abrahám í, a cheangail Sátan, féach, na hocht mbliana déag seo, a scaoileadh saor ón gceangal seo lá na sabóide?
17 Agus an tan a dubhairt sé na neithe so, do ghabh a naimhdibh uile náire: agus do ghabh an sluagh uile gairdeachas as na neithe glórmhar uile do rinne sé.
18 Ansin a dúirt sé, Cad é an ríocht Dé cosúil? agus cad dó a bheidh mé cosúil leis?
19 Tá sé cosúil le grán de shíol mustaird, a ghlac duine, agus a chaith isteach ina ghairdín; agus d'fhás sé, agus céir crann mór; agus éanlaith an aeir do lóisteáil 'na chraobhaibh.
20 Agus a dubhairt seision, Créd leis a chosmhail mé rioghachd Dé?
21 Tá sé cosúil le taoisigh, a ghlac bean agus a d'fholaigh sé i dtrí thomhas mine, go dtí go raibh an t-iomlán leite.
22 Chuaigh sé trí na cathracha agus na sráidbhailte, ag teagasc agus ag taisteal i dtreo Iarúsailéim.
23 Ansin dúirt duine amháin ris , A Thiarna , is beag a shábháil ? Agus a dubhairt sé ríu,
24 Déanaigí dícheall dul isteach ag an ngeata caola: óir, a deirim ribh, go ndéanfaidh mórán iarracht dul isteach, agus ní bheidh siad in ann.
25 Nuair a éirigheas maighistir an tighe suas, agus druid sé an dorus, agus go dtosnuigheann sibh ar seasamh a mugih, agus ar an dorus a bhualadh, ag rádh, A Thighearna, a Thighearna, oscailte dhúinn; agus freagróidh sé agus déarfaidh sé ribh, Níl a fhios agam sibh cia as a bhfuil sibh:
26 Ansin tosóidh sibh a rá, D'itheamar agus d'ólamar i do láthair, agus mhúin tú inár sráideanna.
27 Ach déarfaidh sé , a deirim ribh , ní aithnighim sibh cia as a bhfuil sibh ; imigh uaim, a oibrithe na héagóra.
28 Beidh gol agus gnash fiacla, nuair a fheiceann sibh Abrahám, agus Isaac, agus Iacób, agus na fáithe go léir, i ríocht Dé, agus sibh féin a sá amach.
29 Agus tiocfaidh siad ón oirthear, agus ón iarthar, agus ón dtuaisceart, agus ón deisceart, agus suífidh siad i ríocht Dé.
30 Agus , féuch , an dream dheiridh a bheidh ar thosach , agus an dream a bheidh ar deireadh.
31 An lá céadna tháinig dream áiridhe do na Fairisínigh, ag rádh ris, Imthigh amach, agus imthigh as so: óir maróidh Héróid thú.
32 Agus a dubhairt seision ríu, Imthigh, agus abair ris an sionnach sin, Féuch, caithim amach deamhain, agus déanaim leigheas an lá agus amárach, agus an treas lá críochnófar mé.
33 Mar sin féin ní foláir dom siúl inniu, agus amárach, agus an lá ina dhiaidh sin: óir ní féidir go gclisfeadh fáidh as Iarúsailéim.
34 A Iarúsailéim, a Iarúsailéim, a mharaíonn na fáithe, agus a chlochann na daoine a chuirtear chugat; Cé chomh minic is a chruinnighfinn do chlann le chéile, mar a chruinníonn cearc a h-ál faoina sciatháin, agus ní dhéanfá!
35 Féuch, fágtar bhur teach ina fhásach : agus go deimhin a deirim ribh, Ní fheicfidh sibh mé, go dtiocfaidh an t-am, nuair a déarfaidh sibh, Is beannaithe an té a thiocfaidh in ainm an Tiarna.

CAIBIDIL 14

1Agus nuair a chuaigh sé isteach i dteach duine de na príomh-Fhairisínigh chun aráin a ithe ar lá na sabóide, bhí siad ag faire air.
2 Agus, féuch, bhí duine ar leith roimhe a raibh an braonach aige.
3 Agus d'fhreagair Íosa agus labhair ris na dlíodóirí agus na Fairisínigh, ag rádh , An bhfuil sé dleathach leigheas a dhéanamh ar lá na sabóide ?
4 Agus do fhanadar ina shuaimhneas. Agus do thóg sé é, agus do leighis sé é, agus do leig sé as é;
5 Agus d'fhreagair siadsan iad, ag rádh , Cé acu agaibh a mbeidh asal nó damh tar éis titim i bpoll, agus nach dtarraingeoidh amach láithreach é ar lá na sabóide?
6 Agus níor fhéad siad é a fhreagairt arís ar na rudaí seo.
7 Agus chuir sé amach parabal dóibh siúd ar tugadh cuireadh dóibh, nuair a thug sé faoi deara mar a roghnaigh siad na príomhseomraí; ag rá leo,
8 Nuair a fhaigheann tú cuireadh ó aon fhear chun bainise, ná suí síos sa seomra is airde; ar eagla go n-iarrfar air fear is onóraí ná tusa;

9 Agus an té a d'iarr tú agus é, teacht agus a rá leat, Tabhair áit don duine seo; agus tosuigheann tú le náire ar an seomra is ísle do ghlacadh.
10 Ach nuair a thabharfar thú, imigh agus suidh sa seomra is ísle; chun an té a d'iarr thú a theacht, go ndéarfadh sé riot, A chara, éirigh suas níos airde: ansin go ndéana tú adhradh i láthair na ndaoine a shuíonn ag ithe leat.
11Oir cibé duine a ardóidh é féin, beidh sé bunaithe; agus an té a humhal é féin, ardófar é.
12 Ansin dúirt sé leis an té a d'inis dó, " Nuair a dhéanann tú dinnéar nó suipéar, ná glaoch ar do chairde, ná ar do bhráithre, ar do ghaolta, ná ar do chomharsan saibhir; ar eagla go n-iarrfaidís arís thú, agus go dtabharfar cúiteamh duit.
13 Ach nuair a dhéanann tú féasta, glaoigh ar na boicht, na bacaigh, na bacaigh, na daill:
14 Agus beidh tú beannaithe; óir ní féidir leo cúiteamh a thabhairt duit: óir tabharfar cúiteamh duit in aiséirí na bhfíréan.
15 Agus nuair a chuala duine acu siúd a bhí ina shuí ag ithe na nithe seo, a dúirt sé ris, Is beannaithe an duine a itheann arán i ríocht Dé.
16 An sin a dubhairt seision ris, Do dhein duine áiridhe suipéar mór, agus do chuireadar mórán:
17 Agus chuir sé a sheirbhíseach chuige ag an suipéar chun a rá leo siúd ar cuireadh cuireadh, Tar; óir tá gach ní réidh anois.
18 Agus d'aon toil amháin thosaigh siad ar leithscéal a dhéanamh. Dubhairt an chéad duine ris, Do cheannaigh mé píosa talmhan, agus ní foláir dom imtheacht d'fhaicsin: guidhim ort do ghabh mo leithsgéal.
19 Agus a dubhairt duine eile, Cheannuigh mé cuig cuing dhamh, agus téim d'á dhearbh- adh: gabhaim mo leithsgéal uait.
20 Agus a dubhairt duine eile , Phós mé bean , agus mar sin ní féidir liom teacht .
21 Mar sin tháinig an seirbhíseach sin, agus léirigh sé na nithe seo dá thighearna. Ansan do bhí feirge ar fhear an tighe agus dubhairt sé le n-a sheirbhíseach, Imthigh amach go tapaidh go sráidibh agus go lánaí na cathrach, agus tabhair isteach anseo na boicht, agus na daoine bacach, agus na bacaigh, agus na doill.
22 Agus dúirt an seirbhíseach , A Thiarna , tá sé déanta mar a d'ordaigh tú , agus fós tá seomra .
23 Agus a dubhairt an tighearna ris an seirbhíseach , Imigh amach ar an mhórbhealaigh agus fálta , agus iallach orthu teacht isteach , chun go mbeidh mo theach a líonadh .
24 Oir a deirim ribh, nach blaisfidh aon duine de na daoinibh sin ar cuireadh cuireadh do mo shuipear é.
25 Agus d'imthigh an sluagh mór leis: agus d'iompuigh sé, agus a dubhairt sé ríu,
26 Má thagann duine ar bith chugamsa, agus nach fuath aige a athair, agus a mháthair, agus a bhean chéile, agus a chlann, agus a bhráithre, agus a dheirfiúracha, agus a bheatha féin freisin, ní féidir leis bheith ina dheisceabal agamsa.
27 Agus cibé duine nach iompraíonn a chros, agus nach dtiocfaidh i mo dhiaidh, ní féidir leis a bheith ina dheisceabal agam.
28 Cé acu agaibhse a bhfuil ar intinn aige túr a thógáil, nach suífidh ar dtús, agus nach n-áirítear an costas, an bhfuil dóthain aige chun é a chríochnú?
29 Ar eagla, tar éis dó an bonn a leagadh, agus gan é a bheith in ann é a chríochnú, go dtosóidh gach a bhfeiceann sé ag magadh air;
30 Ag rádh , Thosaigh an duine seo ar thógáil , agus ní raibh sé in ann a chríochnú .
31 Nó cén rí, ag dul chun cogaidh in aghaidh rí eile, nach suíonn ar dtús, agus nach ndéanann comhairle féachaint an bhfuil sé in ann le deich míle bualadh leis an té a thagann ina choinne le fiche míle?
32 Nó, agus an duine eile fós i bhfad uaidh, cuireann sé ambasáid, agus mian leis coinníollacha síochána.
33 Mar sin mar an gcéanna, cibé duine agaibhse nach tréigfidh gach rud atá aige, ní féidir leis a bheith ina dheisceabal agamsa.
34 Tá an salann go maith: ach má chailleas an salann a bhlas, cad leis a déanfar blasta é?
35 Níl sé oiriúnach don talamh, ná don dhumhach fós; ach chaith fir amach é. An té a bhfuil cluasa aige chun éisteachta, éisteadh sé.

CAIBIDIL 15

1 Tharraing na poibleacánaigh agus na peacaigh go léir i ngar dó ansin chun éisteacht leis.
2 Agus murmured na Fairisínigh agus scríobhaithe , ag rá , Glacann an fear seo peacaigh , agus itheann leo .
3 Agus do labhair sé an parabal so ríu, ag rádh,
4 Cén duine agaibh, ag a bhfuil céad caora, má chailleann sé ceann acu, nach bhfágann an nóchaidí agus naonúr déag san fhásach, agus nach dtéann ina dhiaidh sin atá caillte, go bhfaighidh sé é?
5 Agus nuair a fuair sé é, cuireann sé ar a ghuaillí é, ag déanamh gairdeachais.
6 Agus ar theacht abhaile dó, do ghlaoidh sé a chairde agus a chomharsan le chéile, ag rádh ríu, Bígí lúcháireach liom; óir fuair mé mo chaoirigh a cailleadh.
7 Deirim ribh, mar an gcéadna go mbeidh lúcháir ar neamh ar aon pheacach a dhéanfaidh aithrí, níos mó ná ar nócha agus naonúr ionraic, nach gádh aithríghe.
8 Cad é an bhean ag a bhfuil deich bpíosa airgid, má chailleann sí píosa amháin, nach las coinneal, agus nach scuab an teach, agus a iarrann go dúthrachtach go bhfaighidh sí é?
9 Agus an tan fuair sí é, do ghlaoidh sí a cáirde agus a comharsan i n-a chéile, ag rádh, Déanaigí gairdeachas liom; óir tá an píosa a bhí caillte agam aimsithe agam.
10 Mar an gcéanna a deirim ribh, go bhfuil lúcháir i láthair aingil Dé ar aon peacach a dhéanann aithrí.
11 Agus a dubhairt seision, Bhí beirt mhac ag duine áirithe:
12 Agus dúirt an té ab óige díobh lena athair, "A Athair, tabhair domsa an chuid de na hearraí a thitfidh chugam. Agus roinn sé leo a bheo.
13 Agus ní mórán laethanta tar éis don mhac ab óige a bheith bailithe le chéile go léir, agus a thuras a dhéanamh i dtír i bhfad, agus a shubstaint amú ann le beatha círéibeach.
14 Agus nuair a bhí an t-iomlán caite aige, d'éirigh gorta mhór sa tír sin; agus thosaigh sé ar a bheith in easnamh.
15 Agus d'imthigh agus cheangail sé é féin le saoránach den tír sin; agus chuir sé isteach ina pháirceanna é chun muc a bheathú.
16 Agus ba mhian leis a bolg a líonadh de na cromáin a d'ith na muc: agus níor thug aon duine dó.

17 Agus nuair a tháinig sé chuige féin, dúirt sé, Cé mhéad fostaithe fostaithe de chuid m'athar a bhfuil go leor arán agus le spáráil, agus mé bás a fháil den ocras!
18 Eiridh mé, agus théid go dtí m'athair, agus déarfaidh mé ris, A Athair, pheacaigh mé i n-aghaidh na bhflaitheas, agus ad aghaidh-se,
19 Agus ní fiú dom do mhac a bheith mar ainm orm: déan mar dhuine de do chuid fostaithe mé.
20 Agus d'eirigh sé, agus tháinig sé chun a athar. Ach nuair a bhí sé fós i bhfad uaidh, chonaic a athair é, agus bhí trua aige, agus rith sé, agus thit sé ar a mhuineál, agus phóg sé é.
21 Agus a dubhairt an mac ris, A Athair, pheacaigh mé i n-aghaidh na bhflaitheas, agus i n-aghaidh do shúl-sa, agus ní fiú mé níos mó go ngairthear do mhac dhom.
22 Ach a dubhairt an t-athair r'a sheirbh- iseach, Beirigí amach an chulaidh is fearr, agus cuirigí air é; agus cuir fáinne ar a láimh, agus bróga ar a chosa:
23 Agus tabhair leat anso an laogh biadhta, agus marbh é; agus itheamar, agus bímis suaimhneach:
24 Oir bhí mo mhac seo marbh, agus tá sé beo arís; cailleadh é, agus faightear é. Agus thosaigh siad a bheith sásta.
25 Bhí a mhac ba shine sa ghort: agus ag teacht dó agus ag druidim leis an teach, chuala sé ceol agus rince.
26 Agus ghlaoigh sé ar dhuine de na seirbhísigh, agus d'fhiafraigh sé cad is brí leis na nithe seo.
27 Agus a dubhairt seision ris, Tá do dheartháir teacht; agus do mharbh d'athair an laogh biadhta, do bhrígh go bhfuair sé slán slán é.
28 Agus bhí fearg air, agus ní rachadh sé isteach: dá bhrí sin tháinig a athair amach, agus chuir sé impí air.
29 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé r'a athair, Féuch, do dhéanam seirbhís dhuit na blianta fada so, agus ní dhearna mé aon uair do bhriseadh d'aitheantas: agus fós níor thug tú meann dom, go gcuirfinn sólás lem chairde;
30 Ach a luaithe a tháinig do mhac seo, a d’ith do chónaí le striapaigh, mharaigh tú an lao ramhraithe dó.
31 Agus a dubhairt seision ris, A mhic, is leatsa tusa riamh, agus gach ní atá agam, is leatsa é.
32 Ba ghairid go ndéanfaimís subhach, agus go ndéanaimís aoibhneach: óir bhí do bhráthair so marbh, agus tá sé beó arís; agus cailleadh é, agus fuarthas é.

CAIBIDIL 16

1Agus dúirt sé freisin lena dheisceabail, Bhí duine saibhir áirithe, a raibh maoir; agus adubhradar mar an gcéadna ris gur chuir sé a chuid earraí amú.
2 Agus ghlaoidh sé air, agus a dubhairt seision ris, Cionnus a chluinim so uait? tabhair cuntas ar do mhaoirseacht; óir ní maoir thú a thuilleadh.
3 Ansin dúirt an maor ann féin, Cad a dhéanfaidh mé? óir tógann mo thighearna an stiubhardacht uaim: ní féidir liom a thochailt; a impigh tá náire orm.
4 Táim réitithe cad atá le déanamh agam, nuair a chuirfí as an bhfeighil mé, go nglacfaidís isteach ina dtithe mé.
5 Uime sin do ghlaoidh sé gach duine d'fhéichiúnaí a thighearna chuige, agus a dubhairt sé ris an duine chéadna, Cá mhéad atá agat ar mo thighearna?
6 Agus a dubhairt seision, Céad beart ola. Agus a dubhairt sé ris, Tóg do bhille, agus suidh síos go tapaidh, agus scríobh caoga.
7 Ansin dúirt sé le duine eile, Agus cé mhéad atá agat? Agus a dubhairt sé, Céad beart cruithneachtan. Agus a dubhairt sé ris, Tóg do bhile, agus scríobh ceithre fichid.
8 Agus do mhol an tighearna an maoir éagórach, do bhrígh go ndearna sé go críonna: óir is críonna clann an tsaoghail so ná clann an tsolais.
9 Agus a deirim ribh, Déanaigí díbh féin cairde le Mamon na héagóra; chun, nuair a theipeann oraibh, go nglacfaidh siad isteach in áitribh shíoraí sibh.
10 An té atá dílis sa mhéid is lú, tá sé dílis sa mhórchuid freisin: agus an té atá éagórach sa mhéid is lú, tá sé éagórach sa mhórchuid freisin.
11 Más rud é, dá bhrí sin, nach raibh sibh dílis sa Mamon neamhfhírinneach, cé a dhéanfaidh an saibhreas fíor a mhuinín?
12 Agus mura raibh sibh dílis san ní sin atá ag duine eile, cé a thabharfaidh daoibh an rud is leat féin?
13 Ní féidir le haon seirbhíseach fónamh do dhá mháistir: óir beidh fuath aige don duine acu, agus grá don duine eile; nó eile beidh sé i seilbh an duine, agus an duine eile ghrain. Ní féidir libh seirbhís a thabhairt do Dhia agus do Mhamon.
14 Agus chuala na Fairisínigh freisin, a bhí sanntach, na nithe seo go léir: agus rinne siad magadh air.
15 Agus a dubhairt seision ríu , Is sibhse an dream a dhlisteanas sibh féin os comhair na bhfear ; ach a bhfuil aithne ag Dia ar bhur gcroíthe: óir an ní is mó a bhfuil meas ag daoine air, is iongna é i bhfianaise Dé.
16 Bhí an dlí agus na fáithe ann go dtí Eoin: ón am sin a dhéantar ríocht Dé a shearmonú, agus brúnn gach duine isteach inti.
17 Agus is fusa do neamh agus do thalamh dul thairis, ná teideal amháin ar an dlighe do theipeadh.
18 An té a chuireas uaidh a bhean chéile, agus a phósann bean eile, déanann sé adhaltranas: agus an té a phósann an té a chuirfí as a fear, déanann sé adhaltranas.
19 Bhí duine saibhir áirithe ann, a bhí éadaigh corcra agus línéadach mín air, agus é ag caitheamh go suairc gach lá:
20 Agus bhí bacach ar leith darbh ainm Lazarus, a bhí suite ag a gheata, lán de chneá,
21 Agus ar mian leis a bheith ar a mbiadh leis na blúiríní a thit ó bhord an duine shaibhir: ina theannta sin tháinig na madraí agus ligh siad a nimhneach.
22 Agus tharla, go bhfuair an bacach bás, agus d'iompair ag na haingil isteach i uchd Abrahaim: an duine saibhir bás freisin, agus a adhlacadh;
23 Agus in ifreann d'ardaigh sé a shúile, agus é i bpéin, agus chonaic sé Abrahám i bhfad uaidh, agus Lazarus ina bhroinn.
24 Agus do ghlaoidh sé agus a dubhairt sé, A Athair Abrahám, déan trócaire orm, agus cuir Lazarus chuige, go dtum sé barr a mhéir in uisge, agus go bhfuaruighidh sé mo theangaidh; óir tá mé cráite sa lasair seo.
25 Ach a dubhairt Abraham , A mhic , cuimhnigh go bhfuair tusa do nithe maithe le linn do shaoil , agus Lazarus mar an gcéanna rudaí olca : ach anois tá sólás aige , agus tá tú cráite .
26 Agus taobh leis seo go léir, idir sinne agus sibhse a bhfuil an mhurascaill mhór socraithe: ionas nach féidir leo siúd a bheadh ag dul thar chugat; ní féidir leo a chur ar aghaidh chugainn, a thiocfadh as sin.
27 Ansin dúirt sé, Guím ort dá bhrí sin, athair, go gcuirfeá go teach m'athar é:

28 Oir tá cúigear bráithre agam; go dtuga sé fianaise ríu, ar eagla go dtiocfaidís isteach in áit seo na gcráite freisin.
29 A dubhairt Abraham ris, Tá Maois agus na fáithe acu; lig dóibh éisteacht leo.
30 Agus a dubhairt seision, Ni headh, a athair Abrahám : ach má d'imthigh neach chuca ó mhairbh, déanfaidh siad aithreachas.
31 Agus a dubhairt seision ris, Mura n-éisteann siad le Maois agus leis na fáithe, ní bheidh siad ina luí orthu, cé gur eirigh duine ó mhairbh.

CAIBIDIL 17

1 Ansin dúirt sé ris na deisceabail, Ní féidir, ach go mbeidh cionta a thagann: ach mo thrua dó, trí a bhfuil siad ag teacht!
2 B'fhearr dó cloch mhuilinn a chrochadh faoina mhuiníl, agus é a chaitheamh san fharraige, ná go ndéanfadh sé oilbheum do dhuine den chlann bheag seo.
3 Tabhair aire daoibh féin: Má dhéanann do bhráthair foghail i n-aghaidh, cronaigh é; agus má dhéanann sé aithrí, maith dó.
4 Agus má dhéanann sé peaca a d'aghaidh seacht n-uaire sa lá, agus seacht n-uaire sa lá go dtabharfadh sé arís chugat, ag rá, aithrím; maithfidh tú dó.
5 Agus a dubhairt na haspail ris an Tighearna, Méadaigh ár gcreideamh.
6 Agus dúirt an Tiarna , Dá mbeadh creideamh agaibh mar ghráin de shíol mustaird , d'fhéadfadh sibh a rá leis an crann sycaimín , Bainigí as an fhréamh , agus a bheith curtha ar an bhfarraige ; agus ba cheart dó géilleadh duit.
7 Ach cé acu agaibhse, a bhfuil seirbhíseach aige ag treabhadh nó ag beathú eallaigh, a déarfaidh leis arís agus arís eile, nuair a bheidh sé ag teacht ón gcloch, Imigh agus suidh síos chun feola?
8 Agus ná déarfaidh sé i n-aonfheacht leis, Réitigh an méid is féidir liom a bheith ag mo shuí, agus crioslaigh thú féin, agus seirbhís dom, go n-ithidh mé agus go n-ólfaidh mé; agus dá éis sin ithidh agus ólfaidh tú?
9 An dtugann sé buíochas don seirbhíseach sin mar go ndearna sé na nithe a ordaíodh dó? Ní fhéachaim.
10 Mar an gcéanna sibhse, nuair a bheidh na nithe sin uile déanta agaibh dá n-ordaítear daoibh, abair, Is seirbhísigh neamhbhrabúis sinn: rinneamar an ní ba dhual dúinn a dhéanamh.
11 Agus nuair a chuaigh sé go Iarúsailéim, chuaigh sé trí mheán na Samaria agus na Gailíle.
12 Agus ar dhul isteach dó i sráidbhaile áirithe, do bhuail deichniúr lobhar air, a sheas i bhfad uaidh:
13 Agus do thógadar suas a nglór, agus a dubhairt siad, A Íosa, a Mháighistir, déan trócaire orainn.
14 Agus nuair a chonaic sé iad , a dúirt sé ríu , Go taisbeáineann tú féin do na sagairt . Agus tárla, agus iad ag imtheacht, do ghlanadh.
15 Agus nuair a chonaic duine acu go raibh sé leighis, chuaidh sé ar ais, agus le guth ard thug sé glóir do Dhia,
16 Agus thit sé síos ar a aghaidh ag a chosa, ag tabhairt buíochas dó: agus bhí sé Samaritan.
17 Agus d'fhreagair Iósa, a dubhairt seision, Nár glanadh deichnear? ach cá bhfuil na naoi?
18 Ní fhaightear a d'fhill chun glóir a thabhairt do Dhia, ach amháin an strainséir seo.
19 Agus a dubhairt seision ris, Eirigh, imthigh : is do chreideamh a shlánuigh tú.
20 Agus nuair a d'iarr na Fairisínigh air, cathain a bheadh ríocht Dé le teacht, d'fhreagair sé iad agus dúirt sé, Ní thagann ríocht Dé le breathnú:
21 Ní abróidh siad ach an oiread, Féach anseo! nó, féach ann! óir, féuch, atá ríocht Dé ionat.
22 Agus a dubhairt seision ris na deisgiobuil, Tiocfaidh na laethanta, nuair a bheidh fonn oraibh lá de Mhac an duine d'fheiceáil, agus ní fheicfidh sibh é.
23 Agus déarfaid siad ríu, Féuch so; nó, féach ann: ná tar ina ndiaidh, agus ná lean iad.
24 Oir mar an tintreach, a shoillsíonn as aon chuid faoi neamh, a lonraíonn chun na coda eile faoi neamh; mar sin freisin a bheidh Mac an duine ina lá.
25 Ach ní foláir dó ar dtús mórán rudaí a fhulaingt, agus a bheith diúltaithe don ghlúin seo.
26 Agus mar a bhí i laethanta Noe, mar sin beidh sé freisin i laethanta Mhac an duine.
27 D'ith siad agus d'ól siad, phós siad mná céile, tugadh i bpósadh iad, go dtí an lá a ndeachaigh Noe isteach san áirc, agus tháinig an tuile, agus scrios sí iad go léir.
28 Mar an gcéanna freisin mar a bhí i laethanta Lot; d'ith siad, d'ól siad, cheannaigh siad, dhíol siad, chuir siad, thóg siad;
29 Ach an lá céanna a chuaigh Lot amach as Sodom, chuir sé tine agus ruibh ó neamh agus scrios sé iad go léir.
30 Mar sin beidh sé sa lá a fhoilseofar Mac an duine.
31 Sa lá sin, an té a bheidh ar mhullach an tí, agus a chuid sa teach, na thiocfadh sé anuas chun é a thógáil uaidh: agus an té atá sa ghort, ná fillfeadh sé ar ais mar an gcéanna.
32 Cuimhnigh ar bhean chéile Lot.
33 An té a iarrfaidh a shaol a shábháil, caillfidh sé é; agus cibé duine a chaillfidh a shaol, coimeádfaidh sé é.
34 Deirim libh, an oíche sin beidh beirt fhear in aon leaba; tógfar an ceann, agus fágfar an ceann eile.
35 Beidh beirt bhan ag meilt le chéile; tógfar an ceann, agus fágfar an ceann eile.
36 Beidh beirt fhear sa ghort; tógfar an ceann, agus fágfar an ceann eile.
37 Agus do fhreagaireadar agus a dubhairt siad ris , Cá , a Thighearna ? Agus a dubhairt seision ríu, Gach áit ina mbeidh an corp, ann sin cruinneofar na hiolair le chéile.

CAIBIDIL 18

1 Agus labhair sé parabal ríu chun na críche sin, gur chóir d'fhir a ghuí i gcónaí, agus gan lagú;
2 Ag rádh, Bhí breitheamh i gcathair, nach raibh eagla Dé air, agus nach raibh aige ar dhuine:
3 Agus bhí baintreach sa chathair sin; agus tháinig sí chuige, ag rá, Dhíol dom mo namhaid.
4 Agus ní bheadh sé ar feadh tamaill: ach ina dhiaidh sin dúirt sé ann féin, Cé nach bhfuil eagla Dé orm, ná aird ar dhuine;
5 Ach toisc go gcuireann an bhaintreach seo trioblóid orm, déanfaidh mé í a dhíoghail, ar eagla go n-imeoidh sí mé trína theacht i gcónaí.
6 Agus a dubhairt an Tiarna , Éist cad a deir an breitheamh éagórach .

7 Agus nach ndéanfaidh Dia dhíoghail ar a thoghtha féin, a chaoineann lá agus oíche air, cé go n-iompróidh sé i bhfad leo?
8 Deirim libh go ndéanfaidh sé iad a dhíol go tapaigh. Mar sin féin, nuair a thiocfas Mac an duine, an bhfaighidh sé creideamh ar an talamh?
9 Agus labhair sé an parabal seo le dream áirithe a raibh muinín acu iontu féin go raibh siad ionraic, agus a rinne dímheas ar dhaoine eile:
10 Chuaigh beirt fhear suas isteach sa teampall chun guí; Fairisíneach duine acu, agus tábhairneoir an duine eile.
11 Sheas an Fairisíneach agus é ag guí mar sin leis féin, A Dhia, gabhaim buíochas leat nach bhfuilim mar dhaoine eile, sracadh, éagórach, adhaltranach, nó fiú amháin mar an táiblíneach seo.
12 Déanaim troscadh dhá uair sa tseachtain, tugaim deachúna as gach a bhfuil agam.
13 Agus ar seasamh don phuball i gcéin, ní thógfadh sé suas oiread a shúl chun na bhflaitheas, ach bhuail sé ar a chíche, ag rádh, A Dhia, déan trócaire orm, an peacach.
14 A deirim ribh, do chuaidh an fear so síos go dtí a thigh fíréanta seach an duine eile: óir gach uile neach a arduigheann é féin, isé a bhun; agus an té a humhal é féin, ardófar é.
15 Agus thug siad chuige freisin naíonán , go mbeadh sé dteagmháil leo : ach nuair a chonaic a dheisceabail é , siad rebuked iad .
16 Ach ghlaoidh Iósa chuige iad, agus a dubhairt sé, Fulaingibh do chlann bheag teacht chugamsa, agus ná bac leo: óir is chuige sin atá ríocht Dé.
17 Go deimhin a deirim ribh, An té nach nglacfaidh ríocht Dé mar leanbh beag, ní rachaidh sé ar aon chor isteach inti.
18 Agus d’fhiafraigh rialóir ar leith de, ag rádh , A Mháistir Mhaith , cad a dhéanfas mé chun an bheatha shíoraí d’oidhreacht?
19 Agus a dubhairt Iósa ris , Cad chuige a nglaonn tú maith dhom ? níl aon duine go maith, ach amháin, is é sin, Dia.
20 Is eol duit na haitheanta, Ná déan adhaltranas, Ná maraigh, ná goid, Ná tabhair fianaise bhréagach, Tabhair onóir do d'athair agus do do mháthair.
21 Agus dúirt sé , iad seo go léir a choinnigh mé ó m'óige suas .
22 Agus nuair a chuala Iósa na nithe sin, a dubhairt sé ris, Fós ní bhfuil aon ní amháin agat: díol gach ní atá agat, agus tabhair ar na boicht, agus beidh agad stór ar neamh: agus tar, lean mise.
23 Agus an tan do chuala sé so, do ghabh sé truaighe : óir do bhí sé an-saidhbhir.
24 Agus nuair a chonaic Íosa go raibh sé an-bhrón, a dúirt sé, Nár éigean dóibh siúd a bhfuil saibhreas dul isteach i ríocht Dé!
25 Oir is fusa do chamall dul trí shúil na snáthaide, ná do dhuine saibhir dul isteach i ríocht Dé.
26 Agus dúirt siadsan a chuala é, Cé is féidir a shábháil?
27 Agus a dubhairt seision, Na nithe atá dodhéanta ag daoinibh, is le Dia iad.
28 Ansin dúirt Peadar, féach, d'fhág muid go léir, agus lean tú.
29 Agus a dubhairt seision ríu, Go deimhin a deirim ribh, ní'l aon neach d'fhághail tigh, nó tuismitheóirí, nó bráithre, nó bean-phòsda, nó clann, ar son ríoghachd Dé, .i.
30 An té nach bhfaighidh an iliomad níos mó san aimsir láithreach seo, agus sa saol atá le teacht an bheatha shíoraí.
31 Ansin ghabh sé chuige an dáréag , agus dúirt ríu , Féach , a théann muid suas go Iarúsailéim , agus beidh gach rud atá scríofa ag na fáithe maidir le Mac an duine a chur i gcrích .
32Oir tabharfar thairis é do na Gintlithe, agus déanfar magadh air, agus guí go míshásta, agus go gcrochfar é:
33 Agus déanfaidh siad sciúirseáil air, agus cuirfidh siad chun báis é: agus an tríú lá éireoidh sé arís.
34 Agus níor thuig siad aon cheann de na rudaí seo: agus bhí an chaint seo i bhfolach uathu, agus ní raibh a fhios acu na rudaí a labhraíodh.
35 Agus nuair a bhí sé ag druidim le Iericho, bhí dall ar leith ina shuí ar thaobh an bhóthair ag déirce:
36 Agus nuair a chuala sé an t-lua ag dul thart, d’fhiafraigh sé de cad ba chiall leis.
37 Agus d'innis siad dó , go raibh Íosa de Nazaret ag gabháil thart .
38 Agus do ghlaoidh sé, ag rádh, A Iósa, a Mhic Dháiví, déan trócaire orm.
39 Agus d’árduigeadarsan a chuaigh roimhe é, chun go mbeadh sé ina shuaimhneas: ach is mó go mór a ghlaoigh sé, A Mhic Dháiví, déan trócaire orm.
40 Agus do sheas Iósa, agus do órduigh sé é thabhairt chuige : agus ar ndul a ngar dhó, do fhiafruigh sé dhe,
41 Ag rádh, Cad is mian leat a dhéanamh dhuit? Agus a dubhairt seision, A Thighearna, go bhfaghainn mo radharc.
42 Agus a dubhairt Iósa ris, Faigh do radharc : do shlánuigh do chreideamh thú.
43 Agus láithreach fuair sé a radharc, agus do lean sé é, ag tabhairt glóire Dé: agus an pobal go léir, nuair a chonaic siad é, thug moladh do Dhia.

CAIBIDIL 19

1 Chuaigh Íosa isteach agus chuaigh sé trí Iericho.
2 Agus, féuch, bhí fear darbh ainm Zacchaeus, a bhí 'na cheann feadhna ar na poibleachaibh, agus é saidhbhir.
3 Agus d’iarr sé Íosa a fheiceáil cé hé féin; agus níorbh fhéidir le haghaidh an phreasa, toisc go raibh sé beag de stature.
4 Agus rith sé roimhe, agus dhreap sé suas i gcrann sycomore chun é a fheiceáil: óir bhí sé chun pas a fháil mar sin.
5 Agus nuair a tháinig Iósa go dtí an áit, d'fhéach sé suas, agus chonaic sé é, agus a dubhairt sé ris, A Zachéus, déan deifir, agus tar anuas; óir ní foláir dom fanúint i do theachsa inniu.
6 Agus rinne sé deifir, agus tháinig sé anuas, agus ghlac áthas air.
7 Agus nuair a chonaic siad é , siad go léir murmured , ag rá , Go raibh sé imithe chun bheith ar aoi le duine atá ina pheacach .
8 Agus do sheas Zacchaeus, agus a dubhairt sé ris an Tighearna; Féuch, a Thiarna, leath mo chuid earraí a thugaim do na boicht; agus má thug mé aon ní ó dhuine ar bith trí chúisimh bhréige, déanaim a cheithre huaire é a thabhairt ar ais.
9 Agus a dubhairt Iósa ris, Slánuightheadh an lá so teacht chun an tighe so, do bhrígh gur mac do Abraham é féin.

10Oir tá Mac an duine tagtha chun an rud a cailleadh a lorg agus a shábháil.
11 Agus mar a chuala siad na rudaí seo, chuir sé leis agus labhair parabal, mar go raibh sé i ngar do Iarúsailéim, agus gur cheap siad go mbeadh an ríocht Dé le feiceáil láithreach.
12 Dúirt sé dá bhrí sin, chuaigh duine uasal áirithe i dtír i bhfad chun ríocht a fháil dó féin, agus chun filleadh.
13 Agus ghlaoigh sé a dheichniúr seirbhíseach , agus thug sé deich bpúint dóibh , agus dúirt sé ríu , Áitigh go dtiocfaidh mé .
14 Ach thug a shaoránaigh fuath dó, agus chuir siad teachtaireacht ina dhiaidh, ag rá, Ní bheidh an duine seo againn chun rí orainn.
15 Agus nuair a d'fhill sé, tar éis dó an ríocht a fháil, d'ordaigh sé na seirbhíseach seo a ghairm chuige, dár thug sé an t-airgead, go mbeadh a fhios aige cá mhéad a ghnóthaigh gach duine trí thrádáil.
16 Ansin tháinig an chéad duine , ag rá , A Thiarna , do phunt fuair deich bpunt .
17 Agus a dubhairt seision ris, Is maith, a dheagh-sheirbhíseach: óir do bhí tú dílis ar bheagán, bíodh údarás agat ar dheich gcathracha.
18 Agus tháinig an dara duine , ag rá , A Thiarna , do phunt fuair cúig puint .
19 Agus a dubhairt seision ris, Bí thusa freisin os cionn cúig cathracha.
20 Agus tháinig duine eile , ag rá , A Thiarna , féach , seo do phunt , a choinnigh mé suas i naipcín :
21 Óir bhí eagla orm romhad, do bhrígh gur duine géar thú: glacann tú an ní nár leag tú síos, agus buaineann tú nár chuir tú.
22 Agus a deir sé ris , As do bhéal féin beidh mé breith a thabhairt duit , a sheirbhíseach olc . Bhí a fhios agat gur duine géar mé, ag tógáil an rud nár leag mé síos, agus ag buain nár chuir mé:
23 Ar an ábhar sin nár thug tú mo chuid airgid isteach sa bhanc, chun go mbeadh gá agam le riar ar mo theacht?
24 Agus a dubhairt seision ríu-san a bhí ina sheasamh, Tógaigí uaidh an púnt, agus tabhair don té ar a bhfuil na deich bpúint é.
25 (Agus a dubhairt siad ris, A Thighearna, tá deich bpúint aige.)
26 Oir a deirim ribh, Go dtabharfar do gach aoinne agá bhfuil; agus uaidh an té nach bhfuil aige, tógfar uaidh an té atá aige.
27 Ach na monaimhde sin nach mian liomsa a bheith i mo rí oraibh, tugaigí anonn iad agus maraigh romham iad.
28 Agus nuair a bhí an méid seo á rá aige, chuaigh sé roimhe, ag dul suas go Iarúsailéim.
29 Agus nuair a bhí sé tar éis teacht i ngar do Bethphage agus Betani, ag an sliabh ar a dtugtar sliabh na Ológa, chuir sé beirt dá dheisceabail,
30 Ag rádh, Imighigí isteach sa sráidbhaile thall os bhur gcomhair; Agus ar do dhul isteach gheobhaidh sibh asal ceangailte, agus níor shuigh duine riamh air: scaoiligí as agus tugaigí anonn é.
31 Agus má fhiafraíonn aon duine dhibh, Cad chuige a scaoiligí libh é? mar seo a déarfaidh sibh ris, Mar go bhfuil gá ag an Tiarna leis.
32 Agus d'imigh na daoine a cuireadh ar aghaidh, agus fuair siad mar a dúirt sé leo.
33 Agus nuair a bhí an t-asal á scaoileadh acu, dúirt a úinéirí leo, “Cad chuige a scaoilfidh sibh an t-asal?
34 Agus dúirt siad , Tá gá ag an Tiarna air .
35 Agus thug siad chun Íosa é: agus chaith siad a n-éadaí ar an t-searrach, agus chuir siad Íosa ar.
36 Agus ag imeacht dó , scaipeadh siad a gcuid éadaí ar an mbealach .
37 Agus nuair a tháinig sé i gcóngar, fiú anois ar shliocht Shliabh na nOllóga, thosaigh an tslua iomlán de na deisceabail ag déanamh lúcháir ar Dhia agus ag moladh Dé le glór ard as na hoibreacha cumhachtacha go léir a chonaic siad;
38 Ag rádh, Go mbeannuighthear an Rí atá ag teacht in ainm an Tighearna: sith ar neamh, agus glóire sna hardaibh.
39 Agus dubhairt cuid de sna Fairisínigh ó mheasg an tsluaigh ris, A Mháighistir, cronaigh do dheisciobluibh.
40 Agus d'fhreagair sé agus a dubhairt sé ríu , A deirim ribh , dá mbeadh siad seo a bheith ina suaimhneas , go mbeadh na clocha láithreach caoin amach .
41 Agus nuair a tháinig sé i ngar dó, chonaic sé an chathair, agus ghuil sé os a chionn,
42 Ag rádh, Dá mbeadh a fhios agat, eadhon tusa, ar a laghad i do lá seo, na nithe a bhaineann le do shíocháin! ach anois tá siad i bhfolach ó do shúile.
43 Oir tiocfaidh na laethanta ort, go gcaitheann do naimhde trinse fút, agus go dtiomsóidh siad thú, agus go gcoimeádfaidh siad isteach ar gach taobh thú,
44 Agus leagfaidh sé thú fiú leis an talamh , agus do leanaí laistigh díot ; agus ní fhágfaidh siad ionat cloch amháin ar a chéile; óir ní raibh a fhios agat aimsir do chuairte.
45 Agus chuaidh sé isteach sa teampoll , agus thosaigh sé ar na daoine a dhíol ann a chaitheamh amach , agus iad a cheannaigh ;
46 Ag rádh ríu , Tá sé scríofa , Is é mo theach an teach urnaí : ach rinne sibh ina ghara na gadaithe é .
47 Agus bhí sé ag teagasc go laethúil sa teampall. Ach d'iarr na hardsagairt agus na scríobhaithe agus ceannairí an phobail é a mhilleadh,
48 Agus níor fhéadadar an ní a dhéanfaidís a fháil: óir ba mhór an aird a bhí ag an bpobal uile air éisteacht leis.

CAIBIDIL 20

1Agus tharla, ar cheann de na laethanta sin, agus é ag teagasc an phobail sa teampall, agus ag seanmóireacht an tsoiscéil, go dtáinig na hardsagairt agus na scríobhaithe air leis na seanóirí,
2 Agus labhair ris, ag rádh, Inis dúinn, cad é an t-údarás a dhéanann tú na rudaí seo? nó cé hé a thug an t-údarás seo duit?
3 Agus d'fhreagair sé agus a dubhairt sé ríu , Beidh mé ag iarraidh oraibh freisin rud amháin ; agus freagair mé:
4 Baisteadh Eoin, an ó neamh é, nó ó dhaoine?
5 Agus do smuaineadar eatorra féin, ag rádh, Má déarfam, O neamh; déarfaidh sé, Cad chuige mar sin nár chreid sibh é?
6 Ach agus má deirimid, As fir; Clochfaidh na daoine go léir sinn: óir is aithnid dóibh gur fáidh é Eoin.
7 Agus d'fhreagair siadsan, nár fhéad siad a innsint cia as a raibh sé.
8 Agus a dubhairt Iósa ríu , Ni a innsim daoibhse cad é an t-úghdarás a ndéanaim na neithe so.

9 Ansin thosaigh sé ar an parabal seo a labhairt leis an bpobal; Phlandáil duine áirithe fíonghort, agus chuir sé amach chuig tuathánaigh é, agus chuaigh sé i dtír i bhfad i gcéin.
10 Agus ag an séasúr chuir sé seirbhíseach chun na bhfeirmeoirí , go dtabharfaidís dó de thoradh an fhíonghoirt : ach bhuail na tuathánaigh é , agus chuir siad ar shiúl folamh é .
11 Agus arís do chuir sé seirbhíseach eile uaith: agus do bhuaileadar é chomh maith, agus do ghuigheadar go náireach air, agus do chuireadar uatha folamh é.
12 Agus arís do chuir sé trian : agus do ghoireadar é chomh maith, agus do chaitheadar amach é.
13 Ansin dúirt Tiarna an fhíonghoirt, Cad a dhéanfaidh mé? Cuirfidh mé mo mhac ionúin: b'fhéidir go dtabharfaidh siad urraim dó nuair a fheiceann siad é.
14 Ach nuair a chonaic na tuatha é, rinne siad réasúnaíocht eatarthu féin, ag rá, Is é seo an t-oighre: tar, marbhaímid é, ionas go mbeidh an oidhreacht againne.
15 Mar sin chaith siad amach as an bhfíonghort é, agus mharaigh siad é. Cad a dhéanfaidh Tiarna an fhíonghoirt dóibh, dá bhrí sin?
16 Tiocfaidh sé agus scriosfaidh sé na tuatha seo, agus tabharfaidh sé an fíonghort do dhaoine eile. Agus nuair a chuala siad é, dúirt siad, Dia na bac.
17 Agus d’amhairc sé orthu, agus dúirt sé, Cad é seo mar sin atá scríofa, An chloch ar dhiúltaigh na tógálaithe, rinneadh ceann an chúinne di di?
18 An té a thitfidh ar an gcloch sin brisfear é; ach cibé ar bith a thitfidh sé, meileann sé ina phúdar é.
19 Agus na hardsagairt agus na scríobhaithe an uair chéanna ag iarraidh a lámha a chur air; agus bhí eagla an phobail orthu: óir thuig siad gur ina n-aghaidh a labhair sé an parabal seo.
20 Agus rinne siad faire air , agus chuir siad amach spiairí , a mheallfadh iad féin daoine cóir , chun go mbeadh siad greim a fháil ar a chuid focal , ionas go mbeadh siad é a sheachadadh chuig an chumhacht agus an údarás an rialtóir .
21 Agus d’fhiafraigh siad de, ag rádh, A Mháighistir, tá a fhios againn go ndeir tusa agus go múineann tú go ceart, agus nach nglacann tú le duine ar bith, ach go múineann tú slighe Dé go fírinneach:
22 An bhfuil sé dleathach dúinn ómós a thabhairt do Chaesar, nó nach bhfuil?
23 Ach thuig sé a n-craftiness , agus dúirt sé ríu , Cén fáth a bhfuil sibh a mhealladh dom ?
24 Taispeáin pingin dom. Cé leis an íomhá agus an fhorscríbhinn a thug é? D'fhreagair siad agus a dúirt, ar Caesar.
25 Agus a dubhairt seision ríu, Tabhair do Chaesar, dá bhrí sin, na nithe is le Caesar, agus do Dhia na nithe is le Dia.
26 Agus níor fhéad siad greim a fháil ar a bhriathar os comhair an phobail: agus b’iongnadh leo a fhreagra, agus bhí a suaimhneas acu.
27 Ansin tháinig chuige daoine áirithe de na Sadúcaigh, a shéanann go bhfuil aon aiséirí; agus d'fhiafraigh siad de,
28 Ag rádh , A Mháighistir , scríobh Maoise ruinne , Má fhaigheann deartháir duine ar bith bás , agus bean aige , agus go bhfaigheadh sé bás gan chlann , go nglacfadh a dheartháir a bhean féin , agus go dtógfadh sé síl dá dheartháir .
29 Bhí seachtar bráithre ann mar sin: agus ghabh an chéad duine bean, agus fuair sé bás gan chlann.
30 Agus ghabh an dara fear í mar mhnaoi, agus fuair sé bás gan chlann.
31 Agus do ghabh an treas fear í; Agus mar an gcéanna na seachtar freisin: agus ní fhág siad leanaí, agus fuair bás.
32 Ar deireadh fuair an bhean bás freisin.
33 Dá bhrí sin san aiséirí cé acu bean acu í? do rug seachtar í mar mhnaoi.
34 Agus d'fhreagair Íósa a dubhairt sé ríu, Pósann clann an tsaoghail so, agus tugtar i bpósadh iad:
35 Ach iadsan a áireofar gur fiú an saol sin a fháil, agus an aiséirí ó mhairbh, ní phósann, ná ní thugtar i bpósadh iad:
36 Ní féidir leo bás a fháil níos mó: óir is ionann iad agus na haingil; agus is clann Dé iad, ar iad clann an aiséirí iad.
37 Anois go n-eirighthear na mairbh, noch do thaisbeáin Maoise san tor, an tan do ghlaoidh sé an Tighearna Dia Abrahám, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacóib.
38 Oir ní Dia na marbh é, ach na mbeo : óir is dó féin é.
39 Ansin d'fhreagair dream áirithe de na scríobhaithe, "A Mháistir, is maith a dúirt tú."
40 Agus ina dhiaidh sin níorbh áil leo aon cheist do chur air.
41 Agus a dubhairt sé ríu , Conas a deir siad go bhfuil Críost mac David ?
42 Agus a deir Dáiví féin i leabhar na Salm, Dúirt an Tiarna le mo Thiarna, Suí ar mo láimh dheis,
43 Go dtí go ndéanfaidh mé do naimhde mar stóil do chos.
44 Dá bhrí sin tugann Dáiví a Thiarna air, conas mar sin é a mhac?
45 Ansin i n-éisteacht an phobail go léir a dúirt sé lena dheisceabail,
46 Bí ar an airdeall ó na scríobhaithe ar mian leo siúl i róbaí fada, agus beannachtaí ar na margaí, agus na suíocháin is airde sna sinagóga, agus na príomhsheomraí ag féilte;
47 A itheann tithe baintrí, agus a dhéanann urnaí fada le haghaidh seóid: gheobhaidh siadsan is mó damnation.

CAIBIDIL 21

1 Agus d’fhéach sé suas, agus chonaic sé na daoine saibhre ag caitheamh a mbronntanas sa státchiste.
2 Agus chonaic sé freisin baintreach bhocht áirithe ag cur ann dhá mites.
3 Agus a dubhairt seision, Go fírinneach a deirim ribh, gur mó do chuir an bhaintreach bhocht so ann ná iad uile:
4Oir chaitheadar seo go léir a líonmhaireacht chun ofrálacha Dé: ach chaith sí as a hucht an bheatha go léir a bhí aici.
5 Agus mar a labhair dream àraidh den teampull, mar a bhí sé maisithe le clocha breátha agus le bronntanais, a dubhairt sé,
6 Maidir leis na nithe seo a fheiceann sibh, tiocfaidh na laethanta, nach bhfágfar cloch amháin ar a chéile, nach leagfar síos.
7 Agus d’fhiafraigh siad de , ag rá , A Mháistir , ach nuair a bheidh na rudaí a bheith ? agus cad é an comhartha a bheidh ann nuair a tharlóidh na rudaí seo?
8 Agus a dubhairt seision, Tabhair an aire nach meallfar sibh : oir thig mórán i m'ainm-sa, ag rádh, Is mise Críosd ; agus tá an t-am i ngar: ná himigh dá bhrí sin ina ndiaidh.

9 Ach nuair a chloisfidh sibh cogaí agus tórraimh, ná bíodh eagla oraibh: óir ní foláir do na neithe so teacht chun críche ar dtús; ach nach bhfuil an deireadh ag agus ag.
10 Ansin dúirt sé ríu , Beidh náisiún ardú i gcoinne náisiún , agus ríocht in aghaidh ríocht :
11 Agus beidh creathanna móra talún in áiteanna éagsúla, agus gorta, agus lotnaidí; agus beidh radharcanna eaglacha agus comharthaí móra ó neamh.
12 Ach rompu seo go léir, leagfaidh siad a lámha oraibh, agus déanfaidh siad géarleanúint oraibh, agus iad á dtabhairt suas go dtí na sinagóga agus sna príosúin, á dtabhairt os comhair ríthe agus rialtóirí ar son m'ainmse.
13 Agus rachaidh sé chugaibh mar fhianaise.
14 Socraígí bhur gcroí é dá bhrí sin, gan machnamh a dhéanamh ar cad a fhreagróidh sibh:
15 Oir tabharfaidh mé béal agus eagna daoibh, rud nach mbeidh bhur n-easaontais go léir in ann é a rá ná a chur ina aghaidh.
16 Agus beidh sibh betraed ag tuismitheora, agus deartháireacha, agus cairde, agus cairde; agus cuirfid cuid agaibh chun báis.
17 Agus beidh fuath ag gach duine agaibh ar son m'ainmse.
18 Ach ní chaillfear gruaig do chinn.
19 Gabhaigí bhur n-anamacha i bhur bhfoighne.
20 Agus nuair a fheicfidh sibh Iarúsailéim faoi chuimsiú arm, bíodh a fhios agaibh go bhfuil a bhfásach i bhfad.
21 Teitheadh ansin iad siúd atá in Iúdá go dtí na sléibhte; agus lig dóibh atá i lár sé imeacht amach; agus ná rachaid isteach ann siúd atá sna tíortha.
22 Is iad seo laethanta an fhíréin, chun go gcomhlíonfar gach ní atá scríofa.
23 Ach mo thrua iad siúd atá torrach, agus iad siúd a thugann cíoch, sna laethanta sin! óir beidh anacair mhór sa tír, agus fearg ar an bpobal seo.
24 Agus beidh siad ag titim ag an imeall an claíomh , agus beidh a thabhairt ar shiúl mbraighdeanas isteach na náisiúin go léir : agus Iarúsailéim a satailt síos na Gentiles , go dtí go mbeidh amanna na Gentiles a chomhlíonadh .
25 Agus beidh comharthaí sa ghrian, agus sa ghealach, agus sna réaltaí; agus ar an anacair domhain na náisiún, le perplexity; an fharraige agus na tonnta ag roaring;
26 Croíthe na bhfear ag teip ortha mar gheall ar eagla, agus ag tabhairt aire do na nithe atá ag teacht ar an talamh: óir beidh cumhachtaí na bhflaitheas ar crith.
27 Agus ansin feicfidh siad Mac an duine ag teacht i scamall le cumhacht agus glóir mhór.
28 Agus an tan do thosnuig na neithe so do theacht, an tan sin breathnaigh, agus togaibh bhur cinn; óir tá bhur bhfuascailt i ngar.
29 Agus labhair sé parabal leo; Féuch an crann fige, agus na crainn go léir;
30 Agus iad ag titim amach anois, feiceann sibh agus tá a fhios agaibh ionat féin go bhfuil an samhradh i bhfoisceacht anois.
31 Mar sin mar an gcéanna sibhse, nuair a fheiceann sibh na rudaí seo ag teacht chun críche, bíodh a fhios agaibh go bhfuil ríocht Dé i bhfoisceacht.
32 Go deimhin a deirim ribh , Ní bheidh an ghlúin seo pas a fháil amach , till a bheith comhlíonta go léir .
33 Rachaidh neamh agus talamh thar n-ais : ach ní rachaidh mo bhriathra-sa thairis.
34 Agus tugaigí aire daoibh féin, ar eagla, uair ar bith, go mbeidh bhur gcroí ró-mhuirearaithe le huafás, agus le meisce, agus le cúram na beatha seo, agus go dtiocfaidh an lá sin oraibh i ngan fhios duit.
35 Oir mar ribe tiocfaidh sé orthu siúd go léir a chomhnaíonn ar aghaidh an domhain uile.
36 Bígí ag faire, dá bhrí sin, agus ag guí i gcónaí, chun go measfar gur fiú daoibh éalú ó na nithe seo go léir a tharlóidh, agus seasamh os comhair Mhic an duine.
37 Agus sa ló do bhí sé ag teagasg sa teampoll; agus san oíche d'imthigh sé amach, agus d'fhan sé sa sliabh dá ngairtear Sliabh na nOllóga.
38 Agus tháinig an pobal go léir go moch ar maidin chuige sa teampall, chun éisteacht leis.

CAIBIDIL 22

1 Tháinig féasta an aráin neamhghoirtithe i ngar do, dá ngairtear Cáisc na nGiúdach.
2 Agus d'iarr na hardsagairt agus na scríobhaithe conas a d'fhéadfaidís é a mharú; óir bhí eagla na ndaoine ortha.
3 Ansin chuaigh Sátan isteach i Iúdás ar a dtugtar Iscariot mar ainm ar an dáréag.
4 Agus d'imthigh sé chuige, agus labhair sé leis na h-ard-shagairt agus na h-ard-cheannairí, conas a d'fhéadfadh sé é a bhrath dóibh.
5 Agus bhí áthas orthu , agus cúnant airgead a thabhairt dó .
6 Agus gheall sé, agus d'iarr deis a bhrath dóibh d'éagmais an iliomad.
7 Ansin tháinig lá an aráin neamhghoirtithe, nuair is gá an Cháisc a mharú.
8 Agus chuir sé uaithi Peadar agus Eoin, ag rádh, Imigh agus ullmhaigh dúinn an Cháisc, chun go n-íosfaimís.
9 Agus dúirt siad ris , Cá bhfuil tú go bhfuil muid ag ullmhú ?
10 Agus a dubhairt sé ríu , Féuch , nuair a bheidh sibh ag dul isteach sa chathair , buailfidh duine sibh , a iompar soith uisce ; lean sé isteach sa teach ina dtéann sé isteach.
11 Agus déarfaidh sibh ri fear an tighe , A deir an Máistir ribh , Cá bhfuil an seomra ósta, mar a n-íosfaidh mé an Cháisc i dteannta mo dheisciobluibh?
12 Agus taispeánfaidh sé daoibh seomra uachtarach mór arna chur ar fáil: ullmhaigh ansin.
13 Agus d'imthigheadar, agus fuaireadar mar a dubhairt sé ríu: agus d'ullmhaigh siad an Cháisc.
14 Agus nuair a tháinig an uair, shuigh sé síos, agus an dá haspail déag in éineacht leis.
15 Agus a dubhairt seision ríu, Le fonn ba mhian liom an Cháisc so d'ithe maille ribh roimh fhulang:
16 Oir a deirim ribh, nach n-íosfaidh mé dhith níos mó, go dtí go gcomhlíonfar é i ríocht Dé.
17 Agus do ghlac sé an cupán, agus do ghabh sé buidheachas, agus a dubhairt sé, Glac so, agus roinn eadaruibh féin é:
18 Oir a deirim ribh, nach n-ólfaidh mé de thoradh na finiúna, go dtiocfaidh ríocht Dé.
19 Agus ghlac sé arán , agus thug sé buíochas , agus bhris é , agus thug dóibh , ag rá , Is é seo mo chorp a thugtar ar do shon : seo a dhéanamh i gcuimhne dom .
20 Mar an gcéanna an cupán tar éis suipéar , ag rá , Is é an cupán seo an tiomna nua i mo chuid fola , a chaillfidh ar do shon .

21 Ach, féach, tá lámh an té a bhrathann mé liom ar an mbord.
22 Agus go fírinneach imíonn Mac an duine, mar a bhí ráite: ach is mór an trua don duine sin trína mbrathtar é!
23 Agus thosaigh siad ag fiosrú eatarthu féin, cé acu a bhí le déanamh an rud seo.
24 Agus bhí achrann ina measc freisin, cé acu díobh ba cheart a áireamh.
25 Agus a dubhairt sé ríu , Na ríthe na Gentile a bheith i gceannas orthu ; agus tugtar bronntóirí orthu siúd a fheidhmíonn údarás orthu.
26 Ach ní mar sin a bheidh sibhse: ach an té is mó in bhur measc, bíodh sé mar an té is óige; agus an té is taoiseach, mar an té a dhéanann seirbhís.
27 Oir cé acu is mó, an té a shuíonn ag ithe, nó an duine a dhéanann freastal? nach é an té a shuíonn ag ithe? ach tá mise in bhur measc mar an té a dhéanann seirbhís.
28 Is sibhse an dream a lean liom i mo bhuaireadh.
29 Agus ceapaim ríocht daoibhse, faoi mar a d'ordaigh m'Athair domsa;
30 Go n-íosfá agus go n-ólfaidh sibh ag mo bhord i mo ríocht, agus go suífidh sibh ar ríchathaoireacha ag tabhairt breithiúnais ar dhá threibh dhéag Iosrael.
31 Agus a dubhairt an Tighearna, A Shíomóin, a Shímóin, féuch, do mhian le Sátan sibh a bheith agaibh, chun sibh do scagadh mar chruithneacht:
32 Ach do ghuidh mé ar bhur sonsa, nach dteipfeadh ar bhur gcreideamh : agus an tan iompuighthear sibh, neartuighidh bhur bráithre.
33 Agus a dubhairt seision ris , A Thighearna , tá mé réidh chun dul in éineacht leat , araon i bpríosún , agus chun báis .
34 Agus a dubhairt seision, a deirim ribh, a Pheadair, nach goir an coileach an lá so, go ndéunfaidh tú trí huaire gur eol duit mé.
35 Agus a dubhairt seision ríu , Nuair a chuir mé chugat gan sparán , agus scriopa , agus bróga , an raibh aon rud agaibh ? Agus a dubhairt siad, Ní dhéanfaidh aon ní.
36 An sin a dubhairt seision ríu, Ach anois, an té agá bhfuil sparán, glacfaid sé é, agus mar an gcéadna a scrioptúir: agus an té nach bhfuil claíomh aige, díoladh sé a bhall éadaigh, agus ceannuigheadh é.
37 Oir a deirim ribh, gur gá fós an ní so atá sgríobhtha do chur i gcrích ionam, Agus do háirmheadh é i measg na n-eascrach: óir atá críoch ag na neithe atá agamsa.
38 Agus dúirt siad , A Thiarna , féach , anseo dhá chlaíomh . Agus a dubhairt sé ríu, Is leor.
39 Agus tháinig sé amach, agus chuaigh sé, mar ba ghnách leis, go dtí an sliabh na Ológa; agus lean a dheisceabail é freisin.
40 Agus nuair a bhí sé san áit, a dubhairt sé ríu, Guígí nach rachaidh sibh i gcathú.
41 Agus do tharraing sé anuas uatha mar gheall ar theilgean cloiche, agus do chrom sé ar a ghlúinibh, agus do ghuidh sé,
42 Ag rádh, A Athair, más toil leat, cuir an cupán so díom : gidheadh ní hé mo thoil-sa, ach do thoilse, do dhéanamh.
43 Agus tháinig aingeal ó neamh dó, á neartú.
44 Agus ar mbeith dó ar an gcroidhthibh do rinne sé urnaigh ní ba dhian: agus do bhí a allais mar bhraonacha móra fola ag tuitim go talamh.
45 Agus ar eirigh dó ó urnuigh, agus ar theacht chum a dheisciobluibh, do fuair sé 'n-a gcodladh iad go brón,
46 Agus a dubhairt seision ríu , Cén fáth a chodladh sibh ? eirigh agus guidh, ar eagla go mbuailfidh sibh.
47 Agus ag labhairt dó fós, féach ar an tsluagh, agus an té ar a dtugtí Iúdás, duine den dáréag, d'imthigh rompu, agus tharraing sé i ngar d'Íosa chun é a phógadh.
48 Ach a dubhairt Iósa ris, Iúdás, an bhfuil tú ag brath Mac an duine le póg?
49 Nuair a chonaic siadsan a bhí ina thimpeall cad a leanfadh é, dúirt siad leis, "A Thiarna, an mbuailfimid leis an gclaíomh?
50 Agus bhuail duine acu seirbhíseach an ardsagairt, agus ghearr sé a chluas dheas de.
51 Agus d'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé, Fulaingibh go nuige so. Agus bhain sé a chluas, agus leighis sé é.
52 Ansin dúirt Íosa leis na sagairt ard , agus ceannairí an teampaill , agus na sinsir , a tháinig air , Ar tháinig sibh amach , mar i gcoinne an gadaí , le claimhte agus cláir ?
53 Nuair a bhí mé gach lá leat sa teampall, ní shín sibh amach lámha ar bith i mo choinne: ach tá sé seo do uair an chloig, agus an chumhacht an dorchadais.
54 Ansin ghabh siad é, agus threoraigh siad é, agus thug siad isteach i dteach an ardsagairt é. Agus do lean Peadar é i bhfad uaidh.
55 Agus nuair a bhí tine lasta acu i lár an halla, agus iad leagtha síos le chéile, shuigh Peadar síos ina measc.
56 Ach d'fhéach cailin áirithe air agus í ina suí ag an tine, agus d'fhéach sé go géar air, agus dúirt sé, Bhí an fear seo mar aon leis.
57 Agus do shéan sé é, ag rádh, A bhean, ní aithnighim é.
58 Agus tar éis tamaill bhig chonaic duine eile é, agus dubhairt sé, Is díobh thusa freisin. Agus a dubhairt Peadar, A dhuine, ní mé.
59 Agus i dtimchioll na h-uaire i ndiaidh a chéile do dhearbhuigh sé go muiníneach, ag rádh, Go deimhin bhí an duine so mar an gcéanna leis: óir is Galiléach é.
60 Agus a dubhairt Peadar , A dhuine , níl a fhios agam cad a deir tú . Agus láithreach, agus é fós ag labhairt, d'eirigh an coileach.
61 Agus do chuaidh an Tighearna, agus d'fhéach sé ar Pheadar. Agus chuimhnigh Peadar ar bhriathar an Tiarna, mar a dúirt sé ris, Sula goir an coileach, séanfaidh tú mé trí huaire.
62 Agus d'imthigh Peadar amach, agus do léan go searbh é.
63 Agus rinne na daoine a shealbhaigh Íosa magadh air, agus bhuail siad é.
64 Agus nuair a chuadar a shúile dó, bhuail siad é ar aghaidh, agus d'fhiafraigh siad de, ag rá, Déan fáidh, cé hé a bhuail thú?
65 Agus a lán rudaí eile labhair siad go blasphemously ina aghaidh.
66 Agus an lá a bhí ann, tháinig seanóirí an phobail agus na hardsagairt agus na scríobhaithe le chéile, agus thug siad isteach ina gcómhairle é, ag rá;
67 An tusa Críost? inis dúinn. Agus a dubhairt sé ríu, Má deirim ribh, ní chreidfidh sibh:
68 Agus má fhiafraíonn mé díbh freisin, ní thabharfaidh sibh freagra orm, agus ní ligfidh sibh dom imeacht.
69 Ina dhiaidh seo suífidh Mac an duine ar dheis cumhachta Dé.

70 Ansin dúirt siad go léir, An tusa mar sin Mac Dé? Agus a dubhairt sé ríu, Sibh a rá go bhfuil mé.
71 Agus a dubhairt seision, Cad is gádh dhúinn tuilleadh finné? óir chualamar féin a bhéal féin.

CAIBIDIL 23

1 Agus d'eirigh an sluagh uile, agus thugadar go Píoláit é.
2 Agus thosaigh siad ar é a chúiseamh , ag rá , Fuaireamar an duine seo ag perverting an náisiúin , agus a chosc ómós a thabhairt do Caesar , a rá go bhfuil sé féin Críost Rí .
3 Agus d'fhiafraigh Piolat de, ag rádh, An tusa Rí na nGiúdach? Agus d'fhreagair seisean agus dubhairt sé, Is tusa adeir é.
4 Ansin dúirt Píoláit leis na hardsagairt agus leis an bpobal, Níl aon locht agam ar an bhfear seo.
5 Agus bhí siad níos géire , ag rá , Spreagann sé suas an phobail , ag teagasc ar fud an Jew go léir , ag tosú ó Galilee go dtí an áit seo .
6 Nuair a chuala Pioláit trácht ar Ghailíl, d'fhiafraigh sé an Galiléach an fear.
7 Chomh luath agus a bhí a fhios aige go raibh sé ina dhlínse ag Héaród, chuir sé go Héaród é, a bhí in Iarúsailéim an tráth sin freisin.
8 Agus nuair a chonaic Herod Íosa, bhí áthas an domhain air: óir ba mhian leis é a fheiceáil i bhfad, mar gur chuala sé a lán rudaí uaidh; agus bhí súil aige míorúilt éigin a fheiceáil déanta aige.
9 Ansin chuir sé ceist air ina lán focal; ach níor fhreagair sé é.
10 Sheas na h-ard-shagairt agus na scríobhaithe agus chúisigh siad é go dian.
11 Chuir Héaród agus a chuid fear cogaidh é in aon chor, agus rinne siad magadh air, agus é a ghléasadh i gculaith ghrinn, agus chuir sé chuig Píoláit arís é.
12 Agus an lá céanna rinneadh Pioláit agus Héróid cairde le chéile: óir roimhe sin bhí siad ina naimhde eatarthu féin.
13 Agus Pioláit, nuair a ghlaoigh sé le chéile na sagairt ard agus na rialóirí agus an pobal,
14 A dubhairt seision ríu, Thug sibh an fear so chugamsa, mar dhuine a dhéanann claontachán ar an bpobal: agus, féuch, tar éis domsa é a scrúdú os bhur gcomhair, ní bhfuair mé aon locht ar an bhfear seo faoi na nithe dá bhfuil sibh cúisithe aige:
15 Ní headh, ná fós Herod: óir do chuir mé chugaibh é; agus, féach, ní dhéantar aon ní air fiúntach báis.
16 Déanfaidh mé dá bhrí sin cathú air, agus scaoileadh saor é.
17 (Oir is gá dó duine a scaoileadh saor chucu ag an bhféile.)
18 Agus do ghlaoidheadar go léir ar ball, ag rádh, Imthig leis an bhfear so, agus scaoil amach dúinn Barabbas.
19 (Cé ar son ceannairce áirithe a rinneadh sa chathair, agus ar son dúnmharaithe, a caitheadh i bpríosún.)
20 Ar an ábhar sin go raibh Pioláit sásta Íosa a scaoileadh saor, labhair sé leo arís.
21 Ach adeir siad , ag rá , Crucify dó , crucify air .
22 Agus a dubhairt sé ríu an treas uair, Cad chuige, cad a rinne sé olc? Ní bhfuair mé aon chúis bháis ann: mar sin cathóidh mé é, agus ligfidh mé as é.
23 Agus bhí siad ar an toirt le guthanna arda, á éileamh go ndéanfaí é a céasadh. Agus bhí glórtha na ndaoine agus na n-ard-sagairt i réim.
24 Agus do chuir Piolat breitheamhnas air do bheith mar ba ghádh dhóibh.
25 Agus scaoil sé amach dhóibh é an té ba mhian leo do chur i bpríosún ar son ceannairce agus dúnmharuithe; ach thug sé Íosa dá dtoil.
26 Agus agus iad ag tabhairt amach dó, rug siad ar Shíomón amháin, an Chiréineach, a tháinig as an tír, agus leag siad an chros air, chun é a iompar i ndiaidh Íosa.
27 Agus lean comhluadar mór daoine agus ban é, agus iad ag caoineadh agus ag cumha air.
28 Ach d'iompuigh Íosa ríu, agus a dubhairt sé, A iníonacha Ierúsalem, ná guilibh ar mo shon-sa, ach goil ar bhur son féin agus ar son bhur bpáistí.
29Oir, féuch, atá na laethanta ag teacht, agus a déarfaidh siad, Is beannaithe na péisteanna nár rug, agus na préacháin nár thug deo.
30 Ansin tosóidh siad ar a rá leis na sléibhte, Titim orainn; agus ris na cnoic, Clúdaigh sinn.
31 Oir má dhéanann siad na rudaí seo ar chrann glas, cad a dhéanfar ar an tirim?
32 Agus bhí beirt fhear eile chomh maith, ar cuireadh chun báis é.
33 Agus nuair a tháinig siad go dtí an áit ar a dtugtar Calvary , céasadh siad é féin , agus na magairlí , duine acu ar dheis, agus an duine eile ar chlé.
34 Ansan a dubhairt Iósa, A Athair, maith dhóibh; óir ní fios cad a dhéanann siad. Agus roinn siad a éadaigh, agus chaith siad go leor.
35 Agus sheas an sluagh ag amharc. Agus do rinne na ríghthe mar aon leo magadh air, ag rádh, Shábháil sé daoine eile; saoradh sé é féin, más é Críost é, togh Dé.
36 Agus rinne na saighdiúrí magadh air freisin, ag teacht chuige, agus ag ofráil fínéagar dó,
37 Agus á rádh, Más tusa rí na nGiúdach, saor tú féin.
38 Agus scríobhadh forscríbhinn air freisin i litreacha Gréigise, agus Laidine, agus Eabhraise, IS É SEO RÍ NA Giúdaigh.
39 Agus d'airigh duine de sna maoraibh a crochadh é, ag rádh, Más tu Críost, saor thu féin agus sinne.
40 Ach d'fhreagair an dream eile agus do fhreagair sé é, ag rádh, Nach bhfuil eagla Dé ort, go bhfuil tú sa dhaoradh chéanna?
41 Agus sinne go deimhin cóir; óir a fhaighimid luach saothair cuí ár ngníomhartha: ach ní dhearna an duine seo aon rud mícheart.
42 Agus a dubhairt seision ri h-Íosa, A Thighearna, cuimhnigh ormsa nuair a thiocfas tú i do ríocht.
43 Agus a dubhairt Iósa ris , Go deimhin a deirim ribh , Go n- aithiidh sibh liomsa i bparthas .
44 Agus bhí sé mar gheall ar an séú uair, agus bhí dorchadas ar an talamh go léir go dtí an naoú uair.
45 Agus do dhorchaich an ghrian, agus do chíosadh brat an teampuill 'na mheadhon.
46 Agus ar nadhbharsin do ghlaoidh Iósa le guth árd, a dubhairt sé, A Athair, cuirim mo spioraid i do lámhaibh: agus ar a rádh so, tug sé suas an deó.
47 Agus nuair a chonaic an Céad-Chéad duine an ní a rinneadh, thug sé glóir do Dhia, ag rádh, Go deimhin b'ionraic é seo.

48 Agus an pobal go léir a tháinig le chéile chun an radharc sin, ag féachaint ar na rudaí a rinneadh, bhuail siad a cíoch, agus d'fhill siad.
49 Agus sheas a lucht aitheantais go léir, agus na mná a lean é ón nGailíl, i bhfad uaidh, ag féachaint ar na rudaí seo.
50 Agus, féuch, do bhí fear darbh ainm Ióseph, comhairleach; agus ba dhuine maith agus cóir é:
51 (Níor thoiligh an té sin le comhairle agus le gníomha na ndaoine sin;) ba as Arimataea, cathair de chuid na nGiúdach, é féin agus é ag feitheamh le ríocht Dé.
52 Chuaigh an fear seo go Pioláit, agus d'iarr sé corp Íosa.
53 Agus thóg sé anuas é, agus fillte de línéadach é, agus chuir sé i uaigh é a bhí gearrtha le cloch, nár leagadh aon duine riamh roimhe.
54 Agus bhí an lá sin a ullmhú , agus tharraing an tsabóid ar .
55 Agus lean na mná freisin, a tháinig leis ón nGailíl, ina dhiaidh sin, agus chonaic siad an uaigh, agus conas a leagadh a chorp.
56 Agus d'fhill siad , agus d'ullmhaigh spíosraí agus ointments ; agus shuigh sé lá na sabóide de réir an ordaithe.

CAIBIDIL 24

1Ar an gcéad lá den tseachtain, go moch ar maidin, tháinig siad go dtí an uaigh, ag tabhairt na spíosraí a d'ullmhaigh siad agus daoine eile in éineacht leo.
2 Agus fuair siad an chloch rolladh amach as an uaigh.
3 Agus chuaigh siad isteach, agus ní bhfuair siad corp an Tiarna Íosa.
4Agus nuair a bhí ana-imní orthu ina thaobh sin, féach, sheas beirt fhear taobh leo i mball éadaigh lonracha:
5 Agus mar a bhí eagla orthu , agus bowed síos a n-aghaidh chun an domhain , a dúirt siad ríu , Cén fáth a bhfuil sibh a lorg na beo i measc na marbh ?
6 Níl sé anseo, ach tá sé éirithe: cuimhnigh mar a labhair sé ribh nuair a bhí sé fós sa Ghailíl,
7 Ag rádh , Ní foláir Mac an duine a sheachadadh i lámha na ndaoine peacach , agus a céasadh , agus an tríú lá ardú arís .
8 Agus chuimhnigheadar ar a bhriathra,
9 Agus ar ais ón uaigh , agus d'inis na rudaí seo go léir don dáréag , agus do gach eile .
10 B'í Muire Magdalen, agus Ióna, agus Muire máthair Shéamais, agus mná eile a bhí in éineacht leo, a d'inis na nithe seo do na haspail.
11 Agus ba chuma leo a bhfocail mar scéalta díomhaoin, agus níor chreid siad iad.
12 Ansin d'eirigh Peadar, agus rith sé go dtí an uaigh; agus ag cromadh síos dó, chonaic sé na héadaí línéadaigh a bhí leagtha leo féin, agus d'imigh sé, ag déanamh iontais ann féin ar an rud a tharla.
13 Agus féach, chuaigh beirt acu an lá sin go baile darbh ainm Emaus, a bhí ó Iarúsailéim timpeall trí fichid fad.
14 Agus labhair siad le chéile ar na rudaí seo go léir a tharla.
15 Agus tharla, agus iad ag caint le chéile agus ag réasúnú, gur tharraing Íosa é féin i ngar dóibh, agus d'imthigh leo.
16 Ach bhí a súile ar a súile dóibh gan aithne a chur air.
17 Agus a dubhairt seision ríu , Cén modh cumarsáide iad seo atá agaibh le chéile , agus sibh ag siúl , agus tú brónach ?
18 Agus d'fhreagair an té ar b'ainm Cleopas é, agus a dubhairt sé ris, An bhfuil tusa i n-aon chor i n-Ierúsalem, agus nach bhfuil fhios agat na neithe atá ar siúl ann sna laethibh so?
19 Agus a dubhairt sé ríu , Cad iad na nithe ? Agus a dubhairt siad ris, Maidir le hÍosa ó Nasaret, fáidh a bhí tréan i ngníomh agus i bhfocal i láthair Dé agus an phobail go léir:
20 Agus conas mar a thug na príomhshagairt agus ár n-uachtaráin é chun a dhaoradh chun báis, agus a céasadh é.
21 Ach do chreideamar gurab é an té d'fhuasgailfeadh Israel: agus d'á bhárr sin go léir, is é inniu an treas lá ó rinneadh na neithe so.
22 Seadh, agus chuir mná áirithe dár gcomhluadar iongantas orainn, a bhí go moch san uaigh;
23 Agus nuair nach bhfuair siad a chorp , tháinig siad , ag rá , go bhfaca siad freisin fís aingeal , a dúirt go raibh sé beo .
24 Agus chuaigh dream áirithe díobhsan a bhí linn go dtí an uaigh, agus fuair siad é mar a dúirt na mná: ach ní fhaca siad é.
25 Ansin dúirt sé ríu , A fools , agus mall croí a chreidiúint go léir a dúirt na fáithe :
26 Nár chóir do Chríost na nithe sin d'fhulang, agus dul isteach ina ghlóir?
27 Agus ag tosú ar Mhaois agus ar na fáithe go léir, mhínigh sé dóibh sna scrioptúr go léir na nithe a bhain leis féin.
28 Agus tharraing siad i ngar don sráidbhaile , áit a ndeachaigh siad : agus rinne sé amhail is dá mbeadh sé imithe níos faide .
29 Ach chuireadar iallach air, ag rádh, Fanaigí linn: óir atá sé i dtreo an tráthnóna, agus is fada an lá caite. Agus chuaigh sé isteach chun fanacht leo.
30 Agus nuair a bhí sé ina shuí ag ithe leo, ghlac sé arán, agus bheannaigh é, agus bhris, agus thug dóibh.
31 Agus osclaíodh a súile, agus d'aithin siad é; agus d'imigh sé as a radharc.
32 Agus a dubhairt seision ré chéile, Nár lasadh ár gcroidhe istigh ionainn, agus é ag caint linn ar an tslighe, agus an tan do osgail sé na sgrioptúr dhúinn?
33 Agus d'éirigh siad suas an uair chéanna, agus d'fhill siad go Iarúsailéim, agus fuair siad an dáréag cruinn le chéile, agus iad siúd a bhí in éineacht leo,
34 Ag rádh , Go deimhin tá an Tiarna éirithe , agus léirigh sé do Shíomón .
35 Agus d'inis siad na rudaí a rinneadh ar an mbealach, agus mar a bhí aithne acu air maidir le briseadh an aráin.
36 Agus ag rádh so dhóibh, do sheas Iósa féin 'na measg, agus a dubhairt sé ríu, Síocháin daoibh.
37 Ach bhí faitíos orthu agus faitíos orthu, agus cheap siad go raibh spiorad feicthe acu.
38 Agus a dubhairt sé ríu , Cén fáth a bhfuil sibh buartha ? agus cad chuige a dtagann smaointe chun cinn i bhur gcroí?
39 Féach mo lámha agus mo chosa, gur mé féin é: láimhsigh mé, agus féach; óir ní hé an spiorad feoil ná cnámha, mar a fheiceann sibh mise.
40 Agus nuair a bhí an méid sin á rá aige, thaispeáin sé a lámha agus a chosa dóibh.
41 Agus cé nár chreideadar fós le lúcháir, agus go raibh iongantas ortha, a dubhairt sé ríu, An bhfuil feoil ar bith agaibh ann so?

42 Agus thug siad dó píosa d'iasc broiled, agus de chuisle.
43 Agus ghlac sé é, agus d'ith os a gcomhair.
44 Agus a dubhairt seision ríu, Seo iad na briathra a labhair
mé ribh, agus mé fós in éineacht libh, gur gá gach ní a bhí
scríofa i ndlí Mhaois, agus sna fáithe, agus sna sailm, a
chomhlíonadh, maidir liomsa.
45 Ansin d'oscail sé a dtuiscint, chun go dtuigfidís na
scrioptúr,
46 Agus a dubhairt seision ríu, Mar so atá sé sgríobhtha,
agus mar so b'éigean do Chríost fulang, agus eirigh ó
mharbhaibh an treas lá:
47 Agus go ndéanfaí aithrí agus maithiúnas na bpeacaí a
shearmonú ina ainm i measc na náisiún uile, ag tosú in
Iarúsailéim.
48 Agus is finnéithe sibhse ar na rudaí seo.
49 Agus, féuch, cuirim geall m'Athar oruibh : ach fanaigí i
gcathair Ierúsalem, go gcuirthear cumhacht oraibh ó bhur
n-airde.
50 Agus thréig sé amach iad chomh fada go Bétania , agus
thóg sé suas a lámha , agus bheannaigh iad .
51 Agus nuair a bheannaigh sé iad, scar sé uathu agus
d'iompair suas ar neamh iad.
52 Agus rinne siad adhradh dó, agus d'fhill go Iarúsailéim
faoi lúcháir mhór:
53 Agus bhí siad de shíor sa teampall, ag moladh agus ag
beannú Dé. Amen.

Eoin

CAIBIDIL 1

1 I dtús bhí an Briathar, agus bhí an Briathar le Dia, agus bhí an Briathar Dia.
2 Mar an gcéanna a bhí ar dtús le Dia.
3 Rinne sé gach ní; agus gan é ní raibh aon ní déanta a rinneadh.
4 Annsan bhí an bheatha; agus ba é an saol solas na bhfear.
5 Agus lasann an solas sa dorchadas; agus níor thuig an dorchadas é.
6 Cuireadh fear ann ó Dhia, dárbh ainm Eoin.
7 Tháinig an rud céanna mar fhinné, chun finné a thabhairt ar an Solas, chun go gcreidfeadh gach duine tríthi.
8 Níorbh é an Solas sin é, ach cuireadh é chun fianaise a thabhairt ar an Solas sin.
9 Ba é sin an Solas fíor, a thugann solas do gach duine a thagann chun an domhain.
10 Bhí sé ar domhan, agus rinne sé an domhan, agus ní raibh a fhios ag an domhan air.
11 Tháinig sé chuige féin, agus níor ghlac a chuid féin é.
12 Ach an méid a ghlac leis, thug sé cumhacht dóibh a bheith ina gclann Dé, fiú dóibh siúd a chreideann ina ainm:
13 A rugadh, ní ó fhuil, ná ó thoil na feola, ná ó thoil duine, ach ó Dhia.
14 Agus rinneadh an Briathar ina fheoil, agus chomhnuigh sé inár measc, (agus chonaiceamar a ghlóir, an ghlóir mar aonghin an Athar,) lán de ghrásta agus de fhírinneacht.
15 Thug Eoin finné air, agus do ghlaoidh sé, ag rádh, Ba é so an té ar a labhair mé, An té thiocfas i mo dhiaidh, is fearr é romham: óir do bhí sé romham.
16 Agus as a iomláine fuaireamar go léir, agus grásta ar ghrásta.
17 Oir is ó Mhaois a thug an dlí, ach is trí Íosa Críost a tháinig an grásta agus an fhírinne.
18 Ní fhaca aon duine Dia am ar bith; an t-aon-ghin Mhic, atá i n-uchd an Athar, do dhearbhuigh sé é.
19 Agus is é seo taifead Eoin, nuair a chuir na Giúdaigh sagairt agus Léivítigh ó Iarúsailéim á fhiafraí de, Cé hé tusa?
20 Agus d'admhuigh sé, agus níor shéan; ach admhaigh, ní mise an Críost.
21 Agus d'fhiafraigh siad de, Cad mar sin? An tusa Elias? Agus a deir sé, Níl mé. An tusa an fáidh sin? Agus d'fhreagair seisean, Ní hea.
22 Ansin dúirt siad ris, Cé hé tusa? go dtugaimís freagra dhóibh-san a chuir uaithe sinn. Cad a deir tú fút féin?
23 Dúirt sé, Is mé guth an duine ag caoineadh san fhásach, Déan díreach slí an Tiarna, mar a dúirt an fáidh Esaias.
24 Agus ba de na Fairisínigh iad siúd a cuireadh.
25 Agus d'fhiafraigheadar de, agus a dubhairt siad ris, Cad chuige mar sin do bhaisteadh tusa, mur tusa Críost, ná Elias, ná an fáidh sin?
26 D'fhreagair Eoin iad, ag rádh, Baisteadh mé le huisce: ach tá duine ina sheasamh in bhur measc, nach eol daoibh;
27 Is é an té atá ag teacht i mo dhiaidh is fearr romham, a chliath bróg nach fiú mé a scaoileadh.
28 Rinneadh na nithe seo i mBetabara lastall den Iordáin, áit a raibh Eoin ag baisteadh.
29 An lá arna mhárach chonaic Eoin Íosa ag teacht chuige, agus a deir, Féuch Uan Dé, a thógann peacaí an domhain.
30 Seo é an té ar a ndubhairt mé, Atá im' dhéidh duine is fearr romham: óir do bhí sé romham.
31 Agus ní raibh aithne agam air: ach chun é a chur in iúl do Iosrael, tá mé ag teacht baisteadh le huisce.
32 Agus rinne Eoin taifead , ag rá , Chonaic mé an Spiorad íslitheach ó neamh cosúil le chol , agus d'fhan sé air .
33 Agus ní raibh aithne agam air: ach an té a chuir mé chun baisteadh le huisce, dúirt sé liom: Ar an duine a fheiceann tú an Spiorad íslitheach, agus ag fanacht air, mar an gcéanna an té a baisteadh leis an Spiorad Naomh.
34 Agus chonaic mé, agus taifead lom go bhfuil sé seo Mac Dé.
35 Arís an lá arna mhárach sheas Eoin, agus beirt dá dheisceabail;
36 Agus ag féachaint ar Íosa agus é ag siúl , a dúirt sé , Féuch an Uan Dé !
37 Agus chuala an dá dheisceabail é ag labhairt , agus lean siad Íosa .
38 Ansin d'iompaigh Íosa agus chonaic sé iad á leanúint, agus dúirt sé leo, Cad atá sibh ag iarraidh? Dúirt siad ris, A Rabbi, (is é sin le rá, á léiriú, a Mháistir,) cá bhfuil tú i do chónaí?
39 Dúirt sé ríu , Teacht agus féach . Tháinig siad agus chonaic siad an áit a raibh sé ina chónaí, agus d'fhan siad leis an lá sin: óir bhí sé thart ar an deichiú huair.
40 Duine den bheirt a chuala Eoin ag labhairt, agus a lean é, bhí Aindrias, deartháir Shíomóin Pheadair.
41 Ar dtús fuair sé a bhráthair féin Síomón, agus a dubhairt sé ris, Fuaireamar an Meisias, is é sin, á rádh, an Críost.
42 Agus thug sé chun Íosa é. Agus nuair a chonaic Iósa é, a dubhairt sé, Is tusa Síomón mac Ióna: Goirthear Cephas díot, mar adeirthear, A chloch.
43 An lá dár gcionn chuaidh Íosa amach sa Ghailíl, agus fuair sé Pilib, agus a dubhairt sé ris, Lean mise.
44 Ba as Bethsaida, cathair Aindrias agus Pheadair, Pilib.
45 Fuair Pilib Natanael, agus a dubhairt sé ris, Fuaireamar an té ar sgríobh Maoise sa dlighe, agus na fáithe, Iósa ó Nasarét, mac Ióseph.
46 Agus a dubhairt Natanael ris, An féidir aon ní maith teacht amach as Nazarat? Dubhairt Pilib ris, Tar agus féach.
47 Chonaic Íosa Natanael ag teacht chuige, agus dúirt sé leis, " Féach go deimhin Iosraelach, nach bhfuil aon cheo ann!
48 Dúirt Natanael leis, "Cá bhfuil aithne agat orm? D'fhreagair Íosa agus a dubhairt sé ris, Sular ghlaoigh Philip ort, nuair a bhí tú faoin gcrann fige, chonaic mé thú.
49 D'fhreagair Natanael agus a dubhairt sé ris, A Rabbi, is tusa Mac Dé; is tusa Rí Iosrael.
50 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Do bhrígh go ndubhairt mé riot, go bhfaca mé thú fén gcrann fige, an gcreideann tú? feicfidh tú rudaí is mó ná iad seo.
51 Agus a dubhairt seision ris , Go deimhin , go deimhin , a deirim ribh , 'Na dhiaidh seo feicfidh sibh neamh oscailte , agus aingil Dé ag dul suas agus íslitheach ar Mac an duine .

CAIBIDIL 2

1 Agus an tríú lá bhí pósadh i Cana na Galilee; agus bhí máthair Íosa ann:
2 Agus do ghlaoidh Íosa araon, agus a dheisceabail, chun an phósta.
3 Agus nuair a bhí siad ag iarraidh fíona , a dúirt an mháthair Íosa ris , Tá siad nach bhfuil fíon .

4 Dubhairt Íosa léi, A bhean, cad tá agam-sa leat? níl mo uair an chloig tagtha fós.
5 A deir a mháthair ris na seirbhísigh, Gach ní a deir sé ribh, déanaigí é.
6 Agus do cuireadh ann sé photaí uisce cloiche, do réir ghlanaidh na nGiúdach, agus dhá nó trí fichín gach ceann acu.
7 Dúirt Íosa leo: Líon isteach na potaí uisce le huisce. Agus líon siad suas go dtí an brim iad.
8 Agus a dubhairt sé ríu , Tarraing amach anois , agus a thabhairt chun an rialtóir na féile . Agus rug siad é.
9 Nuair a bhlais uachtarán na féile an t-uisce a deineadh fíon, agus gan a fhios aige cá raibh sé: (ach bhí a fhios ag na seirbhísigh a tharraing an t-uisce;) ghlaoigh gobharnóir na féile an fear pósta,
10 Agus a dubhairt seision ris , Gach fear ar dtús do leagan amach fíon maith ; agus ar ól go maith do dhaoine, ansan is measa: ach do choinnigh tusa an fíon maith go dtí so.
11 Tús na míorúiltí seo rinne Íosa i gCána na Gaililí, agus léirigh sé a ghlóir; agus chreid a dheisceabail ann.
12 Ar a nadhbharsin chuaidh sé síos go Capernáum, é féin, agus a mhathair, agus a bhráithreacha, agus a dheisciobail: agus níor fhanadar ann mórán laethanta.
13 Agus bhí Cáisc na nGiúdach ar a láimh, agus chuaigh Íosa suas go Iarúsailéim,
14 Agus fuair sa teampall iad siúd a dhíol daimh agus caoirigh agus colúir, agus na malartóirí airgid ina suí:
15 Agus nuair a rinne sé sciúirse de chorda beaga, thiomáin sé amach as an teampall iad go léir, agus na caoirigh, agus na daimh; agus doirt sé amach airgead na malartóirí, agus scrios na táblaí;
16 Agus a dubhairt seision riúsan a dhíol colman, Glacaigí dá bhrígh so; ná déan teach m'Athar ina theach marsantais.
17 Agus do chuimhnigh a dheisgiobuil go raibh sé scriobhta , D'ith an t-é a d'ith do thigh suas mé.
18 Ansin d'fhreagair na Giúdaigh agus dúirt siad ris, Cén comhartha a thaispeánann tú dúinn, go bhfuil tú ag déanamh na nithe seo?
19 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu, Scriosaigí an teampall seo, agus i gceann trí lá ardóidh mé suas é.
20 Ansin dúirt na Giúdaigh, Sé bliana is daichead a bhí an teampall seo á thógáil, agus an dtógfaidh tú suas é i dtrí lá?
21 Ach labhair sé as an teampall a chorp.
22 Mar sin nuair a d'éirigh sé ó mhairbh, chuimhnigh a dheisceabail ar an méid seo a dúirt sé leo; agus chreid siad an scrioptúr, agus an briathar a dúirt Íosa.
23 Agus nuair a bhí sé in Iarúsailéim le linn Cháisc na nGiúdach, lá féile, chreid go leor ina ainm, nuair a chonaic siad na míorúiltí a rinne sé.
24 Ach ní dhearna Iósa é féin do chimiú ríu, do bhrígh go raibh aithne aige ar gach uile dhuine,
25 Agus ní raibh gá aige le fianaise a thabhairt do dhuine ar bith: óir bhí a fhios aige cad a bhí sa duine.

CAIBIDIL 3

1 Bhí fear de na Fairisínigh, darbh ainm Nicodemus, ina rialóir ar na Giúdaigh:
2 Tháinig mar an gcéadna chun Íosa san oidhche, agus a dubhairt sé ris, A Rabbi, tá a fhios againn gur oide thú ó Dhía: óir ní féidir le duine ar bith na míorúiltí so a dhéanamh a dhéanann tú, ach amháin Dia bheith maille ris.
3 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, mur beirthear duine a rìs, ní fhaicfe sé ríocht Dé.
4 A dubhairt Nicodemus ris, Conas is féidir duine a bhreith nuair a bheidh sé aosta? an féidir leis dul isteach i broinn a mháthar an dara huair, agus é a bhreith?
5 D'fhreagair Íosa, Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, Mura mbeirtear duine den uisce agus den Spiorad, ní féidir leis dul isteach i ríocht Dé.
6 An rud a bheirtear ón bhfeoil, is feoil é; agus an rud a bheirtear ón Spiorad is spiorad é.
7 Ná déanaigí ionadh go ndúirt mé ribh, ní foláir sibh a bhreith arís.
8 Séideann an ghaoth an áit ar a n-éisteann sí, agus éisteann tusa a fuaim, ach ní féidir a insint cad as a dtagann sí, agus cá dtéann sí: is mar sin atá gach duine a bheirtear ón Spiorad.
9 D'fhreagair Nicodemus agus a dubhairt sé ris, Conas is féidir na nithe so bheith?
10 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, An tusa a mhaighistir ar Israél, agus nach eol duit na neithe so?
11 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, Táimid ag labhairt go bhfuil a fhios againn, agus fianaise a chonaic; agus ní ghlacann sibh ár bhfinné.
12 Más rud é go ndúirt mé rudaí talmhaí ribh, agus nach gcreideann sibh, conas a chreideann sibh, má insíonn mé rudaí neamhaí daoibh?
13 Agus ní dheachaidh aon duine suas ar neamh, ach an té a tháinig anuas ó neamh, eadhon Mac an duine atá ar neamh.
14 Agus mar a d'ardaigh Maois an nathair san fhásach, is mar sin atá Mac an duine ardaithe:
15 Go n-eireóchadh pé duine a chreideann ann, ach go mbeadh an bheatha shíoraí aige.
16Oir is mar sin a ghradhaigh Dia an domhan, gur thug sé a aonghin Mhic, chun go n-imeodh pé duine a chreideann ann, ach go mbeadh an bheatha shíoraí aige.
17Oir níor chuir Dia a Mhac isteach sa domhan chun an domhan a dhaoradh; ach chun go mbeadh an domhan trí dó a shábháil.
18 An té a chreideann ann ní dhaoradh é: ach an té nach gcreideann, dítear é cheana, mar níor chreid sé in ainm aonghin Mhic Dé.
19 Agus is é seo an cáineadh, go bhfuil an solas ag teacht ar an domhan, agus daoine grá an dorchadas seachas an solas, mar go raibh a ngníomhartha olc.
20Oir gach uile neach a dhéanann olc, is fuath leis an solas, agus ní thagann sé chun an tsolais, ar eagla go ndéanfaí a ghníomhartha a chromadh.
21 Ach an té a dhéanann an fhírinne, tagann sé chun an tsolais, chun go ndéanfar a ghníomhartha soiléir, gur i nDia a rinneadh iad.
22 Tar éis na nithe seo tháinig Íosa agus a dheisceabail isteach i dtír Iúdá; agus d'fhan sé ansin leo, agus baisteadh.
23 Agus bhí Eoin ag baisteadh freisin in Aenón i ngar do Shalaim, mar bhí mórán uisge ann: agus tháinig siad, agus baisteadh iad.
24 Oir níor caitheadh Eoin fós i bpríosún.
25 Ansin d'éirigh ceist idir cuid de dheisceabail Eoin agus na Giúdaigh maidir le glantachán.
26 Agus tháinig siad chun Eoin , agus dúirt sé ris , a Rabbi , an té a bhí in éineacht leat taobh thall Iordáin , dá ndearna

tú finné , féuch , mar an gcéanna baptizes , agus gach fir teacht chuige .
27 D'fhreagair Eoin agus dúirt sé, Ní féidir le duine aon ní a fháil, ach é a thabhairt dó ó neamh.
28 Tugann sibh féin fianaise dhom, go ndúirt mé, Ní mise Críost, ach gur cuireadh romham é.
29 An té a bhfuil an bhrídeog aige, is é an fear pósta é: ach cara an fhir fhir a sheasann agus a éisteann leis, déanann sé lúcháir mhór mar gheall ar ghlór an fhir nuaphósta: is é seo mo lúcháir dá bhrí sin comhlíonta.
30 Caithfidh sé méadú, ach caithfidh mé laghdú.
31 An té a thagann ó'n airde, tá sé os cionn gach ní: an té atá ó'n talamh, tá sé talmhaidh, agus labhraíonn sé ar an talamh: an té a thagann ó neamh, tá sé os cionn gach ní.
32 Agus an méid a chonaic agus a chuala sé, go fianaise sé; agus ní fhaigheann aon duine a fhianaise.
33 An té a fuair a fhianaise, leag sé a shéala go bhfuil Dia fíor.
34Oir an té a chuir Dia uaithi, labharann sé briathra Dé: óir ní de réir tomhais a thugann Dia an Spiorad dó.
35 Is breá leis an Athair an Mac, agus thug sé gach ní ina láimh.
36 An té a chreideann sa Mhac, tá an bheatha shíoraí aige: agus an té nach gcreideann sa Mhac, ní fheicfidh sé an bheatha; ach fanann fearg Dé air.

CAIBIDIL 4

1 Mar sin nuair a bhí a fhios ag an Tiarna conas a chuala na Fairisínigh go ndearna agus gur bhaist Íosa níos mó deisceabail ná Eoin,
2 (Cé nach Íosa féin a bhaist, ach a dheisceabail,)
3 D'fhág sé Iúdáia agus d'imigh sé arís isteach sa Ghailíl.
4 Agus ní foláir dó dul tríd an tSamáir.
5 Ansin tháinig sé go cathair sa tSamáir, dá ngairtear Síchar, in aice leis an mbeart talún a thug Iacób dá mhac Iósaef.
6 Anois bhí tobar Iacób ann. Ar an adhbhar sin do bhí Iósa cráite dá thurus, do shuidh sé mar sin ar an tobar: agus bhí sé timcheall na séú huair.
7 Tháinig bean ón tSamáir chun uisce a tharraingt: a dúirt Íosa léi, Tabhair dom le hól.
8 (Oir bhí a dheisceabail imithe chun na cathrach chun bia a cheannach.)
9 Ansin a deir an bhean Samaria ris: Conas atá sé go bhfuil tú, a Giúdach, fiafraí díom, a bhfuil bean Samaria? óir níl aon bhaint ag na Giúdaigh leis na Samáraigh.
10 D'fhreagair Iósa agus dubhairt sé léi, Dá mbeadh a fhios agat bronntanas Dé, agus cé hé a deir leat, Tabhair dom le n-ól; d'iarrfá air, agus do thabharfadh sé uisge beo dhuit.
11 Dúirt an bhean ris: "A dhuine uasail, níl aon rud agat le tarraingt leis, agus tá an tobar domhain: as sin a bhfuil an t-uisce beo sin agat?"
12 An mó tusa ná ár n-athair Iacób, a thug dúinn an tobar, agus a d'ól é féin agus a chlann agus a eallach?
13 D'fhreagair Iósa agus dubhairt sé léi, An té a ólann an t-uisge so, beidh tart air arís.
14 Ach cibé duine a ólann den uisce a thabharfaidh mise dó, ní bheidh tart air; ach an t-uisce a thabharfaidh mise dó, beidh sé ina thobar uisce ag éirí suas chun na beatha síoraí.
15 Dúirt an bhean ris, "A dhuine uasail, tabhair dom an t-uisce seo, nach bhfuil tart orm, agus nach dtiocfaidh mé go dtí seo a tharraingt."
16 Dubhairt Íosa léi, Imthigh, glaoigh ar d'fhear céile, agus tar an so.
17 D'fhreagair an bhean agus dúirt, Níl fear céile agam. Dúirt Íosa léi, Is maith a dúirt tú, Níl fear céile agam:
18 Oir tá cúigear fear céile agat; agus an té atá agat anois, ní hé d'fhear é: mar sin adubhairt tú go fírinneach.
19 Dubhairt an bhean ris, A dhuine uasail, tuigim gur fáidh thú.
20 Rinne ár n-aithreacha adhradh sa sliabh seo; agus adeir sibh, gur in Iarúsailéim an áit ar cóir daoinibh adhradh.
21 Dúirt Íosa léi, A bhean, creidim dom, tagann an uair, nuair nach mbeidh sibh ar an sliabh seo, ná fós ag Iarúsailéim, adhradh an Athar.
22 Adhradh sibhse ní fios cad é: tá a fhios againn cad a adhradh againn: óir is ó na Giúdaigh slánú.
23 Ach tagann an uair, agus tá sé anois, nuair a dhéanfaidh na fíor-adhraitheoirí adhradh don Athair i spiorad agus i bhfírinne: óir iarrann an tAthair é sin a adhradh.
24 Is Spiorad é Dia: agus ní foláir dóibh siúd a dhéanann adhradh dó a adhradh i spiorad agus i bhfírinne.
25 A deir an bhean ris, Tá a fhios agam go bhfuil an Messias teacht, dá ngairtear Críost: an uair a thagann sé, beidh sé in iúl dúinn gach rud.
26 Dubhairt Íosa léi, Is mise a labhrann leat.
27 Agus air seo tháinig a dheisciobail, agus b'iongnadh leo gur labhair sé leis an mnaoi: gidheadh ní dubhairt aon fhear, Cad atá tú ag iarraidh? nó, Cén fáth a bhfuil tú ag caint léi?
28 Ansin d'fhág an bhean a pota uisce, agus chuaigh sí isteach sa chathair, agus dúirt leis na fir:
29 Tar, féach duine, a d'innis dom gach ní a rinne mé riamh: nach é seo an Críost?
30 Ansin chuaigh siad amach as an gcathair , agus tháinig ris .
31 Idir an dá linn agus a dheisceabail ag guí air, ag rá, a Mháistir, ith.
32 Ach a dubhairt seision ríu, Tá feoil agam le hithe nach bhfuil aithne agaibh air.
33 Uime sin a dubhairt na deisgiobuil ré chéile, An dtug aon duine gur cóir a ithe?
34 A dubhairt Iósa ríu, Is é m'fheoil toil an té do chuir uaithe mé, agus a shaothar do chríochnú.
35 Ná deir sibh , Tá fós ceithre mhí , agus ansin tagann an fómhar ? féuch, a deirim ribh, Togaibh bhur súile, agus féach ar na machairí; óir is geal iad cheana le buain.
36 Agus an té a bhuaineann, faigheann sé tuarasdal, agus cruinníonn sé toradh chun na beatha síoraí: chun go mbeadh lúcháir ar an té a shíolraíonn agus an té a bhuaineann.
37 Agus atá an abairt sin fíor anseo, Síolaíonn duine, agus sroicheann duine eile.
38Chuir mé sibh a bhuain an rud nár bhronn sibh aon saothar air: rinne fir eile saothair, agus chuaigh sibh isteach ina gcuid saothair.
39 Agus do chreid mórán do Shamaritanaich na cathrach sin ann as ucht an bhean a rádh, a dhearbhráthair, D'innis sé dhom gach ní dá ndearna mé riamh.
40 Mar sin, nuair a tháinig na Samáraigh chuige, d'iarr siad air go bhfanfadh sé leo: agus d'fhan sé ann dhá lá.
41 Agus do chreid mórán eile mar gheall ar a bhriathar féin;

42 Agus a dubhairt seision ris an mnaoi, Anois ní chreidimid, ní mar gheall ar do rádh: óir chualamar féin é, agus a fhios againn gurab é so go deimhin Críosd, Slánuightheóir an domhain.
43 Anois tar éis dhá lá d'imigh sé as sin, agus chuaigh sé isteach sa Ghailíl.
44Oir dhearbhaigh Íosa féin nach bhfuil onóir ag fáidh ina thír féin.
45 Ansin nuair a tháinig sé isteach sa Ghailíl, ghlac na Gaililí leis, tar éis féachaint ar na rudaí go léir a rinne sé in Iarúsailéim ar an bhféile: óir chuaigh siad freisin chun na féile.
46 Mar sin tháinig Íosa arís isteach i gCána na Gaililí, áit a ndearna sé an fíon uisce. Agus bhí duine uasal ar leith, a raibh a mhac tinn i gCafarnáum.
47 Nuair a chuala sé go raibh Íosa ag teacht amach as Iúdáia sa Ghailíl, chuaigh sé chuige, agus ghuigh air go dtiocfadh sé anuas, agus leigheas a mhac: óir bhí sé ar an mbás.
48 Ansin a dubhairt Iósa ris , Ach amháin má fheiceann sibh comharthaí agus iongantais , ní chreidfidh sibh .
49 Dubhairt an t-uasal ris, A dhuine uasail, tar anuas muna bhfaigheadh mo leanbh bás.
50 A dubhairt Iósa ris, Imthigh do shlighe; tá do mhac beo. Agus do chreid an duine an focal a labhair Íosa leis, agus d'imthigh sé.
51 Agus an uair a bhí sé ag dul síos anois, do bhuail a sheirbhísigh é, agus d'innis siad dó, ag rádh, Tá do mhac beo.
52 Ansin d'fhiafraigh sé díobh cén uair a thosaigh sé ag leasú. Agus a dubhairt siad ris, Inné ar an seachtú huair d'fhág an fiabhras é.
53 Mar sin a fhios ag an athair go raibh sé an uair chéanna, sa a dúirt Íosa ris, Tá do mhac beo: agus chreid é féin, agus a theach go léir.
54 Seo arís an dara míorúilt a rinne Íosa, nuair a tháinig sé as Iúdáia isteach sa Ghailíl.

CAIBIDIL 5

1 Ina dhiaidh seo bhí féasta na nGiúdach; agus chuaigh Íosa suas go Iarúsailéim.
2 Anois tá linn ag margadh na gcaorach in Iarúsailéim, dá ngairtear Bethesda sa teanga Eabhraise, agus cúig phóirse aige.
3 Ina luí seo bhí an-chuid de na daoine neamhchumhachtacha, dalla, bactha, seafóideacha, ag feitheamh le gluaiseacht an uisce.
4Oir chuaigh aingeal síos sa linn tráth ar leith, agus chuir sé an t-uisce i gcion air: an té a chuaigh ar dtús tar éis an t-uisce a thrioblóid, rinneadh slán de cibé galar a bhí air.
5 Agus bhí duine ar leith ann, a raibh éiglíocht ocht mbliana is tríocha air.
6 Nuair a chonaic Íosa bréag air, agus a fhios aige go raibh sé tamall fada anois sa chás sin, a dúirt sé ris, An mbeidh tú slán?
7 D'fhreagair an fear lag é, "A dhuine uasail, níl aon fhear agam, nuair a bhíonn an t-uisce buailte, chun mé a chur isteach sa linn: ach le linn dom teacht, téann duine eile síos romham.
8 Dúirt Íosa leis, " Éirigh, tóg do leaba, agus siúil."
9 Agus láithreach bhí an fear iomlán , agus thóg suas a leaba , agus shiúil : agus an lá céanna bhí an tsabóid .
10 Dúirt na Giúdaigh dá bhrí sin ris an té a bhí leigheas, Is é an lá na sabóide: ní dleathach duit do leaba a iompar.
11 Fhreagair sé iad, An té a rinne slán mé, mar an gcéanna a dúirt liom, Tóg suas do leaba, agus siúl.
12 Ansin d'fhiafraigh siad de: Cén fear é sin a dúirt leat, Tóg suas do leaba, agus siúl?
13 Agus an té do leighiseadh ní raibh fhios aige cérbh é : óir do chuir Iósa é féin chuige, agus do bhí an sluagh san áit sin.
14 Ina dhiaidh sin fuair Íosa sa teampoll é, agus dúirt sé ris, Féuch, tá tú slán: peaca a dhéanamh níos mó, chun nach dtiocfaidh rud níos measa dhuit.
15 D'imigh an fear, agus d'inis sé do na Giúdaigh gurbh é Íosa a rinne slán é.
16 Agus dá bhrí sin rinne na Giúdaigh géarleanúint ar Íosa, agus d'iarr siad é a mharú, mar go ndearna sé na nithe seo ar lá na sabóide.
17 Ach d'fhreagair Íosa iad, Atá m'Athair ag obair go dtí seo, agus mise ag obair.
18 Uime sin ba mhó a d'iarr na Giúdaigh é a mharú, mar ní hé amháin gur bhris sé an tsabóid, ach go ndúirt sé freisin gurbh é Dia a Athair é, á dhéanamh comhionann le Dia.
19 Ansan do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu , Go deimhin , go deimhin , a deirim ribh , an Mac ní féidir aon ní a dhéanamh de féin , ach an méid a fheiceann sé an tAthair a dhéanamh : óir cibé rudaí a dhéanann sé , déanann sé seo freisin ar an Mac mar an gcéanna .
20Oir is breá leis an Athair an Mac, agus taispeánann sé dó gach ní a dhéanann sé féin: agus taispeánfaidh sé dó oibreacha is mó ná iad seo, chun go n-iontas sibh.
21Oir mar a ardaíonn an tAthair na mairbh, agus a bheothaíonn iad; mar sin beothaíonn an Mac an té is áil leis.
22Oir ní thugann an tAthair breith ar aon duine, ach rinne sé gach breithiúnas don Mhac:
23 Go dtabharfadh gach duine onóir don Mhac, mar a thugann siad onóir don Athair. An té nach dtugann onóir don Mhac, ní thugann sé ómós don Athair a chuir uaidh é.
24 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, An té a éisteann mo bhriathar-sa, agus a chreideann san a chuir uaithe, tá an bheatha shíorruidhe aige, agus ní thiocfaidh sé chun dhaoradh; ach aistrítear é ón mbás go dtí an bheatha.
25 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Tá an uair ag teacht, agus tá sé anois, nuair a chloiseann na mairbh glór Mac Dé: agus an dream a chloisteáil, beidh siad beo.
26 Oir mar atá ag an Athair beatha ann féin; mar sin agá thug sé don Mhac saol a bheith aige ann féin;
27 Agus thug sé údarás dó breithiúnas a fhorghníomhú freisin, toisc go bhfuil sé Mac an duine.
28 Ná déanaigí ionadh é seo: óir tá an uair ag teacht, ina gcloisfidh gach duine atá sna huaigheanna a ghuth,
29 Agus tiocfaidh amach; siad go bhfuil déanta go maith, ris an aiséirí na beatha; agus iadsan a rinne an t-olc, go dtí aiséirí na damanta.
30 Ní féidir liom uaim féin aon ní a dhéanamh: mar a chloisim, breithním: agus is cóir mo bhreithiúnas; óir ní hé mo thoil féin a iarraim, ach toil an Athar a chuir uaidh mé.
31 Má thugaim fianaise orm féin, ní fíor m'fhianaise.
32 Tá duine eile a thugann fianaise orm; agus tá a fhios agam go bhfuil an finné a thugann sé finné ormsa fíor.

33 Chuir sibhse chun Eoin, agus thug sé fianaise ar an bhfírinne.
34 Ach ní ó dhuine a fhaighim fianaise: ach na nithe seo a deirim, chun sibh a shábháil.
35 Bhí sé ina sholas ar lasadh agus ina sholas: agus bhí sibh toilteanach ar feadh séasúr a bheith lúcháireach ina sholas.
36 Ach is mó finnéithe atá agamsa ná ag Eoin: óir na hoibreacha a thug an tAthair dom le críochnú, na hoibreacha céanna a dhéanaim, is fianaise dhomsa iad gur sheol an tAthair mé.
37 Agus an tAthair féin a chuir uaidh mé, thug sé fianaise ormsa. Níor chuala sibh a ghuth am ar bith, agus ní fhaca sibh a chruth.
38 Agus ní bhíonn a bhriathar agaibh ag fanúint ionaibh: óir an té a chuir sé uaithi, ní chreideann sibh é.
39 Cuardach na scrioptuir; óir measann sibh go bhfuil an bheatha shíoraí agaibh iontu: agus is iadsan a thugann fianaise ormsa.
40 Agus ní bheidh sibh ag teacht chugam , go mbeadh sibh saol .
41 Ní fhaighim onóir ó fhir.
42 Ach tá a fhios agam sibhse, nach bhfuil grá Dé agaibh ionaibh.
43 Táim ag teacht in ainm m'Athar, agus ní ghlacann sibh mé: má thagann duine eile ina ainm féin, gheobhaidh sibh é.
44 Conas is féidir libh a chreidiúint, a fhaigheann onóir dá chéile, agus nach iarrann an onóir a thagann ó Dhia amháin?
45 Ná measaibh go ndéanfaidh mise cúisí sibh chun an Athar : tá duine cúisithe agaibh, eadhon Maoise, a bhfuil muinín agaibh ann.
46Oir dá gcreidfeá Maois, chreidfeá mise: óir is ionam a scríobh sé.
47 Ach mura gcreideann sibh a scríbhinní, conas a chreidfidh sibh mo bhriathra?

CAIBIDIL 6

1 Tar éis na nithe seo chuaigh Íosa thar farraige na Gaililí, is é sin farraige Thiberias.
2 Agus lean an slua mór é, mar go bhfaca siad a mhíorúiltí a rinne sé orthu siúd a bhí tinn.
3 Agus chuaigh Íosa suas i sliabh , agus shuigh sé ann lena dheisceabail .
4 Agus bhí an Cháisc, féasta de na Giúdaigh, i bhfad.
5 An uair sin do thóg Íosa suas a shúile, agus a chonaic sé comhluadar mór ag teacht chuige, a dubhairt sé ri Pilib, Cia as a gceannóimid arán le n-ithe aca so?
6 Agus a dubhairt sé so á chruthú : óir bhí a fhios aige féin cad a dhéanfadh sé .
7 D'fhreagair Pilib é, Ní leor luach dhá chéad pingin aráin dóibh, chun go nglacfaidh gach duine acu beagán.
8 Dúirt duine dá dheisceabail, Aindrias, deartháir Shíomóin Pheadair, leis:
9Tá buachaill anseo, a bhfuil cúig builín eorna aige, agus dhá iasc bheaga: ach cad iad i measc an oiread sin?
10 Agus a dubhairt Iósa, Déanaigí na fir suí síos. Anois bhí mórán féir san áit. Mar sin shuigh na fir síos, timpeall cúig mhíle ina líon.
11 Agus do thóg Íosa na builinne; agus nuair a ghabh sé buíochas, dáileadh sé ar na deisceabail, agus na deisceabail dóibh siúd a bhí leagtha síos; agus mar an gcéanna de na héisc an oiread agus a bheadh siad.
12 Nuair a bhí siad líonta, dúirt sé lena dheisceabail, Cruinnigh suas na blúirí atá fágtha, ionas nach mbeadh aon rud a chailleadh.
13 Bailigh siad le chéile dá bhrí sin iad, agus líon siad dhá cheann déag de chiseán de na blúirí de na cúig builín eorna, a d'fhan thar barr leo siúd a d'ith.
14 Ansin na daoine sin, nuair a chonaic siad an mhíorúilt a rinne Íosa, a dúirt sé, Is é seo fíor an fáidh atá le teacht ar an saol.
15 Mar sin nuair a thuig Íosa go dtiocfaidís agus go dtógfaidís tré éigean é, chun rí a dhéanamh de, d'imigh sé arís i sliabh ina aonar.
16 Agus nuair a bhí an tráthnóna anois, chuaigh a dheisceabail síos chun na farraige,
17 Agus chuaigh sé isteach i long, agus chuaigh sé thar an fharraige i dtreo Capernáum. Agus bhí sé anois dorcha, agus ní raibh Íosa teacht chucu.
18 Agus d'éirigh an fharraige mar gheall ar ghaoth mhór a shéid.
19 Mar sin, nuair a bhí siad ag rámhaíocht timpeall cúig agus fiche nó tríocha slad, chonaic siad Íosa ag siúl ar an bhfarraige, agus ag druidim leis an long: agus bhí eagla orthu.
20 Ach a dubhairt sé ríu , Is mé ; ná bíodh eagla ort.
21 Ansan do ghabhadar go toiliúil isteach sa luing é: agus láithreach bonn do bhí an long ag an tir ar a ndeachaidh siad.
22 An lá dár gcionn, nuair a chonaic na daoine a bhí ina seasamh ar an taobh eile den fharraige nach raibh aon bhád eile ann, ach an ceann sin ar a ndeachaigh a dheisceabail isteach, agus nach ndeachaigh Íosa lena dheisceabail isteach sa mbád, ach go ndeachaigh a dheisceabail isteach sa mbád. bhí na deisceabail imithe leo féin;
23 (Ach tháinig báid eile ó Thiberias i gcóngar don áit inar ith siad arán, tar éis don Tiarna buíochas a ghabháil:)
24 Nuair a chonaic na daoine dá bhrí sin nach raibh Íosa ann, ná a dheisceabail, ghlac siad freisin loingeas, agus tháinig siad go Capernáum ag lorg Íosa.
25 Agus nuair a fuair siad é ar an taobh eile den fharraige, siad ris, a Rabbi, nuair a tháinig tú anseo?
26 D'fhreagair Íosa iad agus a dubhairt sé , Go deimhin , go deimhin , a deirim ribh , sibh a lorg dom , ní mar go bhfaca sibh na míorúiltí , ach mar gheall ar d'ith sibh de na aráin , agus go raibh líonadh .
27 Déanaigí saothair ní ar son na feola a chailleadh, ach ar an mbiadh sin a mhaireann chun na beatha síoraí, a thabharfaidh Mac an duine daoibh: óir atá sé séalaithe ag Dia an tAthair.
28 Ansin dúirt siad ris, Cad a dhéanfaimid, chun go n-oibreoimid oibreacha Dé?
29 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu, Is í obair Dé í so, go gcreideann sibh annsan a chuir sé uaithi.
30 Dúirt siad leis, "Cén comhartha a thaispeánann tú mar sin, go bhfeicfimid, agus go gcreidfimid thú?" cad a dhéanann tú ag obair?
31 D'ith ár n-aithreacha manna sa bhfásach; do réir mar atá sgríobhtha, Thug sé dhóibh arán ó neamh le n-ithe.
32 An sin a dubhairt Iósa ríu, Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, nár thug Maois daoibh an t-arán sin ó neamh; ach tugann m'Athairse an t-arán fíor ó neamh daoibh.

33Oir is é arán Dé an té a thagann anuas ó neamh, agus a thugann beatha don domhan.
34 Ansin dúirt siad leis, A Thiarna, tabhair dúinn go deo an t-arán seo.
35 Agus a dubhairt Íosa ríu, Is mise arán na beatha : an ti a thig chugam, ní bheidh ocras air; agus an té chreideann ormsa, ní bheidh tart air choíche.
36 Ach a dubhairt mé ribh , Go bhfaca sibhse freisin mé , agus nach gcreideann .
37 Gach a dtugann an tAthair dom, tiocfaidh sé chugam; agus an té a thiocfaidh chugam ní chaithfinn amach ar aon chor é.
38Oir tháinig mé anuas ó neamh, ní chun mo thoil féin a dhéanamh, ach toil an té a chuir uaidh mé.
39 Agus is é seo toil an Athar a chuir uaidh mé, nach gcaillfinn aon ní as gach a thug sé dom, ach go n-ardódh mé arís é ar an lá deiridh.
40 Agus is í toil an té do chuir uaithe mise, go mbeadh an bheatha shíoraí ag gach neach a fheiceann an Mac, agus a chreideann ann: agus ardóidh mé é ar an lá deiridh.
41 Ansin rinne na Giúdaigh gearan air, mar a dúirt sé, Is mise an t-arán a tháinig anuas ó neamh.
42 Agus a dubhairt seision, Nach é so Íosa mac Íoseph, a bhfuil aithne againn ar a athair agus ar a mháthair? conas mar sin a deir sé, Tháinig mé anuas ó neamh?
43 D'fhreagair Íosa uime sin agus a dubhairt sé ríu , Murmur nách eadraibh féin.
44 Ní féidir le duine ar bith teacht chugam , ach amháin an tAthair a chuir uaidh mé a tharraingt air : agus ardóidh mé suas é ar an lá deiridh .
45 Tá sé scríofa sna fáithe , Agus beidh siad go léir a theagasc ó Dhia . Gach duine dá bhrí sin a chuala, agus d'fhoghlaim ón Athair, tagann sé chugam.
46 Ní hé go bhfaca aon duine an tAthair, ach an té atá ó Dhia, chonaic sé an tAthair.
47 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, An té a chreideann annamsa, tá an bheatha shíorruidhe aige.
48 Is mise arán na beatha sin.
49 D'ith bhur n-aithreacha manna san fhásach, agus tá siad marbh.
50 Seo é an t-arán a thagann anuas ó neamh, chun go n-íosfaidh duine de, agus nach bhfaighidh sé bás.
51 Is mise an t-arán beo a tháinig anuas ó neamh: má itheann duine ar bith den arán seo, beidh sé beo go brách: agus an t-arán a thabharfaidh mise, is é mo fheoil é, a thabharfaidh mé ar son beatha an domhain.
52 Uime sin rinne na Giúdaigh achrann eatarthu féin, ag rádh, Conas is féidir leis an duine seo a fheoil a thabhairt dúinn le hithe?
53 An sin a dubhairt Íosa ríu , Go deimhin , go deimhin , a deirim ribh , Mura n-itheann sibh feoil Mhic an duine , agus a n - ól fola , tá sibh aon saol ionaibh .
54 An té a itheann m'fheoil, agus a ólann m'fhuil, tá an bheatha shíoraí aige; agus ardóidh mé suas é ar an lá deiridh.
55 Oir is feoil go deimhin m'fheoil, agus is deoch go deimhin m'fhuil.
56 An té a itheann m'fheoil, agus a ólann m'fhuil, tá sé ina chónaí ionam, agus mise ann.
57 Mar a chuir an tAthair beo uaidh mise, agus mise beo ag an Athair: mar sin an té a itheann mise, beidh sé beo tríom.
58 Seo é an t-arán sin a tháinig anuas ó neamh: ní mar a d'ith bhur n-aithreacha manna, agus atá marbh: an té a itheann den arán seo, beidh sé beo go brách.
59 Na nithe seo a dúirt sé sa tsionagóg, mar a theagasc sé i gCafarnáum.
60 Ar an adhbhar sin do chualaidh mórán dá dheisciobluibh so, a dubhairt seision, Is cruaidh an rádh so; cé atá in ann é a chloisteáil?
61 Nuair a bhí a fhios ag Íosa ann féin go raibh a dheisceabail ag gríosú mar gheall air, dúirt sé leo, An ndéanann sé seo cion daoibh?
62 Cad agus má fheiceann sibh Mac an duine ag dul suas san áit a raibh sé roimhe?
63 Is é an spiorad a bheathóidh; ní dhéanann an fheoil tairbhe ar bith: na briathra a deirim ribh, is spiorad iad, agus is beatha iad.
64 Ach tá cuid agaibh nach gcreideann. Óir bhí a fhios ag Íosa ó thús cé hiad na daoine nár chreid, agus cé ba cheart é a bhrath.
65 Agus a dubhairt seision, Uime sin a dubhairt mé ribh, nách féidir le neach ar bith teacht chugamsa, mur tugadh dó ó m'Athair é.
66 Ón am sin amach chuaigh go leor dá dheisceabail ar ais, agus níor shiúil siad leis níos mó.
67 Ansin dúirt Íosa ris an dáréag , An mbeidh sibh ag imeacht freisin ?
68 Ansin d'fhreagair Síomón Peadar é, A Thiarna, cé chuige a rachaimid? tá focail na beatha síoraí agat.
69 Agus creidimíd agus is deimhin gur tusa Críost, Mac an Dé bheo.
70 D'fhreagair Íosa iad, Nár thogh mise dháréag dhíobh, agus is diabhal é duine agaibh?
71 Labhair sé ar Iúdás Iscariot mac Shíomóin: óir b'é sin a bhí chun é a bhrath, ar dhuine den dáréag é.

CAIBIDIL 7

1Tar éis na nithe seo do shiúil Íosa sa Ghailíl: óir ní raibh sé ag siúl san Iúdáigh, mar go raibh na Giúdaigh ag iarraidh é a mharú.
2 Bhí féasta tabernacles na nGiúdach ar siúl anois.
3Dúirt a bhráithre dá bhrí sin ris, Imigh as seo agus imigh go Iúdáia, chun go bhfeicfidh do dheisceabail na hoibreacha a dhéanann tú.
4Oir níl aon duine a dhéanann aon ní faoi rún, agus é féin ag iarraidh go mbeadh a fhios go hoscailte. Má dhéanann tú na rudaí seo, taispeáin don domhan thú.
5Oir níor chreid a bhráithre ann.
6 Ansan a dubhairt Íosa ríu , Ní bhfuil mo ré tar éis teacht fós : ach ata bhur n-aimsir ullamh do shíor .
7 Ní féidir leis an domhan fuath a thabhairt duit; ach is fuath liomsa é, mar do thugaim fianaise air, gur olc a n-oibreacha.
8 Rachaibh suas chun na féile seo: ní théim suas fós chun na féile; óir níl mo chuid ama lán fós.
9 Nuair a dúirt sé na focail seo leo, d'fhan sé fós sa Ghailíl.
10 Ach nuair a d'éirigh a bhráithre suas, chuaigh sé féin suas chun na féile, ní go hoscailte, ach faoi rún.
11 Ansin lorg na Giúdaigh é ag an bhféile, agus dúirt siad, Cá bhfuil sé?

12 Agus do bhí murmur mór i measg an phobail ina thaobh: óir a dúirt cuid, Is fear maith é: cuid eile a dúirt, Ní; ach meallann sé na daoine.
13 Ach níor labhair aon duine go hoscailte mar gheall air ar eagla na nGiúdach.
14 Timpeall lár na féile chuaigh Íosa suas sa teampall agus theagasc.
15 Agus ghabh na Giúdaigh iongantas , ag rádh , Conas atá a fhios ag an duine seo litreacha , gan a bheith foghlamtha ?
16 D'fhreagair Íosa iad, agus dúirt sé, Ní hé mo theagascsa, ach an té a chuir uaidh mé.
17 Más toil le duine ar bith a thoil a dhéanamh, beidh a fhios aige ar an teagasc, cibé acu ó Dhia é, nó uaim féin a labhraím.
18 An té a labhrann uaidh féin, iarrann sé a ghlóir féin: ach an té iarrann a ghlóir a chuir uaidh é, is fíor é, agus níl aon mhícheart ann.
19 Nár thug Maois an dlí daoibh, agus ní choinníonn aon duine agaibh an dlí? Cén fáth a dtéann sibh ar tí mise a mharú?
20 Fhreagair na daoine agus a dubhairt seision, Tá deamhan agat: cé atá ag dul ar tí do mharbhadh?
21 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu , Tá aon obair amháin déanta agam , agus sibh go léir marvel .
22 Thug Maois dá bhrí sin daoibh an timpeallghearradh; (ní mar gur ó Mhaois é, ach de na haithreacha;) agus ar an tsabóid circumcise duine.
23 Má fhaigheann duine ar lá na sabóide timpeallghearradh, chun dlí Mhaois a bhriseadh; an bhfuil fearg oraibh ionam, mar go ndearna mé duine ar fad ar fad ar lá na sabóide?
24 Breitheamh ní de réir an chuma, ach breitheamh breithiúnas ceart.
25 Ansin dúirt cuid acu ó Iarúsailéim, Nach é seo an duine a bhfuil siad ag iarraidh a mharú?
26 Ach, féach, labhraíonn sé go dána, agus ní deir siad rud ar bith ris. An bhfuil a fhios ag na ríoghaibh go deimhin gurab é so an Críost féin?
27 Gidheadh is aithne dhúinn an duine so cia as a bhfuil sé : ach an uair a thiocfas Críosd, ní fios do neach ar bith cia as é.
28 An sin do ghlaoidh Iósa sa teampoll, agus é ag teagasg, ag rádh, Aithneochad araon mé, agus a fhios aguibh cia as a bhfuilim: agus ní uam féin a tháinig mé, ach an té do chuir uaithe, is fíor é, nach eol daoibh.
29 Ach a bhfuil aithne agam air: óir atáim uaidh, agus chuir sé uaidh mé.
30 Ansin d'iarr siad é a ghlacadh: ach níor leag duine ar bith lámha air, mar níor tháinig a uair fós.
31 Agus do chreid mórán do na daoinibh ann, agus a dubhairt siad, Nuair a thiocfas Críosd, an ndéanfaidh sé míorúiltí níos mó ná iad so a rinne an duine so?
32 Chuala na Fairisínigh go ndearna an pobal a leithéid de rud ina thaobh; agus chuir na Fairisínigh agus na hardsagairt oifigigh chun é a ghlacadh.
33 Ansin dúirt Íosa leo, Tamall beag fós tá mé in éineacht leat, agus ansin téim chun an té a chuir mé.
34 Lorgóidh sibh mé, agus ní bhfaighidh sibh mé: agus an áit a bhfuilim, ní féidir libhse teacht.
35 Ansin dúirt na Giúdaigh eatarthu féin, Cá rachaidh sé, nach bhfaighidh muid é? An rachaidh sé chun na scaipthe i measc na Gentiles, agus na Gentiles a mhúineadh?
36 Cad é an modh é seo a dúirt sé, Beidh sibh ag iarraidh mé, agus ní bhfaighidh mé: agus an áit a bhfuil mé, ní féidir sibh a theacht?
37 Ar an lá deiridh, lá mór na féile, do sheas Íosa agus do ghlaoidh sé, ag rádh, Má bhíonn tart ar dhuine ar bith, tháinig sé chugam, agus deoch.
38 An té a chreideann ormsa, mar a dúirt an scrioptúr, sruthóidh as a bhroinn aibhneacha uisce beatha.
39 (Ach seo labhair sé faoin Spiorad, an dream a chreideann ann ba cheart a fháil: óir níor tugadh an Spiorad Naomh fós; mar nach raibh Íosa fós glóire.)
40 Mar sin, nuair a chuala go leor den phobal an abairt seo, dúirt siad, Go deimhin is é seo an Fáidh.
41 Dúirt dream eile, Is é seo an Críost. Ach dúirt cuid acu, An dtiocfaidh Críost as an nGailíl?
42 Nach ndúirt an scrioptúr, Go dtagann Críost de shíol Dháiví, agus as baile Bethlehem, mar a raibh Dáiví?
43 Mar sin bhí deighilt i measc an phobail mar gheall air.
44 Agus do ghabh cuid aca é; ach níor leag aon duine lámha air.
45 Ansin tháinig na hoifigigh go dtí na príomh-sagairt agus Fairisínigh; agus a dubhairt seision ríu, Cén fáth nár thug sibh leis?
46 D'fhreagair na hoifigigh, Níor labhair duine ar nós an fhir seo riamh.
47 Ansin fhreagair na Fairisínigh iad , An bhfuil sibhse deceived freisin ?
48 Ar chreid aon duine de na rialóirí nó de na Fairisínigh ann?
49 Ach tá an mhuintir seo nach eol dóibh an dlí mallaithe.
50 Dúirt Nicodemus ríu, (an té a tháinig chun Íosa san oíche, ar dhuine acu,)
51 An dtugann ár ndlighe breith ar aon duine, sula n-éisteann sé leis, agus go mbeidh a fhios aige cad a dhéanann sé?
52 D'fhreagair siadsan agus dúirt siad ris, An bhfuil tusa freisin ar an nGailíl? Cuardach, agus féach: óir ní éiríonn fáidh as an nGailíl.
53 Agus do chuaidh gach duine chum a thighe féin.

CAIBIDIL 8

1 Chuaigh Íosa go sliabh na nOllóga.
2 Agus go moch ar maidin tháinig sé arís isteach sa teampall, agus tháinig an pobal go léir chuige; agus shuidh sé síos, agus theagaisg sé iad.
3 Agus thug na scríobhaithe agus na Fairisínigh bean chuige a glacadh i adhaltranas; agus nuair a chuireadar i lár í,
4 Deir siad ris, a Mháistir, tógadh an bhean seo i adhaltranas, sa ghníomh an-.
5 D'ordaigh Maoise sa dlí dúinn anois, a leithéid a chloí: ach cad a deir tusa?
6 Dúirt siad seo, á chathú, go mbeadh orthu é a chúiseamh. Ach chrom Íosa síos, agus scríobh sé lena mhéar ar an talamh, mar nár chuala sé iad.
7 Mar sin nuair a lean siad á fhiafraí de, d'ardaigh sé é féin, agus dúirt sé ríu, An té atá gan pheaca in bhur measc, cuirigí ar dtús cloch chuici.
8 Agus arís chrom sé síos , agus scríobh ar an talamh .
9Agus iadsan a chuala é, á chiontú ag a gcoinsias féin, chuaigh siad amach ceann ar cheann, ag tosú ar an duine ba

shine, fiú go dtí an duine deiridh: agus fágadh Íosa ina aonar, agus an bhean ina seasamh sa lár.

10 Nuair a d'ardaigh Íosa é féin, agus nach bhfaca sé aon duine ach an bhean, dúirt sé léi, A bhean, cá bhfuil na cúiseoirí sin? nár dhaoradh aon duine thú?

11 Dúirt sí, Ní fear, a Thiarna. Agus a dubhairt Iósa ríu, Ni cháinim thú : imthigh, agus ná peacaigh níos mó.

12 Ansin labhair Íosa ríu arís, ag rá, Is mise solas an domhain: an té a leanann mise, ní bheidh sé ag siúl sa dorchadas, ach beidh solas na beatha.

13Dúirt na Fairisínigh leis, "Tá cuntas agat ort féin; níl do thaifead fíor.

14 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríu, Cé go dtugaim cuntas díom féin, gidheadh is fíor mo dhearbhráthair: óir tá a fhios agam cia as a dtáinig mé, agus cá bhfuilim ag dul; ach ní féidir libh a insint cá as a dtiocfaidh mé, agus cá théim.

15 Breitheamh sibh tar éis an fheoil; Ní bhreithním aon fhear.

16 Agus fós má bhreithním, is fíor mo bhreitheamhnas: óir ní mise amháin, ach mise agus an t-Athair a chuir uaidh mé.

17 Tá sé scríofa freisin i do dhlí, go bhfuil fianaise beirt fhear fíor.

18 Is duine mé a thugann fianaise orm féin, agus an tAthair a chuir uaidh mé a thugann fianaise orm.

19 Ansin dúirt siad ris, Cá bhfuil tAthair? D'fhreagair Íosa, Ní aithne dhaoibh mé, ná m'Athair: dá mbeadh aithne agaibh orm, bheadh aithne agaibh ar m'Athair freisin.

20 Na briathra so do labhair Iósa sa chiste , mar do theagaisg sé sa teampoll : agus níor chuir duine ar bith lámha air ; óir ní raibh a uair tagtha fós.

21 An sin a dubhairt Iósa ríu, Imthighim, agus iarruidh sibh mé, agus gheobha sibh bás i bhur bpeacaidhibh: pé áit a dtéim, ní féidir daoibhse teachd.

22 Ansan a dubhairt na Iúdaígh, An maróidh sé é féin? óir a deir sé, An áit a dtéim, ní féidir libhse teacht.

23 Agus a dubhairt sé ríu , Tá sibh ó thíos ; Tá mé ó thuas: sibhse den saol seo; Níl mé den saol seo.

24 Uime sin a dubhairt mé ribh, go bhfaighidh sibh bás i bhur bpeacaí: óir mura gcreideann sibh gur mise é, gheobhaidh sibh bás i bhur bpeacaí.

25 Ansin dúirt siad ris, Cé hé tusa? Agus a dubhairt Iósa ríu, Mar an gcéadna a dubhairt mé ribh ó thús.

26 Tá a lán nithe agam le rádh agus le breitheamh oraibh: ach is fíor an té a chuir uaith mé; agus adeirim ris an domhan na neithe a chuala mé uaidh.

27 Níor thuig siad gur faoin Athair a labhair sé leo.

28 An sin a dubhairt Iósa ríu, Nuair a bheidh Mac an duine d'árdughadh agaibh, ansan beidh a fhios agaibh gur mise é, agus nach bhfuilim ag déanamh aon ní dhom féin; ach de réir mar a mhúin m'Athair dom, abair liom na nithe seo.

29 Agus an té do chuir uaithe tá sé liom: níor fhág an tAthair a'm' aonar mé; óir déanaim i gcónaí na nithe sin a thaitníonn leis.

30 Mar a labhair sé na focail seo, chreid go leor ann.

31 Ansin dúirt Íosa leis na Giúdaigh sin a chreid ann, Má leanann sibh de mo bhriathar, is fíor-dheisceabail sibh mo dheisceabail;

32 Agus beidh a fhios agaibh an fhírinne, agus déanfaidh an fhírinne saor in aisce sibh.

33 D'fhreagair siad é, Is síol Abrahám sinn, agus ní raibh muid riamh i ngéibheann ag aon duine: conas a deir tú, Déanfar sibh saor?

34 D'fhreagair Iósa iad, Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, An té dheanann peacadh is seirbhiseach don pheacadh é.

35 Agus ní fanann an seirbhíseach sa teach go brách: ach fanann an Mac go brách.

36 Dá bhrí sin má dhéanann an Mac saor sibh, beidh sibh saor go deimhin.

37 Tá a fhios agam gur síol Abrahám sibh; ach tá sibh ag iarraidh mé a mharú, mar níl áit ag m'fhocal ionaibh.

38 Labhraím an méid atá feicthe agamsa ag m'Athair: agus déanann sibh an rud a chonaic sibh in éineacht le bhur n-athair.

39 Do fhreagaireadar agus a dubhairt siad ris, Is é Abraham ár n-athair. A deir Íosa ríu, Dá mba chlann Abrahám sibh, dhéanfá oibreacha Abrahám.

40 Ach anois tá sibh ag iarraidh mise a mharú, duine a d'inis an fhírinne daoibh, a chuala mé ó Dhia: níor dhearna Abraham é seo.

41 Déanann sibh gníomhartha bhur n-athar. Ansin dúirt siad ris, Ní rugadh sinn ó striapachas; tá aon Athair amháin againn, eadhon Dia.

42 Dúirt Íosa ríu , Dá mbeadh Dia bhur n - Athair , grá sibh dom : óir chuaigh mé amach agus tháinig ó Dhia ; ni tháinig mé uaim féin, ach chuir sé mé.

43 Cén fáth nach dtuigeann sibh mo chaint? fiú mar ní féidir libh mo bhriathar a chloisteáil.

44 Diabhal sibhse, agus ana-mianna bhur n-athar déanfaidh sibh. Ba dhúnmharfóir é ó thús, agus níor fhan sé san fhírinne, mar níl aon fhírinne ann. Nuair a labhrann sé bréag, labhraidh sé uaithi féin: óir is bréagadóir é, agus is athair é.

45 Agus do bhrígh go ndeirim an fhírinne ribh, ní chreideann sibh mé.

46 Cé acu agaibh a chuireann peaca ina luí orm? Agus má deirim an fhírinne, cad chuige nach gcreideann sibh mé?

47 An té atá ó Dhia, éisteann sé le briathra Dé: ní éisteann sibh dá bhrí sin iad, mar nach ó Dhia sibh.

48 Ansin fhreagair na Iúdaígh, agus a dubhairt seision ris, Nach maith a deirimíd gur Samáránach thú, agus go bhfuil deamhan agat?

49 D'fhreagair Íosa, Níl diabhal agam; ach tugaim onóir do m'Athair, agus tugann sibh easonóir dom.

50 Agus ní iarraim mo ghlóir féin: tá duine ann a iarrann agus a thugann breithiúnas.

51 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, Má choinníonn duine m'fhocal-sa, ní fheicfidh sé bás choíche.

52 Ansin dúirt na Giúdaigh ris, Anois tá a fhios againn go bhfuil tú diabhal. Tá Abraham marbh, agus na fáithe; agus a deir tusa, Má choinníonn duine mo rádh, ní bhlaisfidh sé bás choíche.

53 An mó tusa ná ár n-athair Abrahám, atá marbh? agus tá na fáithe marbh: cé a dhéanann tú féin?

54 D'fhreagair Iósa, Má thugann mé onóir dom féin, ní haon ní é m'onóir: is é m'Athair a thugann onóir dom; a ndeir sibh gur hé bhur nDia é:

55 Gidheadh ní raibh aithne agaibh air; ach tá a fhios agam air: agus má ba chóir dom a rá, ní a fhios agam air, beidh mé liar mar ribh: ach a fhios agam air, agus a choinneáil ar a rá.

56 Do ghabh Abraham bhur n-athair lúcháireach mo lá a fheiscint: agus chonaic sé é, agus bhí áthas air.
57 Ansin a dubhairt na Iúdáigh ris, Nach bhfuil tú fós caoga bliain d'aois, agus an bhfaca tú Abrahám?
58 A dubhairt Iósa ríu , Go deimhin , deimhin a deirim ribh , Sula raibh Abraham , tá mé .
59 Ansin thóg siad suas clocha chun a chaitheamh air: ach chuaigh Íosa i bhfolach é féin, agus chuaigh amach as an teampall, ag dul trí eatarthu, agus mar sin a rith.

CAIBIDIL 9

1Agus nuair a bhí Íosa ag dul thart, chonaic sé duine dall ó rugadh é.
2 Agus d'fhiafraigh a dheisgiobuil de, ag rádh, A Mháighistir, cé rinn peaca, an duine so, nó a thuistí, gur rugadh dall é?
3 D'fhreagair Íosa, Ní dhearna an duine seo peaca, ná a thuismitheoirí: ach go ndéanfaí oibreacha Dé go soiléir ann.
4 Ní foláir dom oibreacha an té do chuir uaithe mé, fad is atá an lá ann: tagann an oíche, nuair nach féidir le duine ar bith obair a dhéanamh.
5 An fhaid atáim sa domhan, is mise solas an domhain.
6 Nuair a bhí an méid seo ráite aige, chaith sé smál ar an talamh, agus rinne sé cré den smután, agus d'ung sé súile an dall leis an gcré,
7 Agus a dubhairt seision ris, Imthigh, nigh i lochán Shilóm, (is é sin do bhrígh, Seolta.) D'imthigh sé uime sin, agus nigh sé, agus tháinig sé ag amharc.
8 Dúirt na comharsan dá bhrí sin, agus an dream a chonaic roimhe go raibh sé dall, Nach é seo an té a bhí ina shuí agus d'impigh?
9 Dúirt cuid acu, Seo é: a dúirt cuid eile, Tá sé cosúil leis: ach a dúirt sé, Is mise é.
10 Uime sin a dubhairt siad ris, Conas a osclaíodh do shúile?
11 D'fhreagair seisean agus dubhairt sé, Fear dá ngairtear Íosa rinne cré, agus d'ung sé mo shúile, agus dúirt sé liom, Imigh go lochán Shilóm, agus nigh mé: agus chuaigh mé agus nigh mé, agus fuair mé radharc.
12 Ansin dúirt siad ris, Cá bhfuil sé? Dúirt sé, níl a fhios agam.
13 Thug siad chuig na Fairisínigh é a bhí dall roimhe seo.
14 Agus ba é an lá sabóide a rinne Íosa an chré, agus d'oscail sé a shúile.
15 Ansin arís d'fhiafraigh na Fairisínigh de freisin conas a fuair sé a radharc. Dúirt sé ríu, Chuir sé cré ar mo shúile, agus nigh mé, agus tá a fheiceáil.
16 Uime sin a dubhairt cuid de sna Fairisínigh, Ní ó Dhia an fear so, mar ní choimeádann sé lá na sabóide. Dúirt daoine eile, Conas is féidir le duine peacach a leithéid de mhíorúiltí a dhéanamh? Agus bhí deighilt eatorra.
17 Deir siad ris an dall arís, Cad a deir tú air, gur oscail sé do shúile? Dúirt sé, Is fáidh é.
18 Ach níor chreid na Giúdaigh ina thaobh, go raibh sé dall, agus go bhfuair siad a radharc, go dtí gur ghlaoigh siad ar thuismitheoirí an té a fuair a radharc.
19 Agus d'fhiafraigh siad díobh , ag rá , An é seo bhur mac , a deir sibh a rugadh dall ? conas mar sin a fheiceann sé anois?
20 D'fhreagair a thuismitheoirí iad agus dúirt siad, Tá a fhios againn gur é seo ár mac, agus gur rugadh dall é:
21 Ach cad é an modh a fheiceann sé anois, níl a fhios againn; nó an té a d'oscail a shúile, níl a fhios againn: tá sé in aois; fiafraigh de: labhróidh sé ar a shon féin.
22 Labhair a thuismitheoirí na briathra seo, mar go raibh eagla na nGiúdach orthu: óir bhí na Giúdaigh tar éis aontú cheana féin, dá n-admhaigh aon duine gurbh é Críost é, go gcuirfí as an tsionagóg é.
23 Uime sin a dubhairt a thuismitheoirí, Tá sé an aois; fiafraigh de.
24 Ansin ghlaoigh siad arís ar an duine a bhí dall, agus dúirt sé ris, Tabhair moladh do Dhia: tá a fhios againn gur peacach an duine seo.
25 D'fhreagair seisean agus dubhairt sé, Pé an peacach é nó ná fuil, ní'l a fhios agam: aon nídh amháin atá a fhios agam, mar do bhí mé dall, feicim anois.
26 Ansin dúirt siad leis arís, Cad a rinne sé leat? conas a d'oscail sé do shúile?
27 Fhreagair sé iad, Dúirt mé libh cheana, agus níor chuala sibh: cad chuige a gcloisfeá arís é? an mbeidh sibhse mar dheisceabail aige freisin?
28 Ansin mhaslaigh siad é, agus dúirt siad, Is tú a dheisceabail; ach is deisceabail Mhaois sinn.
29 Tá a fhios againn gur labhair Dia ri Maois: maidir leis an gcomhalta seo, ní fios dúinn cá bhfuil sé.
30 D'fhreagair an fear agus dubhairt sé ríu, Cén fáth a bhfuil an rud seo iontach, nach bhfuil a fhios agaibh cá bhfuil sé, agus fós d'oscail sé mo shúile.
31 Anois tá a fhios againn nach n-éisteann Dia le peacaigh: ach má bhíonn aon duine ina adhradh do Dhia, agus ag déanamh a thoil, éisteann sé leis.
32 Ó thosaigh an domhan níor chualathas gur oscail aon duine súile an duine a rugadh dall.
33 Mura raibh an fear seo ó Dhia, ní fhéadfadh sé aon ní a dhéanamh.
34 D'fhreagair siadsan agus dúirt siad ris, Rugadh i bpeacaí tú go hiomlán, agus an bhfuil tú ag múineadh dúinn? Agus chaith siad amach é.
35 Chuala Íosa gur chaith siad amach é; agus nuair a fuair sé é, a dúirt sé ris, An gcreideann tú i Mac Dé?
36 D'fhreagair seisean agus a dubhairt sé, Cé hé, a Thighearna, go gcreidfinn ann?
37 Agus a dubhairt Iósa ris, Do chonaic tú araon é, agus isé an té do labhradar leat.
38 Agus a dubhairt seision, A Thighearna, creidim. Agus do adhradh sé é.
39 Agus a dubhairt Iósa, Le breitheamhnas a tháinig mise chun an tsaoghail so, ionnus go bhfeicfeadh siadsan nach bhfeicfeadh; agus go ndéanfaí dall orthu siúd a fheiceann.
40 Agus chuala cuid de na Fairisínigh a bhí in éineacht leis na focail seo, agus dúirt siad ris, An bhfuil muid dall freisin?
41 A dubhairt Iósa ríu , Dá mbeith dall, ní cóir dhaoibh peacadh ar bith : ach anois a deir sibh, Feicimid ; mar sin fanann bhur bpeaca.

CAIBIDIL 10

1 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, An té nach dtiocfaidh an doras isteach sa chró caorach, ach a dhreapann suas ar bhealach éigin eile, is gadaí agus robálaí é.
2 Ach an té a théann isteach ag an doras is é aoire na gcaorach é.

3 Osclóidh an dornóir dó; agus éisteann na caoirigh a ghuth:
agus glaoidh sé a chaoirigh féin ar a ainm, agus tugann sé
amach iad.
4Agus nuair a chuireann sé a chaoirigh féin amach, imíonn
sé rompu, agus leanann na caoirigh é: óir is eol dóibh a
ghuth.
5 Agus ní bheidh coimhthíoch a leanúint, ach teichidh siad
uaidh: mar nach bhfuil a fhios acu an guth na strainséirí.
6 An parabal seo labhair Íosa ríu: ach níor thuig siad cad
iad na rudaí a labhair sé ríu.
7 Ansan a dubhairt Iósa ríu, Go deimhin, deimhin, a deirim
ribh, is mé doras na gcaorach.
8 Gach a tháinig riamh romham, is gadaithe agus robálaithe
iad: ach níor chuala na caoirigh iad.
9 Is mise an doras: uaimse má théann duine ar bith isteach,
slánófar é, agus rachaidh sé isteach agus amach, agus
gheobhaidh sé féarach.
10 Ní thagann an gadaí, ach chun goid, agus chun marú,
agus chun scrios: táim tagtha chun go mbeadh an bheatha
acu, agus go mbeadh sé níos fairsinge acu.
11 Is mise an t-aoire maith: tugann an t-aoire maith a anam
ar son na gcaorach.
12 Ach an té atá ar fostú, agus nach an t-aoire, nach leis
féin na caoirigh, feiceann sé an mac tíre ag teacht, agus
fágann na caoirigh, agus loingeas: agus an mac tíre
gabhann iad, agus scaipeann na caoirigh.
13 Gabhann an feallmharach ar seachrán, óir is fostóir é,
agus níl cúram aige de na caoirigh.
14 Is mise an t-aoire maith, agus is eol dom mo chaoirigh,
agus is aithne domsa.
15 Mar is eol don Athair mise, mar sin is eol domsa an
tAthair: agus leagaim síos mo shaol do na caoirigh.
16 Agus caoirigh eile agam, nach bhfuil de'n chró seo: iad
sin is gá dom a thabhairt liom, agus éistfidh siad le mo
ghlór; agus beidh aon fhillte amháin, agus aon aoire.
17 Dá bhrí sin is breá le m'Athair mise, mar go leagaim
síos mo shaol, chun go nglacfainn arís é.
18 Ní thógann duine ar bith uaim é, ach leagaim síos uaim
féin é. Tá cumhacht agam é a leagan síos, agus tá cumhacht
agam é a thógáil arís. An aithne seo atá faighte agam ó
m'Athair.
19 Mar sin bhí deighilt arís i measc na nGiúdach mar
gheall ar na briathra seo.
20 Agus a dubhairt seision mórán, Atá deamhan aige, agus
atá sé ar buile; cén fáth a gcloiseann sibh é?
21 Dúirt daoine eile, Ní hiad seo briathra an té a bhfuil
diabhal aige. An féidir le diabhal súile an dall a oscailt?
22 Agus bhí sé ag Iarúsailéim féasta an tiomnaithe, agus
bhí an gheimhridh.
23 Agus shiúil Íosa sa teampall i bpóirse Sholaimh.
24 Ansin tháinig na Giúdaigh ina thimpeall, agus dúirt siad
ris, Cá fhad a dhéanann tú amhras orainn? Más tusa Críost,
inis dúinn go soiléir.
25 D'fhreagair Iósa iad, D'innis mé dhaoibh, agus níor
chreid sibh: na hoibreacha a dhéanaim i n-ainm m'Athar,
tugann siad fianaise dhom.
26 Ach ní chreideann sibh , mar ní de mo chaoirigh sibh ,
mar a dúirt mé ribh .
27 Éisteann mo chaoirigh le mo ghuth, agus tá aithne agam
orthu, agus leanann siad mé:
28 Agus tugaim an bheatha shíorruidhe dhóibh; agus ní
chaillfidh siad go deo, agus ní spíonfaidh aon duine as mo
láimh iad.
29 M'Athair a thug domsa iad, is mó é ná iad go léir; agus
níl aon duine in ann iad a spíonadh as láimh m'Athar.
30 Is aon duine mé féin agus m'Athair.
31 Ansin thóg na Giúdaigh suas clocha arís chun é a chloch.
32 D'fhreagair Íosa iad, Is iomaí dea-oibreacha a dhearmad
mé ó m'Athair; cé acu de na hoibreacha sin a dhéanann tú
cloch dom?
33 D'fhreagair na Iúdaígh é, ag rádh, Ar mhaithe le hobair
ní chlochaimíd thú; ach le haghaidh blasphemy; agus do
bhrígh gur duine tusa, go ndéana Dia thú féin.
34 Fhreagair Íosa iad , Nach bhfuil sé scríofa i bhur dlí ,
Dúirt mé , Tá sibh déithe ?
35 Má ghlaoigh sé déithe chucu, dár tháinig briathar Dé,
agus ní féidir an scrioptúr a bhriseadh;
36 Adeir sibhse mar atá sé, a naomhaigh an tAthair, agus a
chuir sé chun an domhain, Tá tú blasphemest; óir a
dubhairt mé, Is mé Mac Dé?
37 Mura ndéanaim oibreacha m'Athar, ná creid mé.
38 Ach má dhéanaim, cé nach gcreideann sibh mé, creidigí
na hoibreacha: chun go mbeadh a fhios agaibh, agus go
gcreideann sibh, go bhfuil an tAthair ionam, agus mise ann.
39 Uime sin d'iarradar arís é a ghlacadh: ach d'éalaigh sé
as a láimh,
40 Agus d'imthigh arís thar an Iordáin go dtí an áit ar
bhaist Eoin ar dtús; agus d'fhan sé ann.
41 Agus do chuadar mórán chuige, agus a dubhairt seision,
ní dhearna Eoin aon mhíorbhuil : ach is fíor na huile neithe
do labhair Eoin ar an bhfear so.
42 Agus chreid a lán ann é.

CAIBIDIL 11

1 Bhí fear áirithe tinn, darbh ainm Lazarus, ó Bhetani, baile
Mhuire agus a deirfiúr Marta.
2 (Ba í Muire sin a d'ung an Tiarna le hola, agus a chaith a
chosa lena gruaig, a raibh a deartháir Lazarus tinn.)
3 Uime sin do chuir a dheirfiuracha fios chuige, ag rádh, A
Thighearna, féuch, tá an té do ghrádhuigheas tinn.
4 Ar n-a chlos do Iósa, a dubhairt sé, Ní fhuil an tinneas so
chum báis, ach chun glóire Dé, ionnus go mbeith Mac Dé
glóire ann.
5 Anois bhí grá ag Íosa do Mharta, agus a deirfiúr, agus
Lazarus.
6 Nuair a chuala sé dá bhrí sin go raibh sé tinn, d'fhan sé
dhá lá fós san áit chéanna ina raibh sé.
7 Ar a nadhbharsin a dubhairt sé r'a dheisciobluibh,
Rachaimid go Iudéa arís.
8 Dubhairt a dheisgiobuil ris, A Mháighistir, d'iarr na
Giúdaigh déanacha thú a chlochadh; agus an dtéann tú
ansin arís?
9 D'fhreagair Íosa, Nach bhfuil dhá uair déag sa lá? Má
shiúlann duine ar bith sa lá, ní thuislíonn sé, mar go
bhfeiceann sé solas an tsaoil seo.
10 Ach má shiúlann duine san oíche, tuislítear é, mar níl
solas ann.
11 Na nithe so a dubhairt sé: agus da éis sin a dubhairt sé
ríu, ár gcara Lazarus a chodhladh; ach téim, go múscail mé
as a chodlach é.

12 Ansin dúirt a dheisceabail, A Thiarna, má chodlaíonn sé, déanfaidh sé go maith.
13 Gidheadh do labhair Iósa fá bhás : ach do mheasadar gur labhair sé ar shuaimhneas do chur i gcodladh.
14 Ansin dúirt Íosa ríu go soiléir, Tá Lazarus marbh.
15 Agus tá áthas orm ar bhur sonsa nach raibh mé ann, chun go gcreidfidh sibh; mar sin féin rachaimid chuige.
16 Ansin dúirt Tomás dá ngairtear Didimus, lena chomhdheisciplíní, Rachaimid freisin chun bás a fháil mar aon leis.
17 Ansin nuair a tháinig Íosa, fuair sé go raibh sé ina luí san uaigh ceithre lá cheana féin.
18 Bhí Bethany i gcóngar d'Iarúsailéim, timpeall cúig slinn déag:
19 Agus tháinig go leor de na Giúdaigh go Marta agus Muire, chun sólás a thabhairt dóibh maidir lena ndeartháir.
20 Ansan do chuala Marta go raibh Íosa ag teacht, agus do bhuail sé é: ach do shuidh Muire sa tigh fós.
21 Ansin dúirt Marta ri Íosa, A Thiarna, dá mbeadh tú anseo, ní raibh mo dheartháir bás.
22 Ach tá a fhios agam, fiú anois, cibé rud a iarrfaidh tú ar Dhia, go dtabharfaidh Dia duit é.
23 Dúirt Íosa léi, " Éireoidh do dheartháir arís.
24 Dúirt Marta ris, Tá a fhios agam go n-éireoidh sé arís san aiséirí ar an lá deiridh.
25 A dubhairt Íósa ríu, Is mise an aiseirigh, agus an bheatha : an té chreideas ionam, ge go mbeith sé marbh, go mbeith sé beo.
26 Agus gach duine beo agus a chreideann i dom, ní bhfaighidh bás. An gcreideann tú é seo?
27 A deir sí ris, Sea, a Thiarna: creidim gur tusa Críost, Mac Dé, atá le teacht ar an saol.
28 Agus nuair a bhí an méid sin ráite aici, d'imigh sí ar a bealach, agus ghlaoigh sí faoi rún ar a deirfiúr Muire, ag rá, Tá an Máistir tagtha, agus tá sé ag glaoch ort.
29 A luaithe a chuala sí é sin, d'éirigh sí go tapa, agus tháinig sí chuige.
30 Ní raibh Íosa fós tagtha isteach sa bhaile, ach bhí sé san áit ar bhuail Marta leis.
31 Na Giúdaigh an uair sin a bhí léi sa teach, agus a thug sólás di, nuair a chonaic siad Muire, gur éirigh sí suas go pras agus go ndeachaigh sí amach, lean siad í, ag rá, Tá sí ag dul go dtí an uaigh chun caoineadh ann.
32 Ansin nuair a tháinig Muire, an áit a raibh Íosa, agus a chonaic sé é, thit sí síos ar a chosa, ag rá ris, A Thiarna, dá mbeadh tú anseo, ní bhfuair mo dheartháir bás.
33 Nuair a chonaic Íosa dá bhrí sin í ag gol, agus na Giúdaigh a tháinig in éineacht léi ag gol freisin, d'osnaigh sé sa spiorad agus bhí imní air,
34 Agus a dubhairt seision, Cár leag sibh é? Dúirt siad leis, "A Thiarna, tar éis teacht agus féach."
35 Ghuil Íosa.
36 Ansin dúirt na Giúdaigh, Féuch mar a raibh grá aige dó!
37 Agus a dubhairt cuid aca, Nárbh fhéidir an fear so, a d'osgail súile an doill, a thabhairt fá deara nach bhfuigheadh an fear so bás?
38 Mar sin tháinig Íosa ag osna arís ann féin go dtí an uaigh. Uaimh a bhí ann, agus cloch ina luí air.
39 Dúirt Íosa, Tógaigí amach an chloch. A deir Marta, deirfiúr an té a bhí marbh, ris, A Thighearna, an tráth so do chlaoidh sé é: óir do mhair sé cheithre lá.
40 A dubhairt Iósa ríu, Nár dubhairt mé riot, dá gcreidfeá go bhfaicfeá glóir Dé?
41 Ansin thógadar an chloch ón áit ar leagadh na mairbh. Agus do thóg Íosa suas a shúilibh, agus dubhairt sé, A Athair, gabhaim buíochas leat gur chuala tu mé.
42 Agus bhí a fhios agam go n-éisteann tú liom i gcónaí: ach mar gheall ar an bpobal atá ina sheasamh, dúirt mé é, chun go gcreideann siad gur tusa a sheol mé.
43 Agus nuair a labhair sé mar seo, adeir sé le guth ard, Lazarus, tar amach.
44 Agus tháinig an té a bhí marbh amach, ceangailte lámh agus cos le héadaí uaighe: agus bhí a aghaidh faoi cheangal le naipcín. Dúirt Íosa ríu, Scaoiligí é, agus ligigí isteach é.
45 Ansin chreid go leor de na Giúdaigh a tháinig go Muire, agus a chonaic na rudaí a rinne Íosa, ann.
46 Ach d'imthigh cuid acu go dtí na Fairisínigh, agus d'inis siad dóibh na rudaí a bhí déanta ag Íosa.
47 Ansin chruinnigh siad comhairle na n-ard-sagairt agus na Fairisínigh, agus dúirt siad, Cad a dhéanaimid? óir is iomaí míorúilt a dhéanann an fear seo.
48 Má ligfimid dó mar sin féin é, creidfidh gach duine ann: agus tiocfaidh na Rómhánaigh agus bainfidh siad ár n-áit agus ár náisiún araon.
49 Agus dubhairt duine aca, dar bh'ainm Caiaphas, an t-árd-shagart an bhliain sin féin, ríu, Níl a fhios agaibh aon ní,
50 Ná meas go bhfuil sé fóirsteanach dúinne, go bhfaigheadh duine amháin bás ar son an phobail, agus nach gclisfeadh an náisiún uile.
51 Agus níor labhair sé seo as féin: ach ar bheith ina ardsagart an bhliain sin, rinne sé tairngreacht go bhfaigheadh Íosa bás ar son an náisiúin sin;
52 Agus ní ar son an náisiúin sin amháin, ach freisin go gcruinneodh sé le chéile i gceann amháin clann Dé a bhí scaipthe thar lear.
53 Ansin ón lá sin amach chuadar i gcomhairle le chéile chun é a chur chun báis.
54 Mar sin níor shiúil Íosa go hoscailte i measc na nGiúdach; ach chuaigh sé as sin go dtí tír i ngar don fhásach, go cathair ar a dtugtar Ephraim, agus lean sé ansin lena dheisceabail.
55 Agus bhí Cáisc na nGiúdach i ngar do láimh: agus chuaigh go leor as an tír suas go Iarúsailéim roimh Cháisc na nGiúdach chun iad féin a ghlanadh.
56 Ansan d'iarradar Íosa, agus labhair siad eatorra féin, agus iad 'n-a seasamh sa teampoll, Cad a cheapann sibh, nach dtiocfaidh sé chun na feille?
57 Anois bhí ordú tugtha ag na hardsagairt agus na Fairisínigh, dá mbeadh a fhios ag aon duine cá raibh sé, go dtaispeánfadh sé é, go nglacfaidís é.

CAIBIDIL 12

1 Ansin sé lá roimh an Cháisc tháinig Íosa go Bethania, áit a raibh Lazarus a bhí marbh, a d'ardaigh sé ó mhairbh.
2 Ansin rinne siad suipéar dó; agus rinne Marta seirbhís: ach bhí Lazarus ar dhuine acu siúd a bhí ina suí ag bord in éineacht leis.
3 Ansin ghlac Muire punt d'unann spicnaird, an-chostasach, agus d'ung sí cosa Íosa, agus chaith sí a chosa lena gruaig; agus líonadh an teach le boladh an ointment.

4 Ansin a dúirt duine dá dheisceabail, Iúdás Iscariot, mac Shíomóin, ba chóir é a bhrath,
5 Cén fáth nár díoladh an t-olann seo ar thrí chéad pingin, agus a tugadh do na boicht?
6 Seo a dúirt sé, ní go raibh cúram aige do na boicht; ach do bhrígh gur gadaí é, agus go raibh an mála aige, agus gur fhág sé an rud a cuireadh ann.
7 An sin a dubhairt Iósa, Leig di: i n-aghaidh lae m'adhlactha do choinnigh sí so.
8 Ar son na mbochtán a bhíonn agaibh i gcónaí; ach ní bhíonn agamsa i gcónaí.
9 Bhí a fhios ag mórán de na Giúdaigh dá bhrí sin go raibh sé ann: agus tháinig siad ní ar mhaithe le Íosa amháin, ach go bhfeicfeadh siad freisin Lazarus, a d'ardaigh sé ó mhairbh.
10 Ach chuathas i gcomhairle leis na hardsagairt chun Lazarus a chur chun báis freisin;
11 Ar an ábhar sin d'imigh go leor de na Giúdaigh uaidh dá bharr, agus chreid siad in Íosa.
12 Ar an lá arna mhárach tháinig mórán daoine chun na féile, nuair a chuala siad go raibh Íosa ag teacht go Iarúsailéim,
13 Ghlac craobhacha de chrainn phailme, agus chuaigh sé amach ina choinne, agus ghlaoigh, Hosanna: Is beannaithe Rí Iosrael atá ag teacht in ainm an Tiarna.
14 Agus Íosa, nuair a fuair sé asal óg, shuigh air; mar atá sé scríofa,
15 Ná bíodh eagla ort, a iníon Shion: féuch, atá do Rí ag teacht, ina shuí ar loth asail.
16 Níor thuig a dheisceabail na nithe seo ar dtús: ach nuair a bhí Íosa á ghlóiriú, ansin chuimhnigh siad go raibh na nithe seo scríofa ina thaobh, agus go ndearna siad na nithe seo dó.
17 Dá bhrí sin, an mhuintir a bhí in éineacht leis nuair a ghlaoigh sé Lazarus as a uaigh, agus a d'ardaigh ó mhairbh é, gan taifead.
18 Ar an ábhar sin freisin do bhuail an pobal é, óir chuala siad go ndearna sé an mhíorúilt seo.
19 Dúirt na Fairisínigh dá bhrí sin eatarthu féin, An bhfeiceann sibh nach bhfuil aon smacht agaibh? féuch, tá an domhan imithe ina dhiaidh.
20 Agus bhí Gréagaigh áirithe ina measc a tháinig suas chun adhradh a dhéanamh ar an bhféile:
21 Tháinig an rud céanna dá bhrí sin go Philip, a bhí ó Bethsaida na Gaililí, agus d'iarr sé air, ag rá, A dhuine uasail, d'fheicfimid Íosa.
22 Tháinig Pilib agus d'inis sé d'Aindrias: agus d'inis Aindriú agus Pilib d'Íosa arís.
23 Agus d'fhreagair Iósa iad , ag rádh , Tá an uair tar éis teacht , go mbeadh Mac an duine a ghlóir .
24 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, Ach amháin arbhar cruithneachta a thiteann isteach sa talamh agus bás, fanann sé ina aonar: ach má fhaigheann sé bás, tugann sé amach mórán toraidh.
25 An té a ghrádh a bheatha, caillfidh sé é; agus an té gur fuath leis a bheatha sa saol seo, coimeádfaidh sé chun na beatha síoraí é.
26 Má dhéanann duine ar bith fónamh dom, leanfadh sé mé; agus an áit a bhfuilim, beidh mo sheirbhíseach ann freisin: má dhéanann aon duine fónamh dom, tabharfaidh sé onóir do m'Athair.
27 Anois tá m'anam buartha; agus cad a déarfaidh mé? A Athair, saor mé ón uair seo: ach ar an gcúis seo tháinig mé chun na huaire seo.
28 A Athair, glóirigh t'ainm. Ansan do tháinig guth ó neamh, ag rádh, Ghlóirigh mé araon é, agus glóirfidh mé arís é.
29 Uime sin an sluagh a bhí 'n-a sheasamh, agus a chuala é, a dubhairt sé go raibh toirneach : daoine eile a dubhairt , Labhair aingeal ris .
30 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé, Ní as mo shonsa a tháinig an guth so, ach ar bhur sonsa.
31 Anois atá breithiúnas an tsaoghail seo: anois tilgfear amach prionsa an tsaoil seo.
32 Agus mise, má thógtar suas ón talamh mé, tarraingeoidh gach duine chugam.
33 Seo a dúirt sé, á chur in iúl cén bás a fuair sé bás.
34 D'fhreagair na daoine é, Chuala muid as an dlí go bhfuil Críost go deo go deo: agus conas a deir tú, Is gá Mac an duine a ardú? cé hé Mac an duine seo?
35 An sin a dubhairt Iósa ríu, Tamall beag fós an solas maille ribh. Siúil fad a bheidh an solas agaibh, ar eagla go dtiocfaidh an dorchadas oraibh: óir an té a shiúlann sa dorchadas ní fios cá bhfuil sé ag dul.
36 Cé go bhfuil solas agaibh, creidigí sa solas, chun go mbeidh sibh mar leanaí an tsolais. Na nithe seo do labhair Íosa, agus d'imthigh sé, agus do fholaigh sé é féin uatha.
37 Ach cé go ndearna sé an oiread sin míorúiltí ina láthair, níor chreid siad ann:
38 Chun go gcomhlíonfaí abairt an fháidh Esaias, a dúirt sé, A Thiarna, cé a chreid ár dtuarascáil? agus cé dó a nocht lámh an Tiarna?
39 Uime sin níor fhéad siad a chreidiúint, mar go ndúirt Esaias arís,
40 Dhall sé a súile, agus chruaigh sé a gcroí; nach bhfeicfidís lena súile, ná go dtuigfidís lena gcroí, agus go n-iompófaí iad, agus go leigheasfainn iad.
41 Na nithe seo a dúirt Esaias, nuair a chonaic sé a ghlóir, agus labhair sé mar gheall air.
42 Mar sin féin chreid go leor i measc na n-ard-rialtóirí ann; ach mar gheall ar na Fairisínigh níor admhaigh siad é, chun iad a chur amach as an tsionagóg:
43Oir is mó a b'aoibhinn leo moladh na ndaoine ná moladh Dé.
44 Do ghlaoidh Íosa agus a dubhairt sé, An té chreideann orm-sa, ní annam-sa a chreideann sé, ach annsan do chuir uaithi mé.
45 Agus an té a fheiceann mise, feiceann sé an té a chuir uaidh mé.
46 Táim tagtha mar sholas chun an domhain, chun an té a chreideann annamsa nach bhfanfadh sé sa dorchadas.
47 Agus má chloiseann duine ar bith mo bhriathrasa, agus nach gcreideann, ní bhreithním é: óir níor tháinig mé chun breith a thabhairt ar an domhan, ach chun an domhan a shábháil.
48 An té a dhiúltóidh dom, agus nach nglacann mo bhriathra, tá an té a thugann breithiúnas air: an briathar a labhair mé, tabharfaidh sé sin breithiúnas air sa lá deiridh.
49 Oir níor labhair mé uam féin; ach an tAthair a chuir uaidh mé, thug sé ordú dom, cad ba cheart dom a rá, agus cad ba cheart dom a labhairt.

50 Agus tá a fhios agam go bhfuil an bheatha shíoraí á ordú aige: cibé rud a labhraím dá bhrí sin, mar a dúirt an t-Athair liom, mar sin a deirim.

CAIBIDIL 13

1Anois roimh fhéile na Cásca, nuair a bhí a fhios ag Íosa go raibh a uair tagtha chun imeacht as an saol seo chun an Athar, tar éis dó a mhuintir féin a bhí ar domhan a ghrá, thug sé grá dóibh go dtí an deireadh.
2 Agus ar gcríochnughadh na suipeir do chuir an diabhal anois i gcroidhe Iúdás Iscariot, mac Shíomóin, chun é bhrath;
3 Bhí a fhios ag Íosa gur thug an tAthair gach ní ina lámha, agus gur ó Dhia a tháinig sé, agus go ndeachaigh sé chun Dé;
4 Éiríonn sé ón suipéar, agus chuir sé a chuid éadaigh ar leataobh; agus ghlac tuáille, agus girded féin.
5 Ina dhiaidh sin doirt sé uisce isteach i mbáisín, agus thosaigh sé ar chosa na ndeisceabal a ní, agus ar an tuáille a raibh sé criosáilte leis a ghlanadh díobh.
6 Ansan tháinig sé go Síomón Peadar: agus a dubhairt Peadar ris, A Thighearna, an nigh tú mo chosa?
7 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, An ní atá agamsa ní fios duit anois; ach beidh a fhios agat ina dhiaidh seo.
8 Dúirt Peadar ris, "Ní nighfidh tú mo chosa choíche." D'fhreagair Íosa é, Mura nigh mé thú, níl aon pháirt agat liom.
9 Deir Síomón Peadar ris, A Thiarna, ní amháin mo chosa, ach mo lámha agus mo cheann freisin.
10 Dúirt Íosa ris, An té a nite ní gá a shábháil a chos a ní, ach tá sé glan gach whit: agus tá sibh glan, ach ní go léir.
11 Oir bhí a fhios aige cé ba cheart dó a bhrath; Uime sin a dubhairt sé, Níl sibh uile glan.
12 Mar sin, tar éis dó a gcosa a ní, agus a chuid éadaigh a thógáil, agus é a chur síos arís, dúirt sé ríu, An bhfuil a fhios agaibh cad atá déanta agam daoibh?
13 Glaonn sibh Máistir agus Tiarna orm: agus is maith a deir sibh; mar tá mé.
14 Más ea mar sin, a Thiarna agus a Mháistir, do chosa a ní; ba chóir daoibhse cosa a chéile a ní freisin.
15Oir tá sampla tugtha agam daoibh, go ndéanfá mar a rinne mé daoibh.
16 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, Ní mó an seirbhíseach ná a thighearna; ná an té a sheoltar níos mó ná an té a chuir é.
17 Má tá na nithe seo ar eolas agaibh, is sona sibh má dhéanann sibh iad.
18 Ní labhraím oraibh go léir: tá a fhios agam cé a thogh mé: ach chun go gcomhlíonfar an scrioptúr, An té a itheann arán liom, d'ardaigh sé a shála i m'aghaidh.
19 Anois a deirim ribh sula dtiocfaidh sé, nuair a tharlóidh sé, go gcreideann sibh gur mise é.
20 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, An té a fhaigheann pé duine a chuirim chugam, glacann sé mé; agus an té a ghlacann mise glacann sé an té a chuir uaidh mé.
21 Ar nadhbharsin a dubhairt Iósa, do bhi sé buartha ina spiorad, agus do dhearbhuigh sé, agus a dubhairt seision, Go deimhin, deimhin a deirim ribh, go ngeallfaidh duine agaibh mé.
22 Ansin d'fhéach na deisceabail ar a chéile, gan amhras cé air a labhair sé.
23 Anois bhí duine dá dheisceabail, a raibh grá ag Íosa air, ar uchd Íosa.
24 D'impigh Síomón Peadar air, dá bhrí sin, air, go bhfiafródh sé cé hé cé hé ar labhair sé.
25 Ansan do luigh sé ar chíoch Íosa a dubhairt sé ris, A Thighearna, cé hé?
26 D'fhreagair Iósa, é, d'á dtugaimse sop, nuair a thum mé é. Agus nuair a thum sé an sop, thug sé do Iúdás Iscariot mac Shíomóin é.
27 Agus tar éis an sop do chuaigh Satan isteach ann. Ansan a dubhairt Iósa ris, Go ndéana tú, déan go tapaidh.
28 Ní raibh a fhios ag aon duine ag an mbord cad é an rún a labhair sé seo leis.
29 Do cheap cuid aca, do bhrígh go raibh an mála ag Iúdás, go ndubhairt Iósa ris, Ceannaigh na neithe atá uainn i gcoinnibh na feile; nó, go dtabharfadh sé rud éigin do na boicht.
30 Ansan tar éis dó an sop a fháil, chuaigh sé amach láithreach: agus bhí an oíche ann.
31 Uime sin ar imtheacht dósan, a dubhairt Iósa, Anois atá Mac an duine glóire, agus Dia agá bhfuil glóire ann.
32 Má tá Dia glóire ann, glóirfidh Dia é freisin ann féin, agus glóirfidh sé ar ball é.
33 A chlann bhig, fós tamall beag táim maille ribh. Lorgóidh sibh mé: agus mar a dúirt mé leis na Giúdaigh, An áit a dtéim, ní féidir sibh a theacht; mar sin anois a deirim ribh.
34 Aithne nua a thugaim daoibh, Go dtabharfaidh sibh grá dá chéile; mar atá grá agam daoibhse, go bhfuil grá agaibh dá chéile freisin.
35 Mar sin beidh a fhios ag gach duine gur dheisceabail agamsa sibh, má bhíonn grá agaibh dá chéile.
36 Dúirt Síomón Peadar ris, A Thiarna, cá bhfuil tú ag dul? D'fhreagair Íosa é, Cá háit a dtéim, ní féidir leat mé a leanúint anois; ach leanaidh tusa mise ina dhiaidh sin.
37 Dúirt Peadar leis, "A Thiarna, cén fáth nach féidir liom do leanúint anois? Leagfaidh mé síos mo shaol ar do shon.
38 D'fhreagair Íosa é, An leagfaidh tú síos do bheatha ar mo shonsa? Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, nach goir an coileach, go ndéunfaidh tú mé trí huaire.

CAIBIDIL 14

1 Ná bíodh imní oraibh bhur gcroí: creideann sibh i nDia, creidigí ionamsa freisin.
2 I dteach m'Athar atá mórán manaí: mura mbeadh sé mar sin, bheadh a dúirt mé leat. Téim chun áit a ullmhú duit.
3 Agus má théim agus áit a ullmhú daoibh, tiocfaidh mé arís, agus glacfaidh mé liom féin sibh; chun an áit a bhfuilim, go mbeidh sibhse ann freisin.
4 Agus cá háit a dtéann mé a fhios agaibh, agus an bealach a fhios agaibh.
5 A dubhairt Tomás ris, A Thighearna, ní fios dúinn cá bhfuil tú ag dul; agus conas is féidir linn a fhios ag an mbealach?
6 Dubhairt Iósa ris, Is mise an tslighe, an fhírinne, agus an bheatha: ní thagann aon duine chum an Athar, ach uaimse.
7 Dá mbeadh aithne agaibh ormsa, ba cheart aithne a bheith agaibh ar m'Athair chomh maith: agus as so amach tá aithne agaibh air, agus chonaic sibh é.

8 Dubhairt Pilib ris, A Thighearna, tainig an tAthair dúinn,
agus is leor dúinne é.
9 A dubhairt Iósa ris, An bhfuil mé comh fada leat, agus
fós nach bhfuil aithne agat orm, a Philip? an té a chonaic
mise, chonaic sé an tAthair; agus conas a deir tú ansin,
Taispeáin dúinn an tAthair?
10 Nach gcreideann tusa go bhfuil mise san Athair, agus an
tAthair ionam? na briathra a deirim ribh ní labhraim uaibh
féin: ach an t-Athair atá ina chónaí ionam, déanann sé na
hoibreacha.
11 Creid mé go bhfuil mé san Athair, agus an t-Athair
ionam: nó creidim eile mé ar son na n-oibreacha.
12 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, An té a
chreideann ormsa, na hoibreacha a dhéanaim déanfaidh sé
freisin; agus oibreacha níos mó ná seo déanfaidh sé; óir
téim go dtí m'Athair.
13 Agus gach ní a iarrfaidh sibh i m'ainm-sa, déanfaidh
mise é sin, chun go mbeidh an tAthair glóire sa Mhac.
14 Má iarrann sibh aon ní i m'ainmse, déanfaidh mise é.
15 Má tá grá agaibh dom, coinnigh m'aitheanta.
16 Agus guidhidh mise an t-Athair, agus bhéar- faidh sé
Comhfhurtair eile dhaoibh, go n-airigh sé sibh go brách;
17 Eadhon Spiorad na fírinne; Cé nach féidir leis an
domhan a fháil, toisc nach bhfeiceann sé air, ní knoweth air:
ach tá a fhios agaibh air; óir fanann sé maille ribh, agus
beidh sé ionaibh.
18 Ní fhágfaidh mé gan sólás sibh: tiocfaidh mé chugaibh.
19 Tamall beag fós, agus ní fheiceann an domhan mé níos
mó; ach a fheiceann sibh mé: mar go bhfuil cónaí orm,
beidh sibh beo freisin.
20 Sa lá sin beidh a fhios agaibh go bhfuil mise i m'Athair,
agus sibhse ionamsa, agus mise ionaibhse.
21 An té a bhfuil m'aitheanta aige, agus a choinníonn iad,
is é a thugann grá domsa: agus an té a thugann grá domsa,
beidh grá ag m'Athair domsa, agus grá agam dó é, agus
léireoidh sé mé féin dó.
22 A dubhairt Iúdás ris, Nách Iscariot, A Thighearna, cia
hé an tan d'fhoillsigh tú thu féin dúinn, agus ní don
tsaoghal?
23 D'fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Má
grádhuigheann duine dhomsa, coimhididh sé mo bhriathra :
agus grádhaidh m'Athair é, agus thiocfainn ris, agus
déanaimís ár gcómhnuidhe maille ris.
24 An té a thugann grá dom, ní choinníonn sé mo bhriathra:
agus an focal a chloiseann sibh ní liomsa é, ach an tAthair a
chuir uaidh mé.
25 Na nithe seo a labhair mé ribh, a bheith fós i láthair in
éineacht leat.
26 Ach an Comhfhurtair, a bhfuil an Spiorad Naomh, a
sheolann an tAthair i m'ainmse, múinefidh sé daoibh na
nithe uile, agus bhéarfaidh sé gach ní chun cuimhne agaibh,
pé rud a dúirt mé ribh.
27 Fágaim síocháin agaibh, mo shíocháin a thugann mé
daoibh: ní mar a thugann an domhan, tugaim daoibh. Ná
bíodh do chroí i dtrioblóid, agus ná bíodh eagla ort.
28 Chuala sibh mar a dúirt mé ribh, Imigh liom, agus
tiocfaidh mé arís chugaibh. Dá dtuga sibh grá dom, beidh
sibh lúcháireach, mar a dúirt mé, Téim chun an Athar: óir
is mó m'Athair ná mise.
29 Agus anois a deirim ribh roimh é theacht, ionnus an uair
a thiocfadh sé, go gcreidfeadh sibh.
30 Ina dhiaidh seo ní labhróidh mé mórán ribh: óir a
thagann prionsa an tsaoil seo, agus níl aon ní aige ionam.
31 Ach go mbeadh a fhios ag an saol go bhfuil grá agam
don Athair; agus mar a thug an tAthair aithne dhom, mar
sin a dhéanaim. Eirigh, lig dúinn dul as sin.

CAIBIDIL 15

1 Is mise an fhíniúin dhílis, agus is é m'Athair an fear céile.
2 Gach uile ghéag ionam nach n-iompaíonn toradh, tógann
sé uaidh: agus gach craobh a iompaíonn toradh, glanann sé
í, chun go dtabharfaidh sí níos mó toraidh.
3 Anois tá sibh glan tríd an bhfocal a labhair mé ribh.
4 Fan ionam, agus mise ionat. Mar ní féidir leis an
mbrainse toradh a thabhairt di féin, ach amháin go
gcloífidh sé san fhíniúin; ní féidir libh níos mó, ach fanann
sibh ionam.
5 Is mise an fhíniúin, sibhse na craobhacha: An té a
fhanann ionamsa, agus mise ann, tugann sé mórán toradh
amach: óir gan mise ní féidir libh aon ní a dhéanamh.
6 Mura bhfanann duine ionam, caitear amach é mar
chraobh, agus tá sé seargtha; agus cruinníonn fir iad, agus
cuireann siad sa tine iad, agus dóitear iad.
7 Má fhanann sibh ionam, agus go bhfanann mo bhriathra
ionaibh, fiafróidh sibh cad is áil libh, agus déanfar libh é.
8 Anseo tá m'Athair glóire, go n-iompraíonn sibh mórán
toraidh; mar sin beidh sibh i mo dheisceabail.
9 Mar a ghradhaigh an tAthair mise, is mar sin a
ghradhaigh mise sibhse: leanann sibh i mo ghrá.
10 Má choinníonn sibh m'aitheanta, fanfaidh sibh i mo
ghrá; mar a choinnigh mé aitheanta m'Athar, agus fanaim
ina ghrá.
11 Na nithe seo a labhair mé ribh, chun go bhfanfadh mo
lúcháir ionaibh, agus go mbeadh bhur n-áthas iomlán.
12 Is í seo m'ordú, Go dtabharfaidh sibh grá dá chéile, mar
a thug mise grá daoibh.
13 Ní mó an grá atá ag duine ar bith ná seo, go leagfadh
duine síos a anam ar son a chairde.
14 Is sibhse mo chairde, má dhéanann sibh cibé rud a
ordóidh mé daoibh.
15 As seo amach ní ghairim seirbhísigh oraibh; óir ní fios
don seirbhíseach cad a dhéanann a thighearna: ach
ghlaoigh mé cairde oraibh; óir gach ní a chuala mé ó
m'Athair chuir mé in iúl daoibh.
16 Ní sibhse a thogh mise, ach is mise a thogh sibh, agus a
d'ordaigh sibh, chun dul agus go dtabharfadh sibh toradh,
agus go bhfanfadh bhur dtoradh: go dtabharfadh sé daoibh
pé rud a iarrfaidh sibh ar an Athair i m'ainmse. .
17 Na nithe seo a ordaím daoibh, go bhfuil grá agaibh dá
chéile.
18 Más fuath leis an domhan sibh, tá a fhios agaibh go
raibh fuath aige domsa sular thug sé fuath daoibh.
19 Dá mba den domhan sibh, ghrádhódh an domhan a
chuid féin: ach do bhrí nach den domhan sibh, ach gur
roghnaigh mise as an domhan sibh, mar sin is fuath leis an
domhan sibh.
20 Cuimhnigh an focal a dúirt mé ribh, Ní mó an
seirbhíseach ná a thighearna. Má rinne siad géarleanúint
ormsa, déanfaidh siadsan géarleanúint oraibhse freisin; má
choinnigh siad mo chuid cainte, coimeádfaidh siad mise
freisin.

21 Ach na nithe seo go léir a dhéanfaidh siad ribh ar mhaithe le m'ainm, mar nach bhfuil aithne acu ar an té a sheol mé.
22 Mura dtiocfainn agus gur labhair mé leo, ní raibh peaca acu: ach anois níl aon bhrat dá bpeacaí acu.
23 An té is fuath liomsa, is fuath leis m'Athair freisin.
24 Mura ndearna mé ina measc na hoibreacha nach ndearna aon duine eile, ní raibh peaca acu: ach anois tá siad araon feicthe agus fuath acu dom féin agus do m'Athair.
25 Ach tarlaíonn sé seo , chun go gcomhlíonfaí an focal atá scríofa ina ndlí , Fuath siad dom gan chúis .
26 Ach nuair a thiocfas an Comhfhurtair, a chuirfidh mise chugaibh ón Athair, eadhon Spiorad na fírinne, atá ag teacht ón Athair, déanfaidh sé fianaise ormsa:
27 Agus beidh sibhse mar fhinné freisin, mar go raibh sibh liom ó thús.

CAIBIDIL 16

1 Na nithe seo a labhair mé ribh, ionas nach sibh a bheith offended.
2 Cuirfidh siad as na sinagóga sibh: seadh, tagann an t-am, pé duine a mharbhóidh sibh, go gceapfaidh sé go ndéanann sé seirbhís do Dhia.
3 Agus na nithe seo a dhéanfaidh siad ribh, toisc nach bhfuil aithne acu ar an Athair, ná ormsa.
4 Ach tá na nithe seo ráite agam libh, nuair a thiocfaidh an t-am, go gcuimhneoidh sibh gur innis mé dhaoibh iad. Agus na rudaí seo ní dúirt mé ribh ar dtús, toisc go raibh mé in éineacht leat.
5 Ach téim anois ar mo bhealach chun an té a chuir uaidh mé; agus ní fhiafraíonn aon duine agaibh díom, Cá bhfuil tú ag dul?
6 Ach toisc go ndúirt mé na nithe seo ribh, líontar brón bhur gcroí.
7 Mar sin féin a deirim ribh an fhírinne; Is fóirsteanach daoibhse imtheacht: óir muna imeoidh mé, ní thiocfaidh an Comhfhurtair chugaibh; ach má imeoidh mé, cuirfidh mé chugaibh é.
8 Agus nuair a bheidh sé ag teacht, déanfaidh sé ach amháin an domhain de pheaca, agus na fíréantachta, agus na breithiúnais:
9 Ó pheaca, mar nach gcreideann siad dom;
10 Ó fhíréantacht, mar go dtéim go dtí m'Athair, agus ní fheiceann sibh mé níos mó;
11 De bhreithiúnas, mar go dtugtar breithiúnas ar phrionsa an tsaoil seo.
12 Tá go leor rudaí le rá agam ribh fós, ach ní féidir libh iad a iompar anois.
13 Gidheadh, an tan thiocfas sé, Spiorad na fírinne, treóruidh sé sibh san uile fhírinne: óir ní labhraidh sé uaidh féin; ach pé rud a chluinfidh sé, sin é a labhróidh sé: agus nochfaidh sé daoibh na nithe atá le teacht.
14 Tabharfaidh sé glóir dom: óir gheobhaidh sé de mo chuid, agus taispeánfaidh sé daoibh é.
15 Gach ní atá ag an Athair is liomsa é: dá bhrí sin a dúirt mé, go nglacfaidh sé de mo chuid, agus taispeánfaidh sé daoibh é.
16 Tamall beag, agus ní fheicfidh sibh mé: agus arís, tamaill bhig, agus feicfidh sibh mé, mar go dtéann mé chun an Athar.
17 An sin a dubhairt cuid d'á dheisgiobuil eatorra féin, Cad é so a deir sé ríu, Tamall bhig, agus ní fheicfidh sibh mé: agus arís, tamall beag, agus feicfidh sibh mé: agus, Do bhrígh go dtéim go Athair?
18 Dúirt siad dá bhrí sin , Cad é seo a deir sé , Tamall beag ? ní féidir linn a rá cad a deir sé.
19Anois bhí a fhios ag Íosa go raibh fonn orthu ceist a chur air, agus a dúirt sé ríu, Fiosraíonn sibh eadraibh féin an méid a dúirt mé, Tamall beag, agus ní fheicfidh sibh mé: agus arís, tamall beag, agus feicfidh sibh mé. ?
20 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Go mbeidh sibh gol agus caoineadh, ach beidh an domhan lúcháireach: agus beidh sibh brón, ach beidh bhur brón a iompú isteach i áthas.
21 Bíonn brón ar bhean nuair a bhíonn sí ar saoire, toisc go bhfuil a huaire tagtha: ach a luaithe a sheachadtar an leanbh í, ní chuimhníonn sí níos mó ar an gcruachás, ar áthas go mbeirtear duine ar an saol.
22 Agus tá brón oraibh anois dá bhrí sin: ach feicfidh mé arís thú, agus beidh do chroí lúcháir, agus bhur n-áthas aon duine a thógann uaibh.
23 Agus an lá sin ní iarrfaidh sibh aon ní orm. Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, Ge b'e ní a iarrfaidh sibh ar an Athair i m'ainm-sa, tabharfaidh sé daoibh é.
24 Go dtí seo níor iarr sibh aon ní i m'ainmse: iarraigí, agus gheobhaidh sibh, chun go mbeidh bhur n-áthas iomlán.
25 Na nithe seo a labhair mé ribh i seanfhocail: ach tagann an t-am, nuair nach mbeidh mé ag labhairt ribh níos mó i seanfhocail, ach mé a thaispeáint go soiléir daoibh an Athar.
26 Sa lá sin iarrfaidh sibh i m'ainmse: agus ní deirim ribh, go guífidh mé an tAthair ar bhur son:
27Oir is breá leis an Athair féin sibhse, mar go bhfuil grá agaibh domsa, agus gur chreid sibh gur ó Dhia a tháinig mé amach.
28 Tháinig mé amach ón Athair, agus táim ag teacht chun an domhain: arís, fág mé an domhan, agus téigh go dtí an Athair.
29 Dúirt a dheisceabail ris, "Féach, tá tú ag labhairt go soiléir anois, agus níl aon seanfhocal á labhairt agat."
30 Anois is deimhin linn go bhfuil a fhios agat gach ní, agus nach gá d'aon duine d'iarraidh ort: is é seo creidimid gur ó Dhia a tháinig tú amach.
31 Fhreagair Íosa iad, An gcreideann sibh anois?
32 Féuch, a thagann an uair, tá sé anois tagtha, go mbeidh sibh scaipthe, gach duine chun a chuid féin, agus fágfaidh sé mise amháin: agus fós ní bhfuil mé amháin, mar tá an tAthair liom.
33 Na nithe seo a labhair mé ribh, chun go mbeadh síocháin agaibh ionamsa. Ar an saoghal beidh àmhghar agaibh: ach bíodh lúthgháir oraibh; Tá an domhan sáraithe agam.

CAIBIDIL 17

1 Na briathra so do labhair Iósa, agus do thógaibh suas a shúilibh go neamh, agus a dubhairt sé, A Athair, tá an uair tagtha; glóirigh do Mhac, go dtabharfadh do Mhac glóir duit freisin:
2 Mar a thug tú cumhacht dó ar an uile fheoil, go dtabharfadh sé an bheatha shíoraí don mhéid a thug tú dó.
3 Agus seo í an bheatha shíoraí, chun go mbeadh aithne acu ortsa an t-aon Dia fíor, agus ar Íosa Críost a sheol tú.

4 Thug mé glóir duit ar an talamh: chríochnaigh mé an obair a thug tú dom a dhéanamh.
5 Agus anois, a Athair, glóirigh thusa mise maille leat féin leis an ghlóir a bhí agam leat roimh an tsaoghal.
6 D'fhoillsigh mé d'ainm do na daoine a thug tú dom as an domhan: is leatsa iad, agus thug tú dom iad; agus choinnigh siad do bhriathar.
7 Anois tá a fhios acu gur uaitse gach ní a thug tú dom.
8Oir tá na focail a thug tú dom tugtha agam dóibh; agus fuair siad iad, agus bhí a fhios acu go cinnte gur tháinig mé amach uait, agus chreid siad gur tusa a chuir chugat mé.
9 Guím ar a son: ní ar son an domhain a guím, ach ar a son a thug tú dom; óir is leatsa iad.
10 Agus is leatsa go léir mo chuid féin, agus is leatsa iad; agus táim glóire iontu.
11 Agus anois níl mé ar domhan níos mó, ach tá siad seo ar an domhan, agus mé ag teacht chugat. A Athair Naofa, coimeád trí d'ainm féin iad siúd a thug tú dom, ionas go mbeidh siad ina n-aon, mar atáimidne.
12 Fad a bhí mé leo ar fud an domhain, choinnigh mé iad i d'ainm: choinnigh mé iad siúd a thug tú dom, agus níl aon duine acu caillte, ach mac an scrios; go gcomhlíonfaí an scrioptúr.
13 Agus anois tá mé ag teacht chugat; agus na nithe seo a labhraím ar domhan, chun go gcomhlíonfaidís mo áthas iontu féin.
14 Tá do bhriathar tugtha agam dóibh; agus is fuath leis an domhan iad, mar ní den domhan iad, mar nach bhfuilim den domhan.
15 Ní guím go dtógfaidís as an domhan iad, ach go gcoimeádfá iad ón olc.
16 Ní den domhan iad, mar nach den domhan mise.
17 Naomhaigh iad trí d'fhírinne: is fírinne d'fhocal.
18 Mar is tusa a chuir mise isteach sa domhan, is mar sin a chuir mise isteach sa domhan iad freisin.
19 Agus ar a son sanctaíonn mé mé féin, chun go mbeadh siad freisin a naomhú tríd an fhírinne.
20 Ná guím ar a son seo amháin, ach ar a son freisin a chreideann ormsa trína bhriathar;
21 Go mbeidís go léir ina n-aon duine; mar atá tusa, Athair, ionamsa, agus mise ionatsa, chun go mbeidh siadsan mar aon ionainn féin: chun go gcreidfeadh an domhan gur tusa a chuir uaidh mé.
22 Agus an ghlóir a thug tú dom thug mé dóibh; go bhféadfaidís a bheith ina n-aon, fé mar atá sinne mar aon:
23 Mise iontu, agus tusa ionam, chun go mbeidís foirfe i gceann amháin; agus go mbeadh a fhios ag an domhan gur tusa a sheol mé, agus gur thug tú grá dóibh, mar a thug tú grá dom.
24 A Athair, is toil liom go mbeidh siadsan freisin, a thug tú dom, in éineacht liom san áit ina bhfuilim; go bhfeicfidh siad mo ghlóir, a thug tú dom: óir thug tú grá dom roimh bhunú an domhain.
25 A Athair fhíréin, ní raibh aithne ag an domhan ort : ach is aithne dhamhsa thú, agus b'aithne dhóibh so gur tusa a chuir uait mé.
26 Agus d'fhógair mé d'ainm dóibh, agus dearbhaím é: go mbeadh an grá lena bhfuil grá agat dom iontu, agus mise iontu.

CAIBIDIL 18

1 Nuair a bhí na focail seo á rá ag Íosa, chuaigh sé amach lena dheisceabail thar shruthán Cedron, áit a raibh gairdín, a ndeachaigh sé isteach ann, agus a dheisceabail.
2 Agus bhí a fhios ag Iúdás freisin, a bhrath é, an áit: óir is minic a chuaigh Íosa i muinín a dheisceabail ansin.
3 Mar sin, tar éis do Iúdás grúpa fear agus oifigigh a fháil ó na hardsagairt agus na Fairisínigh, tháinig sé ansin le lóchrainn agus tóirsí agus airm.
4 Uime sin do thuig Iosa na huile neithe a thiocfadh air, d'imthigh sé amach, agus a dubhairt sé ríu, Cé atá sibh ag iarraidh?
5 D'fhreagair siad é, Íosa de Nazarat. Arsa Íosa ríu, Is mise é. Agus sheas Iúdás freisin, a bhrath é, leo.
6 Chomh luath agus a dúirt sé ríu, Is mise é, chuaigh siad ar gcúl, agus thit siad ar an talamh.
7 Ansin d'fhiafraigh sé díobh arís, Cé a lorgaíonn sibh? Agus a dubhairt siadsan, Iósa ó Nasaret.
8 D'fhreagair Iósa, D'innis mé dhaoibh gur mise é: dá bhrígh sin má iarrann sibh mé, imthigheadar so amach.
9 Chun go gcomhlíonfaí an focal a dúirt sé, Ort siúd a thug tú dom níor chaill mé aon.
10 Ansin tharraing Síomón Peadar claíomh é, agus bhuail sé seirbhíseach an ardsagairt, agus ghearr sé a chluas dheas de. Malchus an t-ainm a bhí ar an seirbhíseach.
11 An sin a dubhairt Iósa ri Peadar, Cuir suas do chlaíomh sa truaill: an cupán a thug m'Athair dom, nach n-ólfaidh mé é?
12 Ansin ghabh an grúpa agus an captaen agus oifigigh na nGiúdach Íosa, agus cheangail siad é,
13 Agus thug sé ar shiúl go Annas ar dtús; óir ba athair céile é do Chaiaphas, a bhí ina ardsagart an bhliain chéanna.
14 Ba é Caiaphas an té a thug comhairle do na Giúdaigh gurbh fhiú é duine amháin bás a fháil ar son an phobail.
15 Agus lean Síomón Peadar Íosa, agus mar sin rinne deisceabal eile: bhí aithne ag an ardsagairt ar an deisceabal sin, agus chuaigh sé isteach in éineacht le hÍosa go pálás an ardsagairt.
16 Ach sheas Peadar ag an doras amuigh. Ansan d'imthigh an deisceabal eile sin amach, dár b'aithne don ardsagart, agus labhair sé léithe a bhí ag coimeád an dorais, agus thug sé isteach Peadar.
17 Ansin a deir an cailin a choinnigh an doras le Peadar, Nach tusa freisin duine de dheisceabail an fhir seo? Deir sé, Níl mé.
18 Agus na seirbhísigh agus na hoifigigh ina seasamh ann, a bhí déanta tine de ghual; óir bhí sé fuar: agus do théigheadar féin: agus do sheas Peadar leo, agus do théigh sé é féin.
19 An sin d'fhiafraigh an t-ardsagart d'Íosa ar a dheisceabail, agus ar a theagasc.
20 D'fhreagair Íosa é, Labhair mé go hoscailte leis an domhan; Theagaisc mé riamh sa tsionagóg, agus sa teampall, áit a dtéann na Giúdaigh i gcónaí; agus faoi rún níl aon rud ráite agam.
21 Cén fáth a gcuireann tú ceist orm? fiafraigh díobh a chuala mé, cad a dúirt mé ríu: féach, tá a fhios acu cad a dúirt mé.
22 Agus nuair a bhí an méid sin á rá aige, bhuail duine de na hoifigigh a bhí ina sheasamh Íosa le bos a láimhe, ag rá: An amhlaidh an dtugann tú freagra ar an ardsagart?

23 D'fhreagair Íosa é, Má tá an t-olc á rá agam, tabhair fianaise ar an olc: ach más maith, cén fáth a mbuaileann tú mé?
24 Chuir Annas é faoi cheangal go Caiaphas an t-ardsagart.
25 Agus sheas Síomón Peadar agus é féin a théamh. Dúirt siad leis dá bhrí sin, "Nach tusa freisin duine dá dheisceabail?" Do shéan sé é, agus a dubhairt sé, Ní mé.
26 Duine de shearbhóntaí an ard-shagairt, ar gaolmhar dó ar ghearr Peadar a chluas, dúirt sé, Nach bhfaca mé sa ghairdín thú in éineacht leis?
27 Ansin shéan Peadar arís: agus láithreach d'éirigh an coileach.
28 Ansin thugadar Íosa ó Chaiaphas go halla an bhreithiúnais: agus bhí sé go luath; agus níor chuaigh siad féin isteach sa halla breithiúnas, lest ba chóir iad a thruailliú; ach go n-íosfaidís an Cháisc.
29 Ansin chuaigh Pioláit amach dóibh, agus dúirt sé, Cén cúisí a thugann sibh i gcoinne an fhir seo?
30 D'fhreagair siadsan agus dúirt siad leis, "Mura mbeadh sé ina dhream, ní bheadh muid tar éis é a thabhairt suas duit.
31 Ansin a dubhairt Píoláit ríu , Tógaibh é , agus breith air de réir bhur ndlí . Dubhairt na Giúdaigh uime sin ris, Ní dleathach dhúinn aon duine do chur chun báis:
32 Chun go gcomhlíonfaí briathar Íosa, a labhair sé, á chur in iúl cad é an bás dá bhfaigheadh sé bás.
33 Ansin chuaigh Pioláit isteach arís i halla an bhreithiúnais, agus ghlaoigh Íosa air, agus dúirt sé ris, An tusa Rí na nGiúdach?
34 D'fhreagair Íosa é, An bhfuil tú ag rá an rud seo uait féin, nó d'inis daoine eile dom é?
35 D'fhreagair Pioláit, An Giúdach mé? Thug do náisiún féin agus na hardsagairt dom thú: cad a rinne tú?
36 D'fhreagair Iósa, ní de'n tsaoghal so mo ríocht: dá mba de'n tsaol so mo ríocht, ansan troideadh mo shearbhóntaísa, chun ná beirfí thar nais do na Iúdaígh: ach anois ní as so atá mo ríocht.
37 Dúirt Pioláit dá bhrí sin ris, An tusa rí mar sin? D'fhreagair Íosa, Deir tú gur rí mé. Chun na críche sin a rugadh mé, agus ar an gcúis seo tháinig mé isteach sa domhan, chun mé fianaise a thabhairt ar an fhírinne. Gach duine atá ar an bhfírinne éisteann sé mo ghuth.
38 Dubhairt Piolat ris, Cad é an fhírinne? Agus nuair a bhí sé seo ráite aige, chuaigh sé amach arís chun na Giúdaigh, agus dúirt sé leo, Ní fhaighim aon locht air in aon chor.
39 Ach tá sé de nós agaibhse ceann a scaoileadh chugaibh ar an gCáisc: an scaoilfidh sibh, dá bhrí sin, Rí na nGiúdach chugaibh?
40 Ansin ghlaoigh siad go léir arís, ag rá, Ní fear seo, ach Barabas. Anois bhí Barabbas ina robálaí.

CAIBIDIL 19

1 Ansin ghabh Píoláit Íosa dá bhrí sin, agus sciúir sé.
2 Agus rinne na saighdiúrí coróin de dhris, agus chuireadar ar a cheann í, agus chuireadar culaith chorcra air,
3 Agus a dubhairt seision, Slán, a Rí na nGiúdach! agus bhuail siad é lena lámha.
4 Ansin chuaigh Pioláit amach arís, agus dúirt sé ríu, Féuch, mé é a thabhairt amach daoibh, go mbeadh a fhios agaibh nach bhfaighidh mé aon locht air.
5 Ansin tháinig Íosa amach, ag caitheamh an choróin de dealga, agus an gúna corcra. Agus a dubhairt Piolat ríu, Féuch an fear!
6 Nuair a chonaic na hardsagairt agus na hoifigigh dá bhrí sin é , adeir siad , ag rá , Crucify dó , crucify dó . A deir Pioláit ríu, Gabhaigí é, agus ceusaigí é: óir ní fhaighim aon locht air.
7 D'fhreagair na Iúdaígh é, Tá dlí againn, agus de réir ár ndlithe is cóir dó bás a fháil, mar go ndearna sé Mac Dé de féin.
8 Mar sin nuair a chuala Pioláit an chaint sin, ba mhó an eagla a bhí air;
9 Agus chuaigh sé isteach arís i halla an bhreithiúnais , agus dúirt sé ri Íosa , Cén áit a bhfuil tú ? Ach níor thug Íosa freagra air.
10 Ansan a dubhairt Pioláit ris, Nach labhair tú liom? nach bhfuil a fhios agat go bhfuil cumhacht agam thú a chéasadh, agus go bhfuil cumhacht agam thú a scaoileadh saor?
11 D'fhreagair Íosa, Ní fhéadfadh cumhacht ar bith a bheith agat i mo choinne, ach amháin go raibh sé tugtha duit ó thuas: dá bhrí sin an té a thug dom a thabhairt duit tá an peaca is mó.
12 Agus as sin amach do iarr Piolat é a scaoileadh saor: ach do ghlaoidh na Iúdaigh amach, ag rádh, Má leigeann tu leis an bhfear so imtheacht, ní cara do Chaesar tú: pé duine dhéunann rí é féin, labhróidh sé i n-aghaidh Chaesair.
13 Mar sin nuair a chuala Pioláit an chaint sin, thug sé Íosa amach, agus shuigh sé ar shuíochán an bhreithiúnais in áit ar a dtugtar an Chosán, ach sa Eabhrais, Gabbata.
14 Agus ba é ullmhú na Cásca é, agus timpeall na séú huair: agus a deir sé ris na Giúdaigh, Féuch do Rí!
15 Ach adeir siad amach , Away leis , ar shiúl leis , crucify dó . Dubhairt Pioláit ríu, An gceilfidh mé bhur Rí? D'fhreagair na h-ard-shagairt, Níl rí againn ach Caesar.
16 Ansin thug sé dó é dá bhrí sin chun a céasadh. Agus ghabh siad Íosa, agus thug siad ar shiúl é.
17 Agus d'iompuigh sé a chros go dtí áit ar a dtugtar áit cloigeann, dá ngairtear san Eabhra Golgotha:
18 San áit a gcéasadh siad é, agus beirt eile in éineacht leis, duine ar gach taobh, agus Íosa sa lár.
19 Agus do scriobh Pioláit teideal, agus chuir sé ar an gcrois é. Agus bhí an scríbhinn, Íosa NAZARET RÍ NA Giúdaigh.
20 Do léaghthar an tan so do mhórán do na Iúdaighibh: óir do bhí an áit ar céasadh Iósa i ngar don chathair: agus do scríobhadh san Eabhraidheach, agus sa Ghréigis, agus san Laidin.
21 An sin a dubhairt sagairt na n-Iúdach re Piolat, Ná scríobh, Rí na nGiúdach; ach go ndúirt sé, Is mise Rí na nGiúdach.
22 D'fhreagair Pioláit, An méid atá scríofa agam scríobh mé.
23 Ansin na saighdiúir, nuair a céasadh Íosa, ghlac siad a chuid éadaigh, agus rinne ceithre chuid, do gach saighdiúir cuid; agus freisin a chóta: anois bhí an cóta gan uaim, fite fuaite ón bharr ar fad.
24 Dúirt siad dá bhrí sin eatarthu féin, Ná déanaimis é a dhéanamh a dhiúltú, ach a chaitheamh go leor air, cé acu a bheidh sé: chun go gcomhlíonfaí an scrioptúr, a deir, Roinn siad mo chuid éadaí eatarthu, agus do mo bhrat chaith siad go leor. Na rudaí seo dá bhrí sin a rinne na saighdiúirí.

25 Anois sheas taobh le crois Íosa a mháthair, agus deirfiúr a mháthar, Muire bean chéile Chleophais, agus Muire Magdalene.
26 Nuair a chonaic Íosa dá bhrí sin a mháthair, agus an deisceabal ina sheasamh, a raibh grá aige, dúirt sé lena mháthair, A bhean, féach do mhac!
27 Ansin a deir sé leis an deisceabal, Féuch do mháthair! Agus ón uair sin amach thug an deisceabal sin chun a bhaile féin í.
28 Ar a nadhbharsin do thuig Iósa go raibh gach ní anois i gcrích, ionnus go gcomhlíonfaí an scrioptúr, a dubhairt sé, Tá tart orm.
29 Anois do cuireadh soitheach lán d'fhínéagar ann: agus líon siad spuing le fínéagar, agus chuir siad ar hiasóp é, agus chuir siad chun a bhéal é.
30 Ar an adhbhar sin do ghabh Iósa an fínéagar, a dubhairt sé, Tá sé críochnuighthe : agus chrom sé a cheann, agus thug sé suas an taibhse.
31 Na Giúdaigh dá bhrí sin, toisc gurbh é an t-ullmhúchán é, gan na coirp a choinneáil ar an gcrois lá na sabóide, (óir ba lá ard é an lá sabóide sin,) d'iarr siad ar Phíoláit a gcosa a bhriseadh, agus iad a bheith briste. tógtha ar shiúl.
32 Ansin tháinig na saighdiúirí, agus bhris siad cosa an chéad duine agus an duine eile a céasadh in éineacht leis.
33 Ach nuair a tháinig siad chun Íosa, agus a chonaic go raibh sé marbh cheana féin, ní bhris siad a chosa:
34 Ach bhuail duine de na saighdiúrí a thaobh le sleá, agus tháinig amach láithreach fuil agus uisce amach.
35 Agus an té a chonaic sé, ní raibh ach taifead air, agus tá a thaifead fíor: agus tá a fhios aige gur fíor a deir sé, chun go gcreidfeá.
36 Oir do rinneadh na neithe so, chum an sgrioptúir do choimhlíonadh, Ní bhrisfear cnámh de.
37 Agus adubhairt scrioptúr eile, Breathnóidh siad ar an té a polladh siad.
38 Agus ina dhiaigh so do ghuidh Ióseph ó Arimatéa, ar mbeith ina dheisciobal do Iósa, ach go h-uaigneach ar eagla na nGiúdach, ar Phíolat corp Iósa do thógbháil uaidh: agus tug Piolat cead dó. Tháinig sé dá bhrí sin, agus thóg an comhlacht Íosa.
39 Agus tháinig Nicodemus freisin, a tháinig ar dtús go dtí Íosa san oíche, agus thug meascán de mirr agus aló, thart ar céad punt meáchain.
40 Ansin thóg siad corp Íosa, agus rinne siad é a chaitheamh i línéadach leis na spíosraí, mar is gnách do na Giúdaigh a adhlacadh.
41 Anois san áit ar céasadh é bhí gáirdín; agus uaigh nua sa ghairdín, nár leagadh fear riamh ann.
42 Leag siad Íosa dá bhrí sin mar gheall ar lá ullmhúcháin na nGiúdach; óir bhí an uaigh i ngar do láimh.

CAIBIDIL 20

1 An chéad lá den tseachtain tháinig Muire Magdalene go moch, agus é fós dorcha, go dtí an uaigh, agus feiceann sí an chloch tógtha as an uaigh.
2 Ansin rith sí , agus tagann sí go Síomón Peadar , agus chun an deisceabail eile , a raibh grá ag Íosa , agus a deir ríu , Tá siad tar éis éirí amach an Tiarna as an uaigh , agus níl a fhios againn cá háit ar leag siad é .
3D'imigh Peadar dá bhrí sin amach, agus an deisceabal eile sin, agus tháinig siad go dtí an uaigh.
4 Mar sin ritheadar araon le chéile: agus sháraigh an deisceabal eile Peadar, agus tháinig sé ar dtús go dtí an uaigh.
5 Agus chrom sé síos, agus ag féachaint isteach, chonaic sé na línéadaigh ina luí; fós níor chuaigh sé isteach.
6 Ansin tháinig Síomón Peadar ina dhiaidh, agus chuaigh sé isteach sa uaigh, agus chonaic sé na línéadaigh ina luí,
7 Agus an naipcín a bhí thart ar a cheann, gan a bheith ina luí leis an éadaí línéadaigh, ach fillte le chéile in áit leis féin.
8 Ansin chuaigh isteach freisin an deisceabal eile sin a tháinig ar dtús go dtí an uaigh, agus chonaic sé, agus chreid sé.
9Oir ní raibh a fhios acu fós an scrioptúr, go gcaithfeadh sé éirí arís ó mhairbh.
10 Ansin d'imigh na deisceabail arís chuig a mbaile féin.
11Ach sheas Muire amuigh ag an uaigh ag gol: agus nuair a bhí sí ag gol, chrom sí síos, agus d'fhéach sí isteach sa uaigh,
12 Agus chonaic sé dhá aingeal ina suí bán, duine ag an ceann, agus an ceann eile ag na cosa, mar a raibh an corp Íosa ina luí.
13 Agus deir siad léi, A bhean, cén fáth go bhfuil tú ag gol? A deir sí ríu, De bhrí go bhfuil siad tógtha ar shiúl mo Thiarna, agus nach bhfuil a fhios agam cá háit ar leag siad é.
14 Agus nuair a bhí an méid sin ráite aici, d'iompaigh sí í féin ar ais, agus chonaic sí Íosa ina sheasamh, agus ní raibh a fhios aici gurbh é Íosa a bhí ann.
15 Dúirt Íosa léi, " A bhean, cén fáth a bhfuil tú ag gol? cé atá á lorg agat? Ar sise, ar mbeith ina gharraíodóir air, a dubhairt sé ris, A dhuine uasail, má rug tú uime sin é, innis dom cár leag tú é, agus tógfaidh mé uaidh é.
16 Dúirt Íosa léi, a Mhuire. D'iompuigh sí í féin, agus a dubhairt sé ris, Rabboni; is é sin le rá, a Mháistir.
17 Dúirt Íosa léi, " Ná teagmháil liom; óir ní dheachaidh mé suas go m'Athair fós: ach imthigh go dtí mo bhráithre, agus abair ríu, Gabhaim suas chun m'Athar-sa agus bhur nAthair-se; agus do mo Dhia, agus do Dhia.
18 Tháinig Muire Magdalene agus d'inis sí dá dheisceabail go bhfaca sí an Tiarna, agus gur labhair sé na nithe seo léi.
19 Ansin an lá céanna um thráthnóna, arb é an chéad lá den tseachtain é, nuair a bhí na doirse dúnta mar a raibh na deisceabail bailithe le chéile ar eagla na nGiúdach, tháinig Íosa agus sheas sa lár, agus dúirt sé ríu, Síocháin daoibh.
20 Agus nuair a bhí an méid sin ráite aige, léirigh sé a lámha agus a thaobh dóibh. Ansin bhí áthas ar na deisceabail, nuair a chonaic siad an Tiarna.
21 Ar anadhbharsin a dubhairt Iósa ríu, Síocháin daoibh: mar a chuir m'Athair uaithi mise, is mar sin a chuirim mise oraibh.
22 Agus ar ndul a rádh so dhó, do chrom sé orra, agus a dubhairt sé ríu, Gabhaibh an Spiorad Naomh:
23Gach bpeacaí ar bith a thugann sibh ar a son, cuirtear ar aghaidh iad; agus pé peacaí a choinníonn sibh, coinnítear iad.
24 Ach ní raibh Tomás, duine den dáréag, ar a dtugtar Didimus, in éineacht leo nuair a tháinig Íosa.
25 Dúirt na deisceabail eile dá bhrí sin ris, Chonaiceamar an Tiarna. Ach a dubhairt seision ríu, Mura bhfeicfidh mé ina lámha cló na n-ingne, agus mo mhéar a chur i gcló na n-ingne, agus mo lámh a chur ina thaobh, ní chreidim.

26 Agus tar éis ocht lá arís bhí a dheisgiobuil laistigh, agus Tomás maille riu: ansan tháinig Íosa, agus na doirse dúnta, agus sheas sa mheadhon, agus a dubhairt sé, Síocháin daoibh.
27 Ansin a deir sé le Tomás, Sroich an seo do mhéar, agus féach mo lámha; agus sroich do lámh anso, agus cuir i mo thaobh í: agus ná bí gan chreideamh, ach creidmheach.
28 Agus do fhreagair Tomas agus a dubhairt sé ris, Mo Thighearna agus mo Dhia.
29 A dubhairt Iósa ris, A Thomáis, do bhrígh go bhfaca tú mé, do chreid tú : is beannuighthe an dream nach bhfaca, agus fós a chreid.
30 Agus go leor comharthaí eile go fírinneach rinne Íosa i láthair a dheisceabail, nach bhfuil scríofa sa leabhar seo:
31 Ach tá siad seo scríofa , go gcreidfeadh sibh go bhfuil Íosa an Críost , Mac Dé ; agus go gcreidfeadh sibh go mbeadh beatha agaibh trína ainm.

CAIBIDIL 21

1Tar éis na nithe sin do thaisbeáin Íosa é féin arís dá dheisgiobuil i bhfarraige Thibéirias; agus ar an tsaol so do thaisbeáin sé é féin.
2 Bhí le chéile Síomón Peadar, agus Tomás ar a dtugtar Didimus, agus Natanael ó Chana sa Ghailíl, agus clann mhac Zebedee, agus beirt eile dá dheisceabail.
3 Dúirt Síomón Peadar leo, “Téim ag iascach. Deir siad ris, Téimid chomh maith leat. Chuadar amach, agus chuadar isteach i luing láithreach; agus an oíche sin níor ghlac siad rud ar bith.
4 Ach nuair a tháinig an mhaidin anois, sheas Íosa ar an gcladach: ach ní raibh a fhios ag na deisceabail gurbh é Íosa é.
5 Ansin dúirt Íosa ríu , A leanaí , tá sibh feoil ar bith ? D'fhreagair siad é, Níl.
6 Agus a dubhairt sé ríu , Caith an líon ar an taobh deas den long , agus gheobhaidh sibh . Chaith siad dá bhrí sin, agus anois ní raibh siad in ann é a tharraingt ar an iliomad iasc.
7 Mar sin deir an deisceabal sin a raibh grá ag Íosa le Peadar, Is é an Tiarna é. Anois nuair a chuala Síomón Peadar gurbh é an Tiarna é, chaith sé a chóta iascaigh dó, (óir bhí sé nocht) agus chaith sé é féin san fharraige.
8 Agus tháinig na deisgiobuil eile i luing bhig; (óir ní raibh siad i bhfad ó thalamh, ach mar go raibh sé dhá chéad,) ag tarraingt an líon iasc.
9 Chomh luath agus a tháinig siad i dtír ansin, chonaic siad tine gual ann, agus iasc ina luí air, agus arán.
10 Dúirt Íosa leo, “ Tabhair leat an t-iasc a rug sibh anois.
11 Chuaigh Síomón Peadar suas, agus tharraing sé an líon i dtír lán d’éisc mhóra, céad caoga agus a trí: agus do bhí an líon sin go léir ann, ach níor briseadh an líon.
12 Dúirt Íosa leo, " Tigí agus dine. Agus níorbh éigean do dhuine ar bith de na deisgiobuil fiafraí de, Cé hé thusa? a fhios agam gurbh é an Tiarna é.
13 Ansin tagann Íosa, agus tógann sé arán, agus tugann sé dóibh, agus iasc mar an gcéanna.
14 Is í seo anois an tríú huair a thaispeáin Íosa é féin dá dheisceabail, tar éis éirí ó mhairbh.
15 Mar sin, nuair a bhí siad tar éis ithe, a dúirt Íosa le Síomón Peadar, A Shíomóin, mac Iónais, an bhfuil grá agat dom níos mó ná iad seo? A deir sé ris, Sea, a Thiarna; tá a fhios agat go bhfuil grá agam duit. Dubhairt sé ris, Beathaigh m'uain.
16 Dubhairt sé ris arís an dara huair, A Shíomóin mac Iónais, an bhfuil grá agat dom? A deir sé ris, Sea, a Thiarna; tá a fhios agat go bhfuil grá agam duit. Dubhairt sé ris, Beathaigh mo chaoirigh.
17 Dubhairt sé ris an treas uair, A Shíomóin mac Iónais, an bhfuil grá agat dom? Bhí brón ar Pheadar mar a dúirt sé leis an tríú huair, An bhfuil grá agat dom? Agus a dubhairt seision ris, A Thighearna, tá a fhios agat gach ní; tá a fhios agat go bhfuil grá agam duit. Dubhairt Íosa leis, Beathaigh mo chaoirigh.
18 Go deimhin, go deimhin, a deirim ribh, Nuair a bhí tú óg, crioslaigh tú féin, agus shiúil cibé áit ba mhaith leat: ach nuair a bheidh tú aosta, beidh tú a shín amach do lámha, agus beidh duine eile criosú tú, agus d'iompair tú whither thou. ní bheadh.
19 Seo mar a labhair sé, á chur in iúl cad é an bás ar chóir dó Dia a ghlóiriú. Agus nuair a labhair sé seo, a dúirt sé ris, Lean mise.
20 Ansin, ag casadh Peadar, chonaic sé an deisceabal a raibh grá ag Íosa ina dhiaidh; a lean freisin ar a bhrollach ag suipéar, agus dúirt: A Thiarna, cé acu a bhrath tú?
21 Nuair a chonaic Peadar é, dúirt sé le hÍosa, “A Thiarna, agus cad a dhéanfaidh an fear seo?
22 Dúirt Íosa leis, " Más áil liom é a fanacht go dtiocfaidh mé, cad é sin duit? lean thusa mé.
23 Ansan do chuaidh an rádh so thar sáile i measg na bráithre, nach bhfaigheadh an deisciobal sin bás: gidheadh ní dubhairt Iósa ris, Ní fhaghuidh sé bás; ach, Má's toil liom é fanadh go dtiocfainn, cad é sin duitse?
24 Is é seo an deisceabal a dhéanann fianaise ar na rudaí seo, agus a scríobh na rudaí seo: agus tá a fhios againn go bhfuil a fhianaise fíor.
25 Agus tá mórán nithe eile freisin a rinne Íosa , agus dá scríobhfaí gach éinne iad , is dóigh liom nach bhféadfadh an domhan féin na leabhair ba chóir a scríobh a bheith ann . Amen.

Gníomhartha na nAspal

CAIBIDIL 1

1An sean-chonradh a rinne mé, a Theophilus, ar gach a thosaigh Íosa a dhéanamh agus a theagasc,
2Go dtí an lá ar tógadh é, tar éis dó, tríd an Spiorad Naomh, orduithe a thabhairt do na haspail a roghnaigh sé:
3Dá dtaispeáin sé é féin beo freisin tar éis a phaise le mórán cruthúnais dothuigthe, á fheiceáil acu daichead lá, agus ag labhairt na nithe a bhain le ríocht Dé:
4 Agus, ar chruinniughadh dhóibh, d'órduighe dhóibh gan imtheacht ó Iarúsailéim, achd go bhfanfaidís gealladh an Athar, a deir sé, gur chuala sibh uaimse.
5 Chun Eoin a bhaisteadh go fírinneach le huisce; ach baisteadh sibh leis an Spiorad Naomh ní mórán laethanta as sin amach.
6 Agus iad ag teacht le chéile dá bhrí sin, d'fhiafraigh siad de, ag rá: A Thiarna, an dtabharfaidh tú an ríocht ar ais d'Iosrael faoin am seo?
7 Agus a dubhairt seision ríu, Ní misde dhaoibh na tráthanna ná na trátha, a chuir an t-Athair ina chumhacht féin, a fhios.
8 Ach gheobhaidh sibh cumhacht , tar éis go bhfuil an Spiorad Naomh teacht oraibh : agus beidh sibh finnéithe domsa in Iarúsailéim , agus i Judea uile , agus sa Samaria , agus go dtí an chuid is mó den domhan .
9Agus nuair a labhair sé na nithe seo, agus iad ag féachaint, tógadh é suas; agus fuair scamall as a radharc é.
10 Agus ag breathnú go géar orthu i dtreo na bhflaitheas agus é ag dul suas, féach, sheas beirt fhear taobh leo i éadaí bán;
11 A dúirt freisin, A Fhir na Gailíle, cén fáth a seasann sibh ag amharc suas ar neamh? tiocfaidh an t-Íosa céadna so, a tógadh suas uait go neamh, ar an gcuma san mar a chonaic sibh é ag dul ar neamh.
12 Ansin d'fhill siad go Iarúsailéim ón sliabh ar a dtugtar Ológ, atá ó Iarúsailéim turas lá sabóide.
13 Agus nuair a tháinig siad isteach, chuaigh siad suas go seomra uachtarach, áit a raibh cónaí ar Peadar, agus Séamas, agus Eoin, agus Aindrias, Pilib, agus Tomás, Bartholomew, agus Matha, Séamas mac Alphaeus, agus Simon Zelotes, agus Iúdás deartháir Shéamais.
14 Leanadh iad seo go léir d'aon toil ag urnaí agus ag guidhe, leis na mná, agus Muire máthair Íosa, agus lena bhráithre.
15 Agus sna laethibh sin d'eirigh Peadar imeasg na ndeisgiobuil, agus a dubhairt sé, (b'iad líon na n-ainm le chéile timcheall céad agus fiche,)
16 A fhir agus a bhráithre, is gá an scrioptúr seo a bheith comhlíonta, rud a labhair an Spiorad Naomh ó bhéal Dháiví roimhe seo maidir le Iúdás, a bhí mar threoir acu siúd a ghlac Íosa.
17 Oir bhí sé uimhrithe linn, agus bhí cuid den mhinistreacht seo faighte aige.
18 Cheannaigh an fear seo anois páirc le luach saothair na héagóra; agus ag tuitim a chinn, do tháinic sé as a mheadhon, agus do chrom a chroidhe go léir amach.
19 Agus bhí a fhios ag na cónaitheoirí go léir in Iarúsailéim; ionnas go ngairthear Aceldama ar an machaire sin 'n-a dteangaidh cheart, sé sin le rádh, Fearann na fola.
20 Oir tá sé scriobhta i leabhar na Salm, Bíodh a áiteamhnas ina fhàsach, agus ná déanadh duine ar bith comhnuidhe ann: agus gabhfadh a easbog duine eile.
21 Ar an ábhar sin de na fir seo a bhí i gcomhluadar linn an t-am ar fad a chuaigh an Tiarna Íosa isteach agus amach inár measc,
22 Ag tosú ó bhaisteadh Eoin, go dtí an lá céanna sin ar tógadh uainn é, ní foláir duine a ordú chun bheith ina fhinné againn ar a aiséirí.
23 Agus cheap siad beirt, Iósaef ar a dtugtar Barsabas, ar tugadh Iúdás agus Mathias.
24 Agus do ghuidheadar, agus a dubhairt siad, Tusa, a Thighearna, ar a bhfuil aithne croidhe na n-uile dhuine, cuir i n-úil cé acu den bheirt seo a roghnaigh tú;
25 Chun go nglacfadh sé cuid den mhinistreacht agus den aspalacht seo, as ar thit Iúdás trí pheaca, go rachadh sé ina áit féin.
26 Agus thug siad amach a gcuid crann; agus do thuit an crannchur ar Mathias; agus áiríodh é mar aon leis an aon aspal déag.

CAIBIDIL 2

1 Agus nuair a tháinig lá na gCincíse go hiomlán, d'aon toil amháin a bhí siad go léir.
2 Agus go tobann tháinig fuaim ó neamh mar ghaoith mhór ag luascadh, agus líonadh sé an teach go léir ina raibh siad ina suí.
3 Agus do thaisbeánadh dóibh teangacha clobhartha mar thine, agus do shuigh sé ar gach duine aca.
4 Agus líonadh iad go léir leis an Spiorad Naomh , agus thosaigh siad ar labhairt le teangacha eile , mar a thug an Spiorad cainte dóibh .
5 Agus bhí Giúdaigh chráifeacha ag cur fúthu in Iarúsailéim, as gach náisiún faoi neamh.
6Agus nuair a chualathas é seo thar lear, tháinig an slua le chéile, agus bhí aimhreas orthu, mar gur chuala gach duine iad ag labhairt ina theanga féin.
7 Agus do ghabh iongantas iad go léir, agus do ghabh iongantas é, ag rádh ré chéile, Féuch, nach Galiléach iad so uile a labhrann?
8 Agus conas a chluinimid gach duine inár dteanga féin, inar rugadh sinn?
9 Parthians, agus Méidéas, agus Éalamites, agus na cónaitheoirí i Mesopotamia, agus i Iúdáia, agus Cappadocia, i bPontus, agus san Áise,
10 Phrigia, agus Pamphilia, san Éigipt, agus in áiteanna sa Libia mórthimpeall na Cipire, agus strainséirí na Róimhe, Giúdaigh agus prósailéitigh,
11 Na Créite agus na hAraibe, cloisimid iad ag labhairt inár dteanga ar oibreacha iontacha Dé.
12 Agus bhí iongantas ortha go léir, agus bhí siad in amhras, ag rádh le chéile, Cad is brí leis seo?
13 Dúirt daoine eile ag magadh, Tá na fir seo lán d'fhíon nua.
14 Ach d'eirigh Peadar 'n-a sheasamh leis an dáréag, agus d'árduig sé a ghlór, agus a dubhairt sé ríu, A fhir Iúdaéa, agus sibhse uile a chomhnuíonn in Iarúsailéim, bíodh aithne agaibh oraibh, agus éistibh le m' bhriathra-sa:

15Oir ní bhíonn siad seo ar meisce, mar is dóigh libh, toisc nach bhfuil ann ach an tríú uair den lá.
16 Ach seo é an méid a labhair an fáidh Ióel;
17 Agus tarlóidh sna laethanta deiridh, a deir Dia, Doirtfidh mé amach as mo Spiorad ar gach feoil: agus déanfaidh bhur gclann mhac agus bhur n-iníonacha tairngreacht, agus feicfidh bhur n-ógánach físeanna, agus déanfaidh bhur seanóirí aislingí. :
18 Agus ar mo sheirbhísigh agus ar mo bhanchéile doirtfidh mé amach sna laethanta sin de mo Spiorad; agus déanfaidh siad tairngreacht:
19 Agus taispeánfaidh mé iontais ar neamh thuas, agus comharthaí ar an talamh thíos; fuil, agus tine, agus gal deataigh:
20 Tiontófar an ghrian go dorchadas, agus an ghealach ina fuil, sula dtiocfaidh lá mór suntasaí an Tiarna:
21 Agus tarlaidh, gach duine a ghlaonn ar ainm an Tiarna a shábháil.
22 A fhir Iosrael, éist na briathra seo; A Íosa ó Nasaret, fear formheasta Dé in bhur measc ag míorúiltí agus ag iontais agus ag comharthaí, a rinne Dia trésan in bhur measc, mar is eol daoibh féin freisin:
23 Arna sheachadadh dó trí chomhairle dhiongbháilte agus roimh eolas Dé, ghlac sibh, agus le lámha aingí a céasadh agus a marbhadh:
24 An té a d'ardaigh Dia suas, tar éis dó pianta an bháis a scaoileadh: óir níorbh fhéidir é a choinneáil uaidh.
25Óir mar a deir Dáiví ina thaobh, Bhí an Tiarna i gcónaí roimh mo ghnúis i gcónaí, mar go bhfuil sé ar mo dheasláimh chun nach n-aistreofaí mé:
26 Uime sin do rinne mo chroidhe gairdeachas, agus do bhí áthas ar mo theanga; ina theannta sin beidh mo fheoil ina luí i ndóchas:
27 Toisc nach bhfágfaidh tú m'anam in ifreann, agus ní fhulaingeoidh tú do d'Aon Naofa go bhfeicfeadh sé éilliú.
28 Chuir tú bealaí na beatha in iúl dom; déanfaidh tú mé lán-áthas le do ghnúis.
29 A dhaoine agus a bhráithre, ligigí dom labhairt libh go saor faoi an patriarch Dáiví, go bhfuil sé marbh agus curtha, agus go bhfuil a uaigh linn go dtí an lá inniu.
30 Uime sin ar mbeith ina fháidh, agus fios a bheith aige gur mhionnaigh Dia dó faoi mhionn, gur de thoradh a leasraidh, de réir na feola, go dtógfadh sé Críost ina shuí ar a ríchathaoir;
31 Chonaic sé seo sular labhair sé ar aiséirí Chríost, nár fágadh a anam in ifreann, agus nach bhfaca a fheoil éilliú.
32 D'ardaigh an t-Íosa seo Dia, agus is finnéithe sinn go léir.
33 Uime sin air d'árdughadh ar dheis Dé, agus gealladh an Spioraid Naoimh d'fhagháil ón Athair, do chuir sé an méid sin amach, atá sibhse anois le feiceal agus le cloisteáil.
34Oir ní dheachaigh Dáiví suas ar na flaithis: ach a deir sé féin, Dúirt an Tiarna le mo Thiarna, Suidh ar mo láimh dheis,
35 Go dtí go ndéanfaidh mé do naimhde mar stól do chos.
36 Uime sin bíodh a fhios ag tigh Israél go léir go deimhin, gur dhearna Dia an t-Íosa céadna sin, a cheusadh sibhse, idir Thiarna agus Críost.
37 Anois nuair a chuala siad seo, bhí siad plódaithe ina gcroí, agus dúirt siad le Peadar agus leis an gcuid eile de na haspail, A fhir agus a bhráithre, cad a dhéanfaimid?
38 Ansin dúirt Peadar ríu, Déanaí aithrí, agus baisteadh gach duine agaibh in ainm Íosa Críost chun maithe na bpeacaí, agus gheobhaidh sibh bronntanas an Spioraid Naoimh.
39 Oir atá an gealltanas dhuitse, agus do do chlann, agus do gach uile dhuine i gcéin, a oiread agus a ghlaoidh an Tiarna ár nDia.
40 Agus mar aon le mórán focal eile rinne sé fianaise agus comhairle, ag rá, Shábháil tú féin ón ghlúin seo anabaí.
41 Ansin baisteadh iad siúd a fuair a bhriathar go sásta: agus cuireadh an lá céanna timpeall trí mhíle anam leo.
42 Agus leanadar go daingean i dteagasc agus i gcomhluadar na n-aspal, agus i mbriseadh an aráin, agus i bpaidreacha.
43 Agus tháinig eagla ar gach anam: agus rinne na haspail mórán iontais agus comharthaí.
44 Agus bhí gach a chreid i dteannta a chéile, agus bhí gach rud coitianta;
45 Agus dhíol siad a maoin agus a n-earraí, agus roinn sé leis na fir go léir iad, de réir mar a bhí gá ag gach duine.
46 Agus iad ag leanúint d'aon ghnó laethúil sa teampall, agus ag briseadh aráin ó theach go teach, d'ith siad a gcuid feola le haoibhneas agus le haontacht croí,
47 Ag moladh Dé, agus fabhar aige leis an bpobal go léir. Agus chuir an Tiarna leis an eaglais gach lá mar ba chóir a shábháil.

CAIBIDIL 3

1 Ansin chuaigh Peadar agus Eoin suas le chéile isteach sa teampall ag uair an urnaí, an naoú uair an chloig.
2 Agus d'iompair duine ar leith bacach ó bhroinn a mháthar, a leagaidís gach lá ag geata an teampaill ar a dtugtar Álainn, d'iarraidh déirce orthusan a chuaigh isteach sa teampall;
3 An té a chonaic Peadar agus Eoin ar tí dul isteach sa teampall d'iarr déirce.
4 Agus Peadar, ag teannadh a shúl air le hEoin, a dubhairt sé, Féach orainn.
5 Agus thug sé aire dóibh, ag súil le rud éigin a fháil uathu.
6 Ansin dúirt Peadar, Airgid agus ór níl aon agam; ach mar atá tugtha agam duit: In ainm Íosa Críost Nazarat éirigh suas agus siúl.
7 Agus rug sé air láimh dheis , agus thóg sé suas é : agus láithreach fuair a chosa agus cnámha rúitín neart .
8 Agus léim sé suas sheas , agus shiúil , agus isteach leo isteach sa teampall , ag siúl , agus ag léim , agus ag moladh Dé .
9 Agus chonaic an pobal go léir é ag siúl agus ag moladh Dé:
10 Agus bhí a fhios acu go raibh sé ina shuí do déirce ag an Geata álainn an teampaill: agus bhí siad líonta le hiontas agus iontas ar an méid a tharla dó.
11 Agus mar a bhí Peadar agus Eoin ag an mbacach a leigheasadh, rith an pobal go léir i dteannta a chéile chucu sa phóirse dá ngairtear Othar Sholaimh, ag déanamh iontais mhór.
12 Agus nuair a chonaic Peadar é, d'fhreagair sé don phobal, A Fheara Iosrael, cén fáth a bhfuil iontas agaibh faoi seo? nó cad chuige a n-amharcann sibh chomh dian orainn, amhail is gur tré ár gcumhacht nó ár naomhthacht féin a thugamar ar an bhfear so siúl?

13 Thug Dia Abrahám, agus Isaaic, agus Iacóib, Dia ár n-aithreacha, a Mhac Íosa a ghlóir; a thug sibh suas é, agus shéan sibh é i láthair Phíoláit, nuair a bhí rún aige é a scaoileadh saor.
14 Ach shéan sibhse an tAon Naofa agus an Cóir, agus d'iarr sibh dúnmharfóir a dheonú daoibh;
15 Agus maraíodh Prionsa na beatha, a d'ardaigh Dia ó mhairbh; dá bhfuil finnéithe againn.
16 Agus tré chreideamh ina ainm, rinne a ainm láidir an duine seo, a fheiceann agus a bhfuil aithne agat air;
17 Agus anois, a bhráithre, b'fheárr liom gur tré aineolas a rinne sibh é, mar a rinne bhur n-uachtaráin freisin.
18 Ach na nithe sin, a thaispeáin Dia roimhe seo ó bhéal a chuid fáithe go léir, go bhfuílfeadh Críost, is amhlaidh a chomhlíon sé.
19 Déanaigí aithrí dá bhrí sin, agus bígí iompaithe, chun go scriosfar bhur bpeacaí, nuair a thiocfaidh aimsir an athnuachana ó láthair an Tiarna;
20 Agus cuirfidh sé Íosa Críost, a seanmóir duit roimhe:
21 A chaithfidh na neamhaí a fháil go dtí aimsir shlánaithe na n-uile rudaí, rud a labhair Dia ó bhéal a chuid bhfáithe naofa go léir ó thosaigh an domhan.
22 Oir go fírinneach a dubhairt Maois ris na n-aithreacha, Togaidh an Tighearna bhur nDé fáidh suas daoibh bhur bráithre, mar mise; éistfidh sibh i ngach ní a déarfaidh sé ribh.
23 Agus tarlaidh, gach anam nach gcloisfidh an fáidh sin, scriosfar as measc an phobail é.
24 Seadh, agus na fáithe go léir ó Samúéil agus iad siúd ina dhiaidh, an oiread agus a dúirt, tá réamhinsint mar an gcéanna na laethanta seo.
25 Is sibhse clann na bhfáithe, agus an chonartha a rinne Dia lenár n-aithreacha, ag rá le hAbrahám, Agus beannófar i do shíol go léir cineáil an domhain.
26 Ar dtús, tar éis do Dhia a Mhac Íosa a thógáil suas chugaibh, chuir sé chun bless daoibh, gach duine agaibh a iompú óna pheacaí.

CAIBIDIL 4

1Agus mar a labhair siad ris an bpobal, tháinig na sagairt, agus an captaen an teampaill, agus na Sadusaigh, orthu,
2 Ar a nadhbharsin do mhúineadar na daoine, agus do shearmonuigheadar tré Íosa aiséirí ó mhairbh.
3 Agus leag siad lámh orthu , agus chuir siad a shealbhú go dtí an lá dár gcionn : mar a bhí sé anois tráthnóna .
4 Ach chreid a lán díobh a chuala an focal; agus dobhí líon na bhfear timcheall cúig mhíle.
5 Agus ar na mhárach, do chuadar a ríghthe, agus a seanóirí, agus a sgríobuidh,
6 Agus Annas an t-ardsagart, agus Caiaphas, agus Eoin, agus Alastar, agus an méid a bhí de mhuintir an ard-sagairt, a bailíodh le chéile i Iarúsailéim.
7 Agus nuair a chuir siad ina lár iad, d'fhiafraigh siad, Cén chumhacht, nó cén t-ainm, atá déanta agaibh seo?
8Ansan do líonadh Peadar leis an Spiorad Naomh, a dubhairt sé ríu, A uirísle an phobail, agus seanóirí Israél,
9 Má scrúdaítear sinn inniu ar an dea-ghníomh a rinneadh leis an duine neamhchumhachtach, cad é an modh a slánaítear é;
10 Bíodh a fhios agaibhse go léir, agus ag pobal Iosrael go léir, gur trí ainm Íosa Críost de Nazarat, a céasadh sibh, a d'ardaigh Dia ó mhairbh, go seasann an fear seo os bhur gcomhair ina iomlán.
11 Seo í an chloch a cuireadh ina n-aon duine agaibh a thógálaithe, a rinneadh mar cheann an choirnéil.
12 Ní bhíonn slánú ag aon duine eile: óir níl ainm ar bith eile faoi neamh tugtha do dhaoine, trína gcaithfimid a bheith slán.
13Anois nuair a chonaiceadar dána Pheadair agus Eoin, agus gur thuigeadar gur daoine gan fhoghlaim agus aineolach a bhí iontu, ghabhadar iongantas; agus do ghabhadar eolas orra, go rabhadar maille re hÍosa.
14 Agus ag amharc ar an bhfear a leighiseadh 'na sheasamh leo, níor fhéad siad aon ní a rádh ina choinne.
15 Ach nuair a d'ordaigh siad dóibh dul i leataobh as an gcomhairle, thionóil siad eatarthu féin,
16 Ag rádh, Cad a dhéanfaimid leis na daoiní seo? le haghaidh go deimhin lér a miracle suntasach déanta acu is léir dóibh siúd go léir a dwell in Iarúsailéim; agus ní féidir linn é a shéanadh.
17 Ach chun é a scaipeadh ar an bpobal, déanaimis bagairt go docht orthu, nach labhróidh siad as seo amach le haon duine den ainm seo.
18 Agus ghlaoigh siad orthu, agus d'ordaigh dóibh gan labhairt ar chor ar bith ná teagasc in ainm Íosa.
19 Ach d'fhreagair Peadar agus Eoin agus a dubhairt siad ríu, Cibé an bhfuil sé ceart i bhfianaise Dé éisteacht a thabhairt duit níos mó ná Dia, tá sibh breith.
20Oir ní féidir linn ach na rudaí a chonaic agus a chuala muid a labhairt.
21 Mar sin, tar éis dóibh a thuilleadh bagairt a dhéanamh orthu, scaoil siad leo iad, gan teacht ar aon ní conas pionós a ghearradh orthu mar gheall ar an bpobal: óir thug gach duine glóir do Dhia as an méid a rinneadh.
22 Oir bhí an fear os cionn daichead bliain d'aois, ar ar léiríodh an mhíorúilt leighis seo.
23 Agus ar scaoileadh leo , chuaigh siad chun a gcomhluadar féin , agus chuir siad in iúl go léir a dúirt na príomhshagairt agus na seanóirí leo .
24 Agus nuair a chuala siad sin, d'aon toil d'ardaigh siad a n-ghuth do Dhia, agus dúirt sé, A Thiarna, tá tú Dia, a rinne neamh, agus talamh, agus an fharraige, agus gach a bhfuil iontu:
25 Cé hé ó bhéal do shearbhónta Dáiví a dúirt: Cén fáth a ndearna na cinneach racht, agus na daoine a shamhlú rudaí díomhain?
26 Sheas ríthe na talún suas, agus chruinnigh na cinnirí le chéile i gcoinne an Tiarna, agus i gcoinne a Chríost.
27 Mar fhírinne i gcoinne do linbh naofa Íosa, a d'ung tú, do chruinnigh Héaród agus Pontius Píoláit mar aon leis na Gintlithe agus muintir Iosrael le chéile,
28 Chun a dhéanamh cibé rud a chinn do lámh agus do chomhairle roimh a dhéanamh.
29Agus anois, a Thiarna, féach ar a mbagraí: agus deonaigh do do shearbhóntaí, go labhróidís d'fhocal le gach éirim;
30 Ag síneadh amach do lámh chun leighis; agus go ndéanfar comharthaí agus iontais trí ainm do linbh naofa Íosa.
31 Agus ar nguidhe dhóibh, do chroith an áit a raibh siad cruinniughadh le chéile; agus do líonadh iad go léir den Spiorad Naomh, agus labhair siad briathar Dé go dána.

32 Agus an t-lua do chreideadh d'aon chroidhe agus d'aon anam : agus ní dubhairt aon neach díobh na neithe do bhí aige, gur leis féin é; ach bhí gach rud coitianta acu.
33 Agus le cumhacht mhór thug na haspail fianaise ar aiséirí an Tiarna Íosa: agus bhí grásta mór orthu go léir.
34Ní raibh aon duine ina measc ach an oiread a bhí in easnamh: óir an méid a bhí ina shealbhóirí tailte nó tithe dhíol siad iad, agus thug leo praghsanna na n-earraí a díoladh,
35 Agus leag siad síos ag cosa na n-aspal iad: agus rinneadh dáileadh ar gach duine de réir mar a bhí aige.
36 Agus Ióseph ar a dtugtaí Barnabas mar ainm air na haspail, (is é sin, á rádh, Mac an tsóláis,) Léivíteach, agus de thír na Cipire,
37 Agus talamh aige, dhíol sé é, agus thug leat an t-airgead, agus leag faoi chosa na n-aspal é.

CAIBIDIL 5

1Ach dhíol fear áirithe darbh ainm Ananias, agus Sapphira a bhean, sealbhaíocht,
2 Agus choimeád sé cuid den phraghas ar ais, a bhean chéile freisin a bheith iontaobhach dó, agus thug cuid áirithe, agus chuir sé ag cosa na n-aspal.
3 Ach a dubhairt Peadar, Anainías, cad chuige ar líonadh Sátan do chroidhe le bréagadh don Spiorad Naomh, agus le cuid de phraghas na talmhan do choimeád siar?
4 An fad a mhair sé, nár leatsa é? agus tar éis é a dhíol, nach raibh sé i do chumhacht féin? cad chuige ar ghin tú an ní seo i do chroí? ní dhearna tú bréag do dhaoine, ach do Dhia.
5 Agus do chuala Ananias na briathra so, thuit sé síos, agus thug sé suas an taibhse: agus tháinig eagla mór ar gach a chuala na rudaí seo.
6 Agus d'eirigh na h-ógánaigh, agus do chruinnigheadar é, agus d'iompar siad amach é, agus d'adhlaiceadar é.
7 Agus thart ar thrí huaire an chloig ina dhiaidh sin a bhí sé, nuair a tháinig a bhean chéile, gan a fhios aige cad a rinneadh, isteach.
8 Agus d'fhreagair Peadar léi, Inis dom ar dhíol sibh an talamh ar an oiread sin? Agus a dubhairt sise, Sea, a mhéid.
9 Dúirt Peadar léi ansin: "Conas a d'aontaigh sibh le chéile chun Spiorad an Tiarna a chathú?" féuch, tá cosa na ndaoine a adhlacadh d'fhear céile ag an doras, agus déanfaidh siad thú.
10 Ansin thit sí síos láithreach ar a chosa, agus thug suas an taibhse: agus tháinig na fir óga isteach, agus fuair siad marbh í, agus, á iompar amach aici, adhlactha ag a fear céile í.
11 Agus tháinig eagla mór ar an eaglais uile, agus ar an méid a chuala na rudaí seo.
12 Agus ar láimh na n-aspal do rinneadh mórán comharthaí agus iongantais i measc an phobail; (agus bhí siad go léir d'aon toil i póirse Sholaimh.
13 Agus ní raibh d'á bhárr ag an gcuid eile d'aon duine é féin do cheangal leo: ach d'árduigh an sluagh iad.
14 Agus is mó a cuireadh na creidmhigh leis an Tiarna, an iliomad fear agus ban.)
15 Ionas gur thug siad amach na heasláin ar na sráideanna, agus gur chuir siad ar leapacha agus ar chupáin iad, chun go gcuirfeadh scáth Pheadair a bhí ag dul thart iad a scáthú ar chuid acu.
16 Tháinig freisin an iliomad as na cathracha timpeall go Iarúsailéim, ag tabhairt leo daoine tinne agus iad siúd a bhí cráite le biotáille neamhghlan: agus leighiseadh gach duine acu.
17 Ansin d'éirigh an t-ardsagart suas, agus iad siúd go léir a bhí in éineacht leis, (mar atá an grúpa de na Sadúsach,) agus líonadh iad le fearg,
18 Agus leag siad a lámha ar na haspail, agus iad a chur sa phríosún coiteann.
19 Ach d'oscail aingeal an Tiarna san oíche doirse an phríosúin, agus thug sé amach iad, agus dúirt:
20 Imigh, seas agus labhair sa teampall leis na daoine focail uile na beatha seo.
21 Agus nuair a chuala siad sin , chuaigh siad isteach sa teampall go moch ar maidin , agus teagasg . Ach tháinig an t-ardsagart, agus iadsan a bhí in éineacht leis, agus ghlaoigh siad an chomhairle le chéile, agus seanadh chlann Iosrael go léir, agus chuir siad go dtí an príosún iad lena thabhairt.
22 Ach nuair a tháinig na hoifigigh, agus nach bhfuair siad sa phríosún iad, d'fhill siad, agus d'inis siad,
23 Ag rádh, Fuair an príosún go fírinneach druidte againn le gach sábháltacht, agus na maoir 'n-a seasamh amuigh os comhair na ndoirse: ach ar n-oscailt dúinn, ní bhfuaireamar aon duine istigh ann.
24Anois nuair a chuala na hardsagairt agus captaen an teampaill agus na hardsagairt na nithe seo, bhí siad in amhras fúthu cá bhfásfadh sé seo.
25 Ansin tháinig duine acu agus dúirt sé leo, ag rá, Féuch, na fir a chuir sibh i bpríosún ina seasamh sa teampall, agus ag teagasc na ndaoine.
26 Ansin d'imigh an captaen leis na hoifigigh, agus thug leis iad gan foréigean: óir bhí eagla an phobail orthu, ar eagla go gcloífí iad.
27 Agus ar néirghe dhóibh, do chuireadar os comhair na cómhairle iad : agus do fhiafruigh an t-árd-shagart díobh,
28 Ag rádh, Nár orduighimíd go teann daoibh gan teagasc a thabhairt daoibh san ainm seo? agus, féuch, líon sibh Iarúsailéim le bhur dteagasc, agus tá ar intinn agaibh fuil an fhir seo a thabhairt orainn.
29 Ansin d'fhreagair Peadar agus na haspail eile agus dúirt siad, Is cóir dúinn géilleadh do Dhia seachas d'fhir.
30 D'ardaigh Dia ár n-aithreacha Íosa suas, a mharbh sibhse agus a chroch sibh ar chrann.
31 D'árdaigh Dia é le a dheasláimh le bheith ina Phrionsa agus ina Shlánaitheoir, chun aithrí a thabhairt d'Iosrael, agus maithiúnas na bpeacaí.
32 Agus sinne a bhfinnéithe na neithe seo; agus mar sin atá an Spiorad Naomh freisin, a thug Dia dóibh siúd a ghéilleann dó.
33 Nuair a chuala siad é sin, bhí siad gearrtha sa chroí, agus ghlac siad comhairle chun iad a mharú.
34 Ansin d'éirigh duine sa chomhairle, Fairisíneach darbh ainm Gamaliel, dochtúir dlí, a raibh cáil air i measc an phobail go léir, agus d'ordaigh dó na haspail a chur amach tamall beag;
35 Agus a dubhairt seision ríu, A fhir Israél, tugaigí aire dhaoibh féin a bhfuil ar intinn agaibh a dhéanamh maidir leis na daoinibh so.
36Oir roimh na laethanta seo d'ardaigh Túdas suas, ag bród air féin gur duine é; lenar cheangail roinnt fear, timpeall ceithre chéad, iad féin: a maraíodh; agus an méid uile a

ghéill dó, do scaipeadh iad, agus níor tugadh gan aon aird orthu.
37 Tar éis an duine seo d'éirigh Iúdás na Gaililí i laethanta na cánach, agus tharraing sé mórán daoine ina dhiaidh: cailleadh é freisin; agus go léir, fiú an oiread agus géilleadh dó, a bhí scaipthe.
38 Agus a deirim ribh anois, Fanaigí ó na daoinibh so, agus leigigí uatha iad: óir más ó dhaoine an chomhairle so, nó an obair so, ní thiocfaidh sí ar ball.
39 Ach más ó Dhia é, ní féidir libh a threascairt; ar eagla go bhfaighfear sibh chun troda i gcoinne Dé.
40 Agus do aontaigheadar leis: agus ar ngairm na n-abstol dhóibh, agus do bhuaileadar dhóibh, do orduigheadar gan labhairt i n-ainm Iósa, agus do leigeadar uatha iad.
41 Agus d'imthigheadar ó láthair na cómhairle, ag déanamh lúcháireach ortha gur áiríodh gur fiú iad náire d'fhulang ar a ainm.
42 Agus gach lá sa teampall, agus i ngach teach, níor scoir siad de mhúineadh agus seanmóir Íosa Críost.

CAIBIDIL 6

1Agus sna laethanta sin, nuair a tháinig méadú ar líon na ndeisceabal, tháinig gríosú ar na Gréagaigh i gcoinne na n-Eabhraeach, mar go ndearnadh faillí ar a mbaintreacha sa chúram laethúil.
2 Ansin ghlaoigh an dá cheann déag ar an iliomad na ndeisceabal chun iad, agus a dúirt sé, Ní cúis go bhfágfaimis briathar Dé, agus táblaí a sheirbheáil.
3 Ar an ábhar sin, a bhráithre, féachaigí in bhur measc seachtar fear macánta, lán den Spiorad Naomh agus den ghaois, a d'fhéadfaimis a cheapadh ar an ngnó seo.
4 Ach tabharfaimid sinn féin do shíor chun urnaí, agus do mhinistreacht an bhriathair.
5 Agus thaitin an chaint leis an bpobal uile: agus thogh siad Stiofán, duine lán de chreideamh agus den Spiorad Naomh, agus Pilib, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nioclás próseilteach ó Antioch:
6An té a chuireadar os comhair na n-aspal: agus nuair a rinne siad urnaí, leag siad a lámha orthu.
7 Agus do mhéaduigh briathar Dé; agus tháinig méadú mór ar líon na ndeisceabal in Iarúsailéim; agus bhí cuideachta mhór de na sagairt umhal don chreideamh.
8 Agus rinne Stiofán, a bhí lán de chreideamh agus de chumhacht, iontais agus míorúiltí móra i measc an phobail.
9 Ansin d'éirigh dream áirithe den tsionagóg, dá ngairtear sionagóg na Libertineach, agus na gCiréineach, agus na hAindriasaigh, agus díobh siúd as Cilicia agus as an Áis, ag conspóid le Stiofán.
10 Agus ní raibh siad in ann cur i gcoinne an eagna agus an spiorad trína labhair sé.
11 Ansin cheansaigh siad fir , a dúirt , Táimid tar éis éisteacht dó ag labhairt focail diamhaslach i gcoinne Mhaois , agus i gcoinne Dé .
12 Agus do bhrosnuigeadar an sluagh, agus na seanóirí, agus na sgríob- aibh, agus thángadar air, agus rugadar air, agus thugadar chum na cómhairle é,
13 Agus chuir finnéithe bréagacha ar bun, a dúirt, Ní scoirfidh an duine seo de bhriathra diamhasla a labhairt i gcoinne na háite naofa seo, agus an dlí:
14Oir tá cloiste againn á rá aige, go scriosfaidh Íosa seo Nazarat an áit seo, agus go n-athróidh sé na nósanna a thug Maois dúinn.
15 Agus gach duine a bhí ina shuí sa chomhairle, ag féachaint air go géar, chonaic sé a aghaidh mar a bhí aghaidh aingeal.

CAIBIDIL 7

1 Ansin dúirt an t-ardsagart, An amhlaidh atá na nithe seo?
2 Agus a dubhairt seision, A fhir, a bhráithre, agus aithreacha, éisdís; Do thaisbeáin Dia na glóire dár n-athair Abrahám, nuair a bhí sé i Mesopotamia, sular chomhnuigh sé i gCarran,
3 Agus a dubhairt seision ris, Imthigh amach as do thír féin, agus ó do dhaoinibh, agus tar isteach sa tír a thaisbeánfaidh mé dhuit.
4 Ar anadhbharsin táinig sé amach as tír na gCaldaéach, agus do chomhnuigh sé i gCarran: agus as sin, ar n-a athair marbh, do chuir sé chun na tíre so é, mar a bhfuil sibh i bhur gcomhnuidhe anois.
5 Agus níor thug sé aon oighreacht dó innte, ní hamhlaidh, acht a chos do chur air: gidheadh do gheall sé go dtabharfadh sé dhó mar sheilbh dó í, agus dá shíol ina dhiaidh, an tan do bhí fós gan leanbh aige. .
6 Agus adubhairt Dia ris an ccédna so, Go rachadh a shíol ar siubhal i dtír choimhich; agus go dtabharfaidís i ngéibheann iad, agus go n-iarrfaidís olc orthu ceithre chéad bliain.
7 Agus an náisiún dá mbeidh siad i ngéibheann tabharfaidh mé breith air, a dúirt Dia: agus ina dhiaidh sin tiocfaidh siad amach, agus déanfaidh siad seirbhís dom san áit seo.
8 Agus thug sé dó an cúnant de circumcision: agus mar sin ghin Abraham Isaac, agus circumcised é an t-ochtú lá; agus ghin Isaac Iacób; agus ghin Iacób an dáréag patriarch.
9 Agus na patriarchacha agus iad le éad, dhíol siad Iósaef san Éigipt: ach bhí Dia leis,
10 Agus saoradh é as a ngoile go léir, agus thug sé fabhar agus eagna dó i bhfianaise Pháraó rí na hÉigipte; agus rinne sé é ina rialtóir ar an Éigipt agus ar a teach go léir.
11 Tháinig gorta ar thír na hÉigipte go léir agus ar Chanán, agus ar ghorta mhór: agus ní bhfuair ár sinsir cothú.
12 Ach nuair a chuala Iacób go raibh arbhar san Éigipt, chuir sé amach ár n-aithreacha ar dtús.
13 Agus an dara huair do cuireadh Ióseph fios dá bhráithribh; agus cuireadh clann Ióseph in iúl do Pháraó.
14 Ansin chuir Iósaef chuige, agus ghlaoigh air a athair Iacób, agus a chlann go léir, trí fichid agus cúig anam déag.
15 Mar sin chuaigh Iacób síos don Éigipt, agus fuair sé bás, é féin agus ár n-aithreacha,
16 Agus tugadh anonn go Sichem iad agus cuireadh sa uaigh iad a cheannaigh Abrahám ar shuim airgid ó chlann mhac Emóir, athair Shiceim.
17 Ach nuair a tháinig aimsir an ghealltanais a mhionnaigh Dia d'Abrahám, d'fhás an pobal agus d'fhás an pobal san Éigipt;
18 Go dtí gur eirigh rí eile nach raibh aithne aige ar Ióseph.
19 Do dheineadar sin go suairc ar ár gcáirde, agus do ghuidh an t-olc ar ár n-aithreacha, ionnus go gcaithfidís amach a gclann óg, nach mairfeadh siad.
20 Sa tréimhse sin a rugadh Maois, agus bhí sé thar a bheith cothrom, agus chothaigh sé trí mhí i dteach a athar:

21 Agus an tan do caitheadh amach é, do thóg inghean Pháraó é, agus do chothaigh sí é dá mac féin.
22 Agus bhí Maois foghlamtha in eagna uile na nÉigipteach, agus bhí sé cumhachtach i bhfocail agus i ngníomhartha.
23 Agus nuair a bhí sé daichead bliain slán, tháinig sé ina chroí cuairt a thabhairt ar a bhráithre clann Iosrael.
24 Nuair a chonaic duine acu éagóir, chosain sé é, agus dhíoghail sé an té a bhí faoi bhrú, agus bhuail sé an t-Éigipteach:
25Oir cheap sé go dtuigfeadh a bhráithre conas a sheachadfadh Dia trína láimh iad: ach níor thuigeadar.
26 Agus an lá arna mhárach thaisbeáin sé é féin dhóibh agus iad ag troid , agus chuireadar i gceann a chéile arís iad , ag rádh , A dhaoine uaisle , is bráithre sibh ; cén fáth a ndéanann sibh éagóir ar a chéile?
27 Ach an té a rinne éagóir ar a chomharsa, sith uaidh é, ag rádh, Cé a rinne a'd' fhear-riaghlaidh agus i d' bhreitheamh orainne?
28 An maróidh tú mé, mar a rinne tú ar an Éigipteach inné?
29 Ansin theith Maois faoin bhfriotal seo, agus bhí sé ina choimhthíoch i dtír Mhadian, áit ar ghin sé beirt mhac.
30 Nuair a bhí daichead bliain caite, bhí aingeal an Tiarna le feiceáil dó i bhfásach shliabh Shíona i lasair tine i bpluais.
31Nuair a chonaic Maoise é, ghabh sé iongantas as an radharc: agus ag druidim i ngar dó a fheiceáil, tháinig glór an Tiarna chuige;
32 Ag rádh, Is mise Dia t'aithreacha, Dia Abrahám, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacóib. Ansan do chriothnuigh Maoise, agus ní raibh sé deifir air.
33 Ansin a dubhairt an Tiarna ris, Cuir díot do bhróga de do chosa: mar an áit ina bhfuil tú i do sheasamh talamh naofa.
34 Chonaic mé, chonaic mé anacair mo phobail atá san Éigipt, agus chuala mé a n-osna, agus tháinig mé anuas chun iad a sheachadadh. Agus anois tar, cuirfidh mé isteach san Éigipt thú.
35 An Maois seo dár dhiúltaigh siad, ag rá, Cé a rinne rialóir agus breitheamh díot? mar an gcéanna chuir Dia chun bheith ina rialóir agus ina Shlánaitheoir de láimh an aingil a thaispeáin dó sa toir.
36 Thug sé amach iad, tar éis dó iontais agus comharthaí a thaispeáint i dtír na hÉigipte agus sa Mhuir Ruaidh, agus daichead bliain san fhásach.
37 Seo é an Maoise sin, a dúirt le clann Iosrael, Fáidh a thógfaidh an Tiarna bhur nDia suas chugaibh de bhur mbráithre, cosúil liomsa; éistfidh sibh leis.
38 Seo é an té a bhí sa séipéal san fhásach leis an aingeal a labhair leis i sliabh Shina, agus lenár n-aithreacha: a fuair na oracles bríomhar le tabhairt dúinn:
39Nach gcloífeadh ár n-aithreacha dóibh, ach a d’imigh uathu é, agus chuaidh siad ar ais arís san Éigipt ina gcroíthe,
40 Ag rádh le h-Árón, Déan déithe dhúinn dul romhainn: óir i dtaobh an Mhaois seo, a thug amach as tír na hÉigipte sinn, ní léir dúinn cad a tharla dó.
41 Agus rinne siad lao sna laethanta sin, agus d'ofráil siad íobairt don idol, agus a bhí áthas ar a lámha féin.
42 Ansin chuaidh Dia, agus thug suas iad le adhradh a thabhairt do shluagh na bhflaitheas; mar tá sé scríofa i leabhar na bhfáithe, A chlann Iosrael, an ndearna sibh beithígh agus íobairtí a maraíodh dom i gcionn daichead bliain san fhásach?
43 Thóg sibh suas tabernacl Moloch, agus réalta bhur ndé Remphan, daoine a rinne sibh chun iad a adhradh: agus déanfaidh mé sibh a iompar thar na Bablóine.
44 Bhí tabernacl na bhfinnéithe ag ár n-aithreacha san fhásach, mar a d’ordaigh sé, ag labhairt le Maois, go ndéanfadh sé é de réir an chrutha a bhí feicthe aige.
45 Agus ár n-aithreacha a tháinig ina dhiaidh a thug isteach in éineacht le hÍosa i seilbh na nGintleach, a thiomáin Dia amach roimh aghaidh ár n-aithreacha, go laethanta Dháiví;
46 An té a fuair fabhar os comhair Dé, agus a mhian le tabernacle a fháil do Dhia Iacóib.
47 Ach thóg Solamh teach dó.
48 Gidheadh ní bhíonn an Té is Airde ina chónaí i dteampaill déanta le lámha; mar a deir an fáidh,
49 Is é neamh mo ríchathaoir, agus is é an talamh stól mo chos: cén teach a thógfaidh sibh mé? a deir an Tiarna: nó cad é an áit mo scíthe?
50 Nach mo lámh a rinne na nithe seo go léir?
51 A dhaoine righne agus neamhthimchiollghearrtha i gcroidhthibh agus i gcluasaibh, cuiribh i n-aghaidh an Spioraid Naoimh i gcónaí: mar a rinne bhur n-aithreacha, mar sin déana-sa sibhse.
52 Cé acu de na fáithe nach ndearna bhur n-aithreacha géarleanúint orthu? agus mharaigh siad iad a léirigh roimh theacht an Aonaigh; dá raibh sibh anois i bhur bhfealltóirí agus i bhur dúnmharfóirí:
53 A fuair an dlí trí dhiúscairt na n-aingeal, agus nár choinnigh é.
54 Nuair a chuala siad na nithe seo, bhí siad gearrtha go dtí an croí, agus gnashed siad air lena n-fiacla.
55 Ach air dó bheith lán den Spiorad Naomh, d'fhéach sé suas go géar ar neamh, agus chonaic sé glóir Dé, agus Íosa 'na sheasamh ar dheis Dé,
56 Agus a dubhairt seision, Féuch, feicim na flaithis d'osgailt, agus Mac an duine 'na sheasamh ar dheis Dé.
57 Ansin ghlaoigh siad le guth ard, agus stop siad a chluasa, agus rith sé air d'aon toil,
58 Agus chaith sé amach as an gcathair é, agus cloch sé: agus na finnéithe a leagtar síos a n-éadaí ag cosa fir óig, ar a dtugtar Saul.
59 Agus chloch siad Stiofán, ag glaoch ar Dhia, agus ag rá, A Thiarna Íosa, glac mo spiorad.
60 Agus chrom sé ar a ghlúine, agus do ghlaoidh sé le guth ard, A Thiarna, ná leag an peaca seo faoina gcúram. Agus nuair a dúirt sé seo, thit sé ina chodladh.

CAIBIDIL 8

1 Agus bhí Sól ag toiliú lena bhás. Agus bhí an tráth sin géarleanúint mhór ar an eaglais a bhí in Iarúsailéim; agus bhí siad go léir scaipthe thar lear ar fud réigiúin Iúdáia agus na Samaria, ach amháin na haspail.
2 Agus d’iompair daoine cróga Stiofán chun a adhlactha, agus rinne siad cumha mór air.
3 Maidir le Sól, rinne sé scrios ar an eaglais, ag dul isteach i ngach teach, agus ag leathadh fir agus mná cuireadh chun príosúin iad.
4 Dá bhrí sin chuaigh siadsan a bhí scaipthe thar lear i ngach áit ag seanmóireacht an bhriathair.

5 Ansan do chuaidh Pilib síos go cathair na Samáire, agus do shearmonaich sé Críost dhóibh.
6 Agus d'aon toil do thug an pobal aird ar na nithe a labhair Pilib, ag éisteacht agus ag féachaint ar na míorúiltí a rinne sé.
7Oir tháinig biotáille neamhghlan, ag gol le glór ard, as a lán daoine a raibh seilbh acu orthu: agus leighiseadh mórán a tógadh le pairilis, agus a bhí bacach.
8 Agus bhí áthas mór sa chathair sin.
9 Ach bhí duine ar leith ann darbh ainm Síomón, a bhíodh sa chathair chéanna ag baint feidhm as draoidheacht, agus a chuir dallamullóg ar mhuintir na Samáire, á rá gurbh fhear mór é féin:
10 Dá dtugadar uile aird, ó'n té is lúgha go dtí an té is mó, ag rádh, Is mór an duine so mórchumhacht Dé.
11 Agus bhí aird acu air, toisc go raibh sé i bhfad i gcéin iad a bheith á gcianadh le draíodóirí.
12 Ach nuair a chreid siad Pilib ag seanmóir na nithe a bhaineann le ríocht Dé, agus ainm Íosa Críost, baisteadh iad, idir fhir agus mhná.
13 Ansin chreid Síomón féin freisin: agus nuair a baisteadh é, lean sé ar aghaidh le Pilib, agus ghabh sé iongantas, ag féachaint ar na míorúiltí agus na comharthaí a rinneadh.
14 Nuair a chuala na haspail a bhí in Iarúsailéim go raibh briathar Dé faighte ag an tSamáir, chuir siad Peadar agus Eoin chucu:
15 Ar theacht anuas dóibh, do ghuigh ar a son, go bhfaighidís an Spiorad Naomh:
16 (Oir níor thit sé fós ar aon duine acu: ach iad a baisteadh in ainm an Tiarna Íosa.)
17 Ansin leag siad a lámha orthu, agus fuair siad an Spiorad Naomh.
18 Agus nuair a chonaic Síomón gur trí lámha na n-aspal a leagadh air, gur thairg sé airgead dóibh,
19 Ag rádh, Tabhair dom freisin an chumhacht seo, go bhfaigheadh sé an Spiorad Naomh air cibé duine ar leag mé lámha.
20 Ach a dubhairt Peadar ris, Imthigheann do chuid airgid leat, mar gur cheap tú go bhféadtar bronntanas Dé do cheannach le hairgead.
21 Níl páirt ná crannchur agat san ní seo: óir níl do chroí ceart i bhfianaise Dé.
22 Déan aithrí dá bhrí sin ar do aingil seo, agus guigh Dia, más dóigh go maith duit smaoineamh do chroí.
23Oir tuigim go bhfuil tú i ngalla na seafóide, agus i gceangail na héagóra.
24 Ansin d'fhreagair Síomón, agus dúirt sé, Guigh sibh chun an Tiarna ar mo shon, gan aon cheann de na rudaí a dúirt sibh tar éis teacht orm.
25 Agus nuair a rinne siad fianaise agus seanmóir briathar an Tiarna, d'fhill siad go Iarúsailéim, agus preab siad an soiscéal i sráidbhailte go leor de na Samáraigh.
26 Agus labhair aingeal an Tiarna le Pilib , ag rá , Eirigh , agus imigh ar aghaidh ó dheas go dtí an bealach a théann síos ó Iarúsailéim go Gaza , atá ina fhásach .
27 Agus d'éirigh sé agus chuaigh sé: agus, féach, duine den Aetóip, eunuch ard-údarás faoi Candace banríon na hAetóipe, a bhí i gceannas ar a stór go léir, agus tháinig go Iarúsailéim chun adhradh;
28 Bhí sé ag filleadh, agus ina shuí ina charbad ag léamh an fháidh Esaias.
29 Ansin dúirt an Spiorad le Pilib, Imigh i ngar, agus ceangail tú féin leis an gcarbad seo.
30 Agus rith Pilib chuige ansin, agus chuala sé é ag léamh an fháidh Esaias, agus dúirt sé, An dtuigeann tú cad a léigh tú?
31 Agus dúirt sé , Conas is féidir liom , ach amháin go mbeadh duine éigin a threorú dom ? Agus theastaigh uaidh Philip go dtiocfadh sé suas agus suí leis.
32 Is é seo ionad an scrioptúr a léigh sé, Treoraíodh é mar chaoirigh chun maraithe; agus mar uan balbh roimh a lomadh, mar sin níor oscail sé a bhéal:
33 Ina uirísliú do tógadh a bhreithiúnas: agus cé a dhearbhóidh a ghlúin? óir tógtar a bheatha ón talamh.
34 Agus d'fhreagair an eunuch Pilib, agus a dubhairt sé, Guidhim ort, cé a labhrann an fáidh seo? dhe féin, nó fear éigin eile?
35 Ansin d'oscail Pilib a bhéal, agus thosaigh sé ar an scrioptúr céanna, agus do shearmóin sé Íosa dó.
36 Agus ag imtheacht dóibh, tháinig siad chun uisce áirithe: agus dúirt an eunuch, Féach, tá uisce anseo; cad a chuireann bac orm a bheith baiste?
37 Agus a dubhairt Pilib , Má chreideann tú le do chroí go léir , is féidir leat . Agus d'fhreagair seisean agus dubhairt sé, Creidim gur é Íosa Críost Mac Dé.
38 Agus d'ordaigh sé don charbad seasamh fós: agus chuaigh siad síos araon isteach san uisce, Pilib agus an eunuch; agus baisteadh sé é.
39 Agus nuair a tháinig siad suas as an uisce , an Spiorad an Tiarna do ghabháil ar shiúl Philip , ionas nach bhfaca an eunuch é níos mó : agus chuaigh sé ar a bhealach lúcháireach .
40 Ach fuarthas Pilib ag Azótus : agus ag triall air do labhair sé sna cathracha go léir, go dtáinig sé go Caesarea.

CAIBIDIL 9

1Agus Saul, fós ag análú bagairtí agus maraithe i gcoinne dheisceabail an Tiarna, chuaigh sé chun an t-ardsagart,
2 Agus d'iarr sé air litreacha go Damascus chuig na sinagóga, dá bhfaigheadh sé aon ní den tsórt sin, fir nó mná iad, go dtabharfadh sé faoi cheangal go Iarúsailéim iad.
3 Agus ag dul chun aistir dó, tháinig sé i ngar do Dhamascus: agus go tobann do dhealraigh sé solas ó neamh ina thimpeall;
4 Agus thit sé ar an talamh , agus chuala guth ag rá ris , A Shóil , a Shauil , cén fáth persecutest tú dom ?
5 Agus a dubhairt seision, Cé hé thusa, a Thighearna? Agus a dubhairt an Tiarna, Is mise Íosa a bhfuil tú ag géarleanúint: is deacair dhuit cic a chur i gcoinne na sreafaí.
6 Agus tháinig crith agus ionadh air, a dubhairt sé, A Thighearna, cad is áil leat dom a dhéanamh? Agus a dubhairt an Tiarna leis, Eirigh, agus imigh isteach sa chathair, agus déarfar leat cad is gá duit a dhéanamh.
7 Agus na fir a bhí ag taisteal leis, bhí siad ina seasamh gan chaint, ag éisteacht le gutha, ach gan aon duine a fheiceáil.
8 Agus d'éirigh Sól as an talamh; agus nuair a osclaíodh a shúile, ní fhaca sé aon duine: ach threoraigh siad é ar láimh, agus thug siad isteach sa Damaisc é.
9 Agus bhí sé trí lá gan radharc, agus ní raibh a ithe ná deoch.

10 Agus bhí deisceabal áirithe sa Damaisc, darbh ainm Ananias; agus dúirt an Tiarna leis i bhfís, Ananias. Agus a dubhairt sé, Féuch, tá mé anseo, a Thiarna.
11 Agus a dubhairt an Tiarna ris, Eirigh, agus imigh go dtí an tsráid dá ngairtear Díreach, agus fiosraigh i dteach Iúdás do dhuine ar a dtugtar Saul, de Tarsus: óir, féach, tá sé ag guí,
12 Agus chonaic sé i bhfís fear darbh ainm Ananias ag teacht isteach, agus ag cur a lámh air, chun go bhfaigheadh sé a radharc.
13 Ansin d'fhreagair Ananias, A Thiarna, chuala mé ó mhórán den duine seo, an méid uilc a rinne sé ar do naoimh in Iarúsailéim:
14 Agus tá údarás aige anseo ó na hardsagairt chun gach duine a ghlaonn ar d'ainm a cheangal.
15 Ach a dubhairt an Tiarna ris, Imigh leat: óir is soitheach tofa domsa é, chun m'ainm a iompar os comhair na gCinteach, agus na ríthe, agus na gclann Iosrael;
16 Oir taispeánfaidh mé dó na nithe móra a chaithfidh sé a fhulaingt ar son m'ainmse.
17 Agus d'imthigh Ananias, agus chuaidh sé isteach sa tigh; Agus ag cur a lámha air, dúirt sé, "Sól deartháir, an Tiarna, an Tiarna, eadhon Íosa, a thaispeánann dhuit ar an mbealach mar a tháinig tú, a chuir mé, go mbeadh tú a fháil do radharc, agus a líonadh leis an Spiorad Naomh.
18 Agus láithreach bonn thit ó a shúile mar a bhí sé scálaí : agus fuair sé radharc láithreach , agus d'éirigh , agus bhí baisteadh .
19 Agus nuair a fuair sé feoil, neartaíodh é. Ansin bhí Sól laethanta áirithe leis na deisceabail a bhí sa Damaisc.
20 Agus ar ball shearmonuigh sé Críost sna sinagóga, gurab é Mac Dé é.
21 Ach ghabh gach a chuala é, agus a dúirt; Nach é seo an té a scrios iad a ghlaoigh ar an ainm seo in Iarúsailéim, agus a tháinig anso chun na críche sin chun iad a thabhairt faoi cheangal chun na n-ard-sagairt?
22 Ach ba mhó an neart a tháinig Sól, agus chuir sé mearbhall ar na Giúdaigh a bhí ina gcónaí sa Damaisc, á chruthú gurbh é seo an Críost féin.
23 Agus tar éis mórán laethanta a bheith comhlíonta, ghabh na Giúdaigh comhairle chun é a mharú:
24 Ach bhí aithne ar Shól ar a luí. Agus bhí siad ag faire ar na geataí lá agus oíche chun é a mharú.
25 Ansin ghabh na deisceabail san oíche é, agus lig siad síos in aice leis an mballa é i gciseán.
26 Agus nuair a tháinig Saul go Iarúsailéim, rinne sé iarracht é féin a cheangal leis na deisceabail: ach bhí eagla orthu go léir roimhe, agus níor chreid siad go raibh sé ina dheisciobal.
27 Ach ghabh Barnabas é, agus thug sé chun na nAspal é, agus chuir sé in iúl dóibh conas mar a chonaic sé an Tiarna ar an mbealach, agus gur labhair sé leis, agus mar a labhair sé go dána sa Damaisc in ainm Íosa.
28 Agus bhí sé leo ag teacht isteach agus ag imeacht go Iarúsailéim.
29 Agus labhair sé go dána in ainm an Tiarna Íosa , agus rinne díospóid i gcoinne na Gréagach : ach chuaigh siad ar tí é a mharú .
30 Nuair a bhí a fhios ag na bráithre, thug siad anuas go Caesarea é, agus chuir siad amach go Tarsus é.
31 Ansin bhí scíth ag na heaglaisí ar fud Iúdáia go léir agus sa Ghailíl agus sa tSamáir, agus cuireadh in eagar iad; agus ag siúl i eagla an Tiarna, agus i sólás an Spioraid Naoimh, a bhí iolraithe.
32 Agus nuair a bhí Peadar ag gabháil thar gach cearn, tháinig sé anuas freisin go dtí na naoimh a bhí ina gcónaí i Lida.
33 Agus fuair sé ann sin fear áirithe darbh ainm Aeinéas, a bhí ocht mbliana ina leaba, agus é tinn den phairilis.
34 Agus a dubhairt Peadar ris, Aéneas, a Iósa Críosd do shlánughadh : éirigh, agus déan do leabadh. Agus d'eirigh sé láithreach.
35 Agus chonaic gach a raibh ina chónaí ag Lida agus Saron é, agus chas siad chun an Tiarna.
36 Bhí deisceabal áirithe ag Iopa ar a dtugtar Tabitha, dá ngairtear Dorcas de réir a chéile: bhí an bhean seo lán de dhea-oibreacha agus de dheirceanna a rinne sí.
37 Agus tharla sna laethanta sin , go raibh sí tinn , agus fuair bás : agus nuair a nigh siad , chuir siad í i seomra uachtarach .
38 Agus do bhrígh go raibh Lida i ngar do Iopa, agus do chuala na deisgiobuil go raibh Peadar ann, do chuireadar beirt fhear chuige, ag iarraidh air gan mhoill do theacht chuca.
39 Ansin d'eirigh Peadar agus d'imigh leo. Nuair a tháinig sé, thug siad isteach sa seomra uachtarach é: agus sheas na baintreacha go léir in aice leis ag gol, agus ag taispeáint na cótaí agus na baill éadaigh a rinne Dorcas, agus í i dteannta leo.
40 Ach chuir Peadar amach iad go léir , agus ar a ghlúine síos , agus guí ; agus ag casadh air leis an gcorp a dubhairt sé, A Thabitha, éirigh. Agus d'osgail sí a súile: agus nuair a chonaic sí Peadar, shuigh sí suas.
41 Agus thug sé a lámh di, agus thóg sé suas í, agus nuair a ghlaoigh sé na naoimh agus na baintreacha, i láthair beo í.
42 Agus do haithneadh ar fud Iopa uile; agus chreid go leor sa Tiarna.
43 Agus tharla, gur fhan sé mórán laethanta i Iopa le Síomón amháin súdaire.

CAIBIDIL 10

1 Bhí fear áirithe i gCesaréá ar a dtugtar Cornelius, ceannaire den ghrúpa ar a dtugtar an banna Iodálach,
2 Duine cróga, agus fear ar a raibh eagla Dé lena theach go léir, a thug mórán déirce don phobal, agus a ghuigh ar Dhia i gcónaí.
3 Chonaic sé go soiléir i bhfís, thart ar an naoú uair den lá aingeal Dé ag teacht isteach chuige, agus ag rá ris, A Chornelius.
4 Agus ar n-amharc air, do ghabh eagla é, agus a dubhairt sé, Cad é, a Thighearna? Agus a dubhairt seision ris, Tá do ghuí agus do dheirc tar éis teacht suas mar chuimhneachán i láthair Dé.
5Cuirigí chugat anois daoine go Iópa, agus cuirigí ar Shíomón amháin ar a dtugtar Peadar mar ainm air:
6 Lóisíonn sé le Síomón amháin súdaire, a bhfuil a theach cois na farraige: inseoidh sé duit cad is ceart duit a dhéanamh.
7Agus nuair a d'imigh an t-aingeal a labhair le Cornelius, ghlaoigh sé ar bheirt de sheirbhísigh a theaghlaigh, agus saighdiúir cróga acu siúd a bhí ag feitheamh air de shíor;
8 Agus ar ngairm na neithe so uile dhóibh, do chuir sé go Ióseph iad.

9Ar maidin, agus iad ag dul ar a dturas, agus ag druidim leis an gcathair, chuaigh Peadar suas ar mhullach an tí chun guí a dhéanamh ar an séú uair:
10 Agus d'éirigh sé an-ocras, agus b'áil leis ithe: ach le linn dóibh a bheith réidh, thit sé i trance,
11 Agus chonaic neamh ar oscailt, agus árthach ar leith ag ísligh chuige, mar a raibh sé ina leathán mór fite fuaite ar na ceithre chúinne, agus é ligthe síos go talamh:
12 Ar a raibh gach uile shórt d'ainmhithe ceithre chois na talún, agus ainmhithe fiáine, agus éanlaith chlóis, agus éanlaith an aeir.
13 Agus tháinig guth chuige, Eirigh, a Pheadair; mharú, agus ithe.
14 Ach a dubhairt Peadar, Ní mar sin, a Thighearna; óir níor ith mé riamh aon ní coitchianta nó neamhghlan.
15 Agus do labhair an guth ris arís an dara huair, An ni do ghlan Dia, ní hé sin adeir tusa coitchianta.
16 Rinneadh é seo faoi thrí: agus glacadh an soitheach suas arís ar neamh.
17Agus nuair a bhí Peadar in amhras ann féin céard ba chiall don fhís seo a chonaic sé, féach, rinne na fir a cuireadh ó Chornelius fiosrú ar theach Shíomóin, agus sheas siad os comhair an gheata;
18 Agus ghlaoidh sé, agus d'fhiafraigh sé an raibh Síomón, darbh ainm Peadar, i dtaisce ann.
19 Le linn do Pheadar machnamh a dhéanamh ar an bhfís, dúirt an Spiorad leis, "Féach, tá triúr fear á lorg agat.
20 Eirigh, dá bhrí sin, agus tóg síos thú, agus imigh leo, gan amhras ar bith: óir is mise a sheol iad.
21 Ansin chuaigh Peadar síos go dtí na fir a cuireadh chuige ó Chornelius; agus a dubhairt seision, Féuch, is mise an té atá sibh ag iarraidh: cad é an fáth ar tháinig sibh?
22 Agus a dubhairt seision, do thug aingeal naofa rabhadh ó Dhía do Chornelius an ceudúr, fear cóir, agus duine ar a bhfuil eagla Dé, agus a bhfuil dea-thuairim air i measc náisiúin uile na nGiúdach, do chur chun do chur isteach ina theach, agus éisteacht focail daoibh.
23 Ansin ghlaoigh sé isteach iad, agus lóisteáil sé iad. Agus an lá arna mhárach d'imigh Peadar leo, agus bráithre áirithe ó Iopa ina dteannta.
24 Agus an lá arna mhárach tar éis dóibh dul isteach i Caesarea. Agus d'fhan Cornelius leo, agus do ghlaoigh sé le chéile a bhráithre agus a chairde.
25 Agus mar a bhí Peadar ag teacht isteach, do bhuail Cornelius é, agus thit sé síos ar a chosa, agus adhradh dó.
26 Ach do thóg Peadar suas é, ag rádh, Seas suas; Is fear mé féin freisin.
27 Agus ag caint leis, chuaigh sé isteach, agus fuair sé go leor a bhí tagtha le chéile.
28 Agus a dubhairt seision ríu, Tá a fhios agaibh gur rud mídhleathach é d'fhear Giúdach cuideachta a choinneáil, nó teacht chun cinn de náisiún eile; ach do thaisbeáin Dia dhom nach nglaodhainn aon duine coitchianta nó neamhghlan.
29 Uime sin tháinig mé chugaibh gan a rádh, a luaithe a cuireadh chugaibh mé: iarraim mar sin cad é an rún a chuir sibh chugam?
30 Agus a dubhairt Cornelius, Ceithre lá ó shin bhí mé ag troscadh go dtí an uair seo; agus ar an naoú huair rinne mé guí i mo theach, agus, féach, sheas duine romham i éadaí geala,
31 Agus a dubhairt seision, A Chornelius, éisteadh do phaidir, agus do dheirm do bheith i gcuimhniughadh i radharc Dé.
32 Seol dá bhrí sin go Iopa, agus cuir glaoch anseo ar Shíomón, ar a dtugtar Peadar; tá sé i dtaisce i dteach Shíomóin, súdaire ar thaobh na farraige: agus nuair a thiocfaidh sé, labhróidh sé leat.
33 Láithreach dá bhrí sin chuir mé chugat; agus is maith a rinne tú gur tháinig tú. Anois, dá bhrí sin, táimid go léir anseo i láthair os comhair Dé, chun éisteacht le gach ní a ordaítear duit ó Dhia.
34 Ansin d'oscail Peadar a bhéal, agus dúirt sé, Go fírinneach tuigim nach bhfuil meas ag Dia ar dhaoine:
35 Ach i ngach náisiún glactar leis an té ar a mbíonn eagla air, agus a fheidhmíonn fíréantacht.
36 An briathar a chuir Dia chugaibh cloinn Israéil, ag seanmóir na sith tré Iósa Críosd: (is Tighearna ar chách é:)
37 An focal sin, a deirim, tá a fhios agaibh, a foilsíodh ar fud Iúdáia go léir, agus a thosaigh ón nGailíl, tar éis an bhaiste a rinne Eoin;
38 Mar a d'ung Dia Íosa ó Nazarat leis an Spiorad Naomh agus le cumhacht: a chuaigh thart ag déanamh an mhaith, agus ag leigheas gach duine a bhí faoi bhrú an diabhail; óir bhí Dia leis.
39 Agus is finnéithe sinn ar gach ní a rinne sé i dtír na nGiúdach agus in Iarúsailéim; a mharbh siad agus a chroch siad ar chrann:
40 D'ardaigh Dia é an tríú lá, agus léirigh sé go hoscailte é;
41 Ní ar an bpobal go léir, ach ar fhinnéithe a toghadh roimh Dé, fiú dúinne, a d'ith agus a d'ól in éineacht leis tar éis dó éirí ó mhairbh.
42 Agus d'ordaigh sé dúinn seanmóir a dhéanamh don phobal, agus fianaise a thabhairt gurbh é an té a d'ordaigh Dé chun bheith ina Bhreitheamh ar bheoga agus ar mhairbh.
43 Tabhair finnéithe do na fáithe go léir, go bhfaighidh gach duine a chreideann ann maithiúnas na bpeacaí trína ainm.
44 Agus Peadar fós ag labhairt na bhfocal seo, thit an Spiorad Naomh orthu siúd go léir a chuala an focal.
45 Agus bhí ionadh ar lucht an timpeallghearrtha a chreid, an oiread agus a tháinig in éineacht le Peadar, mar gur doirteadh bronntanas an Spioraid Naoimh ar na Gintlithe freisin.
46 Oir chuala siad iad ag labhairt le teanganna, agus formhéadaigh Dia. Ansan d'fhreagair Peadar,
47 An féidir le duine ar bith uisce a thoirmeasc, gan iad seo a bhaisteadh, a fuair an Spiorad Naomh chomh maith linne?
48 Agus d'ordaigh sé iad a bhaisteadh in ainm an Tiarna. Ansin ghuigh siad air fanacht laethanta áirithe.

CAIBIDIL 11

1 Chuala na haspail agus na bráithre a bhí in Iúdá go raibh briathar Dé faighte ag na Gintlithe freisin.
2 Agus nuair a tháinig Peadar suas go Iarúsailéim, rinne lucht an timpeallghearrtha conspóid leis,
3 Ag rádh, Chuaigh tú isteach go dtí daoine gan timpeallghearradh, agus d'ith tú leo.
4 Ach d'athluigh Peadar an scéal ó thús, agus d'innis sé d'ordughadh dhóibh é, ag rádh,
5 Bhí mé i gcathair na Iópa ag guí: agus i trance chonaic mé fís, Soitheach áirithe shíolraigh, mar a bhí sé ina

leathán mór, arna ligean anuas ó neamh ag ceithre coirnéil; agus tháinig sé fiú chugam:
6 Ar an rud sin nuair a cheangail mé mo shúile, rinne mé machnamh, agus chonaic mé beithígh ceithre scór an domhain, agus beithígh fhiáine, agus éanlaith an aeir, agus éanlaith an aeir.
7 Agus do chuala mé guth ag rádh liom, Eirigh, a Pheadair; maraigh agus ithe.
8 Ach a dubhairt mé , Ní hamhlaidh sin , a Thighearna : óir ní chuaidh aon ní coitchianta nó neamhghlan uair ar bith isteach i mo bhéal .
9 Ach d'fhreagair an guth mé arís ó neamh, An rud a ghlan Dia, nach glaoch coitianta ort.
10 Agus rinneadh seo trí huaire : agus tarraingíodh suas go léir arís ar neamh .
11 Agus féach, láithreach bhí triúr fear cheana féin tar éis teacht chun an tí ina raibh mé, curtha chugam ó Caesarea.
12 Agus d'iarr an Spiorad orm imeacht leo, gan amhras ar bith orm. Ina theannta sin bhí an seisear deartháireacha seo in éineacht liom, agus chuaigh muid isteach i dteach an duine:
13 Agus d'innis sé dhúinn mar a chonaic sé aingeal ina theach, a sheas agus a dúirt ris, Cuir daoine go Iópa, agus cuir fios ar Shíomón ar a dtugtar Peadar;
14 Cé a inseoidh duit focail, trína ndéanfar tú féin agus do theach go léir a shábháil.
15 Agus mar a thosaigh mé ag labhairt, thit an Spiorad Naomh orthu, mar orainne ar dtús.
16 Chuimhnigh mé ansin ar bhriathar an Tiarna, mar a dúirt sé, go deimhin baisteadh Eoin le huisce; ach baisteadh sibh leis an Spiorad Naomh.
17 Mar sin, ar an ábhar gur thug Dia an bronntanas céanna dóibh is a thug sé dúinne, a chreid sa Tiarna Íosa Críost; cad a bhí mé, go raibh mé in ann seasamh in aghaidh Dé?
18 Nuair a chuala siad na rudaí seo, bhí siad ina suaimhneas, agus thug siad glóir do Dhia, ag rá, Thug Dia freisin do na Gentiles aithrí chun na beatha.
19 Thaisteal siadsan a bhí scaipthe ar an gcoigríoch mar gheall ar an ngéarleanúint a d'éirigh faoi Stiofán chomh fada le Phenice, agus an Chipir, agus Aintíochas, ag seanmóir an bhriathair do na Giúdaigh amháin agus iad ag seanmóireacht.
20 Agus bhí cuid acu fir na Cipire agus na Cipire, nuair a tháinig siad go Antioch, labhair leis na Grecians, ag seanmóir an Tiarna Íosa.
21 Agus bhí lámh an Tiarna leo: agus chreid líon mór, agus chuaidh siad chun an Tiarna.
22 Ansin tháinig scéala faoi na rudaí seo go cluasa na heaglaise a bhí in Iarúsailéim: agus chuir siad Barnabas amach chun dul chomh fada le hAintíochas.
23 An té, nuair a tháinig sé, agus a chonaic grásta Dé, bhí áthas air, agus a d'impigh orthu go léir, go gcloífidís leis an Tiarna le cuspóir croí.
24Oir ba dhuine maith é, agus lán den Spiorad Naomh agus den chreideamh: agus cuireadh mórán daoine leis an Tiarna.
25 Ansin d'imigh Barnabas go Tarsus chun Sól a lorg:
26 Agus nuair a fuair sé é, thug sé go Antioch é. Agus tárla, ar feadh bliadhain iomláin do chruinniughadh leis an eaglais, agus do theagaisgeadar mórán daoine. Agus tugadh Críostaithe ar na deisceabail ar dtús in Antioch.
27 Agus sna laethanta seo tháinig fáithe ó Iarúsailéim go hAintíochas.
28 Agus d'éirigh duine acu ar a dtugtar Agabus suas, agus a chomhartha ón Spiorad go mbeadh gorta mór ar fud an domhain go léir: rud a tharla i laethanta Chlaudius Caesar.
29 Ansin chinn na deisceabail, gach duine de réir a chumais, faoiseamh a chur chuig na bráithre a bhí ina gcónaí i Iúdá:
30 Rud a rinne siad freisin, agus chuir siad chuig na sinsir é de láimh Bharnabas agus Shóil.

CAIBIDIL 12

1 Faoin am sin shín Héaród an rí a lámha chun cráite a dhéanamh ar lucht áirithe den eaglais.
2 Agus mharaigh sé Séamas deartháir Eoin leis an gclaíomh.
3 Agus mar go bhfaca sé go raibh sé sásta leis na Giúdaigh, chuaigh sé ar aghaidh chun Peadar a ghlacadh freisin. (Ba iad laethanta an aráin neamhghoirtithe ansin iad.)
4Agus nuair a ghabh sé é, chuir sé i bpríosún é, agus thug sé ar cheithre cheathrú saighdiúirí é chun é a choinneáil; ar intinn aige tar éis na Cásca é a thabhairt amach do na daoine.
5 Dá bhrí sin coinníodh Peadar sa phríosún: ach rinneadh urnaí gan scor ón eaglais chun Dé ar a shon.
6 Agus an tan do chuir Herod amach é, an oidhche sin do chodail Peadar idir dhá shaighdiúir, ceangailte le dhá shlabhraidh: agus do choinnigh na maoir os comhair an dorais an príosún.
7 Agus, féuch, tháinig aingeal an Tighearna air, agus do shoillsigh solus sa phríosún : agus do bhuail sé Peadar ar an taoibh, agus do thog sé suas é, ag rádh, Eirigh go mear. Agus thit a slabhraí as a lámha.
8 Agus a dubhairt an t-aingeal ris , Crioslaigh thú féin, agus ceangal ar do bhrollach. Agus mar sin rinne sé. Agus a dubhairt seision ris, Tilg do chuisle fút, agus lean mise.
9 Agus d'imthigh sé amach, agus do lean sé é; agus ní wist go raibh sé fíor a bhí déanta ag an aingeal; ach shíl sé go bhfaca sé fís.
10 Nuair a bhí siad thar an chéad bharda agus an dara, tháinig siad go dtí an geata iarainn go dtí an chathair; a d'oscail dóibh dá thoil féin: agus chuaigh siad amach, agus ar aghaidh trí shráid amháin; agus láithreach bonn d'imigh an t-aingeal uaidh.
11 Agus ar ndul do Pheadar chuige féin, a dubhairt sé, Anois tá a fhios agam go dearbhtha, gur chuir an Tighearna a aingeal chuige, agus gur shaor sé mé ó láimh Héroid, agus ó uile dhúil na n-Iúdach.
12 Agus nuair a bhí an ní sin á mheas aige, tháinig sé go teach Mhuire, máthair Eoin, arbh ainm dó Marcas; áit a raibh go leor bailithe le chéile ag guí.
13 Agus nuair a bhuail Peadar ar dhoras an gheata tháinig cailin chun éisteacht darbh ainm Róda.
14 Agus nuair a d'aithin sí glór Pheadair, níor oscail sí an geata le haghaidh aoibhnis, ach rith sí isteach, agus d'inis sí mar a bhí Peadar ina sheasamh os comhair an gheata.
15 Agus a dubhairt seision riú, Tá tú ar buile. Ach dhearbhaigh sí i gcónaí go raibh sé amhlaidh. Ansan dubhairt siad, Sin é a aingeal.
16 Ach lean Peadar ag bualadh : agus nuair a d'oscail siad an doras, agus a chonaic sé, bhí siad ionadh.
17 Ach sé ag impí orthu le láimh a shuaimhnis, a chur in iúl dóibh conas a thug an Tiarna amach as an bpríosún é.

Agus a dubhairt seision, Imigh, tainig na neithe so do Shéamus, agus do na bráithre. Agus d'imthigh sé, agus chuaidh sé go háit eile.
18 Nuair a bhí an lá ann, níor tháinig aon chor beag i measc na saighdiúirí, cad a tharla do Pheadar.
19 Agus nuair a d'iarr Héaród é, agus gan é a fháil, scrúdaigh sé na maoir, agus d'ordaigh sé iad a chur chun báis. Agus chuaigh sé síos ó Iúdáia go Caesarea, agus d'fhan ann.
20 Agus ba mhór an mí-shásamh le Héróid leo na Tíre agus an tSíodóin: ach tháinig siad d'aon toil chuige, agus tar éis Blastus a dhéanamh de chailín an rí ina chara, d'iarr siad síocháin; óir do chonnairc a dtír lé tír an rígh.
21 Agus ar lá socraithe bhí Héaród, agus é gléasta i bhfeisteas ríoga, ina shuí ar a ríchathaoir, agus rinne sé óráid dóibh.
22 Agus do ghlaoidh an sluagh, ag rádh, Is guth Dé é, agus ní guth duine.
23 Agus láithreach bonn do bhuail aingeal an Tighearna é, mar níor thug sé an ghlóir do Dhia: agus ith sé péisteanna, agus thug sé suas an taibhse.
24 Ach d'fhás briathar Dé agus mhéadaigh sé.
25 Agus d'fhill Barnabas agus Sól ó Iarúsailéim, nuair a bhí a ministreacht comhlíonta acu, agus thug siad leo Eoin, arbh ainm dó Marcas.

CAIBIDIL 13

1 Bhí fáithe agus múinteoirí áirithe sa séipéal a bhí in Antioch; mar atá Barnabas, agus Simeon ar a dtugtar Nígir, agus Lucius na Cyrene, agus Manaen, a bhí tugtha suas le Herod an tetrarc, agus Saul.
2 Agus iad ag freastal ar an Tiarna, agus ag troscadh, dúirt an Spiorad Naomh, Scar mé Barnabas agus Sól le haghaidh na hoibre dá ngairm mé iad.
3 Agus nuair a rinne siad troscadh agus guí, agus a leag a lámha orthu, chuir siad ar shiúl iad.
4 Mar sin dóibh, arna gcur amach ag an Spiorad Naomh, d'imigh go Seleucia; agus as sin sheol siad go dtí an Chipir.
5 Agus nuair a bhí siad i Salamis, seanmóir siad briathar Dé i sinagóga na nGiúdach: agus bhí acu freisin Eoin chun a n-aire.
6Agus nuair a chuaigh siad tríd an oileán go Paphos, fuair siad sorcerer ar leith, fáidh bréige, Giúdach, darbh ainm Barjesus:
7 A bhí in éineacht le leas na tíre, Sergius Paulus, duine stuama; a ghlaoigh Barnabas agus Sól, agus theastaigh uathu briathar Dé a chloisteáil.
8 Ach chuir Eilís an draoi (óir is mar sin a ainm de réir bhrí) ina gcoinne, ag iarraidh an t-iarsmalann a iompú ón gcreideamh.
9Ansin chuir Sól, (ar a dtugtar Pól freisin,) líonadh den Spiorad Naomh, a shúile air,
10 Agus a dubhairt seision, A mhic an diabhail, a leinbh an diabhail, a namhaid an uile fhíréin, nach scoirfidh tú de shlite cearta an Tiarna a chlaonadh?
11 Agus anois, féuch, tá lámh an Tiarna ort, agus beidh tú dall, gan féachaint ar an ghrian ar feadh séasúr. Agus láithreach bonn do thuit ceo agus dorchadas air; agus d'imthigh sé ar thóir éigin le'n lámh a chur air.
12 Ansin nuair a chonaic an tiarnaí an méid a rinneadh, chreid sé, ag déanamh iontais de theagasc an Tiarna.
13Agus nuair a d'fhuascail Pól agus a chomhluadar ó Phaphos, tháinig siad go Perga i bPamphilia: agus d'imigh Eoin ar ais go Iarúsailéim.
14 Ach nuair a d'imigh siad ó Perga, tháinig siad go Antioch na Pisidia, agus chuaigh siad isteach sa tsionagóg ar an lá sabóide, agus shuigh síos.
15 Agus tar éis an dlí agus na fáithe a léamh chuir uachtaráin na sinagóige chucu, ag rá, A dhaoine agus a bhráithre, má tá aon fhocal earail agaibh don phobal, abair libh.
16 Ansin d'éirigh Pól ina sheasamh, agus ar ball leis lena láimh dúirt sé, A Fheara Iosrael, agus sibhse a bhfuil eagla Dé orthu, tugaigí lucht éisteachta.
17 Roghnaigh Dia an phobail seo Iosrael ár sinsear, agus d'ardaigh sé an pobal nuair a bhí siad ina gcoigríoch i dtír na hÉigipte, agus le lámh ard thug sé amach as iad iad.
18 Agus i gcionn na haimsire daichead bliadhan do fhulaing sé a mbéasa san fhásach.
19 Agus nuair a scrios sé seacht náisiún i dtír Chanán, roinn sé a dtalamh orthu trí chrannchur.
20 Agus ina dhiaidh sin thug sé breithiúna dóibh timpeall ceithre chéad agus caoga bliain, go dtí Samúéil fáidh.
21 Agus ina dhiaidh sin theastaigh rí uathu: agus thug Dia dóibh Sól mac Chis, duine de threibh Bhiniáimin, i gcionn daichead bliain.
22 Agus nuair a d'aistrigh sé é, d'ardaigh sé suas dóibh Dáiví chun bheith ina rí orthu; dár thug sé fianaise freisin, agus a dúirt, Fuair mé Dáiví mac Iese, duine de réir mo chroí féin, a chomhlíonfaidh mo thoil go léir.
23De shíol an duine seo tá Slánaitheoir Íosa ag Dia de réir a ghealltа d'Iosrael:
24 Nuair a bhí baisteadh an aithrí á dhéanamh ag Eoin roimh theacht dó do phobal Iosrael go léir.
25 Agus do réir mar do choimhlíon Eoin a chúrsa, a dubhairt sé, Créd is dóigh libhse is mé? Ní mise é. Ach, féuch, tá duine ag teacht i mo dhiaidh, nach fiú mé a bhróga dá chois a scaoileadh.
26 A fhir agus a bhráithre, a chlanna Abrahám, agus pé duine agaibh ar a bhfuil eagla Dé, is chugaibh é focal an tslánaithe so a cuireadh.
27 Oir iad siúd a chónaíonn in Iarúsailéim, agus a n-uachtaráin, de bhrí nach raibh aithne acu air, ná fós glórtha na bhfáithe a léitear gach lá sabóide, chomhlíon siad iad agus é á cháineadh.
28 Agus cé nach bhfuair siad aon chúis bháis ann, d'iarr siad ar Píoláit é a mharú.
29 Agus nuair a bhí gach a raibh scríofa ina thaobh comhlíonta acu, thóg siad anuas den chrann é, agus chuir siad i uaigh é.
30 Ach d'ardaigh Dia ó mhairbh é:
31 Agus chonacthas dó mórán laethanta ar na daoine a tháinig suas leis ón nGailíl go Iarúsailéim, agus iad ina bhfinnéithe don phobal.
32 Agus tugaimid scéala aoibhne daoibh, mar atá an gealltanas a tugadh do na haithreacha,
33 Chomhlíon Dia mar an gcéanna dúinne a gcuid leanaí, sa mhéid is gur ardaigh sé Íosa suas arís; do réir mar atá sgríobhtha freisin sa dara salm, Is tu mo Mhac-sa, an lá so do ghin mé thú.
34 Agus maidir leis an méid sin a thóg sé suas ó mhairbh é, anois gan filleadh níos mó ar an éilliú, a dúirt sé ar an ciallmhar, Beidh mé a thabhairt duit trócaire cinnte David.

35 Mar sin a deir sé freisin i salm eile, ní bheidh ort a
fhulaingt do do Aon Naofa a fheiceáil éilliú.
36Oir tar éis do Dháiví fónamh dá ghlúin féin de réir toil
Dé, thit sé a chodladh, agus leagadh chun a aithreacha é,
agus chonaic sé éilliú.
37 Ach an té a d'ardaigh Dia arís, ní fhaca sé aon éilliú.
38 Bíodh a fhios daoibh dá bhrí sin, a fhir agus a bhráithre,
gur tríd an bhfear seo a shearmonaítear maithiúnas na
bpeacaí daoibh:
39 Agus tríd aige tá gach a chreideann údar ó gach ní, ó
nach bhféadfaí sibh a chosaint de réir dhlí Mhaois.
40 Bígí ar an airdeall, dá bhrí sin, an dream a thagann
oraibh, mar a labhraítear sna fáithe;
41 Féuch, a lucht tarcaisne, agus bígí ag déanamh
iongantais, agus imthighthe: óir déanaim obair i bhur
laethanta, obair nach gcreidfidh sibh ar chor ar bith, cé go
bhfógraíonn duine daoibh é.
42 Agus nuair a bhí na Giúdaigh imithe amach as an
tsionagóg, na Gentiles a d'iarr go mbeadh na focail seo a
seanmóir dóibh an tsabóid ina dhiaidh sin.
43 Anois nuair a bhí an comhthionól briste suas, lean go
leor de na Giúdaigh agus de na próistí reiligiúnacha Pól
agus Barnabas: agus ag labhairt dóibh, chuir siad ina luí
orthu leanúint de ghrásta Dé.
44 Agus an lá sabóide ina dhiaidh sin tháinig an chathair ar
fad beagnach le chéile chun briathar Dé a chloisteáil.
45 Ach nuair a chonaic na Giúdaigh an t-uafás, líonadh iad
le éad, agus labhair siad i gcoinne na n-ábhar sin a labhair
Pól, ag contrártha agus ag blasphem.
46 Ansan do chuadar Pól agus Barnabas dána, agus a
dubhairt siad, B'éigean briathar Dé do rádh ribh ar dtúis:
ach ar mbeith do chur uaibh é, agus do bhreitheamhnas
oruibh féin nach fiú an bheatha shíorruidhe, feuch, ataimíd
ag iomchar chum na gcineadhach. .
47 Oir is mar so a d'orduigh an Tighearna dhúinn, ag rádh,
Do chuir mé thú a sholus do na Cinneach, do bheith ar
shlánughadh go críochaibh na talmhan.
48 Agus an tan do chuala na Cinneach so, do ghabhadar
gairdeachas, agus do ghlóireadar briathar an
TIGHEARNA : agus do chreideadar an mhéid do
horduigheadh chum na beatha síorruidhe.
49 Agus foilsíodh briathar an Tiarna ar fud an réigiúin go
léir.
50 Ach spreag na Giúdaigh na mná cróga agus onórach,
agus fir mhóra na cathrach, agus d'ardaigh siad
géarleanúint in aghaidh Phóil agus Bharnabas, agus dhíbir
as a gcósta iad.
51 Ach chroith siad as an deannach a gcos ina gcoinne,
agus tháinig chun Iconium.
52 Agus do líonadh na deisceabail le lúcháir, agus leis an
Spiorad Naomh.

CAIBIDIL 14

1 Agus tharla i Iconium, go ndeachaigh siad araon le chéile
isteach i sinagóg na nGiúdach, agus labhair mar sin, gur
chreid go leor mór de na Giúdaigh agus freisin de na
Gréagaigh.
2 Ach spreag na Giúdaigh neamhchreidmheacha na
Gintlithe, agus rinne siad olc ar a n-intinn i gcoinne na
mbráithre.
3 Is fada d'fhanadar mar sin ag labhairt go dána sa Tiarna,
a thug fianaise ar bhriathar a ghrásta, agus a dheonaigh
comharthaí agus iontais le déanamh lena lámha.
4 Ach roinneadh an iliomad na cathrach: agus bhí cuid acu
leis na Giúdaigh, agus cuid leis na haspail.
5 Agus nuair a bhí an t-ionsaí déanta ar na Gintlithe, agus
ar na Giúdaigh freisin lena n-uachtaráin, chun iad a úsáid
go tréan, agus iad a chloí;
6 D'árdaigh siad é, agus theith siad go Lystra agus Derbe,
cathracha Licaonia, agus go dtí an ceantar ina thimpeall:
7 Agus do shearmóineadar an soiscéal ann.
8Agus shuigh duine ar leith i Liostra, a bhí mí-chumasach
ina chosa, agus é ina chraosach ó bhroinn a mháthar, nár
shiúil riamh:
9 Mar an gcéanna do chuala Pól ag labhairt: an té ag
amharc air go daingean, agus ag féachaint go raibh
creideamh aige chun a bheith leighiste,
10 Dúirt le guth ard, Seas ina seasamh ar do chosa. Agus
léim sé agus shiúil.
11 Agus nuair a chonaic an pobal an méid a bhí déanta ag
Pól, thóg siad suas a ghuth, ag rá i gcaint na Licaonia, Tá
na déithe tagtha anuas chugainn i cosúlacht na bhfear.
12 Agus thug siad Barnabas, Iúpatar; agus Pól, Mercurius,
mar gurbh é an príomhchainteoir é.
13 Ansin thug an sagart Iúpatar, a bhí os comhair a
cathrach, daimh agus garlands go dtí na geataí, agus
dhéanfadh sé íobairt leis na daoine.
14 Nuair a chuala na haspail, Barnabas agus Pól, do chíos
siad a gcuid éadaigh, agus ritheadar isteach i measc an
phobail ag gol;
15 Agus ag rádh , A dhuine uasail , cén fáth a dhéanann
sibh na rudaí seo ? Is daoine comhchosúla sinne libhse
freisin, agus táimid ag seanmóireacht ribhse go n-iompódh
sibh ó na damhna seo chun an Dé bheo, a rinne neamh,
agus talamh, agus an fharraige, agus gach ní atá iontu:
16 A d'fhulaing san aimsir a chuaigh thart do na náisiúin
uile siúl ina slite féin.
17 Mar sin féin níor fhág sé é féin gan fhianaise, sa mhéid
is go ndearna sé an mhaith, agus gur thug sé báisteach ó
neamh dúinn, agus séasúir torthúla, ag líonadh ár gcroí le
bia agus le áthas.
18 Agus leis na briathra so gann chuireadar srian ar an
bpobal, nár dheineadar íobairt dhóibh.
19 Tháinig Giúdaigh áirithe ansin ó Aintíochas agus ó
Iconium, a chuir ina luí ar an bpobal, agus ar chlocha Pól,
tharraing amach as an gcathair é, ag ceapadh go raibh sé
marbh.
20 Mar sin féin, agus na deisceabail ina seasamh ina
thimpeall, d'éirigh sé suas, agus tháinig sé isteach sa
chathair: agus an lá arna mhárach d'imigh sé le Barnabas
go Derbe.
21 Agus nuair a bhí an soiscéal á shearmonú acu don
chathair sin, agus mórán á dteagasc acu, d'fhill siad arís go
Listra, agus go Iconium, agus go hAintíochas,
22 Ag daingniú anamacha na ndeisceabal, agus á n-impísiú
chun leanúint sa chreideamh, agus go gcaithfimid dul
isteach i ríocht Dé trí mhórán trioblóide.
23 Agus nuair a d'ordaigh siad seanóirí dóibh i ngach
eaglais, agus tar éis guí a dhéanamh le troscadh, mhol siad
iad don Tiarna ar chreid siad ann.
24 Agus tar éis dóibh dul ar aghaidh ar fud na Pisidia,
tháinig siad go Pamphilia.

25 Agus nuair a bhí an focal á rá acu i bPerga, chuaigh siad síos go hAtalia:
26 Agus sheol siad as sin go hAintíochas, as a raibh siad molta do ghrásta Dé as an obair a rinne siad.
27 Agus nuair a tháinig siad, agus a chruinnigh an eaglais le chéile, d'inis siad gach a rinne Dia leo, agus mar a d'oscail sé doras an chreidimh do na Gentiles.
28 Agus d'fhanadar tamall fada leis na deisgiobuil.

CAIBIDIL 15

1Agus daoine áirithe a tháinig anuas ó Iúdáia, theagasc na bráithre, agus dúirt siad, Mura circumcised sibh de réir nós Mhaois, ní féidir sibh a shábháil.
2 Mar sin, nuair nach raibh mórán easaontais agus conspóide ag Pól agus Barnabas leo, chinn siad go rachadh Pól agus Barnabas, agus dreamanna áirithe eile acu, suas go Iarúsailéim chun na n-aspal agus na seanóirí faoin gceist seo.
3 Agus á dtabhairt ar a mbealach ag an eaglais , chuaigh siad trí Phenice agus Samaria , a fhógairt ar an chomhshó na Gentiles : agus rinne siad áthas mór do na bráithre .
4Agus nuair a tháinig siad go Iarúsailéim, fuair siad ón eaglais, agus ó na haspail agus na seanóirí, agus d’fhógair siad gach ní a rinne Dia leo.
5 Ach d’éirigh dream àraidh do sheictibh na bhFairisíneach a chreid, ag rádh, gur ghá iad a thimcheallghearradh, agus a ordú dhóibh dlí Mhaois a chimeád.
6 Agus tháinig na haspail agus na seanóirí le chéile chun an ní seo a bhreithniú.
7Agus nuair a bhí mórán conspóide déanta, d’éirigh Peadar suas, agus dúirt sé leo, A dhaoine agus a bhráithre, tá a fhios agaibh gur roghnaigh Dia sinn tamall maith ó shin, go gcloisfeadh na Gintligh le mo bhéal focal an tsoiscéil; agus creid.
8 Agus Dia, a bhfuil aithne na gcroí, thug sé finnéithe dóibh, ag tabhairt dóibh an Spiorad Naomh, mar a rinne sé dúinn;
9 Agus ná cuir aon difríocht idir sinne agus iadsan, ag glanadh a gcroíthe trí chreideamh.
10 Anois, dá bhrí sin, cén fáth a mheallann sibh Dia, cuing a chur ar mhuineál na ndeisceabal, nárbh fhéidir lenár n-aithreacha ná sinne a iompar?
11 Ach creidimid gur trí ghrásta an Tiarna Íosa Críost go slánófar sinn, mar atá siadsan.
12 Ansin d’fhan an slua go léir ina dtost, agus thugadar lucht éisteachta do Bharnabas agus do Phól, ag cur in iúl cad iad na míorúiltí agus na hiontais a rinne Dia leo i measc na nGintleach.
13 Agus tar éis dóibh bheith ina suaimhneas, d’fhreagair Séamas, ag rádh, A dhaoine, agus a bhráithre, éisgí liom:
14 D’fhógair Simeon mar a thug Dia cuairt ar na Gintlithe ar dtús, chun pobal a thógáil díobh dá ainm.
15 Agus leis seo aontú focail na bhfáithe; mar atá sé scríofa,
16 Ina dhiaidh seo fillfidh mé, agus tógfaidh mé arís tabernacle David, atá tite síos; agus tógfaidh mé arís a fhothrach, agus leagfaidh mé suas é:
17 Chun go n-iarrfadh fuíoll na ndaoine tar éis an Tiarna, agus na Gintlithe go léir, ar a dtugtar m’ainm, a deir an Tiarna, a dhéanann na nithe seo go léir.
18 Is eol do Dhia a oibreacha go léir ó thús an domhain.
19 Dá bhrí sin is í mo phianbhreith, nach gcuirfimid iad i dtrioblóid, atá iompaithe ó na Gintligh chun Dé:
20 Ach go scríobhaimid chucu, go staonfaidh siad ó thruailliú na n-íol, agus ó striapachas, agus ó nithe atá sáite, agus ó fhuil.
21Oir do bhí Maoise ó shean ré i ngach cathair ag seanmóir air, á léamh sna sinagóga gach lá sabóide.
22 Ba mhian leis na haspail agus na seanóirí, mar aon leis an eaglais uile, daoine tofa dá gcomhluadar féin a chur go hAintíochas in éineacht le Pól agus Barnabas; eadhon Iúdás dar bh'ainm Barsabas, agus Silas, daoine móra i measc na mbráithre:
23 Agus ar an gcuma so do sgríobhadar litreacha uatha; Cuireann na haspail agus na seanóirí agus na bráithre beannacht chuig na bráithre de na Gintlithe in Antioch agus sa tSiria agus i gCilicia:
24 Mar a chualamar, an dream sin d’imthigh uainn, do chuireadar buairt oraibh le briathraibh, ag tathant ar bhur n-anamacha, ag rádh, Is gá dhaoibh a bheith timchiollghearrtha, agus an dlí do chimeád: don té nár thugamar a leithéid d’ordú:
25 Ba bhreá linne, agus sinn le chéile d’aon toil, daoine tofa a chur chugat in éineacht lenár n-ionúin Barnabas agus Pól,
26 Fir a ghuais a mbeatha ar son ainm ár dTiarna Íosa Críost.
27 Tá Iúdás agus Silas seolta againn dá bhrí sin, agus déarfaidh siad na nithe céanna ó bhéal libh freisin.
28Oir ba mhaith leis an Spiorad Naomh, agus linne, gan ualach níos mó a chur oraibh ná na nithe riachtanacha seo;
29 Go staonfaidh sibh ó fheoil a ofráladh d’íola, agus ó fhuil, agus ó nithe stríocaithe, agus ó striapachas: as sin má choinníonn sibh sibh féin, déanfaidh sibh go maith. Slán go maith agaibh.
30 Mar sin nuair a cuireadh as oifig iad, tháinig siad go hAintíochas, agus nuair a bhailigh siad an t-lua le chéile, thug siad an litir:
31 Agus nuair a léigh siad, rinne siad lúcháir ar an sólás.
32 Agus Iúdás agus Silas, mar fháithe iad féin freisin, d’fhogair siad na bráithre le mórán focal, agus dheimhnigh siad iad.
33 Agus tar éis dóibh a bheith tar éis fanacht ann spás, scaoileadh iad faoi shíocháin ó na bráithre go dtí na haspail.
34 Mar sin féin ba thoil le Silas fanacht ann fós.
35 Lean Pól agus Barnabas freisin in Antioch, ag teagasc agus ag seanmóireacht briathar an Tiarna, agus go leor eile freisin.
36 Agus laethanta áirithe tar éis do Phól a rádh le Barnabas , Rachaimid arís agus tabhair cuairt ar ár mbráithre i ngach cathair inar labhair muid le briathar an Tiarna , agus féachaimid mar a dhéanann siad .
37 Agus bheartaigh Barnabas Eoin, arbh ainm dó Marcas, a thabhairt leo.
38 Ach níor mheas Pól go maith é a thabhairt leo, an té a d’imigh uathu ó Pamphilia, agus nár imigh leo chun na hoibre.
39 Agus bhí an t-achrann chomh géar sin eatorra, gur imigh siad ar leataobh óna chéile: agus mar sin ghlac Barnabas Marcas, agus sheol sé go Chipir;
40 Agus thogh Pól Silas, agus d'imthigh sé, á mholadh ag na bráithre do ghrásta Dé.

41 Agus chuaigh sé tríd an tSiria agus Cilicia, ag daingniú na n-eaglaisí.

CAIBIDIL 16

1Ansin táinig sé go Derbe agus Lystra: agus, féuch, bhí deisceabal áirithe ann, darbh ainm Timótéus, mac mná áirithe, a bhí ina Giúdach, agus chreid; ach ba Gréagach a athair:
2 Ar thug na bráithre a bhí i Liostra agus Iconium tuairisc mhaith air.
3 B'éigean do Phól dul amach leis; agus do ghlac agus do thimcheallghearradh é mar gheall ar na Giúdaigh a bhí sa cheathrúin sin: óir bhí a fhios acu go léir gur Gréagach a athair.
4 Agus agus iad ag dul trí na cathracha, thug siad dóibh na haitheanta a bhí le coimeád ag na haspail agus na seanóirí a bhí in Iarúsailéim.
5 Agus mar sin bhí na heaglaisí bunaithe sa chreideamh, agus méadú ar líon laethúil.
6Agus nuair a chuaigh siad ar fud Phrigia agus cheantar na Galatia, agus iad toirmiscthe ag an Spiorad Naomh an briathar a sheanmóireacht san Áise,
7 Tar éis dóibh teacht go Misia, d'iarr siad dul isteach go Bitinia: ach níor fhulaing an Spiorad dóibh.
8 Agus iad ag gabháil thar Mhisia, tháinig siad anuas go Tróas.
9 Agus thaispeáin fís do Phól san oíche; Sheas duine ón Mhacadóin, agus ghuigh sé air, ag rádh, Tar isteach sa Mhacadóin, agus cuidigh linn.
10 Agus tar éis dó an fhís a fheiceáil, láithreach bonn rinneamar ár ndícheall dul isteach sa Mhacadóin, ag bailiú le chéile go cinnte gur ghlaoigh an Tiarna orainn chun an soiscéal a shearmonú dóibh.
11 Ag imeacht dá bhrí sin ó Tróas, thángamar ar chúrsa díreach go Samotracia, agus an lá dár gcionn go Neapolis;
12 Agus as sin go Filipí, atá príomhchathair na coda sin den Mhacadóin, agus coilíneacht: agus bhí muid sa chathair sin ag fanúint laethanta áirithe.
13 Agus ar an tsabóid thángamar amach as an gcathair cois abhann, áit nárbh fhiú urnaí a dhéanamh; agus shuíomar síos, agus labhair ris na mná a tháinig ann.
14 Agus d'éist bean ar leith darbh ainm Lidia, díoltóir corcra, de chathair Thiatira, a rinne adhradh do Dhia, linn: ar oscail an Tiarna a croí, gur fhreastail sí ar na nithe a labhraíodh le Pól.
15 Agus nuair a baisteadh í, agus a teaghlach, ghuigh sí orainn, ag rá, Más rud é gur mheas sibh mé a bheith dílis don Tiarna, tar isteach i mo theach, agus fan ann. Agus chuir sí srian orainn.
16 Agus nuair a bhímíd ag dul chun urnaí do bhuail cailin áirithe sinn, a raibh spioraid na diadhachta aici, rud a thug an-sochar dá máistrí trí soc a rá:
17 Do lean Pól mar an gcéadna agus sinne, agus do ghlaoidh sé, ag rádh, Is iad na daoine seo seirbhísigh an Dé is Airde, a thaisbeánann dúinn slighe an tslánaithe.
18 Agus rinne sí seo go leor laethanta. Ach nuair a bhí Pól faoi bhrón, d'iompaigh sé agus dúirt leis an spioraid, a ordaím duit in ainm Íosa Críost teacht amach aisti. Agus tháinig sé amach an uair chéanna.
19 Agus nuair a chonaic a máistrí go raibh dóchas a ngnóthachan imithe, rug siad ar Phól agus ar Silas, agus tharraing siad isteach sa mhargadh iad chun na ríthe,
20 Agus thug sé chun na giúistísí iad, ag rá, na fir seo, a Giúdaigh, go mór i dtrioblóid ár gcathair,
21 Agus gnásanna a theagasc, nach dleathach dúinn a ghlacadh, ná a urramú, mar Rómhánaigh.
22 Agus d'eirigh an sluagh le chéile 'n-a n-aghaidh: agus do chíos na giúistísí a n-éadaí, agus d'orduigheadar a bhualadh.
23 Agus nuair a leag siad go leor stríoca orthu, chuir siad sa phríosún iad, ag cur i leith an phríosúnaigh iad a choinneáil slán:
24 An té, tar éis a leithéid d'éileamh a fháil, a shá isteach sa phríosún istigh iad, agus a chosa a bhrostú sna stoic.
25 Agus ar mheadhon oidhche do ghuidh Pól agus Silas, agus do sheinneadar moladh do Dhía: agus do chuala na príosúnaigh iad.
26 Agus go tobann bhí crith talún mór , ionas gur chroith na bunsraitheanna an phríosúin : agus láithreach osclaíodh na doirse go léir , agus scaoileadh gach bannaí bannaí .
27 Agus maoir an phríosúin ag dúiseacht as a chodladh, agus ag féachaint ar dhoirse an phríosúin ar oscailt, tharraing sé a chlaíomh amach, agus bheadh sé tar éis é féin a mharú, ag glacadh leis gur theith na príosúnaigh.
28 Ach do ghlaoidh Pól le guth árd, ag rádh, Ná déana aon dochar dhuit féin: óir atáimíd uile ann so.
29 Ansin ghlaoigh sé chun solais, agus spréach isteach, agus tháinig crith, agus thit síos os comhair Phóil agus Shilais,
30 Agus thug amach iad , agus a dubhairt , A dhuine uasail , cad is gá dom a dhéanamh chun a shábháil ?
31 Agus a dubhairt seision , Creid ar an dtighearna Íósa Críosd , agus sábhálfar tusa , agus do theach .
32 Agus labhair siad leis briathar an Tiarna , agus do gach a bhí ina theach .
33 Agus thóg sé iad an uair chéanna den oíche, agus nigh a stiallacha; agus baisteadh é féin agus a chuid féin go léir láithreach.
34 Agus nuair a thug sé isteach ina theach iad, chuir sé feoil os a gcomhair, agus rinne sé gairdeas, ag creidiúint i nDia lena theach go léir.
35 Agus nuair a bhí an lá ann, chuir na giúistísí uaithi na seirbhisigh, ag rádh, Ligibh do na daoinibh sin.
36 Agus adubhairt maoir an phríosúin an rádh so le Pól, Do chuir na giúistísí fios chugaibh imtheacht : imigh anois, uime sin, agus imthigh i síocháin.
37 Ach a dubhairt Pól ríu, Do bhuaileadar go h-oscailte sinn gan cháineadh, ar Rómhánaigh iad, agus do chaitheadar i bpríosún sinn; agus anois an gcaitheann siad sinn go dúthrachtach? nay verily; ach ligigí dóibh teacht orthu féin agus sinn a thabhairt amach.
38 Agus adubhradar na saighdiúrí na briathra so ris na giúistísibh: agus do ghabh eagla ortha, nuair a chualadar gur Rómhánaigh iad.
39 Agus tháinig siad agus ghuigh siad orthu, agus thug siad amach iad, agus d'iarr orthu imeacht as an gcathair.
40 Agus d'imthigheadar as an bpríosún, agus chuadar go tigh Lidia : agus ar bhfaicsin na bráithre dhóibh, do chongbhadar iad, agus do imthigheadar.

CAIBIDIL 17

1Agus iad tar éis dul trí Amphipolis agus Apolóinia,
tháinig siad go Tesalonica, áit a raibh sionagóg de na
Giúdaigh:
2 Agus do chuaidh Pól, mar do bhí sé, isteach chuca, agus
do chúadar trí lá sabóide leo as na scrioptúr,
3 Ag oscailt agus ag líomhain, gur gá do Chríost fulang,
agus éirithe ó mhairbh; agus gurab é an t-Íosa so, a
seanmóirim daoibh, Críost.
4 Agus do chreid cuid aca , agus do chomhnuigheadar le
Pól agus le Silas ; agus do na Gréagaigh chráidheacha mór-
shluagh, agus ní beag do na mnáibh áiridhe.
5 Ach na Giúdaigh nár chreid, tháinig éad orthu, ghabh leo
daoine críonna den bhunrang, agus chruinnigh siad
comhluadar, agus chuireadar an chathair go léir i gcruachás,
agus rinne ionsaí ar theach Iason, agus d'iarr siad iad a
thabhairt amach. do na daoine.
6 Agus nuair nach bhfuair siad iad , tharraing siad Iason
agus bráithre áirithe chun na rialóirí na cathrach , ag
caoineadh , Tá siad siúd a bhfuil iompaithe an domhain
bun os cionn tagtha anseo freisin ;
7 An t-é a fuair Iason : agus a dhéanann siad seo go léir
contrártha d'aitheanta Chaesair, ag rá go bhfuil rí eile, Íosa
amháin.
8 Agus chuir siad trioblóid ar na daoine agus ar na rialóirí
na cathrach, nuair a chuala siad na rudaí seo.
9 Agus nuair a ghlac siad urrús ó Iaón agus ó dhaoine eile,
scaoil siad iad.
10 Agus chuir na bráithre Pól agus Silas ar shiúl láithreach
san oíche go Beréá, agus iad ag teacht chucu agus chuaigh
siad isteach i sinagóg na nGiúdach.
11 Bhí siad seo ní ba uaisle ná iad siúd a bhí i dTesalonica,
sa mhéid is go bhfuair siad an focal le gach ullmhacht
intinne, agus go gcuardach siad na scrioptúr go laethúil,
cibé an raibh na rudaí sin amhlaidh.
12 Dá bhrí sin chreid go leor acu; fós do mhnáibh onórach
dobhí Gréagach, agus d'fhir, ní beag.
13 Ach nuair a bhí a fhios ag Giúdaigh Thesalonica go
raibh briathar Dé á shearmonú ag Pól ag Beréá, tháinig siad
ansin freisin, agus bhrostaigh siad an pobal.
14 Agus láithreach bonn chuir na bráithre Pól chun
bealaigh chun na farraige: ach d'fhan Silas agus Timóteas
ansin fós.
15 Agus iadsan a stiúraigh Pól thugadar go dtí an Aithin é:
agus ar ordú dhóibh do Shilas agus do Thimoteus teacht
chuige gan mhoill, d'imthigheadar.
16 Agus nuair a bhí Pól ag fanacht leo san Aithin, bhí a
spiorad spreagtha ann, nuair a chonaic sé an chathair tugtha
go hiomlán don iodhal-adhradh.
17 Dá bhrí sin rinne sé conspóid sa tsionagóg leis na
Giúdaigh, agus leis na daoine cróga, agus ar an margadh
laethúil leo siúd a bhí ag bualadh leis.
18 Ansin chas fealsúna áirithe de na hEifisigh agus de na
Stoic air. Agus a dubhairt cuid, Cad a déarfaidh an leanbh
so? cuid eile, Dealraíonn sé a bheith ina theachtóir na
ndéithe coimhthíocha: mar gur shearmonaigh sé Íosa dóibh,
agus an aiséirí.
19 Agus do ghabhadar é, agus tugadar go hAréopagus é, ag
rádh, An bhfuil a fhios againn cad é an teagasg nuaidh so,
ar a labhrann tusa?
20 Óir tugann tú nithe aisteacha áirithe inár gcluasa:
bheadh a fhios againn dá bhrí sin cad is brí leis na nithe seo.
21 (Oir chaith na hAithnigh go léir agus na strainséirí a bhí
ann a gcuid ama i rud ar bith eile, ach ag insint, nó ag
éisteacht le rud éigin nua.)
22 Ansin sheas Pól i lár chnoc Mhars, agus dúirt sé, A Fhir
na hAithne, tuigim go bhfuil sibh ró-shaibhir i ngach ní.
23Oir agus mé ag dul thart, agus ag amharc bhur
ndeabhóidí, fuair mé altóir ar a raibh an inscríbhinn seo,
DO DHIA ANNAIMH. An té dá n-adhradh sibhse go
aineolach, dearbhaimse daoibh é.
24 An Dia do rinne an domhan, agus gach ní atá ann, do
bhrígh gur Tighearna neamh agus talmhan é, nach bhfuil sé
ina chomhnuidhe i dteampaill na lámha;
25 Ní dhéantar adhradh ach an oiread le lámha na bhfear,
mar go raibh gá aige le haon ní, go dtugann sé do gach uile
bheatha, agus anáil, agus gach ní;
26 Agus rinne sé d'aon fhuil na náisiúin uile de dhaoine
chun cónaí ar aghaidh an domhain go léir, agus shocraigh
sé na huaire roimh ré, agus teorainneacha a n-áit chónaithe;
27 Go n-iarrfaidís an Tiarna, dá mbraithfidís ina dhiaidh,
agus go bhfaighidís é, cé nach bhfuil sé i bhfad uainn gach
duine againn:
28Oir annsan mairimid, agus gluaisimid, agus bíonn orainn;
mar a dúirt dream áirithe de bhur bhfilí féin, óir is sinne
freisin a shliocht.
29 Uime sin cionnus gur sliocht Dé sinn, ní cóir dhúinn a
mheas go bhfuil an Diadhachd cosmhail le hór, nó le h-
airgead, nó le cloch, gearrtha le healaín agus le gléas an
duine.
30 Agus aimsir an aineolais seo do mhúch Dia; ach tugann
sé ordú anois do gach uile dhuine aithrí a dhéanamh:
31 De bhrí gur cheap sé lá, ina dtabharfaidh sé breithiúnas
ar an domhan i bhfíréantacht tríd an bhfear sin a d'ordaigh
sé; sin tug sé dearbhtha do na huile dhaoinibh, ionnas gur
eirigh sé ó mhairbh.
32 Agus nuair a chuala siad aiséirí na marbh, rinne cuid
acu magadh: agus dúirt cuid eile, Éistfimid arís ar an ní seo
thú.
33 Mar sin d'imigh Pól óna measc.
34 Gidheadh do dhruid dream àraidh ris, agus do
chreideadar: ina measg a raibh Dionysius an t-Areópaig,
agus bean darbh ainm Damaris, agus dream eile maille riu.

CAIBIDIL 18

1Ar na nithe sin d'imigh Pól ón Aithin, agus tháinig sé go
Corint;
2 Agus fuair sé Giúdach ar leith darbh ainm Acuila, a
rugadh i bPontus le déanaí ón Iodáil, in éineacht lena bhean
chéile Priscila; (Toisc gur ordaigh Claudius do na Giúdaigh
uile imeacht ón Róimh:) agus tháinig sé chucu.
3 Agus toisc go raibh sé den cheird chéanna, d'fhan sé leo,
agus d'oibrigh: mar a bhí siad ina lucht déanta pubaill.
4 Agus rinne sé réasúnú sa tsionagóg gach sabóide, agus
chuir sé ina luí ar na Giúdaigh agus na Gréagaigh.
5 Agus nuair a tháinig Silas agus Timoteus ón Mhacadóin,
bhí Pól brúite sa spiorad, agus rinne sé fianaise do na
Giúdaigh gurbh é Íosa Críost.
6Agus nuair a chuireadar ina n-aghaidh féin, agus ag
tabhairt blasphearsanta dó, chroith sé a chuid éadaigh, agus

a dubhairt sé ríu, Bíodh bhur gcuid fola ar bhur gceann féin; Tá mé glan: as seo amach rachaidh mé chun na nGintleach.
7 Agus d'imthigh sé as sin, agus chuaidh sé isteach i dteach fir ar leith darbh ainm Iustus, duine a thug adhradh do Dhia, agus a theach ceangailte go dian leis an tsionagóg.
8 Agus chreid Crispus, ard-cheannaire na sinagóige, sa Tiarna lena theach go léir; agus chreid mórán de na Corantaigh a chualathas, agus baisteadh iad.
9 Ansin labhair an Tiarna le Pól san oíche ag fís, Ná bíodh eagla ort, ach labhair, agus ná bí i do shuaimhneas:
10 Oir tá mé leat, agus ní bheidh aon duine a chur ar tú chun díobháil: mar tá mé daoine i bhfad sa chathair seo.
11 Agus d'fhan sé ann bliain agus sé mhí, ag múineadh briathar Dé ina measc.
12 Agus nuair a bhí Gallio mar theachta ar Achaia, rinne na Giúdaigh éirí amach d'aon toil i gcoinne Phóil, agus thug siad é go dtí cathair an bhreithiúnais,
13 Ag rádh, Cuireann an fear so impí ar dhaoine Dia a adhradh contrárdha don dlí.
14Agus nuair a bhí Pól ar tí a bhéal a oscailt anois, dúirt Gallio leis na Giúdaigh, Dá mba rud é gur ábhar éagóra nó drochbhéasach é, a Ghiúdaigh, ba mhaith an chúis go n-imeodh mé libh:
15 Ach más ceist í ar bhriathra agus ar ainmneacha, agus ar bhur ndlí, féachaibh air; óir ní bheidh mé i mo bhreitheamh ar na nithe sin.
16 Agus thiomáin sé ó shuíochán an bhreithiúnais iad.
17 Ansin ghabh na Gréagaigh go léir Sosthenes, príomh-rialtóir na sinagóige, agus bhuail siad é os comhair suíochán an bhreithiúnais. Agus níor chuir Gallio cúram ar bith de na rudaí sin.
18 Agus ina dhiaidh sin d'fhan Pól tamall maith ansin, agus ansin ghlac sé a chead de na bráithre, agus sheol sé as sin isteach sa tSiria, agus Priscila agus Acuila leis; tar éis a cheann a ghearradh i gCenchré: óir bhí bóta aige.
19 Agus tháinig sé go hEphesus, agus d'fhág sé ann iad: ach chuaigh sé féin isteach sa tsionagóg, agus réasúnú leis na Giúdaigh.
20 Nuair a theastaigh uathu é fanacht níos faide leo, níor thoiligh sé;
21 Ach d'áitigh siad slán leo, ag rádh, Ní foláir dom ar gach aon chor an fhéile seo atá ag teacht in Iarúsailéim a choimeád: ach fillfidh mé chugaibh arís, más toil le Dia. Agus sheol sé ó Ephesus.
22 Agus nuair a tháinig sé i dtír ag Caesarea , agus imithe suas , agus beannú don eaglais , chuaigh sé síos go dtí Antioch .
23 Agus tar éis dó tamall a chaitheamh ann, d'imthigh sé, agus chuaidh sé ar fuaid na Galatia uile agus Phrigia d'fhonn, ag neartú na deisciobal go léir.
24 Agus tháinig Giúdach ar leith darbh ainm Apollós, a rugadh i Alecsandria, duine deas, agus láidir sna scrioptúr, go hEifiséas.
25 Cuireadh teagasc ar an bhfear seo ar bhealach an Tiarna; Agus ar mbeith dúil sa spioraid, do labhair agus do theagaisg sé go dúthrachtach nithe an Tighearna, gan fios aige ach ar bhaisteadh Eoin.
26 Agus thosaigh sé ag labhairt go dána sa tsionagóg: an duine nuair a chuala Acuila agus Priscila, ghabh siad dó, agus mhínigh sé dó bealach Dé níos fearr.
27 Agus nuair a bhí sé réidh chun pas a fháil go Achaia, scríobh na bráithre, á earcú ar na deisceabail é a ghlacadh: daoine, nuair a tháinig sé, a chuidigh go mór leo a chreid trí ghrásta:
28Oir chuir sé ina luí go tréan ar na Giúdaigh, agus sin go poiblí á thaispeáint leis na scrioptúr gurbh é Íosa Críost.

CAIBIDIL 19

1Agus tharla, nuair a bhí Apollos i gCorint, ag gabháil thar na cóstaí uachtaracha do Phól go hEphesus, agus fuair sé deisgiobuil áirithe,
2 Dúirt sé ríu, An bhfuair sibh an Spiorad Naomh ó chreid sibh? Agus a dubhairt seision ris, Nior chualamar an méid sin a bhfuil Spiorad Naomh ann.
3 Agus a dubhairt seision ríu , Cad chuige mar sin a baisteadh sibh ? Agus dúirt siad, Go dtí baisteadh Eoin.
4 An sin a dubhairt Pól, do bhaist Eoin go fírinneach le baisteadh an aithrighe, ag rádh ris na daoinibh, go gcreidfidís an té do theacht 'na dhiaidh, sé sin, ar Iosa Críosd.
5 Nuair a chuala siad seo, baisteadh iad in ainm an Tiarna Íosa.
6 Agus nuair a leag Pól a lámha orthu, tháinig an Spiorad Naomh orthu; agus labhair siad le teangacha, agus prophesied.
7 Agus bhí na fir go léir thart ar dháréag.
8Chuaigh sé isteach sa tsionagóg, agus labhair sé go dána ar feadh trí mhí, ag conspóid agus ag cur ina luí ar na nithe a bhain le ríocht Dé.
9 Ach nuair a chruaigh na tumadóirí, agus nár chreid siad, ach gur labhair sé olc mar sin roimh an tslua, d'imigh sé uathu, agus scar sé na deisceabail, ag conspóid gach lá i scoil amháin sa Tírimis.
10 Agus lean sé seo ar feadh dhá bhliain; ionnus go gcualaidh gach a raibh ina chónaí san Áise briathar an Tighearna Íosa, idir Ghiúdaigh agus Ghréagaigh.
11 Agus rinne Dia míorúiltí ar leith le lámha Phóil:
12 Ionas gur tugadh as a chorp go dtí na ciarsúir nó naprúin tinne, agus gur imigh na galair uathu, agus go ndeachaigh na drochspioraid amach astu.
13 Ansin ghabh dream áirithe de na Giúdaigh ghleoite, dearthóirí, orthu ainm an Tiarna Íosa a ghlaoch orthusan a raibh droch-spiorad acu, ag rá, Cuirimid ar bhur n-adhlacan trí Íosa a seanmóir Pól.
14 Agus bhí seachtar mac Sceá amháin, Giúdach, agus ceann de na sagairt, a rinne amhlaidh.
15 Agus d'fhreagair an droch-spiorad agus a dubhairt sé, Íosa a fhios agam, agus Pól a fhios agam; ach cé tusa?
16 Agus an fear a raibh an droch-spiorad ag léim orthu, agus sháraigh sé iad, agus chuaigh i bhfeidhm orthu, ionas gur theith siad amach as an teach sin nocht agus wounded.
17 Agus bhí sé seo ar eolas ag na Giúdaigh go léir agus na Gréagaigh ina gcónaí in Ephesus; agus thit eagla orthu go léir, agus ardaíodh ainm an Tiarna Íosa.
18 Agus tháinig go leor do chreid , agus d'admhaigh , agus rinne siad a ngníomhartha .
19 Thug go leor acu freisin a bhain úsáid as ealaíona aisteacha a gcuid leabhar le chéile, agus dódh iad os comhair na bhfear go léir: agus rinne siad a luach a chomhaireamh, agus fuair siad é caoga míle píosa airgid.
20 Mar sin d'fhás briathar Dé go tréan agus tháinig sé i réim.

21 Nuair a chríochnaigh na nithe seo, bheartaigh Pól sa spiorad, nuair a chuaigh sé tríd an Mhacadóin agus Achaia, dul go Iarúsailéim, ag rá, Tar éis dom a bheith ann, ní mór dom an Róimh a fheiceáil freisin.
22 Mar sin chuir sé isteach sa Mhacadóin beirt acu a bhí ag freastal air, Timótéus agus Erastus; ach d'fhan sé féin san Áis ar feadh séasúr.
23 Agus mar an gcéanna níor tháinig aon chorraíl beag ar an mbealach sin.
24 Mar gheall ar fhear ar leith darbh ainm Demetrius, gabha airgid, a rinne scríobacha airgid do Dhíaná, níor thug sé gnóthachan beag do na ceardaithe;
25 Ar ghlaoigh sé i dteannta lucht na ceirde céanna, agus a dúirt, A dhaoine, tá a fhios agaibh gur tríd an gceird seo atá ár saibhreas againn.
26 Ina theannta sin feiceann agus cloiseann sibh, ní hé amháin in Ephesus, ach beagnach ar fud na hÁise go léir, gur chuir an Pól seo ina luí air agus d’iompaigh sé ar shiúl mórán daoine, á rá nach déithe iad a rinneadh leis na lámha:
27 Ionas nach é sin amháin atá ár gceird i mbaol a chur ar neamhní; acht mar an gcédna go ndeunfí teampull na mór-bhuidhe Diana, agus go sgriosfaí a h-áilleacht, a n-adhradh an Asia uile agus an domhan.
28 Agus ar n-a chlos dóibh na briathra so, do bhádar lán d'fhearg, agus do ghlaoidh siad, ag rádh, Is mór Dia na n-Eifiseach.
29 Agus líontar an chathair go léir le mearbhall: agus ar ghabháil Gaius agus Aristarchus, fir na Macadóine, compánaigh Phóil ag taisteal, chuaigh siad d'aon toil isteach sa amharclann.
30 Agus nuair ba mhaith le Pól dul isteach sa phobal, níor fhulaing na deisceabail dó.
31 Agus chuir dream ar leith de cheann feadhna na hÁise, a bhí ina chairde, chuige é, á iarraidh air gan dul isteach sa amharclann.
32 Ghlaodh cuid acu, mar sin, rud amháin, agus rud eile: óir bhí mearbhall ar an gcomhthionól; agus ní raibh a fhios ag an gcuid ba mhó díobh cad chuige a tháinig siad le chéile.
33 Agus tharraing siad Alastar as an iliomad, na Giúdaigh á chur chun tosaigh. Agus do chuaidh Alastar 'na láimh, agus do rinne sé a chosnamh ar an tsluagh.
34 Ach nuair a bhí a fhios acu gur Ghiúdach a bhí ann, d’aon ghuth ar fad i dtimpeall dhá uair an chloig a ghlaoigh amach, Is mór í Diana na nEifiseach.
35 Agus nuair a thaithnigh cléireach an bhaile an sluagh, a dubhairt sé, A fhir Ephesus, cad é an duine nach bhfuil a fhios aige go bhfuil cathair na nEifiseach ina adhradh don bhandia mhór Diana, agus don íomhá a thit anuas ó Iúpatar. ?
36 Ar anadhbharsin do bhrígh nach féidir na neithe so do labhairt i n-aghaidh, is cóir dhaoibh a bheith ciúin, agus gan aon nídh do dhéanamh go grása.
37 Oir thug sibh anso na daoine seo, nach robálaithe eaglaisí iad, ná blasphemers bhur bandia.
38 Ar an ábhar sin, má bhíonn ábhar ag Demetrius, agus ag na ceardaithe atá in éineacht leis, in aghaidh aon duine, tá an dlí oscailte, agus tá teachtaí ann: impíd siad a chéile.
39 Ach má fhiosraíonn sibh aon ní a bhaineann le cúrsaí eile, cinnfear é i gcomhthionól dleathach.
40Oir is baol dúinn a bheith curtha faoi cheist mar gheall ar chorraíl an lae seo, gan aon chúis lena bhféadfaimis cuntas a thabhairt ar an gcomhthionól seo.
41 Agus nuair a labhair sé mar seo, dhíbir sé an tionól.

CAIBIDIL 20

1Agus tar éis deireadh a chur leis an gcrónán, ghlaoigh Pól na deisceabail chuige, agus ghlac sé leo iad, agus d’imigh leo chun dul isteach sa Mhacadóin.
2 Agus nuair a chuaigh sé thar na cearnaí sin, agus tar éis an iomad earcail a thabhairt dóibh, tháinig sé isteach sa Ghréig .
3 Agus d'fhan trí mhí. Agus nuair a bhí na Giúdaigh ag fanacht air, agus é ar tí seoladh isteach sa tSiria, bheartaigh sé filleadh tríd an Mhacadóin.
4 Agus chuaigh sé isteach san Áise Sopater de Berea; agus de na Teasalónaigh, Aristarchus agus Secundus; agus Gaius Derbe, agus Timoteus; agus na hÁise, Tichicus agus Trophimus.
5 D’fhanadar seo ag imeacht uainn i dTróas.
6 Agus sheolamar ar shiúl ó Filipí tar éis laethanta an aráin neamhghoirtithe, agus tháinig muid chucu go Troas i gcúig lá; áit ar chongamar seacht lá.
7 Agus ar an gcéad lá den tseachtain, nuair a tháinig na deisceabail an ceann a bhriseadh aráin, seanmóir Pól dóibh, réidh chun imeacht ar maidin; agus lean sé dá chaint go meán oíche.
8 Agus bhí go leor soilse sa seomra uachtarach, áit a raibh siad bailithe le chéile.
9 Agus shuigh fear óg ar leith darbh ainm Eutychus i bhfuinneog, agus é tar éis titim i gcodladh domhain: agus nuair a bhí Pól fada ag seanmóireacht, chuaigh sé ina chodladh, agus thit sé anuas ón tríú lochta, agus tógadh marbh é.
10 Agus do chuaidh Pól síos , agus do thuit sé air , agus ag gabháil dó a dubhairt sé , ná bígí ag imtheacht ; óir atá a bheatha ann.
11 Nuair a d’éirigh sé dá bhrí sin suas arís, agus a bhris arán, agus d’ith sé, agus labhair sé tamall fada, go dtí sos an lae, mar sin d’imigh sé.
12 Agus thug siad an t-ógánach beo, agus ní raibh a bheag sólás.
13 Agus chuamar roimhe chun luinge, agus sheolamar go hAsos, ag iarraidh Pól a ghabháil isteach: óir is mar sin a cheap sé, ag cuimhneamh air féin dul ar aghaidh.
14 Agus nuair a bhuail sé linn ag Asos, thógamar isteach é, agus tháinig go Mitilene.
15 Agus sheolamar as sin, agus tháinig an lá arna mhárach os comhair Chios; agus an lá arna mhárach thángamar go Samos, agus d'fhanamar go Trogyllium; agus an lá arna mhárach tháinig muid go Miletus.
16Oir bhí rún daingean ag Pól seoladh a dhéanamh go hEphesus, mar nach ndéanfadh sé a chuid ama san Áise: óir rinne sé deifir, dá mba é ba fhéidir leis, a bheith i Iarúsailéim lá na gCincíse.
17 Agus ó Mhiletus chuir sé fios go hEphesus, agus ghlaoigh sé seanóirí na heaglaise.
18 Agus nuair a tháinig siad chuige, a dúirt sé ríu, Tá a fhios, ón gcéad lá a tháinig mé chun na hÁise, cad a bhí mé in éineacht leat gach séasúir,

19 Ag déanamh seirbhíse don Tiarna leis an uile uirísle meabhrach, agus leis an iliomad deora, agus teampaill, a tharla dom trí bhréagadh na nGiúdach:
20 Agus mar a choinnigh mé ar ais rud ar bith a bhí tairbheach daoibh, ach a léirigh daoibh, agus a mhúin go poiblí sibh, agus ó theach go teach,
21 Ag déanamh fianaise do na Giúdaigh, agus freisin do na Gréagaigh, aithrí i leith Dé, agus creideamh i leith ár dTiarna Íosa Críost.
22 Agus anois, féuch, táim ag dul i gceangal sa spiorad go Iarúsailéim, gan fhios agam na neithe a thiocfas dom ann:
23 Ach amháin go bhfinníonn an Spiorad Naomh i ngach cathair, á rá go gcloífidh bannaí agus gort orm.
24 Ach ní ghluaiseann aon cheann de na nithe seo mé, agus ní mheas mé mo shaol grá dom féin, ionas go gcríochnóidh mé mo chúrsa le lúcháir, agus an mhinistreacht a fuair mé ón Tiarna Íosa, chun soiscéal grásta Dé a fhianú. .
25 Agus anois , féuch , tá a fhios agam go léir , i measc a bhfuil imithe mé ag seanmóir ríocht Dé , ní fheicfidh mé mo aghaidh níos mó .
26 Ar an ábhar sin glacaim le cur in iúl daoibh an lá seo go bhfuilim glan ó fhuil na ndaoine go léir.
27Oir níor dhíbir mé comhairle Dé uile a chur in iúl daoibh.
28 Tabhair aire dá bhrí sin díbh féin, agus don tréad go léir, ar a ndearna an Spiorad Naomh maoirseoirí oraibh, chun eaglais Dé a cheannaigh sé lena fhuil féin a chothú.
29Oir is eol dom seo, go rachaidh mac tíre truamhéileach isteach i bhur measc tar éis dom imeacht, gan an tréad a shábháil.
30 Chomh maith leis sin éireoidh daoine díbh féin, ag labhairt rudaí claon, chun deisceabail a tharraingt chucu ina ndiaidh.
31 Bígí ag faire, dá bhrí sin, agus cuimhnigh, i gceann trí bliana, nár scoir mé de rabhadh a thabhairt gach oíche agus lá le deora.
32 Agus anois, a bhráithre, molaim sibh do Dhia, agus do bhriathar a ghrásta, atá in ann sibh a thógáil suas, agus oidhreacht a thabhairt daoibh ina measc siúd go léir atá naofa.
33 Ní shann mé airgead, ná ór, ná culaith fir.
34 Seadh, tá a fhios agaibh féin, gur fhreastail na lámha seo do mo riachtanais, agus dóibh siúd a bhí in éineacht liom.
35 Do thaisbeáin mé daoibh an uile ní, cionnas is cóir daoibh an tsaothrughadh do dhéanamh ar an lag, agus cuimhneamh ar bhriathra an Tighearna Iósa, mar a dubhairt sé, Is mó beannuighthe tabhairt ná glacaibh.
36 Agus nuair a labhair sé mar seo, chuaigh sé ar a ghlúine, agus ghuigh sé leo go léir.
37 Agus gol siad go léir go goirt, agus thit ar mhuineál Phóil, agus phóg é,
38 Ag déanamh bróin do na briathra a labhair sé, nach bhfeicfidís a aghaidh níos mó. Agus chuaigh siad leis go dtí an long.

CAIBIDIL 21

1Agus tar éis dúinn a bheith faighte uathu, agus seolta againn, tháinig muid ar bhealach díreach go Coos, agus an lá ina dhiaidh sin go Róid, agus as sin go Patara:
2 Agus ar lorg long ag seoladh anonn go Peinicia, chuamar ar bord, agus chuamar amach.
3Agus nuair a fuaireamar an Chipir amach, d'fhágamar ar an láimh chlé í, agus sheolamar isteach sa tSiria, agus thuirlingeamar i dTír: óir ann sin bhí an long chun a hualach a scaoileadh.
4 Agus ag lorg dheisceabail, d'fhanamar ann seacht lá: a dúirt le Pól tríd an Spiorad, gan dul suas go Iarúsailéim.
5 Agus nuair a bhí na laethanta sin críochnaithe againn, d'imigh muid agus chuaigh ár mbealach; agus thug siad go léir ar ár slí sinn, le mná céile agus leanaí, go raibh muid amach as an gcathair: agus chuaigh muid ar ár glúine síos ar an gcladach, agus guí.
6 Agus ar ndul d'ár n-iarraidh ar a chéile, do ghabhamar long; agus d'fhilleadar abhaile arís.
7Agus nuair a chríochnaigh muid ár gcúrsa ó Thír Eoghain, tháinig muid go Ptolemais, agus chuireamar beannú ar na bráithre, agus d'fhanamar lá amháin leo.
8An lá arna mhárach d'imigh sinne de chomhluadar Phóil, agus tháinig muid go Cesaréá: agus chuamar isteach i dteach Pilib an soiscéalaí, duine den seachtar; agus d'fhan sé leis.
9 Agus bhí ceathrar iníonacha ag an bhfear céanna, maighdeana, a rinne tairngreacht.
10 Agus mar a d'fhanamar ann go leor laethanta, tháinig fáidh áirithe darbh ainm Agabus anuas ó Iúdáia.
11 Agus nuair a tháinig sé chugainn, ghlac sé crios Phóil, agus cheangail sé a lámha agus a chosa féin, agus dúirt sé, Mar seo a deir an Spiorad Naomh, Mar sin, beidh na Iúdaigh i Iarúsailéim a cheangal ar an duine ar leis an crios seo, agus a thabhairt isteach é. lámha na nGintlithe.
12 Agus nuair a chualamar na nithe seo, d'iarr muidne agus muintir na háite sin air gan dul suas go Iarúsailéim.
13 Ansin d'fhreagair Pól, Cad is ciall daoibhse a bheith ag gul agus ag briseadh mo chroí? óir táim réidh ní amháin le bheith ceangailte, ach freisin chun bás a fháil in Iarúsailéim ar son ainm an Tiarna Íosa.
14 Agus an uair nách éidir a chur ina luí orainn, do scoireamar, ag rádh, Go ndéana toil an Tighearna.
15 Agus tar éis na laethanta sin thógamar suas ár carráistí, agus chuaigh suas go Iarúsailéim.
16 Chuaigh roinnt de dheisceabail Chaesaré linn freisin, agus thug siad leo Mnason amháin ón gCipir, sean deisceabal, ar chóir dúinn lóistín a dhéanamh leis.
17 Agus nuair a tháinig muid go Iarúsailéim, ghlac na bráithre go áthas orainn.
18 Agus an lá dár gcionn chuaigh Pól isteach linn go Séamas; agus bhí na seanóirí go léir i láthair.
19 Agus nuair a chuir sé beannú dóibh, d'fhógair sé go háirithe na rudaí a d'oibrigh Dia i measc na nGintl ina mhinistreacht.
20 Agus nuair a chuala siad é, thug siad glóir don Tiarna, agus dúirt sé ris, Feiceann tú, a dheartháir, cé mhéad mílte Giúdach ann a chreideann; agus tá siad uile díograiseach faoin dlí:
21 Agus tá siad curtha in iúl duit, go múineann tú do na Giúdaigh go léir atá i measc na Gentile Maois a thréigean, á rá nár cheart dóibh a gcuid leanaí a timpeallghearradh, ná siúl de réir na gcleachtais.
22 Cad é mar sin? ní foláir don tsluagh teacht le chéile: óir éistfidh siad gur tháinig tusa.
23 Déan mar sin mar a deirimid leat: Tá ceathrar fear againn a bhfuil bóta orthu;

24 Iad a ghlacadh , agus purify thyself leo , agus a bheith ag muirir leo , gur féidir leo shave a gceann : agus d'fhéadfadh go léir a fhios go bhfuil na rudaí sin , inar cuireadh in iúl dóibh mar gheall ort , rud ar bith ; ach go ndéanfá féin freisin siúl go hordúil, agus go gcoimeádann tú an dlí.
25 Maidir leis na Gintlithe a chreideann, scríobhamar agus tá sé de thátal againn nach mbreathnaíonn siad a leithéid de rud, ach amháin go gcoimeádann siad iad féin ó nithe a ofráiltear do íol, agus ó fhuil, agus ó thacht, agus ó striapachas.
26 Ansin ghabh Pól na fir, agus an lá dár gcionn á íonghlanadh é féin leo chuaigh isteach sa teampall chun críoch laethanta an ghlanúcháin a chur in iúl, go dtí go ndéanfaí ofráil ar son gach duine acu.
27 Agus nuair a bhí na seacht lá beagnach críochnaithe, nuair a chonaic na Giúdaigh ón Áise é sa teampall, spreag siad an pobal go léir agus chuir siad lámh air;
28 Ag caoineadh, a Fheara Iosrael, cuidigh libh: Seo é an duine a mhúineann gach uile dhuine i gcoinne an phobail, agus an dlí, agus na háite seo, agus a thug na Gréagaigh isteach sa teampall freisin, agus thruailligh an áit naofa seo.
29 (Oir bhí siad feicthe acu roimhe seo sa chathair Trophimus an Eifisigh, a cheap siad a thug Pól isteach sa teampall.)
30 Agus do ghluaiseadar an chathair go léir , agus do rith na daoine le chéile : agus rugadar Pól , agus tharraingeadar amach as an teampoll é : agus ar ball dhún na doirse.
31 Agus iad ag dul ar tí é a mharú, tháinig scéala go dtí príomhchaptaen an ghrúpa, go raibh Iarúsailéim go léir i gcruachás.
32 A ghlac láithreach saighdiúir agus ceannairí, agus rith síos dóibh: agus nuair a chonaic siad an captaen príomhfheidhmeannach agus na saighdiúirí, d'fhág siad buille de Pól.
33 Ansan do tháinig an t-árd-cheannaire 'n-a chóngar, agus do rug leis é, agus d'órduigheadh é a cheangal le dhá shlabhra; agus d'éiligh sé cé hé féin, agus cad a bhí déanta aige.
34 Agus do ghlaoidh cuid eile rud amháin, agus cuid eile, am measg an t-sluaigh: agus an uair nárbh fhéidir a fhios a bheith aige deimhneacht an tslua, d'órduigh sé é a thabhairt isteach sa chaisleán.
35 Agus nuair a tháinig sé ar an staighre, is mar sin a bhí sé, gur rugadh de na saighdiúirí é as foréigean na ndaoine.
36 Do lean an líon mór daoine ina dhiaidh, ag caoineadh, Imigh leis.
37 Agus nuair a bhí Pól le tabhairt isteach sa chaisleán , a dubhairt sé ris an t - ard - chaptaen , An bhféadfainn labhairt leat ? Cé dubhairt, An féidir leat Gréigis a labhairt?
38 Nach tusa an t-Éigipteach sin a rinne corraigh roimh na laethanta seo, agus a thug amach san fhásach ceithre mhíle fear dúnmharaithe?
39 Ach a dubhairt Pól, Is duine mé ar Giúdach de Tharsas mé, cathair i gCilicia, saoránach gan aon chathair: agus, guidhim ort, leig dom labhairt ris an tsluagh.
40 Agus nuair a thug sé ceadúnas dó , sheas Pól ar an staighre , agus beckoned leis a lámh chun an phobail . Agus nuair a rinneadh ciúnas mór, labhair sé leo sa teanga Eabhraigh, ag rá:

CAIBIDIL 22

1Feara, a bhráithre, agus aithreacha, éist libh mo chosaint a dhéanaim anois daoibh.
2 (Agus nuair a chuala siad gur sa teanga Eabhraigheach a labhair sé leo, is mó tost a bhí siad: agus a deir sé,)
3 Go deimhin is duine mé ar Giúdach mé, a rugadh i dTarsus, cathair i gCilicia, ach a tógadh sa chathair seo ag cosaibh Ghamalieil, agus a theagaisc de réir dhlí na n-aithreacha, agus a bhí díograiseach i leith. A Dhia, mar atá sibh uile an lá seo.
4 Agus rinne mé géarleanúint ar an mbealach seo go dtí an bás, ag ceangal agus ag tabhairt isteach i bpríosún idir fhir agus mhná.
5 Mar an gcéanna a dhéanann an t-ardsagart fianaise a thabhairt dom, agus maoin na seanóirí go léir: uathu freisin fuair mé litreacha chun na bráithre, agus chuaigh mé go Damaisc, a thabhairt orthu siúd a bhí ceangailte ann go Iarúsailéim, chun pionós a ghearradh.
6 Agus tharla, agus mé ag déanamh mo thurais, agus ag druidim i ngar do Dhamascus thart ar mheán lae, gur dhealraigh go tobann ó neamh solas mór mór mo thimpeall.
7 Agus thit mé ar an talamh , agus chuala guth ag rá liom , A Shóil , a Shóil , cén fáth a bhfuil tú ag géarleanúint orm ?
8 Agus d'fhreagair mé, Cé hé thusa, a Thiarna? Agus a dubhairt sé liom, Is mise Íosa ó Nasarét, a bhfuil tú géarleanúint.
9 Agus chonaic na daoine a bhí in éineacht liom go deimhin an solas, agus bhí eagla; ach níor chuala siad glór an té a labhair liom.
10 Agus dúirt mé, Cad a dhéanfaidh mé, a Thiarna? Agus a dubhairt an Tiarna liom, Eirigh, agus imigh go Damaisc; agus innsfar dhuit ann sin gach ní a ceaptar dhuit a dhéanamh.
11 Agus nuair nach raibh mé in ann glóir an tsolais sin a fheiceáil, á threorú ag láimh na ndaoine a bhí in éineacht liom, tháinig mé go Damaisc.
12 Agus Ananias amháin, duine cróga de réir an dlí, a bhfuil tuairisc mhaith ó na Giúdaigh go léir a bhí ina gcónaí ann,
13 Tháinig chugam , agus sheas , agus dúirt liom , A dheartháir Saul , faigh do radharc . Agus an uair chéanna d'fhéach mé suas air.
14 Agus a dubhairt seision, Do thogh Dia ár n-aithreacha thú, go n-aithneochadh tusa a thoil, agus go bhfeicfeadh sé an t-Aonach cóir, agus go gcluinfeadh sé glór a bhéil.
15 Oir beidh tú i do fhinné aige do gach duine ar an méid atá feicthe agus cloiste agat.
16 Agus anois cén fáth a bhfuil tú ag fanacht? Eirigh, agus bí baiste, agus nigh uait do pheacaí, ag glaoch ar ainm an Tiarna.
17 Agus do thárla, ar ndul arís go Ierúsalem, agus mé ag urnaighe sa teampoll, go raibh mé i bhfochair;
18 Agus chonaic sé ag rá liom , Déan deifir , agus go tapa amach as Iarúsailéim : mar ní bheidh siad a fháil do fianaise mar gheall orm .
19 Agus dúirt mé , A Thiarna , tá a fhios acu go bhfuil mé i bpríosún agus a bhualadh i ngach sionagóg iad siúd a chreid ann ionat:
20 Agus nuair a doirteadh fuil do mhairtíreach Stiofán, bhí mé féin i mo sheasamh ag an am, agus ag aontú lena bhás, agus choinnigh mé éadaí na ndaoine a mharaigh é.

21 Agus a dubhairt seision ríom, Imigh: óir cuirfidh mé thú a fhad as so chun na nGinealach.
22 Agus thug siad dó lucht éisteachta ris an bhfocal seo , agus ansin thóg suas a guthanna , agus a dúirt , Imigh le duine den sórt sin ón talamh : mar nach bhfuil sé oiriúnach go mbeadh sé beo .
23 Agus mar a ghlaoigh siad amach , agus chaith siad a gcuid éadaí , agus chaith deannaigh san aer ,
24 D'ordaigh an t-ard-chaptaen é a thabhairt isteach sa chaisleán, agus d'iarr sé é a scrúdú le sciúrsáil; go mbeadh a fhios aige cad chuige a ghlaoigh siad ina choinne.
25 Agus agus iad á gceangal le ngoile, a dubhairt Pól ris an gcédna do bhí ina sheasamh, An bhfuil sé ceaduighthe daoibh fear Rómhánach a sciúirse, agus neamhdhaoradh?
26 Ar n-a chlos do'n cheann-céadna sin, d'imthigh sé agus d'innis sé don árd-chaiptín, ag rádh, Tabhair aire cad a dheanann tu: óir is Rómhánach an duine so.
27 Ansan do tháinig an t-árd-cheannaire, agus a dubhairt sé ris, Inis dom, an Rómhánach tú? Dúirt sé, Sea.
28 Agus d'fhreagair an t-ard-cheannaire, Le suim mhór do fuair mé an tsaoirse so. Agus a dubhairt Pól, Ach rugadh mé saor.
29 Ar ball d'imthigheadar uaidh an té a scrúdódh é: agus bhí eagla an t-árd-chaiptein air freisin, tar éis a fhios a bheith aige gur Rómhánach é, agus gur cheangail sé é.
30 Ar maidin, mar go mbeadh a fhios aige cad chuige a raibh na Giúdaigh cúisithe go cinnte dó, scaoil sé as a bhannaí é, agus d'ordaigh do na hardsagairt agus dá gcomhairle go léir teacht i láthair, agus thug sé Pól anuas, agus chuir sé os a gcomhair é.

CAIBIDIL 23

1 Agus do dhearc Pól go géar ar an gcómhairle, a dubhairt sé, A fhir agus a bhráithre, do mhair mé i n-uile choinsias maith i láthair Dé go dtí an lá so.
2 Agus d'ordaigh Ananias an t-ardsagart dóibh siúd a bhí ina seasamh in aice leis é a bhualadh ar an mbéal.
3Ansin a dubhairt Pól ris, Buailfidh Dia thú, a bhalla gheala: óir an suidheann tu chun breith orm do réir an dlí, agus an n-orduigheann tú mé a bhualadh contrárdha don dlí?
4 Agus dúirt siadsan a bhí ina sheasamh ag an am, "An bhfuil tú revilest Ardsagart Dé?"
5 An sin a dubhairt Pól, Ní fheadar, a bhráithre, gurab é an t-árd-shagart é: óir ata sgríobhtha, Ní labhraidh tú olc ar uachdranaibh do phobuil.
6 Ach nuair a thuig Pól gur Sadúsach a bhí sa chuid amháin acu, agus na Fairisínigh eile, adeir sé sa chómhairle, A dhaoine agus a bhráithre, is Fairisíneach mise, mac Phairisíneach: ar dhóchas agus ar aiséirí na marbh adeirtear mé. i gceist.
7 Agus an tan a dubhairt sé, do éirigh easaontas idir na Fairisínigh agus na Sadusaigh: agus do roinneadh an sluagh.
8 Oir a deir na Sadusaich nach bhfuil aiséirí, ná aingeal, ná spiorad: ach admhaíonn na Fairisínigh araon.
9 Agus d'éirigh gol mór: agus d'eirigh na sgríob- ughthe do na Fairisínigh, agus do thrialladar, ag rádh, Ní fhaighimíd olc ar bith san duine so: ach má labhair spiorad nó aingeal ris, ná cuirimíd cath 'na aghaidh. Dia.
10 Agus nuair a d'éirigh easaontas mór, an t-ard-chaptaen ar eagla nach mbeadh Pól tarraingthe ina phíosaí acu, d'ordaigh sé do na saighdiúirí dul síos, agus é a thógáil trí fhórsa as a measc, agus é a thabhairt isteach sa chaisleán.
11 Agus an oíche ina dhiaidh sin sheas an Tiarna taobh leis, agus dúirt sé, Bíodh dea-gháire ort, a Phóil: óir mar a rinne tú fianaise ormsa in Iarúsailéim, is mar sin is gá duit fianaise a thabhairt sa Róimh freisin.
12 Agus nuair a tháinig an lá, tháinig dream áirithe de na Giúdaigh le chéile, agus cheangail siad iad féin faoi mhallacht, ag rá nach n-íosfaidís ná nach n-ólfaidís go mbeadh Pól á mharú.
13 Agus ba mhó ná daichead a rinne an chomhcheilg seo.
14 Agus tháinig siad chun na sagairt ard agus seanóirí , agus dúirt , Táimid tar éis a cheangal orainn féin faoi mhallachta mór , nach mbeidh muid ag ithe rud ar bith go dtí go mbeidh muid marbh Pól .
15 Anois, dá bhrí sin, sibhse mar aon leis an gcomhairle a chur in iúl don phríomh-chaptaen go dtabharfaidh sé anuas chugaibh amárach é, mar go bhfiosródh sibh rud níos iomláine ina thaobh: agus táimid réidh, nó go dtiocfaidh sé i gcóngar, chun é a mharú.
16 Agus nuair a chuala mac deirfiúr Phóil a luí ina luí, chuaigh sé agus chuaigh isteach sa chaisleán, agus d'inis sé do Phól.
17 Ansan do ghlaoidh Pól ar dhuine de sna ceannardaibh chuige, agus a dubhairt sé, Beir an t-ógánach so chum an t-árd-cheannaire: óir tá rud ar leith aige le rádh leis.
18 Mar sin do ghlac sé é, agus thug sé go dtí an t-ard-cheannaire é, agus a dubhairt sé, Pól an príosúnach do ghlaoigh orm chuige, agus do ghuidh orm an t-ógánach so a thabhairt chugat, ag a bhfuil rud éigin le rádh leat.
19 Ansan do rug an t-árd-chaptaen ar láimh é, agus d'imthigh leis i leataoibh go h-áirde, agus d'fhiafruigh sé de, Cad é atá agat le rádh liom?
20 Agus a dubhairt seision, Do thoiligh na Iúdaighibh a mhian leat Pól do thabhairt anuas amáireach don chómhairle, amhail is go bhfiosródh siad rud éigin díot níos fíre.
21 Ach ná géilligí dhóibh: óir tá breis agus daichead fear ag feitheamh air, a cheangail iad féin faoi mhionn, nach n-íosfaidh ná nach n-ólfaidh siad é, go marbhadh siad é: agus anois atáid ullamh, ag lorg gealltanas uait.
22 Ansin lig an t-ard-chaptaen don ógánach imeacht, agus d'inis sé dó, "Féach nach n-insíonn tú d'aon duine gur léirigh tú na nithe seo dom."
23 Agus ghlaoigh sé chuige dhá centurion , ag rá , Déan réidh dhá chéad saighdiúir chun dul go Caesarea , agus marcach tríocha agus a deich , agus sleá dhá chéad , ar an tríú uair den oíche ;
24 Agus cuir beithígh ar fáil dóibh, le go gcuirfidís Pól air, agus go dtabharfaidís slán é go Féilics an gobharnóir.
25 Agus scríobh sé litir ar an modh seo:
26 Cuireann Claudius Lisias beannacht chuig an rialtóir is fearr Féilics.
27 Do gabhadh de sna Iúdaígh an fear so, agus do maraíodh a n-aoinfheacht iad: ansin tháinig mise maille le arm, agus d'éirigh liom é, ar thuigsin gur Rómhánach é.
28 Agus nuair a bheadh fios agam cad é an fáth ar chúisigh siad é, thug mé amach ina gcómhairle é:
29 D'airigh mise a bheith cúisithe i leith ceisteanna a ndlí, ach gan aon ní a bheith curtha faoina chúram aige b'fhiú bás nó bannaí.

30 Agus ar n-innseadh dhom cionnus a bhí na Giúdaigh ag feitheamh ar an bhfear, do chuir mé fios chugat ar ball, agus d'órduighim dá lucht cúisimh a rádh romhaibh cad a bhí aca 'na aghaidh. Slán leat.
31 Ansin ghabh na saighdiúirí, mar a ordaíodh dóibh, Pól, agus thug siad san oíche é go hAintpatris.
32 Ar maidin lá arna mhárach d'fhágadar na marcach chun dul leis, agus d'fhilleadar ar an gcaisleán:
33 Nuair a tháinig siad go Caesarea, agus a thug an litir don ghobharnóir, chuir sé Pól os a chomhair freisin.
34 Agus nuair a léigh an rialtóir an litir, d'fhiafraigh sé de cén cúige a bhí sé. Agus nuair a thuig sé gur de Cilicia é;
35 Éistfidh mé thú, ar seisean, nuair a bheidh do lucht cúisithe ag teacht freisin. Agus d'ordaigh sé é a choinneáil i halla breithiúnais Héróid.

CAIBIDIL 24

1Agus tar éis cúig lá chuaidh Anainias an t-ardsagart i bhfochair na seanóirí, agus le hóradóir áirithe darbh ainm Tertullus, a chuir in iúl don ghobharnóir i gcoinne Phóil.
2 Agus ar ngairm amach dhó, do thosnuig Tertullus ar a chúiseamh, ag rádh, Ar nadhbharsin duitse go mbainimís mór-chiúineas, agus go ndeunaimid gníomhais an-fhiúntach don náisiún so tré do sholus;
3 Glacaimid leis i gcónaí, agus i ngach áit, Felics is uaisle, le gach buíochas.
4 Dá ainneoin sin, gan mé a bheith níos trócaireach leat, guím ort go n-éistfeá linn do thrócaire cúpla focal.
5Oir tá an fear seo faighte againn ina dhuine truaigh, agus ina fhear achrannach i measc na nGiúdach go léir ar fud an domhain, agus ina cheannaire ar sheicte na Nazareneach:
6 An té a d'imigh freisin chun an teampall a thruailliú: an té a ghlac muid, agus a dhéanfaimis breithiúnas de réir ár ndlí.
7 Ach tháinig an t-ard-chaptaen Lisias orainn, agus le foréigean mhór thóg sé amach as ár lámha é,
8 Ag ordubhairt a lucht cúise do theacht chugaibh : agá sgrúdughadh cé a bhfhuil eolas agaibh ar na neithe so uile, as a gcuirimíd cúisí air.
9 Agus d'aontaigh na Giúdaigh freisin, ag rá go raibh na nithe seo amhlaidh.
10 Ansin, tar éis do Phól a ghuí ar an ngobharnóir air labhairt, d'fhreagair sé, Mar is eol dom go bhfuil tú le blianta fada i do bhreitheamh ar an náisiún seo, is mó a thugaim freagra dom féin go suairc:
11 De bhrí go dtuigfidh tú nach bhfuil ach dhá lá déag fós ó chuaigh mé suas go Iarúsailéim chun adhradh a dhéanamh.
12 Agus ní bhfuair siad mé sa teampall ag conspóid le duine ar bith, ná ag tógáil suas an phobail, ná sna sinagóga, ná sa chathair:
13 Ní féidir leo a chruthú ach na rudaí ar a bhfuil siad anois cúisithe dom.
14 Ach admhaím seo dhuit, gur mar sin a adhradh mé Dia m'aithreacha, tar éis na slí ar a dtugann siad heresy, ag creidiúint gach ní atá scríofa sa dlí agus sna fáithe:
15 Agus bíodh dóchas agat i dtreo Dé, rud a cheadaíonn siad féin freisin, go mbeidh aiséirí na marbh, idir chóir agus éagórach.
16 Agus anso do ghníomhuighim féin, do bheith agam do shíor ar neamhnídh coinsias i leith Dé, agus i leith na bhfear.
17 Anois tar éis blianta fada tháinig mé chun déirce a thabhairt do mo náisiún, agus ofrálacha.
18 Ar an ábhar sin fuair Giúdaigh áirithe ón Áis mé íonaithe sa teampall, ní leis an iliomad ná le suaitheadh.
19Cé ba cheart a bheith anseo romhat, agus a chuir ina choinne, dá mba rud é gur chóir dóibh a bheith i mo choinne.
20 Nó dá ndéarfaidís seo anseo, má fuair siad aon olc ag déanamh ionam, agus mé i mo sheasamh os comhair na comhairle,
21 Ach amháin an t-aon ghuth so do ghlaoidh mé i m' sheasamh 'n-a measg, Ag gabháil d'aiseirigh na marbh adeirim libh an lá so.
22 Agus nuair a chuala Felics na nithe seo , agus eolas níos foirfe aige ar an mbealach sin , do chuir sé siar iad , agus a dúirt , Nuair a Lisias an captaen príomhfheidhmeannach a thagann anuas , beidh a fhios agam an deireadh do ní.
23 Agus d'ordaigh sé don cheannaire Pól a choinneáil, agus saoirse a ligean dó, agus gan éinne dá lucht aitheantais a thoirmeasc chun freastal air, nó teacht chuige.
24 Agus tar éis laethanta áirithe, nuair a tháinig Felix lena bhean Drusilla, a bhí ina Iúdaí, chuir sé chun Paul, agus d'éist leis i dtaobh an chreidimh i gCríost.
25 Agus mar a bhí sé ag réasúnú na fíréantachta, na stuamachta, agus an bhreithiúnais atá le teacht, tháinig crith ar Felix, agus d'fhreagair sé, Imigh leat an t-am seo; nuair a bheidh séasúr caoithiúil agam, glaofaidh mé ort.
26 Bhí súil aige freisin go dtabharfaí airgead dó ó Phól, go scaoilfeadh sé é: dá bhrí sin chuir sé chuige níos minice, agus labhair sé leis.
27 Ach tar éis dhá bhliain tháinig Porcius Festus isteach i seomra Felics: agus d'fhág Féilics toilteanach sásamh a thabhairt do na Giúdaigh, agus d'fhág sé faoi cheangal é.

CAIBIDIL 25

1Nuair a tháinig Festus isteach sa chúige, tar éis trí lá chuaigh sé suas ó Chaesarea go Iarúsailéim.
2 Ansin chuir an t-ardsagart agus ceannasaithe na nGiúdach é in iúl dó i gcoinne Phóil, agus ghuigh siad air,
3 Agus d'iarr sé deadh-ghean 'n-a aghaidh, go gcuirfe sé ar a shon go Iarúsailéim, ag feitheamh ar an tslighe chun é mharbhú.
4 Ach d'fhreagair Festus, Pól a choimeád i gCesaréa, agus go n-imeodh sé féin go luath ansin.
5 Lig dóibh dá bhrí sin, a dúirt sé, atá in bhur measc, dul síos in éineacht liom, agus cúisigh an fear seo, má tá aon olc ann.
6Agus nuair a d'fhan sé ina measc níos mó ná deich lá, chuaigh sé síos go Caesarea; agus an lá arna mhárach ina shuí ar shuíochán an bhreithiúnais d'ordaigh Pól a thabhairt.
7Agus nuair a tháinig sé, sheas na Giúdaigh a tháinig anuas ó Iarúsailéim ina thimpeall, agus rinne siad mórán casaoidí troma i gcoinne Phóil, rud nárbh fhéidir leo a chruthú.
8 Agus é ag freagairt dó féin, "Ní in aghaidh dhlí na nGiúdach, ná in aghaidh an teampaill, ná in aghaidh Chaesar fós, a rinne mé cion ar bith."
9 Ach d'fhreagruigh Festus toil do na Giúdaigh, agus d'fhreagair Pól, agus dubhairt sé, An rachaidh tú suas go

Ierúsalem, agus go dtabharfar breith ar na nithibh so romhamsa?
10 Ansin dúirt Pól, Seasann mé ag cathair bhreithiúnais Chaesar, áit ar cheart dom a bhreithiúnas: ní dhearna mé aon éagóir ar na Giúdaigh, mar is eol duit go maith.
11Oir más ciontóir mé, nó má rinne mé aon ní fiúntach chun báis, ní dhiúltaím bás a fháil: ach mura bhfuil aon ní de na rudaí seo a gcuireann siad seo ina leith mo chúis, ní féidir le duine ar bith mé a sheachadadh dóibh. Déanaim achomharc chuig Caesar.
12 Ansin, nuair a bhí Festus tar éis dul i gcomhairle leis an gcomhairle, d'fhreagair sé, An bhfuil tú achomharc a dhéanamh chun Caesar? go Caesar rachaidh tú.
13 Agus tar éis laethanta áirithe tháinig an rí Agripa agus Bernice go Caesarea chun fáilte a chur roimh Fhestus.
14 Agus ar mbeith dhóibh ann iomad lá, do dhearbhuigh Festus cúis Phóil don rígh, ag rádh, Atá duine áiridhe fágbháil i gceangail ag Felics:
15 Mar gheall air, nuair a bhí mé in Iarúsailéim, chuir na hardsagairt agus seanóirí na nGiúdach é in iúl dom, ag iarraidh breithiúnas a thabhairt ina choinne.
16 Dár fhreagair mé, Ní hé nós na Rómhánaigh duine ar bith a thabhairt chun báis, sula mbeadh an lucht cúisithe ag an té a chúisítear aghaidh ar a chéile, agus go mbeadh cead aige freagra a thabhairt dó féin i dtaobh na coire a cuireadh ina aghaidh.
17 Dá bhrí sin, nuair a tháinig siad anso, shuigh mé gan mhoill ar an lá amárach ar shuíochán an bhreithiúnais, agus d'ordaigh an fear a thabhairt amach.
18 Ina choinne, nuair a d'éirigh na cúisitheoirí ina n-áit, níor thug siad aon chúiseamh i leith na nithe a cheap mé:
19 Ach bhí ceisteanna áirithe ina aghaidh faoina piseog féin, agus faoi Íosa amháin a bhí marbh, a dhearbhaigh Pól a bheith beo.
20 Agus mar go raibh amhras orm faoi na ceisteanna sin, d'fhiafraigh mé de an rachadh sé go Iarúsailéim, agus go dtabharfar breith ar na nithe sin ann.
21 Ach nuair a d'iarr Pól go gcoimeádfaí é d'éisteacht Ágastas, d'ordaigh mé é a choinneáil go dtí go gcuirfinn go Caesar é.
22 Ansan a dubhairt Agripa ri Festus, do chluinfinn féin an duine féin freisin. Amárach, ar seisean, éistfidh tú leis.
23 Agus ar an lá amárach, nuair a tháinig Agripa, agus Bernice, le mór mór, agus chuaigh isteach go dtí an áit éisteachta, mar aon leis na príomh-cheannairí, agus fir na cathrach, ar ordú Festus a thabhairt amach Paul.
24 Agus a dubhairt Festus, A rí Agripa, agus na fir uile atá anso i láthair maille ruinn, feiceann sibh an fear so, ar a ndearna an mhór-shluagh Iúdaígh go léir liom, ag Ierúsalem, agus ann so mar an gcéudna, ag gol nár cheart dó. maireachtáil níos faide.
25 Ach nuair a fuair mé amach nach ndearna sé aon ní fiúntach chun báis, agus go ndearna sé féin achomharc go Augustus, chinn mé é a chur chuige.
26 Nach bhfuil aon ní áirithe agam le scríobh chun mo thiarna. Uime sin thug mé amach romhat é, agus go háirithe romhat, a rí Agripa, chun, tar éis dom a scrúdú, go mbeadh rud éigin le scríobh agam.
27 Mar is dóigh liomsa nach bhfuil sé réasúnach príosúnach a chur chun cinn, agus gan na coireanna a cuireadh ina choinne a chur in iúl.

CAIBIDIL 26

1 Ansin dúirt Agripa le Pól, Tá cead agat labhairt ar do shon féin. Ansin shín Pól an lámh amach, agus d'fhreagair sé ar a shon féin:
2 Is dóigh liom go bhfuil áthas orm, a rí Agripa, mar go dtabharfaidh mé freagra ar mo shon féin inniu os do chomhair maidir leis na nithe go léir a gcuirtear na Giúdaigh ina leith:
3 Go háirithe mar is eol dom thú a bheith saineolach ar gach nós agus ceist atá i measc na nGiúdach: uime sin guím ort éisteacht liom go foighneach.
4 Mo shlí bheatha ó m'óige, a bhí ar dtús i measc mo náisiún féin in Iarúsailéim, aithne ar na Giúdaigh go léir;
5 A raibh aithne acu orm ó thús, dá dtabharfaidís fianaise, gur i ndiaidh an tseic is déine dár reiligiún a mhair mé i mo Phairiseach.
6 Agus anois seasaim agus breithnítear mé mar gheall ar dhóchas gealltanas Dé dár n-aithreacha:
7 Leis an ngeallúint sin tá súil ag ár dá threibh déag, láithreach ag freastal ar Dhia de ló is d'oíche, teacht. Ar son an dóchais sin, a rí Agripa, táim cúisithe ag na Giúdaigh.
8 Cén fáth ar chóir smaoineamh ar rud dochreidte leatsa, go n-ardódh Dia na mairbh?
9 Shíl mé go fírinneach liom féin, gur chóir dom a lán rudaí a dhéanamh contrártha d'ainm Íosa Nazarat.
10 Rud a rinne mé freisin in Iarúsailéim: agus go leor de na naoimh dhún mé suas i bpríosún, tar éis a fuair údarás ó na sagairt ard; agus nuair a cuireadh chun báis iad, thug mé mo ghuth ina n-aghaidh.
11 Agus rinne mé pionós orthu go minic i ngach sionagóg, agus iallach orthu blaspheme; agus ar mo mheabhair ina gcoinne, rinne mé géarleanúint orthu go cathracha coimhthíocha.
12 Leis sin agus mé ag dul go Damaisc faoi údarás agus faoi choimisiún ó na hardsagairt,
13 Ag meán lae, a rí, chonaic mé ar an mbealach solas ó neamh, os cionn gile na gréine, ag lonrú timpeall orm agus iad siúd a bhí ag taisteal liom.
14 Agus nuair a bhí muid go léir tar éis titim ar an talamh , chuala mé guth ag labhairt liom , agus ag rá sa teanga Eabhrais , A Shóil , A Shóil , cén fáth a bhfuil tú ag géarleanúint orm ? is deacair dhuit cic a chur ar na priocanna.
15 Agus dúirt mé, Cé hé thusa, a Thiarna? Agus dúirt sé, Is mise Íosa a bhfuil tú géarleanúint.
16 Ach eirigh, agus seas ar do chosa: óir tá mé le feiceáil dhuit chun na críche seo, chun tú a dhéanamh ministir agus finné araon de na rudaí a bhfuil tú ag feiceáil, agus de na nithe ina mbeidh mé le feiceáil dhuit;
17 Ag do shaoradh ó na daoine agus ó na Gintlithe a gcuirim chugat anois thú,
18 A súile a oscailt, agus iad a iompú ó dhorchadas go solas, agus ó chumhacht Sátan go Dia, chun go bhfaighidh siad maithiúnas na bpeacaí, agus oidhreacht ina measc siúd atá naomhaithe ag an gcreideamh atá ionamsa.
19 Leis sin, a rí Agripa, ní raibh mé easumhal don fhís neamhaí:
20 Ach chuir sé in iúl dóibh ar dtús na Damaisc, agus in Iarúsailéim, agus ar fud chóstaí Iúdáia go léir, agus ansin

do na Gintlithe, go ndéanfaidís aithrí agus iompú chun Dé, agus go ndéanfadh siad oibreacha le chéile chun aithrí.
21 Ar na cúiseanna seo ghabh na Giúdaigh mé sa teampall, agus chuaigh siad ar tí mé a mharú.
22 Mar sin tar éis dom cúnamh Dé a fháil, leanaim go dtí an lá inniu, ag finné idir bheag agus mhór, ag rá rudaí ar bith eile seachas na rudaí a dúirt na fáithe agus Maois ba cheart a theacht:
23 Go n-imeodh Críost, agus go n-éireodh sé ar an gcéad duine d'éirigh ó mhairbh, agus go dtaispeánfadh sé solas don phobal, agus do na Gintlithe.
24 Agus an tan do labhair sé mar sin ar a shon féin, a dubhairt Festus le guth árd, A Phóil, tá tú taobh leat féin; cuireann mórán foghluim ar buile thú.
25 Ach a dubhairt seision, Ní misde mise, a Fhestuis is uaisle; ach labhair amach focail na fírinne agus na macántachta.
26Oir a bhfuil a fhios ag an rí na nithe seo, a bhfuil mé ag labhairt faoi shaoirse os a chomhair freisin: mar tá mé cinnte nach bhfuil aon cheann de na rudaí i bhfolach air; óir ní dhearnadh an ní so i gcúinne.
27 A rí Agripa, an gcreideann tusa na fáithe? Tá a fhios agam go gcreideann tú.
28 Ansin dúirt Agripa le Pól, Is beag a chuireann tú ina luí orm a bheith i mo Chríostaí.
29 Agus a dubhairt Pól, Ba mhaith liom do Dhia, go raibh ní amháin tusa, ach freisin go léir a éisteann liom inniu, idir beagnach, agus ar fad mar atá mé, ach amháin na naisc seo.
30Agus nuair a labhair sé mar seo, d'éirigh an rí suas, agus an gobharnóir, agus Bernice, agus na daoine a bhí ina suí leo:
31 Agus ar imtheacht dhóibh, do labhradar eatorra féin, ag rádh, Ní dhéanann an duine so aon ní fiúntach chun báis ná i gceangal.
32 Ansin dúirt Agripa le Festus, B'fhéidir go gcuirfí an duine seo faoi shaoirse, mura ndéanfadh sé achomharc chun Caesar.

CAIBIDIL 27

1Agus nuair a chinneadar go seolfaimis isteach san Iodáil, thugadar Pól agus príosúnaigh áirithe eile d'aon duine darbh ainm Iúlius, ceannaire de bhuíon Ágastas.
2 Agus ag dul isteach i long Adramittium, sheolamar, rud a chiallaíonn seoladh le cóstaí na hÁise; duine Aristarchus, Macadónach de Thesalonica, do bheith linn.
3 Agus an lá arna mhárach chuamar i dteagmháil le Sídon. Agus ghuigh Iúlius go cúirtéiseach ar Phól, agus thug sé cead dó dul chun a chairde chun é féin a athnuachan.
4 Agus nuair a sheolamar as sin, sheolamar faoin gCipir, mar go raibh na gaotha contrártha.
5 Agus nuair a sheol muid thar farraige na Cilicia agus na Pamphilia, tháinig muid go dtí Míorá, cathair de Licia.
6 Agus fuair an ceannaire ann long de Alecsandria ag seoladh isteach san Iodáil; agus chuir sé ann sinn.
7 Agus tar éis dúinn iomad laethe do sheóladh go mall, agus gann do theacht anonn i n-aghaidh Cnidus, an ghaoth gan fhulaingt orainn, sheolamar faoin gCréit, anonn i gcoinne Bradán;
8 Agus ar éigean a rith sé, tháinig go dtí áit ar a dtugtar Na tearmainn aonach; i ngar don a raibh cathair Lasea.
9Nuair a bhí mórán ama caite, agus an tseoltóireacht contúirteach anois, mar go raibh an troscadh thart cheana féin, d'admhaigh Pól iad,
10 Agus a dubhairt seision ríu, A dhuine uasail, tuigim go n-imreoidh an turas so gort agus go mór-mhór, ní hé amháin don luchta agus don luing, acht dár mbeatha-ne mar an gcéanna.
11 Mar sin féin chreid an ceannaire an máistir agus úinéir na loinge, níos mó ná na nithe a labhair Pól.
12 Agus do bhrígh nach raibh an cuan comónta don gheimhreadh ann, do chomhairligh don chuid is mó imtheacht as sin freisin, dá bhféadfaidís ar aon mhodh sroichint go Phenice, agus an geimhreadh as sin; is caladh don Chréit é, agus atá i dtreo an iardheiscirt agus an iarthuaiscirt.
13 Agus nuair a shéid an ghaoth theas go bog, ag ceapadh go raibh a n-aidhm bainte amach acu, ag scaoileadh leo as sin, sheol siad i ngar don Chré.
14 Ach ní fada ina dhiaidh sin d'éirigh gaoth mhór ina coinne, ar a dtugtar Euroclydon.
15 Agus nuair a bhí an long gafa , agus nach bhféadfadh sí iompróidh suas sa ghaoth , lig muid di tiomáint .
16 Agus ag imtheacht fá oileán ar leith dá ngairthear Clauda, do bhí mórán oibre le teacht againn ar an mbád:
17 Agus nuair a chuaigh siad i bhfostú, d'úsáid siad cabhracha, faoi bhun na loinge; agus, ar eagla go dtitfeadh siad isteach sa ghaineamhlach, seol stróicthe, agus mar sin tiomáinte iad.
18 Agus ar mbeith go mór d'iomchar dúinn, an lá arna mhárach lasadar an long;
19 Agus an tríú lá chaitheamar amach lenár lámha féin táilliúr na loinge.
20 Agus nuair nach raibh an ghrian ná na réaltaí le feiceáil i mórán laethanta, agus nach raibh aon stoirm bheag ina luí orainn, tógadh uainn an dóchas go léir go mbeimis slán.
21 Ach tar éis staonadh fada do sheas Pól amach 'n-a measg, agus dubhairt sé, A dhuine uasail, is cóir d'éisteacht liomsa, agus gan fuascailt ón gCréit, agus an dochar agus an chailliúint seo do bheith bainte amach agat.
22 Agus anois molaim daoibh a bheith lán de mhisneach: óir ní chaillfidh duine ar bith beatha ion bhur measc, ach an long.
23Oir sheas aingeal Dé liom an oíche seo, ar a bhfuilim, agus a bhfuilim ag freastal air;
24 Ag rádh, Ná bíodh eagla ort, a Phóil; ní foláir thú a thabhairt os comhair Caesar: agus, féach, thug Dia duit iad siúd go léir a sheolann leat.
25 Uime sin, a dhuine uasail, bíodh misneach mhaith agaibh: óir creidim Dia, go mbeidh sé mar adubhradh liom.
26 Ní foláir, áfach, sinn a chaitheamh ar oileán áirithe.
27 Ach nuair a tháinig an ceathrú oíche déag, agus sinn ag tiomáint suas agus síos in Adria, thart ar mheán oíche mheas na longa go ndeachaigh siad i ngar do thír éigin;
28 Agus fuaireadar é, agus fuair sé fiche aithrí : agus ar imtheacht beagán eile dhóibh, do sheinneadar arís, agus fuaireadar é cúig aithreacha déag.
29 Ar eagla na heagla go mbeimis ag titim ar charraigeacha, chaitheadar ceithre ancaire as an deireadh, agus chaitheadar an lá.
30 Agus nuair a bhí na longa ar tí teitheadh as an long, agus iad tar éis an bád a ligean síos san fharraige, faoi

dhath mar go mbeadh ancairí á gcaitheamh acu as an longfort,

31 Dúirt Pól leis an gCeannach agus leis na saighdiúirí, Mura bhfanann siad seo sa long, ní féidir sibh a shábháil.

32 Ansin ghearr na saighdiúrí rópaí an bháid de, agus lig siad di titim amach.

33 Agus ag druidim an lae, d'iarr Pól orthu uile feoil a ghlacadh, ag rádh, Is é an lá seo an ceathrú lá déag a d'fhan sibh agus a d'fhan sibh ag troscadh gan aon ní a ghlacadh.

34 Uime sin adeirim ribh feoil éigin do ghlacadh : óir atá so chum bhur sláinte : oir ní thiocfas fionnadh ó cheann aon neach agaibh.

35 Agus an tan do labhradh sé mar so, do ghlac sé arán, agus do thug sé buidheachas do Dhía 'na láthair uile : agus ar briseadh dhó, do thosnuigh sé ar ithe.

36 Ansin bhí lúcháir orthu go léir, agus ghlac siad roinnt feola freisin.

37 Agus do bhíomar go léir sa luing dhá chéad trí fichid agus sé anam déag.

38 Agus nuair a bhí a ndóthain ithte acu, las siad an long, agus chaith siad amach an cruithneacht san fharraige.

39 Agus nuair a tháinig an lá, ní raibh a fhios acu an talamh: ach fuair siad amach loch ar leith leis an gcladach, isteach mar a raibh siad ar aigne, más féidir, a sá sa long.

40 Agus nuair a bhí na hancairí tógtha acu, chuadar féin go dtí an fharraige, agus scaoil siad na bannaí ruathair, agus chrom siad an príomhsheol chun na gaoithe, agus rinne siad i dtreo an chladaigh.

41 Agus tar éis titim isteach san áit ar bhuail dhá fharraig le chéile, rith siad an long ar talamh; agus an forepart bhfostú go tapa, agus d'fhan unmovable, ach an chuid bac a bhí briste le foréigean na dtonn.

42 Agus ba é comhairle na saighdiúrí na príosúnaigh a mharú, ar eagla go n-éireodh aon duine acu amach, agus go n-éalódh sé.

43 Ach an Céadta , toilteanach Pól a shábháil , choinnigh sé iad óna chuspóir ; agus d'órduigh siadsan a thiocfadh ar snámh iad féin a chaitheamh ar dtúis san fharraige, agus dul i dtír:

44 Agus an chuid eile, cuid ar chláir, agus cuid eile ar phíosaí briste den long. Agus is mar sin a tharla, gur éalaigh siad go léir slán go talamh.

CAIBIDIL 28

1 Agus nuair a d'éalaigh siad, ansin bhí a fhios acu go bhfuil an t-oileán a dtugtar Melita.

2Níor léirigh na daoine barbarach cineáltas beag dúinn: óir las siad tine, agus ghlac siad gach duine againn mar gheall ar an mbáisteach láithreach, agus mar gheall ar an bhfuacht.

3 Agus nuair a bhailigh Pól cuach bataí, agus a leag ar an tine iad, tháinig víobaire amach as an teas, agus cheangail sé ar a lámh iad.

4 Agus nuair a chonaic na barbarians an beithíoch nimhiúil ar crochadh ar a láimh, a dúirt siad eatarthu féin, Gan dabht is dúnmharfóir an duine seo, cé gur éalaigh sé ón bhfarraige, ach ní fhulaingíonn an bhfeice maireachtáil.

5 Agus chroith sé as an beithíoch isteach sa tine, agus bhraith aon dochar.

6 Gidheadh d'fhéachadar an uair ba cheart dó a bheith ata, nó gur thuiteadar marbh go h-obann: ach tar éis dóibh féachaint tamall mór, agus gan aon dochar a dhéanamh dó, d'athraigh siad a n-intinn, agus adubhairt gur dhia é.

7 Sa cheathrú chéanna bhí sealúchais ó phríomhfhear an oileáin, arbh ainm dó Publius; a fuair sinn, agus a thaisceadh go cúirtéiseach sinn trí lá.

8 Agus tárla, go raibh athair Publius 'na laighe tinn de fhiabhras agus de shreabhadh fola: a dtáinig Pól isteach, agus do ghuidh sé, agus ar leag a lámha air, agus do leighis sé é.

9Mar sin nuair a rinneadh é seo, tháinig daoine eile freisin a raibh galair orthu san oileán agus leighiseadh iad:

10 A thug onóir dúinn freisin le go leor onóracha; agus ar imtheacht uainn, do chuireadar na nithe ba ghádh orainn.

11 Agus tar éis trí mhí d'imigh muid ar long de chuid Alecsandria, a bhí tar éis geimhriú a dhéanamh san oileán, a raibh Castor agus Pollux mar chomhartha uirthi.

12 Agus ag teacht i dtír ag Syracuse, d'fhanamar ann trí lá.

13 Agus as sin fuaireamar compás, agus tháinig muid go Rhegium: agus tar éis aon lá shéid an ghaoth theas, agus tháinig muid an lá arna mhárach go Puteoli:

14 Áit a bhfuaireamar na bráithre, agus ba mhian linn fanacht leo seacht lá: agus mar sin chuamar i dtreo na Róimhe.

15 Agus as sin amach, an tan do chuala na bráithre fúinn, do thángadar chum ár n-aithrighe chomh fada go bhFóm Apii, agus na trí tigh tábhairne : agus an uair a chonaic Pól do ghabh sé buidheachas le Dia, agus do ghabh misneach.

16 Agus nuair a tháinig muid chun na Róimhe, thug an Céad-céadta na príosúnaigh do chaptaen an gharda: ach d'fhulaing Pól a bheith ina chónaí ann féin le saighdiúir a bhí á choimeád aige.

17 Agus tárla, tar éis trí lá, gur ghlaoidh Pól ceann feadhna na n-Iúdach le chéile: agus ar ndul a n-a chéile dhó, a dubhairt sé ríu, A fhir agus a bhráithre, cé nach ndearna mé aon ní i n-aghaidh an phobail, ná i gcoinnibh ár n-aithreacha. , gidheadh do tugadh mise mar phríosúnach ó Iarúsailéim go lámhaibh na Róimhe.

18 An té, tar éis dom scrúdú a dhéanamh orm, a scaoilfeadh uaidh mé, mar ní raibh aon chúis bháis ionam.

19 Ach nuair a labhair na Giúdaigh ina aghaidh, cuireadh iallach orm achomharc a dhéanamh chun Caesar; ní gur chóir dom mo náisiún a chúiseamh.

20 Ar an ábhar sin dá bhrí sin ghlaoigh mé oraibh, chun sibh a fheiceáil, agus chun labhairt libh: óir is ar son dóchais Iosrael atáim ceangailte leis an slabhra seo.

21 Agus dúirt siad leis: "Ní bhfuaireamar ó Iúdáia litreacha mar gheall ort, ná aon duine de na bráithre a tháinig chun d'innis nó a labhair aon dochar duit.

22 Ach is mian linn a chluinstin uaibh cad é do bharúil agaibh: óir maidir leis an tseic seo, tá a fhios againn gach uile áit a labhraítear ina aghaidh.

23 Agus nuair a bhí lá ceaptha acu dó, tháinig go leor chuige isteach ina lóistín; Dár mhínigh sé agus d'fhianais sé ríocht Dé, á chur ina luí orthu i dtaobh Íosa, as dlí Mhaois agus as na fáithe, ó mhaidin go tráthnóna.

24 Agus chreid cuid acu na nithe a labhraíodh, agus cuid nár chreid.

25 Agus an tan nár chomhaontaigh siad eatorra féin, d'imthigheadar, tar éis do Phól aon fhocal a rádh, Is maith a labhair an Spiorad Naomh tré Esaias fáidh r'ar n-aithreachaibh,

26 Ag rádh , Imthigh go dtí an sluagh so , agus abair , Ag
éisteacht do chloisfidh sibh , agus ní thuigeann sibh ; agus
ag féachaint feicfidh sibh, agus ní bhrath:
27 Óir tá croí an phobail seo géaraithe, agus tá a gcluasa
mall le cloisteáil, agus a súile dúnta; ar eagla go bhfeicfidís
lena súile, agus go gcloisfidís lena gcluasa, agus go
dtuigfidís lena gcroí, agus go n-iompófaí iad, agus go
leigheasfainn iad.
28 Bíodh a fhios agaibh, dá bhrí sin, gur cuireadh slánú Dé
chun na nGintlithe, agus go gcloisfidh siad é.
29 Agus nuair a dúirt sé na briathra seo, d'imigh na Iúdaí,
agus bhí réasúnaíocht mhór eatarthu féin.
30 Agus mhair Pól dhá bhliain ar fad ina theach féin, agus
fuair sé gach a tháinig isteach chuige;
31 Ag seanmóireacht ríocht Dé, agus ag teagasc na nithe
sin a bhaineann leis an Tiarna Íosa Críost, le gach muinín,
gan aon duine a thoirmeasc air.